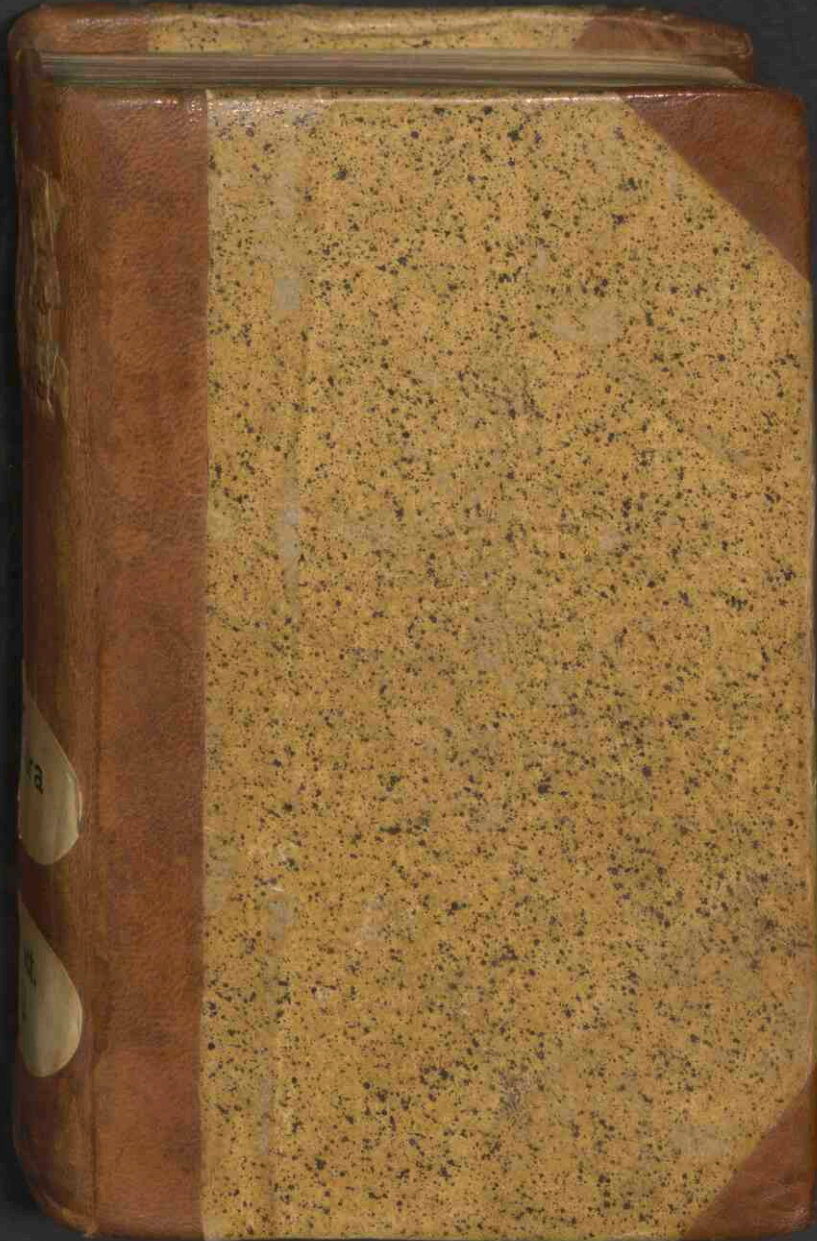

Epigrammata Graeca veterum elegantissima, eademq[ue] Latina

<https://hdl.handle.net/1874/456055>

7a

8

**Dit boek hoort bij de Collectie Van Buchell
Huybert van Buchell (1513-1599)**

Meer informatie over de collectie is beschikbaar op:

<http://repertorium.library.uu.nl/node/2732>

Wegens onderzoek aan deze collectie is bij deze boeken ook de volledige buitenkant gescand. De hierna volgende scans zijn in volgorde waarop ze getoond worden:

- de rug van het boek
 - de kopsnede
 - de frontsnede
 - de staartsnede
 - het achterplat

**This book is part of the Van Buchell Collection
Huybert van Buchell (1513-1599)**

More information on this collection is available at:

<http://repertorium.library.uu.nl/node/2732>

Due to research concerning this collection the outside of these books has been scanned in full. The following scans are, in order of appearance:

- the spine
- the head edge
- the fore edge
- the bottom edge
- the back board

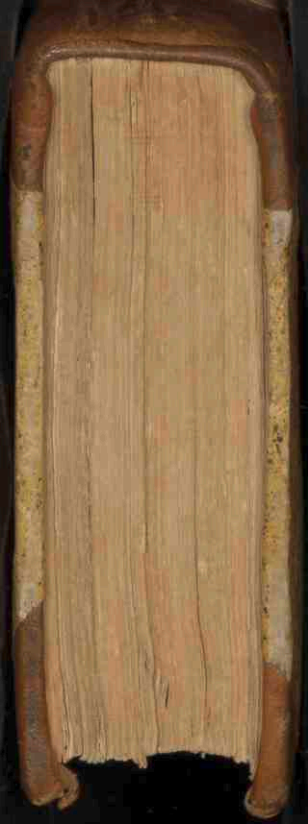
Επιτομή ἐπὶ
Γρῦκοις
ΙΣΕΡΟΝΙΣ
ΕΙΡΑΙΟΝ
Α. Ο. ΔΙΣΤΙΟΝ

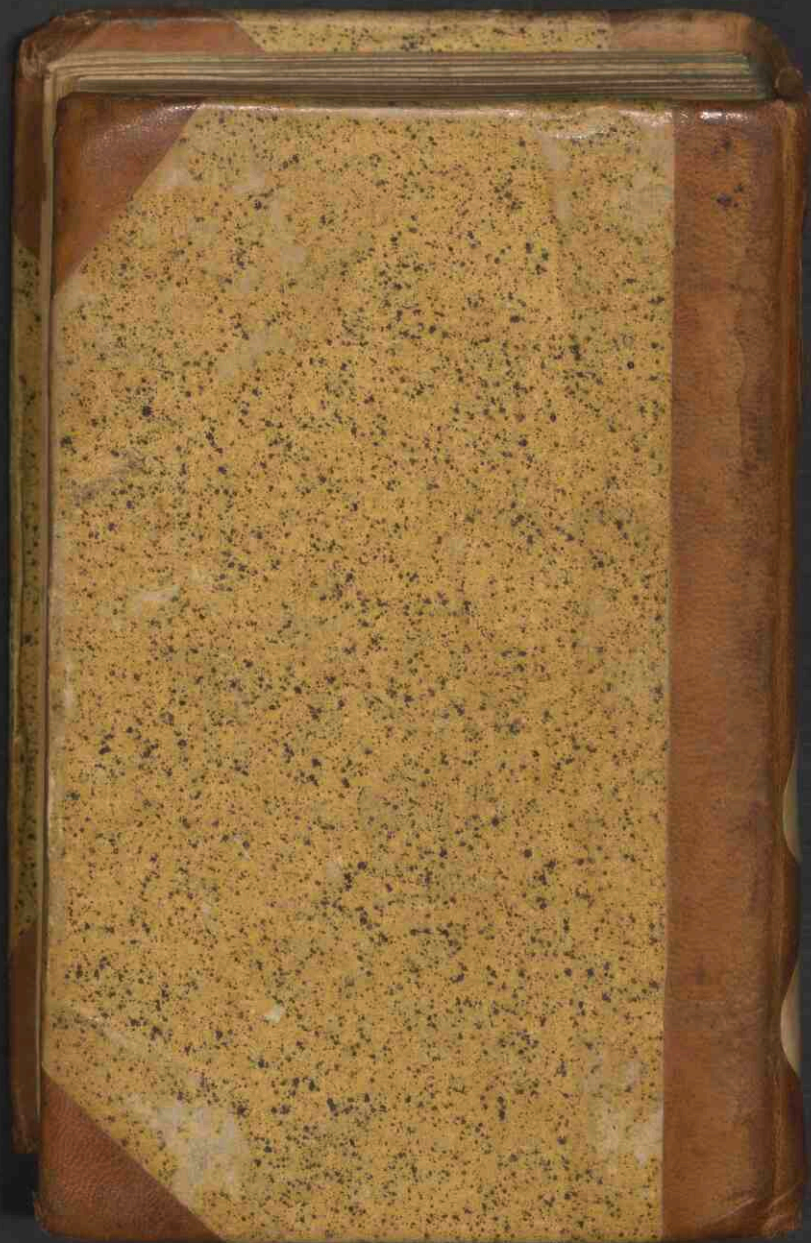
Rariora

**W. oct.
142**

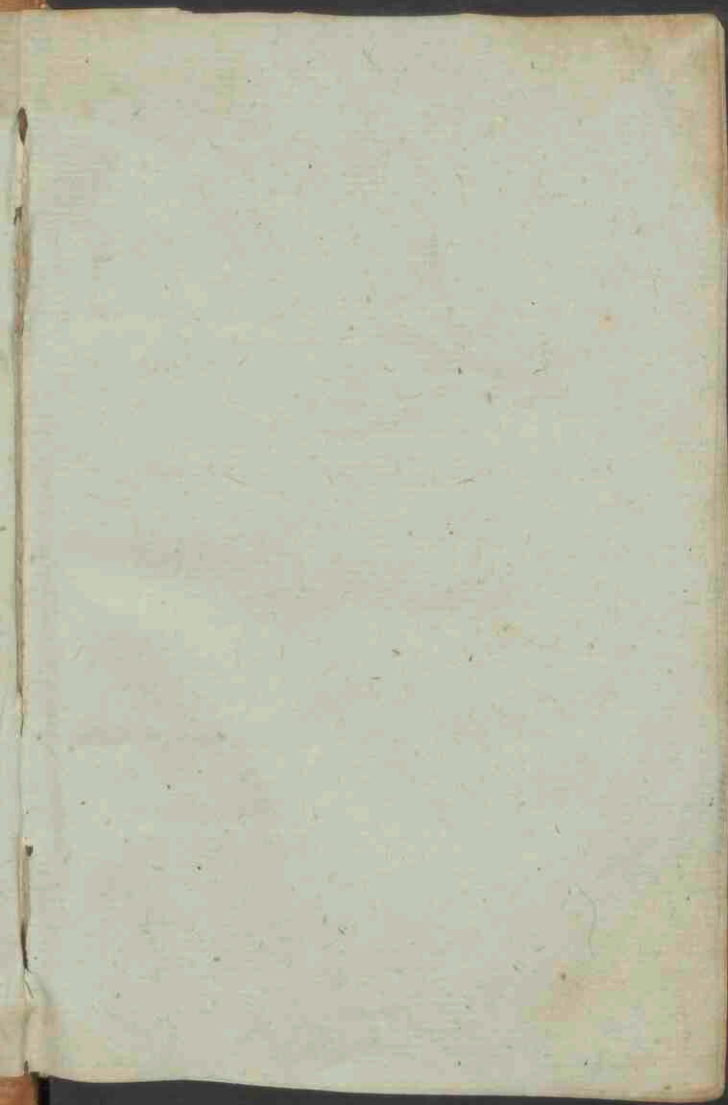

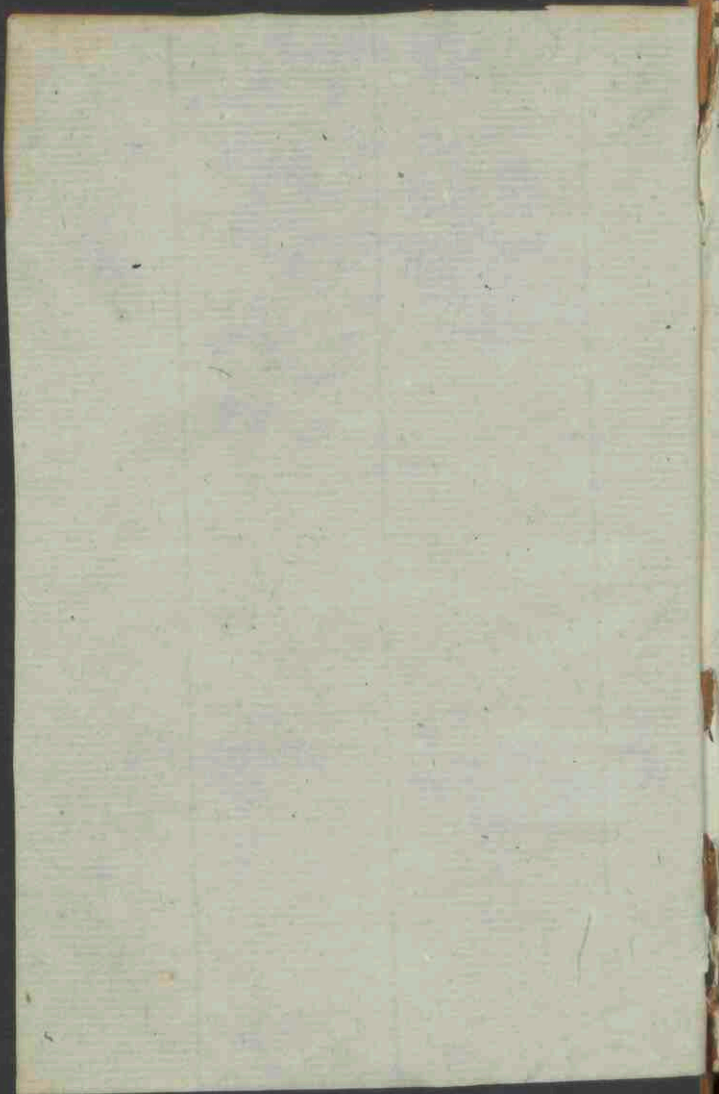
Litterae Graecae

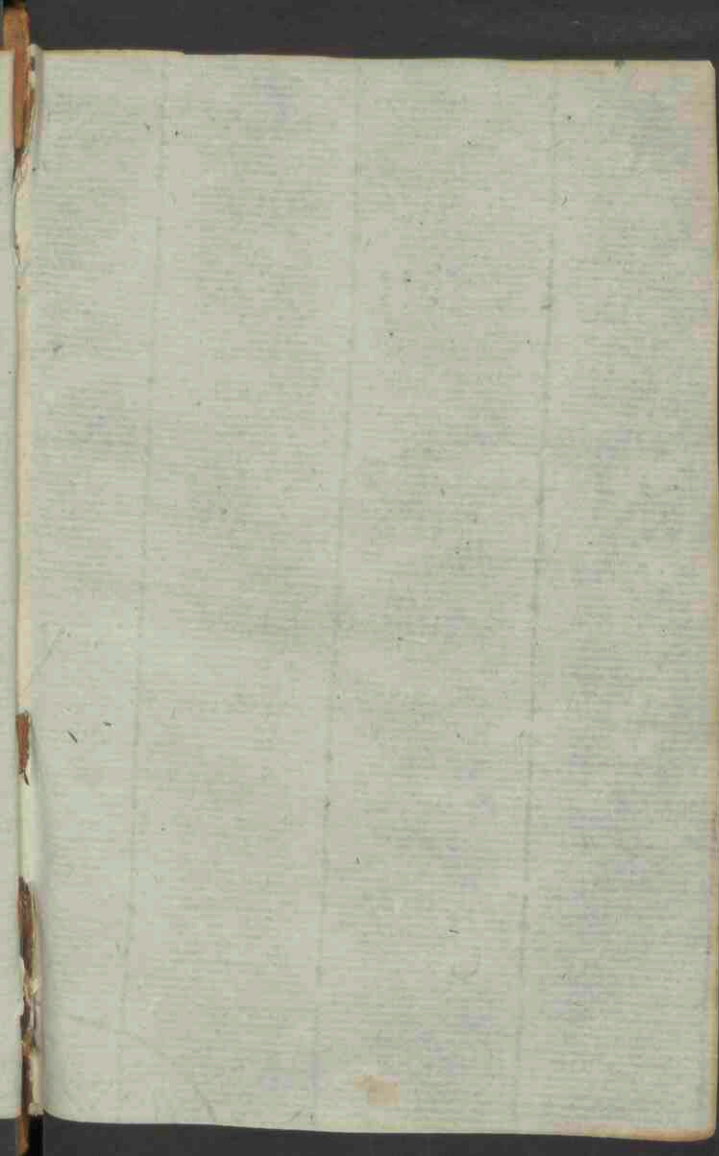
Octavo n°. 142.

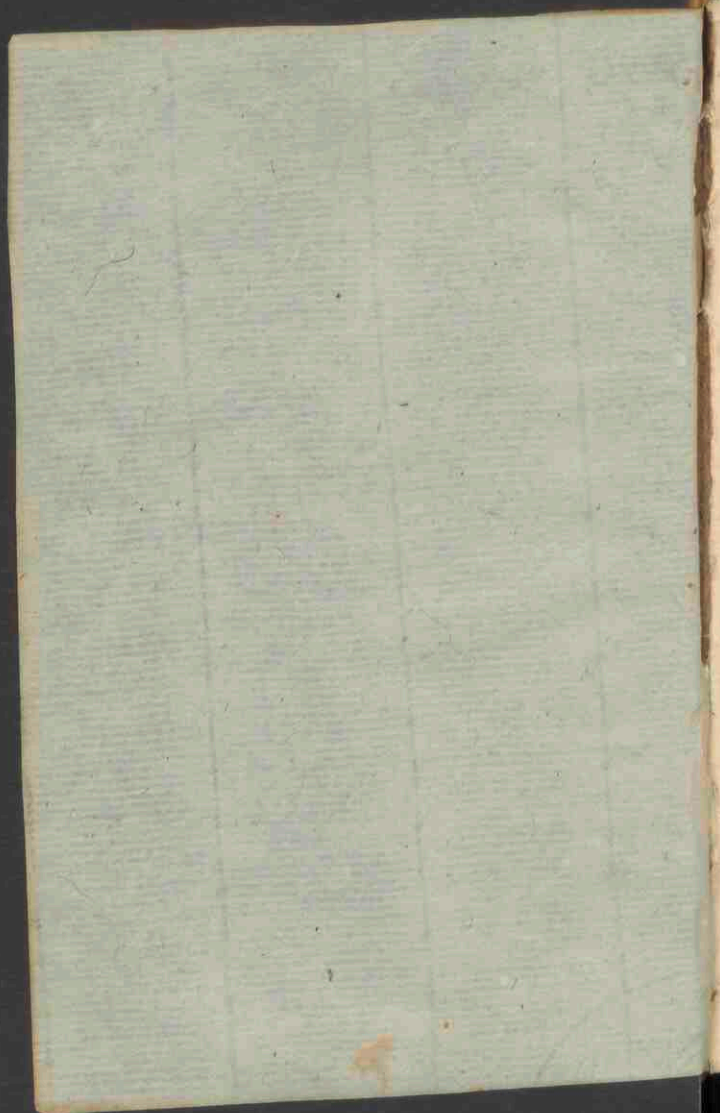
**W. oct.
142**

Rariora

gpc

W^o 142

EPIGRAMMATA

GRAECA VETERVM ELE-

gantissima, eademq; Latina ab utriusq;

linguae uiris doctissimis uersa, atq;

in rem studiosorum e diuersis

autoribus per Ioannē Sote

rem collecta, nunc

que iterum

edita.

Ex dono Buchelii

ΑΝΑΓΜΩΣΤΗ

τὰ ἰδιόγραμματα.

Τυτθ' ἕξ' ἰσ μδν κ, παυρ' ἰδιόγραμματα, πικρὰ
ἄμμιν ὄρωσ ἠ κένρ' ἕτ' οὐ χάρις ἕσωντ' τυτθου.

COLONIAE,
ANNO MDXXVIII.

EPITAPHIA

GRACIA V. HIRSHMAN

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Nno abhinc tertio Lector candidè
 farraginem quandam tumultuari-
 am Epigrammatum cum Græcorū
 tum Latinorum, non in hoc princi-
 pio quidem à nobis, sed in priuatum
 congestam usum, diuulgauimus, ra-
 ti omnino, aliunde proditurum quempiam, qui hac temeri-
 tate mea factus animosior, eius rei, cuius tum prægustati-
 unculam præberem, & ampliore eruditione, & otio liberè
 ore, quàm quæ nobis contingere, fretus, fusus pertractade-
 ansam sumeret. At cum neminem excitaret noster hic co-
 natus, interimq; libelli illi nostri desiderari cœpissent, quo
 ruidam acquiescēs monitis, uerum Epigrammatum illam
 οὐ vox ποιοῦν sub incudem reuocaui, consarcinatis illis præ-
 us exhibitis plus minus ducentis, uel uersis interim, uel
 quæ antea nos latuissent. Adiecta sunt & alia pleraq; fa-
 zcor, quæ ad Epigrammata quidem pertinent minime,
 sed quæ uel argumētī amœnitatem, uel alioqui singulari eru-
 ditione pellecti, quodq; iuuentuti non passim essent obuia
 sumpta utcunq; occasione, huic nostro Enchiridio inculcaui-
 mus: quod genus sunt, Theocriti Charites, πρῶτον δὲ
 Ὀλυμπιονικῶν τῶ Πινδαρόπου ἔδωκε, Marcus Huttenicus,
 Martis & Veneris ex Homero adulterium, & si qua sunt
 alia. Obrudimus itaq; tibi nunc denuo libellum hunc multo
 quàm antea locupletiozem, qui quamuis in speciem mi-
 nutus sit, non potest esse tamen non maximus, si uirtute me-
 riatur. Siquidem in hunc unicū, non unius modo aut alteri-
 us, sed multi multorum congesti sunt flosculi. Boni igitur cō-
 sule hanc nostram impudentiā, atq; Vale.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εἰς ἀγῶνας	Pag. 1	Μετρίότητάς	100
Ἀμπελον	2	Μητρώον	
Ἀναπιρούς		Μυσήριον	102
Ἀνδρείους	5	Ναούς	
Ἀνταπόδοσιν	9	Ναυάγιον	103
Ἀπέλλω		Νῆας	
Ἀρεπί	17	Οἶνον	105
Ἀντάριφον.	19	Ορνίς	108
Βίον ἀνθρώπινον	22	Παραμυθίαν	110
Γάμον	37	Πλουζύντασι.	
Γῆρας	39	Ποιτάς	114
Γραμματικῶς	42	Πόλις	120
Δίκω	43	Πονηρούς	121
Δυσπραγίαν	46	Πόρνους	
Ἐπαίνους	48	Πτωχούς	122
Ἐρωτά.		Σιωπῶν	123
Εὐσέβειαν	74	Σοφίαν	124
Εὐτυχίαν		Σύγκρισιν	
Εὐχαρίστους	75	Σωφροσύνην	125
Εὐχῶν	76	Τύχην	
Ζῶα		Υπεροφίαν	129
Ζωῶν	78	Φθόνον	130
Θάνατον	79	Φιλανθρώπων	133
Θεούς	81	Φιλίαν	134
Ἰατρούς.	85	Φιλοσόφους	135
Ἰχθύας	93	Φιλοσοφίαν	138
Κόλασιν	94	Φρόνησιν	145
Κριτάς	98	Φροντίδας	146
Λογογραφίαν		Χρόνον.	
Μαθήματα	99	Ωρας.	

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ
ΑΓΩΝΑΣ.
Αρχίου.

Βωαρείς εἰσιν ἀγῶνες ἀν' ἑλλάδα, τῶν
σαρβῶν ἰσῶν,
οἱ δύο μὲν θνητῶν, οἱ δύο δ' ἄλλων
νότων.

Ζῶνός· λιγύδαο. Παλαίμονος. Αρχεμόροιο.
ἄλλα δὲ τῶν, κῆτινος· μῆλοσ. σέλινοσ. πίτουσ.

RAPH. VOLATER.

Græcia concelebrat duo bis certamina sacra,
Quorum hominum duo sunt, cætera cœlicolum.

Sacra Iouis, Phœbiq̄, Palæmonis, Archemoriq̄;
Dona oleaster erunt, mala, felina, pinus.

IO. BAR. PIVS.

Quattuor insignis certamina conficit Hellas.

Sunt duo quippe hominum, sunt superùmq; duo.
Archemori, Iouis & Phœbi, atq; Palæmonis, ipsa
Pinus, oliuaster præmia, poma, apium.

ALCIATVS.

Sacra per Argiuas certamina quattuor urbeis

Sunt, duo facta uiris, & duo cœlitibus.

Vt Iouis, & Phœbi, Melicertæq; Archemoriq;.

Præmia sunt pinus, poma, apium, atq; oleæ.

POLITIANVS.

Ζῶνός ὀλύμπιοσ νικῶντόσ φέρον ἀγρίλοιοσ,

μῆλοσ δ' ἀπ' ἄλλωνοσ πυθιχῶσ ἤρεν ἀγῶνα.

ἰωμιοκλήσ ἢ πίτουσ ἤρεν ἰνώοσ μελικέρτασ.

ὅν δὲ σέλιον' ἐπίθησ' ἀρχεμόρ' ἐν νεμέσ.

A 3 Eis

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
Εἰς Ἡρακλῆν καὶ Ἀνταῖον.

Διοτίμου.

Τῶν ἤβων δὲ ἀεθλα πάλας ἤσκησε κραταίῳς
ἄλ' ἀποδῶν ἔκ, καὶ Διὸς ἄ γεννά-
κείτ' ἀσφιν ἀγῶν οὐ χαλκίου ἀντὶ λίβυτος,
ἀλλ' ὅσις ζῶων οἴσεται, ἢ θάνατον.
ἀνταίου δὲ πῶμα. πρέπ' ἀπὸ Ἡρακλῆα νικῶν
τὸν Διὸς ἀργύριον ἄ πάλα, οὐ λιβύων.

POLITIANVS.

Incaluere animis dura certare palaestra
Neptuni quondam filium atq; Iouis.
Nec certamen exant operoso ex aere lebetes,
Sed quod uel uiam, uel ferat interitum.
Occidit Anteus, Ioue natum uincere fas est,
Estq; magistra pales Graecia, non Libya.

Σιμωνίδου.

Κῶμια καὶ πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλων ἔνικα,
ἄλμα, τρωκίελο. Διοκον ἀκροντα πάλας.

ALCIATVS.

Isthmia Philonis, Diophon, & Pythia uicit,
Et cursu, & iaculo, & salubus, orbe, pale.

Εἰς Ἀμφείον.

Φιλίππου.

Τίς σὶ πάρος Δυσέρμοσ, ἀνύλιος ἔξιδρυξεν,
ἢ βορείου σκυθίης, ἀμπελον ἀγριαῖδα,
ἢ κελτῶν νιφοβλήτ' ἀεὶ κρυμῶδε δὲ ἀλφε,
ἢ τεσιδυροκχον βῶλος ἰβυριόδατος,
ἢ ἢ ὄμφακορῶτα ἐγένεο ἢ ἀπεπάνου
βότυνας, οἱ συφελῶ δὲ χέρον σαχόνα.
δίζημα Δυκωργί τ' ἀτ χίρας, ὡς ἀπ' ῥίμα

κλῆμας

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ: 8

κλήμας ὠμόχευ βλαστὸν ὄλον θερίζης.

IO. BAR. PIVS.

Agrestem quis te uitem siue inhospita Phœbo
Saxa aluere? Scythas propter Hyperboreos,
Celtarum gelidæ ne alpes, tumuliq; niuales?
An tellus ferri mater lbera truciē
Immatura acinis, tristi foecunda racemo,
Nil nisi duritiem, nil nisi uirus habes.
Quero Lycurge tuas falces, radicibus omnis
Turpis ut ancipiti pampinus ære cadat.

ΕΙΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥΣ.

Φιλίππου. ὁ δὲ Ἰσιδώρου.

Πυρὸς, ὁ μὲν γόοις, ὁ δ' ἄρ' ὄμμασιν ἀμφοτέροισι,
εἰς αὐτὴν τύχης εἰς δὲ ἠράνισαν.
τοφλὸς ἢ λιτρυχὸν ἐπωμάδιον βάρος αἴρων,
ταῖς κείνου φωναῖς ἀΐσασθ' ἠρῶ βραχέ.
πάντα δὲ ταῦτ' ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμος ἀνάγκη
ἀλλήλοισι μερίσσει βύλλιπις εἰς ἴσον.

Διονίδου.

Τυφλὸς ἀλιτεύων χλωλὸν τρέλας ἠέρταξεν,
ὄμμασιν ἀλλοτρίοις ἀντερανίσκηθ'.
ἀμφω δ' ἠμιτιλεῖς πρὸς ἐνὸς φύσιν ἠρμὸς ἦσαν,
βύλλιπις ἀλλήλοισι ἀντιπρὸς χερσῶν.

Πλάτωνος νεωτέρου.

Ἀνὴρ τίς λιτρυχὸν ὑπὲρ νόστο λιπαυγῆς
ἦγε, τρέλας χρίσας, ὄμματα χρυσάμηνθ'.

Ἀντιφίλου.

Ἀμφω πυροὶ, κ' ἀλήμονες. ἀλλ' ὁ μὲν, ὄφθ',
ὄσδ', βράσας. ἄλλον δ' ἄλλος ὑπερσιῖον.
τοφλὸς ἢ χλωλὸς κατωμάδιον βάρος ἄρας,

Α 4 ἀΐσασθ'

ἄϊακὴν ὀφθαλμοῖσι ὄμμασιν ἀεροβότῃ.
 ἢ μίαν δ' ἀμφοτέροισι ἕρησιν φύσιν. ἐν δ' ἐκείνῃ
 βύλλιπες, ἀλλήλοισι εἰς ὄλον ἠρόνισαν.

AVSONIVS.

Insidens cæco graditur pede claudus utroq;

Quo caret alteruter sumit ab alterutro.

Cæcus nanq; pedes claudus gressumq; ministrat,

At claudus cæco lumina pro pedibus.

IDEM.

Ambulat insidens cæco pede captus utroq;

Atq; alterna subit munta debilitas.

Nam cæcus claudus pede commodat, ille vicissim,

Mutua dat cæco lumina pro pedibus.

POLITIANVS.

Τυφλὸς ἀτρυστ' ἤτω ἀλλήλοισιν νερότρυντ'.

τυφλὸς ὀδύγει, νεώφορεῖ δ' ἀτρυστ'.

MORVS

Claudipedem gestat cæcus uicinis ocellis,

Conducitq; oculos arte, locatq; pedes.

IDEM.

Cæcus claudipedem gestat, prudenter uterq;

Rem gerit, atq; oculos hic locat, ille pedes.

IDEM.

Cæcus fert claudum, atq; opera conducit eadem,

Istius ille oculos, istius ille pedes.

IDEM.

Claudum cæcus onus graue, sed tamen utile uectat.

Prospicit atq; oculis, huic regit ille pedes.

IDEM.

Tristis erat nimium miseris fortuna duobus,

Huic

Huic oculos, illi dempsit iniqua pedes.
 Sors illos copulat similis, claudum uehit alter.
 Sic sua communi damna leuant opera.
 Hic pedibus quauis alienis ambulat, itur
 Huic recta alterius semita luminibus.

IDEM.

Vtilius nihil esse potest, quam fides amicus,
 Qui tua damna suo leniat officio.
 Foedera contraxere simul mendicus uterq;
 Cum claudo solidæ cæcus amicitie.
 Claudo cæcus ait, collo gestabere nostro,
 Rettulit hic, oculis cæce regere meis.
 Alta superborum fugiunt penetralia regum,
 Inq; casa concors paupere regnat, amor,

IDEM.

Cum claudo cæcus sic lege paciscitur æqua, ut
 Hic ferat illum humeris, hunc regat ille oculis.
 Εἰς ἡμίστρον αἰτήσαντα Ἀδριανὸν
 τῷ βασιλεῖ ῥοφῶ.
 Ημισὺ μου τέθνηκα, καὶ δὲ ἡμισυ λιμὸς ἐλίχθη.
 ὁῶσόν μου βασιλεῦ, μονοκτὸν ἡμίτρον.
 Ἀπῆριστι τῷ βασιλεῖως.
 Ἀμφοτέρους ἀδικεῖς, καὶ πλουτῖα, καὶ φαίθονται,
 καὶ νῦν ἔτι εἰσθρών, τῷ δὲ ἀπράγμῳ.
 Huic rursus respondet in
 hunc modum,

POLITIANVS.

Οὐδὲτέρους ἀδικῶ, καὶ ἅ ἄπνοον οὐκ ἔτι λείψω
 ἦλλον, ἔμπνον γ' αὖ πλουτέϊ κούδὲ μίση.
 Ea nos obiter sic uertimus.

6 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
Mortuus heu medius, mediumq; fames necat ipsa,
Sicimonum affere rex me inclyte musicum age.

Responsio Adriani regi.

Phœbum quòd uideas, laceras male, sic quoq; Diem,
Stamina quòd uiua haud ruperit ipse tua.

Responsio Musici.

Diem non lacerò, rutilum nec lumine Phœbum,
Exinctum haud uidet hic, uiua nec ille caput.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΕΙΑΝ ΚΑΙ
ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ.

Εἰς Λάκκειον.

Αδελφον.

Γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκκεινα παλίνδορον ἐκ τρέμου
παῖδ' εὐν' ὄβ' πόρταν ὠκύν' ἵεντα τρέλα,
Αὐτίμ' αἶψασα δι' ἠπαῶς ἤλασε λόγχην,
ἄρρενα ριζαμύχιν φόβον ἰππικταμύχιν.
ἄλλόθιον σάαρτας εἶπεν γένος. ἔρρε τὸ β' ἄδαν,
ἔρρ' ἐπεί ἐφύσω παῖδ' ἰδ' ἠγὲ γένεταν.

MORVS.

In patriam amissis celeri pede dum redi armis,
Conspiciens gnatum scœua Lacœna suum,
Obuia sublata corpus transfuerberat hasta,
Hæc super occisum mascula uerba loquens:
Degener o Spartes genus, ito in tartara tandem,
Ito, degeneras, & patria, & genere.

LILIVS.

Quum nudum è bello gnatum remeare Lacœna
Vidit, & in patros accelerare lares,
Insultans contra, pectus traiecerat hasta,
Horrida in exinctum uoce uirago furens.

Sparto

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ

Spartanam quando es patriam mentitus, auosq;
Ad manes tandem degener, inquit, abi.

G. VRS. VELIVS.

In patriam amissis refugum uelociter armis
Ut uidisti natum forte Lacæna suum,
Obuia transfadgens librato uiscera ferro,
Arguit horrenda hac uoce uel exanimem:
Degener o Spartes soboles, hinc te aufer ad umbras,
Aufer, nec patre hoc edite, nec patria.

MARVLLVS.

Mater Lacæna conficata filium,
Relicta inermem parmula,
Progressa contra, trañcit ferro latus,
Super necatum his increpans:
Abi hinc, morere, non digna me proles, abi
Mentite patriam & genus.

POLITIANVS.

Ἐκπροφύγοντα μάχας ἂν ἐὼν παῖδ' ὡς ἐνόησεν
σπαρτιατῆς, μάτιρ, φασγάνῳ ἀντίσταν,
καὶ κτάνε ἂν Δίστανον, ὃν ἔβριον, ὃν τέκνον αὐτῶν,
ταῦτα δ' ἐπερθόμεν λόξ' ἰδιδερχόμενος.
ἢ βίον σ' ἰδὼλον, οὐκ ἂν τέγον. ἔρρε λαχρίνας
ὡς παῖς, οὐκ ἐβέλων ὡς λακεδαίμονι.
Τίνας ἂν ἐκτωρ τιβασχόμενος
ὑπὲρ ἑλλήνων.

Βάλλετε νῦν μὲν ἥ τμον ἐμὸν δέμοσ, ὅπικ, αὐβί
νικροῦ σῶμα λείονεσ ἐφουβρίζουσι λαγωοί.

MORVS.

Proiciatote meum Danai post fata cadauer,
Nam metuunt lepores defuncti membra leonis.

Eis

Εἰς Ρώμην

Κριναγόρου.

Οὐδ' ἴν' ὠκεανὸς πόσσαν πλιμυῖραν ἐγείρη,
 οὐδ' ἴν' Γερμανίῃ ῥῆνον ἀπαντα πίν,
 ῥώμης οὐδ' ἄγον Βλαβήθ' ὀϊνοῦ, ἀχρι καμίμνη
 Διξιάσιμαίνην καίσαρι βαρσακίη.
 ἔντω καὶ ἱεραὶ Ζεῦδ' Ἀρῦδ' ἐμπιδὸς ῥίζαις
 ἔσασιν. φύλλων δ' αὖτ' ἀχλοῦσ' ἀνεμοί.

IO. SLEIDANVS.

Oceanus moueat licet omneis undiq; fluctus,
 Et potet Rhenum Theutona terra suum,
 Non cadet imperium Romæ, quo tempore Cæsar
 Præerit, ac solus publica facta reget.
 Sacra Ioui quercus nam sic radicibus hæret,
 Et tamen aridulas huic rapit aura comas.
 Opera pretium facturum me spero, si huc adscri-
 psero Urbis ROMÆ querelâ, quam sic
 Iusit uere generosus ille

HERM. A NOVA AQUILA, CO.

En ego quæ rerum quondam pulcherrima ROMA,
 Scilicet & terror & caput orbis eram,
 Expugnata meo nunc seruido turpiter hosti,
 Cogor & inuiso subdere colla iugo.
 Parcite caudarum probro me affligere Pœni,
 Heu non sum tales nunc habitura uices.
 O me felicem si Punica secla redirent,
 Ut uideam strages ò Thrasimene tuas,
 Hannibilem' ue trucem, aut magni stratagemata Pyrrhi,
 Aut pressum nostris uiribus Antiochum,
 O me felicem si gens inuisa Gothorum,

In nostrum reparet bella cruenta caput.
 Non ego te meiuam fortissime Tottila, quamuis
 Diruta sint iussu moenia nostra tuo.
 Nec me perculerint Theodrici castra superbi,
 Non uē sani Athilæ sanguinolenta manus.
 Non qui suspensis olim ad mea moenia signis
 Odācer, de me prima trophæa tulit.
 Tot concussa malis uiresq; decusq; resumpsi,
 Et redijt nomen, quod fuit ante mihi.
 Sed modo quæ miseræ restabat summa malorum,
 Vltima cum imperio spes quoq; nostra perit.

ΕΙΣ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΝ.

Εὐλώου.

Κῦν με φάγης ἰδὲ εἶξαν, ὅμως ἔτι κερτρφορήσω,
 ὄσον ἰδὲ παῖσαι σὶ θεομῆνῳ.

OVIDIUS.

Rode caper uitam, tamen hinc cum stabis ad aras,
 In tua quod spargi cornua possit erit.
 Detortum est olim distichon hoc in Domitianum, ob pro-
 positum de excidendis uineis edictum, cuius (autore Sue-
 tonio) ut gratiam faceret, non alia re compulsus credi-
 tur, quàm quòd sparsi libelli cum his uersibus erant.

Κῦν με φάγης ἰδὲ εἶξαν ὅμως ἔτι κερτρφορήσω,
 ὄσον ἰδὲ παῖσαι κείσασσι θεομῆνῳ.

Δεωνίδου Ταραντίνου.

Ἰθαλος εὐπύγων αἰγὸς τρεῖς ἐν τρῷ ἄλωη,
 οἶνος τῷ ἀπαλοῦς πάντας ἔδραφε κλάδους.
 Τῷ δ' ἔτρε ἐν γαίης ἔθον ἄπυε, τέτρε κείσασσι
 γνασμοῖς ἡμίτερον κλῆμα δ' κερτρφορόρον.
 εἶξαι δ' ἔμπειλος οὔσαι, πάλι γλυκὴν νέκταρ ἀνύσσει.
 ὄσον

10 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

ἄρον ἄλλασί σοι ὅτι δόχε θυομάχῃ.

Ego utcumq; sic expressi.

Barbatus caper alta petens cum erraret in agro,

Decerpit teneræ brachia uinis ouans.

Talibus affata est quem uinis: Pessime, rode

Fœcunda usq; tuis germina nostra labris.

Hæc feret ipsa tamen radix mox robore fulta, ut

Sufficiant aris, uictima, uina tuis.

Est super hac re apologus in trimetris

ΓΑΒΡΙΟΥ.

Τρόχῳ προσέειπεν ἄμπειλος, βλάπτῃς σὺ με

κείρων τὰ φύλλα· μὴ δ' οὐκ ἔσι χλόη;

Ἔον δ' ἂν βλάψῃς, ἐυρήσω τὰ χεῖρα

πρὸς θυοίαν σῶν, εἰς θυοὺς οἶνον βλύσαι.

ΕΙΣ ΑΠΕΙΑΗΝ.

Ἀδύλον.

Ὁ Ζεὺς πρὸς τὸν ἔρωτα, βέλι τὰ σὰ πάντ' ἀφιλῶμαι.

Χῶ πῶνός, βρόντα, ἢ πάλι κύκνος ἔση.

Huc allusisse uidetur hoc epig.

IACOB. SANNAZARIUS.

De Veneris nato quæsta est Dictynna tonanti,

Quòd nimis ille puer promptius ad arma foret.

Tunc pater accitio ostendens graue fulmen Amori,

Hoc tibi sæue puer spicula franget, ait.

Cui lasciuius Amor motis hæc reddidit alis,

Quid si uerum posito fulmine cygnus erit?

Μουσμίου. δι δὲ, Πλάτωνος.

Platoni tribuit Diog. Laërtius.

Ἀ Κύπρις μούσαισι, κηράσι τὰν ἀφροδίταν

πμάτ', ἢ τὸν ἔρον ὑμῖν ἐφοπλίθῃμαι.

Χαίς

Ἄλλοι μοῖσαι τῆν Κύνπριον, ἄρρη τὰ σωματικά ταῦτα
ἡμῖν δ' οὐ πύτατ' ἔσθ' ὁ παιδάριον.

BENTINVS.

Hæc Venus ad Musas. Venere exhorrescime nymphæ,

In uos armatus aut Amor insiliet.

Cui cōtra Musæ: lepida hæc ioca tolle precamur.

Aliger huc ad nos non uolat ille puer.

Huius epigrammatis argumentum festiuissimum

in Cupidine suo tractauit Lucianus,

quem sic latinitati donauit

GEORG. ANONYMVS.

Forte sub ærio, uitreas Heliconis ad undas,

Pieridum celebris monte chorea fuit

Cum Venus aligerum mater complexa puellum

Non procul audita est talia uerba queri:

Dic age qui fiat dulcissime nate Cupido

V E N U S

Omnes cum timeant numinis arma tui,

Humanumq; genus, manes Erebiq; profundi,

Sollicitent superos & simul illa deos,

Sola tamen doctis quæ præsidet artibus, omne

Effugit imperiū, casta Minerva tuum?

Si meminisse potes, moderator luppiter orbis

Ipse tuas sensit captus amore faces.

Sensit & æquoreis Neptunus uictus in undis,

Iunoq; furtiuo sæpe reperta toro.

Vt taceam reliquos, & tu quoq; nate parentem

Iura pudiciæ me uiolare iubes.

An igitur solam quo Pallada uincere possis

Extinctus nullam uim tuus ignis habet?

Desine diua parēs mirari, et querere causas

C U P I D O .
Hanc

Hanc mea quod nequeant tela ferire deam.
 Cumq̄, potestati sint omnia subd̄na nostræ,
 Sola meas spernat cur tamen illa faces.
 Hanc equidem ualde metuo cum lumine tantum
 Aspicit, aut uultu me truculenta notat.
 Assumptis illam uero quandoq; sagittis
 Aggressus temere nocte silente fui,
 Cælauiq; meum perplexis artibus ignem
 Successu ueritus posse carere dolos.
 Nemo sed occultum quantumuis cælat amorem
 Ipse ego cum semper prodius igne meo.
 Insidias ignur nostras ubi sensit aperte,
 Proinus hac tanquam pulsus ab hoste fui.
 Nam galeam quoties, hastam uibratq; trementem,
 Non leuis illa mihi caussa pauoris adest.
 Siste puer tales oro proferre querelas. VENVS.
 Hosq; tuo uanos excute corde metus,
 Marte quid asperius fuit, aut quid durius olim,
 Succubuit regnis trux tamen ille tuis.
 Qui prius indominus tibi bella necemq; parauit,
 Sæpe dedit uinctas in tua uincla manus.
 At Mars ille Venus nobis se dedit ultro, CYPIDVS.
 Nec quicquam nostrum ferre grauatur onus.
 Improba sed quoties Pallas me conspicit illa,
 Dii quas commoto noniacit ore minas?
 Quam gerit horrendam magna ui corripit hastam,
 Taliq; infando dicta dolore refert:
 Ne mihi tela puer, mihi ne puer arma mineris,
 Erras, haudquaquam nos tua turba sumus.
 Si temere accedes, nec me finis esse quietam,

Crede

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Crede mihi, puero sat tibi fortis ero.
 Aut ego præcipuam te nunc ad tartara mittam,
 Aut tibi perfodiet lancea nostra latus.
 Hoc pater ipse mihi cuius sum uertice nata
 Iuppiter, hoc diuum rex mihi testis erit.
 Hæc simul ut dicit, totus miser ecce tremisco,
 Ex manibus statim tela facesq; cadunt.
 Nec scio quid faciam, lædendi nulla facultas
 Aut uis turbato nulla relicta mihi est.
 Lædere nec cupio, quin hoc miser opto precorq;
 Hinc ut ego solum saluus abire queam.
 Præterea anguicomæ gestat caput illa Medusæ
 Cuius ad aspectum lumina nostra pauent.
 Hoc ubi prætendit, fugio ceu cerua leonem,
 Aut fugit infestum territa dama lupum.
 Et metuis diuam tu territus ægide tantum? VENVS
 Magnanimi curas cum Iouis arma nihil.
 Hoc quoq; contemnunt dic cur tua spicula Musæ,
 Et fugit imperium turba nouena tuum.
 Num galeas uibrant etiam, aut hastilia torquent,
 Aut fera prætendunt Gorgonis ora tibi?
 Aonides uultu sunt o Cytheræa pudico, CVPIDØ.
 Vnice & istarum numina sacra colo.
 Et quoniam semper studijs retinentur honestis,
 Iuris in hos planè nil meus ignis habet.
 Inuigilant cantu, molles ducuntq; choreas,
 Luxuria sed quæ desidijsq; uacant.
 Quin ego nonnunquam uocis dulcedine captus,
 His iungo socium me comitemq; Deis.
E Estø

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Esto, quod Aonides uultu sint nate pudico VENVS

Vnice & istarum numina sacra colas:

Ipsa tuis autem cur non est fixa sagittis,

Castaq; perpetuo uirgo Diana manet?

Hanc nunq; fateor mater deprædere possum, CVPI:

Conatus omnes effugit illa meos.

Improba perpetuo dea montibus errat in altis;

Oblectat castis seq; cupidinibus.

Venatrix etenim sylvas saltusq; fatigat,

Et gelidis figit retia tensa iugis.

Talia sunt olim matri quæ dicta Cupido

Respondens tenero reddidit ore suæ.

At Venus ut sperni tantum sua numina sensit,

In patriam tristis coepit abire Paphum;

Nunc ubi cum nato castis neglecta deabus

Moeret, & Aonijs est inimica choris.

Ergo si quis erit stulto deceptus amore

Qui uacuum uirgini pectus habere uolet,

Optabitq; graues uirare Cupidinis arcus,

Armigeram colat hic Pallada, tutus erit:

Concilietq; sibi dulces ante omnia Musas,

Ac fugiet monitis ocia cuncta meis.

Sic nullis unquam rebus, sic tempore nullo

Iuris in hunc aliquid prorsus habebit Amor.

IOAN. FICKHARD.

Dic mihi chare puer, quod te rogo, iam tua dudum VENVS.

Leserunt cunctos spicula missa deos.

Illam tulin Phoebus, Mars & Saturnia Iuno,

Aequoris illa deus, Aetheris illa deus;

Ipsa

Ipsa etiam mater quæ te genuiſq; tuliſq;
 Sum quoties telis ſauca facta tuis?
 Nec quiſquam tua tela fugit, nec uulnera uitat,
 Et tamen una tuo Pallas ab igne uacat,
 Hanc age cur linquis? quid ab hac tuus abſtinet arcus?
 Hic tibi cær (aliàs prompta pharetra) iacet?
 Ne mihi ſuccenſe mater chariſſima, ſi non CVP.
 Siue meos arcus, ſeu tulit illa faces.
 Illa uirago ſedet, uultu metuenda minaci,
 Armis terribilis, terribiliſq; minis.
 Et ſi forte ad eam ueniens, mea ſpicula tendo,
 Extemplo galeam concutu illa ſuam:
 Et contra inſiſtens, ſic territat, ut mihi ſæpe
 Arcus de manibus excidat ipſe meis.
 Territus hoc igitur pacto anſugio, atq; reuertor,
 Et mihi ſtat nullis hæc ferienda modis.
 Sic ais? & metuis gaudentem caſſide diuam? VENVS
 Nec metuens, Martem ſub tua regna trahis?
 Et quem non potuit deuincere terrificus Mars,
 Hunc uanis terret parua puella minis?
 At, mihi crede, uenit multo minus ille timendus, CVPI.
 Quin ultro accerſit meq; measq; faces.
 At Pallas noſtros ignes obſeruat & arcus,
 Deſigitq; oculos in mea tela ſuos.
 Et quoties rapidis illam circumuolo ſtammis,
 Intendiq; arcus aſpiciat illa meos,
 Tum mihi continuo uerbis irata minatur,
 Atq; quid hoc, inquit, ſtulte Cupido facis?
 Per ſummum tibi iuro patrem, ni protinus auſfers
B 2 Teq;

EK ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Teq̄, tuasq̄; in me nil ualiture, faces,
Hac te transfodiam, (& ferratam cōcutū hastam,
Et uelut in nostrum stat ruitura latus)
Aut pede raptum, inquit, tenebrosa in tartara mittam,
Ut te nil arcus, nil tua tela iuuent.
Talibus illa mihi obsistit, timidumq̄; retentat,
Et toruo crebras occidit ore minas.
Adde, quōd in primis trepidus metuo fugioq̄;
Illi, nescio quæ pectora monstra tegunt,
Vipera pro crine est, facies funesta nocensq̄;
Hei mihi, quis celerem non daret in de fugam?
Ergo Gorgoneos metuis refugisq̄; colubros? VENVS.
Qui metuis magni fulmina nulla Iouis.
At cur interea nunquam tua spicula Musas
Figunt, non illis addita flamma nocet?
An quia & hæ galeas quassant, hastasq̄; minantur,
Aut facie terrent, uipereaq̄; coma?
Has ego, chare parēs, cur quæso figere uellē, CVPIDO.
Ante omnes habeo quas in honore Deos?
Quas ueneror uereorq̄; simul, quas tēpore nullo
Aspicio ignauas ocia lenta sequi.
Semper habent quod agunt, nec eorum carmine quicq̄
Me, toto hoc cœlo plus retinere solet.
Ac quoties asto, me nostræ obliuia flammæ
Tentat, & manibus labitur illa meis.
Credo equidē, sed blande puer, cur deniq; nunq̄ VENVS
Dictynna est iaculis saucia facta tuis?
Difficile est mater, neq; enim hęc cōprēdere possū CVP.
Quæ nullo cessat certa tenaxq̄; loco.

Nam

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Nam modo frondosi, non nota cacumina saltus,

Nunc imas ualles irrequieta petit.

Præterea proprio quodam deflagrat amore.

An proprio? quæ nam dic amat illa, puer?

VENVS

Ceruorum catulos sequitur, gaudetq; sagittis

CVPI

Sternere transactos, hoc amat, hocq; facit.

Hæc eadem cum fratre illi, quo certior alter

Non figit. VEN. Noui, ast fixus & ille tibi.

ΕΙΣ ΑΡΕΤΗΝ.

ΑΔΗΛΟΝ.

Laërtius bis tribuit Athenæo Epigram

matu scriptori.

Ω σωτηριῶν μύθων ἐδδήμονόσ, ὡ πονόριος

λόγματα τοῖς ἱεροῖς ἐπιθέμενοι σελοσιν.

τὰν ἀρετῶν, ψυχῶσ ἀγαθὸν μόνον. ἄδλ & ἀνδρῶν

μόνα, κ, βίβλιν ῥύσασθ, κθ, ἥλιος.

σαρκὸσ δ' ἠδὲ παύθημοσ φίλον τέλος, ἀνδράσιν ἄλλοισ.

ἢ μίος τῶν μνήμησ ἤνυσε θυγατέρων.

MICHAEL BENTINVS.

Stoicidæ spectata cohors, qui insignia sacris

Mandatis melius dogmata uestra libris.

Vnam animi summum uirtutem culmen habere,

Vrbes quod seruet, sola quod ipsa homines.

Carnis at illecebras alijs, sibi finis ut esset

Vnica perfecit filia Mnemosynês.

IDEM.

O Stoicæ gnari seclæ, quàm insignia uestra

Dogmata, quæ sacris scribitis in tabulis.

Esse bonum unam animi uirtutem, sola tuetur

B 3 Quod

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Quod ualidas urbes, quodq; ea sola homines,
Ast alijs uita scopus esset spurca uoluptas
Vna egit pulchre filia Mnemosynes.

INTER. LAER.

Stoicide menti solum cui fertis honestum,
O quam dogma bonum uestra tabella tenet.
Hoc etenim solum uita est seruata uirorum,
Moenia & hostili tuta fuere manu.
Meta uiris alijs dulcis sit passio carnis
Vna uiris dixit filia Mnemosynes.

Εἰς τὸ ἀνὸς.

Σοὶ χάριν ζητεῖται τὸν &, καὶ ἀθέσφατος ἴδρωι,
χῶρον ἔχον τρυφάβον, ὃν οὐ πάρος ἔλλαχεν ἀνὴρ.

BERGIVS.

Sudor & assidui praebent tibi tecta labores,
Haec nam quisq; iners haud facile assequitur.
Επὶ τῷ τρυφάβον ἔχόντων.

Παλλοαδᾶ.

Πολλοὶ ζῖναρ θνητοφύροι, παῦροι δὲ τε Βακχοί.

ERASMVS ROT.

Plures thyrsiferos, paucos est cernere Bacchos.
Huic affine est hoc:

Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δὲ τε μαινῶδες ἀνδρῶδες.

IDEM.

Plures thriobolos, paucos est cernere uates.

Et illud:

Πολλοὶ βουκέντωι, παῦροι δὲ τε γῆς ἀροτῆρῶδες.

IDEM.

Qui tauros stimulent multi, sed rarus arator.

EIZ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.
ΕΙΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΝ.

Αλφειῶ Μιτυληναίου.

Οὐ σέρω βαθυλήους ἀρούρας,
οὐκ ἄλβον πρὸ χυρῶν ὄϊα Γύγης.
ἀντάρκους, ἔραμαι βίον Μακρίνης.
ὃ μὲν ἄγαν, ἄγαν μετέρπη.

MORVS.

Agros ego haud porrectiores appeto,
Non auream aut Cygis beatitudinem.
Quæ sit satis sibi uita, sat eadem est mihi,
Illud, Nihil nimis, nimis mihi placet.

Huc pertinet nobile hoc epigramma

MARTIALIS.

Vitam quæ faciunt beatiorem
Iucundissime Martialis hæc sunt:
Res non parta labore, sed relicta,
Non ingratus ager, focus perennis,
Lis nunquam, toga rara, mens quietæ,
Vires ingenuæ, salubre corpus,
Prudens simplicitas, pares amici,
Coniectus facilis, sine arte mensa,
Nox non ebria, sed soluta curis,
Non tristis thorax, attamen pudicus,
Somnus qui faciat breues tenebras,
Quod sis esse uelis, nihilq; mâlis,
Summum nec metuas diem, nec optes.

Id hunc in modum imitatus est

libro Amorum Tertio,

CONRADVS CELTIS.

B 4

Salicæ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Scilicet his rebus uita est quærenda beata,
 Corporis atq; animi non caruisse bonis.
 Non egeat sanum corpus cum pectore sano,
 Et rerum causas discere semper amet,
 Excudatq; aliquid residens sub pectore Phœbus,
 Quod bona posteritas laudet, honoret, amet.
 Certa domus mihi sit, mediocri & splendeat usu,
 Contegat & corpus patria lana meum.
 Iucundus ueniat parilis taciturniq; sodalis,
 Qui uultum fortis ferre utriusq; queat.
 Hinc Cytheræa meo consors sit candida lecto,
 Quæ sit carminibus lima seuera meis.
 Rite deos uenerer, nec mens mihi conscia culpæ,
 Et maneat uitæ candida fama meæ.
 In ius nemo uocet, nec opus mihi iure proteruo,
 Iudice me nemo sic neq; teste cadet.

ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐλθὼν εἰς ἰδίων ὅτε δὴ θῶδ' ἠνυσσε γῆρας
 Διογένης ὁ κύων, Κροῖῶν ἰδίων ἐγγίλασ.
 καὶ σρώσας ὁ γέρων ἔβιβάνιον ἐπὶς ἐκείνου,
 ὅν τ' ἄλλ' ἐν τριτάτῳ χρυσὸν ἀφίετο κέρδιον,
 ἔπειτα, ἐμοὶ καὶ νῦν πλείων ἔτρε. ὄρασι δ' ἔειχον,
 πάντα φέρω σὺν ἐμοὶ Κροῖσε. σὺ δ' οὐδ' ἐν ἔχθρῃ.

A V S O N I V S.

Effigiem rex Croese tuam diuissime regum
 Vidit apud manes Diogenes Cynicus.
 Constitu, utq; procul solito maiore cachinno
 Concussus, dixit, quid tibi diuitiæ
 Nunc profunt regum rex o diuissime? cum sis

Sicut

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Sicut ego solius, me quoq; pauperior.
 Nam quæcunq; habui mecum fero, cum nihil ipse
 Ex tantis tecum Cræse feras opibus.

Παλλαδῶ.

Ελπιδῶ, οὐδὲ τύχης ἐπιμοι μέλας, οὐδ' ἀλεγιῶ
 λογτρῶν. τ' ἀπάτης ἤλυθον εἰς λιμῆρος.
 εἰμι πένις ἀνθρώπων. ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶ,
 ὑβριστῶ πάνις πλουτῶν ἀτρύστομαι.

EGO.

Non Spes, non Fortuna mihi est, nil deniq; curæ,
 Tutum à fraude locum nacta carina mea est.
 Sum pauper fateor, libera at mihi contigit uxor,
 Pauperibusq; graues sperno ego diuitias.

Δουκισανῶ.

Ὡς τιθνηξόμηνῶ, τ' ἔν' σῶν ἀγαθῶν ἀτράλαι.
 ὡς δὲ βιοσόμηνῶ. φείδειο σῶν κτιόντων.
 εἰς δ' ἀνὴρ ἄφ' οὐδὲς, ὅς ἀμφω ταῦτα νοήσας,
 φηδοῖ, καὶ δαπάνη μέτρον ἐφιρμόσασθαι.

Huius epigramatis priores duos uersus uer-
 tit Ausonius, apud quem Me-
 nandro adscribitur.

Re fruire ut natus mortalís, dilige sed rem
 Tanquam immortalis. Sors est in utroq; uerenda.

G. LILIVS.

Diuitijs utare tuis tanquam moriturus,
 Tanquam uicturus denuo parce tuis.
 Vir sapiens ille est quidem, qui hæc ambo uoluitans,
 Parcit, quiq; modum sumptibus applicuit.

MORVS.

B 5 Tanq̃

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
Tanquam iam moriturus partis utere rebus,
Tanquam uicturus denuo parce tuis.
Ille sapi, qui per pensis his uite duobus,
Parcus erit certo munificusq; modo.

ΑΔΗΛΟΝ.

Σώματα πολλά βίβην, κ' δώματα πολλά ἀνευγέρην,
ἀβίατος εἰς πέντω ἔστιν ἰσομοσάτη.

MORVS.

Multas ædificare domos, & pascere multos,
Est ad pauperiem semita recta quidem.

G. LILIVS.

Corpora multa alere, & complures ponere sedes,
Ipsa est ad summam semita pauperiem.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΒΙΟΝ.

Αρχίου.

Θρήνηος ἀνείτω τις, ὅτι σοναχεύσι μὲν ἦσας
μητέρ' ἐκ κόλπων πρὸς φάσ' ἐρχομένηους.
ἴμπαλι δ' ὀλβίζουσιν, ἴθους αἰώνια λιπρῆτος,
ἀπροϊδὺς κερῶν λαΐσι ἴμαρφε μὲρ' ὅ.
οἱ μὲν κ' ἔχοντες ἀεὶ παντοῖα πρῶσιν
ὄς κωκῶ, βί' ἡ, κωκῶν ἔυρον ἀκῶς φθίμηνος.

IN VITAM HVMANAM.

LVSCINIVS.

Laudantur Thraces, natos quod uiscera matrum
Egressos gemitu protinus excipiunt:
Quodq; relinquentes uitam sine fine beatos
Credunt, incautos dum fera parca rapit.
Illos uita malis quia destinat omnibus: hinc hos,
Pharmaca quod mortem tot reperere malis.

ΑΔΗΛΟΝ.

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Αδελφον.

Τὸν Βίον ἠρόκλασθε πρὸν πλέον ἢ περ ὅτ' ἔζησ
 Δάκρυε. νῦν ὁ Βίος ἔσ' ἐλεφνότερος.
 τὸν Βίον ἄρτι γέλα Διμώκριτε πλεόν, ἢ πρὶν.
 νῦν ὁ Βίος πάντων ἐστὶ γελοϊότερος.
 εἰς ὑμῶν δὲ κ' αὐτὸς ὄρων, τὸ μεταξὺ μνημῶν,
 πῶς ἄμασι θεὸς κλαύσω, πῶς ἄμασι θεὸς γελάσω.

LVSCINIVS.

Tempora uix credas Heraclius sua quondam ut
 Planxerit, at nostra hæc sunt puto fausta minime.
 Contraq; perpetuo uitam Democruius olim
 Ridebat, quam nunc rideat ille magis.
 Sic ego dum nostræ scrutor mala, uanāq; uitæ,
 Iam fleo si liceat, iamq; cachinno magis.

C. VRS. VELIUS.

Tristius atq; olim, uitæ Heraclie labores
 Ut mage qua miserum nil queat esse, gemas,
 Tu quoq; maiori Democrue diffuse risu,
 Quandoquidem hæc uitæ est ridiculosa magis.
 Ipse autem interea uos cernens, differor anceps
 Te risu, lachrymis quomodo teq; iuuet.

Ποσφθίππον. οἱ δὲ, Κράτιδος
 τῶ κυνικῶν.

Ποῖλω τίς βοῖδ' ὅτιο τὰ μοῖσι βίβον; εἰν ἀγορῆ μῶν,
 νέκρια, καὶ χαλεπαὶ πρῆξινος, ἐν τῷ δόμοις,
 φροντίδ' ὅτι. ἐν δὲ ἀγορῆς, καὶ μακτῶν ἄλις. ἐν τῷ θαλάσσει
 τὰ βόσ. ἡδὲ ξείνις, ἢν μῶν ἔχης τῆ, δὲ.
 ἢν δὲ ἀπρῆς, ἀντιπρόν. ἔχης γάμον; οὐκ ἀμείριμνος
 ἔσται. οὐ γὰρ μίσις; ζῆς ἔτ' ἐριμότερος.
 τέμνα,

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

τίκνα, ἤνοι. πῆρωσις, ἀπαις βίβ. ἀινεότιος,
 ἀφρονος. ἀιπλοιοὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανόος.
 ἢν ἀρα βίνδουίν ενὸς ἀίρισις, ἢ δ' γενίος
 μηδ' ἔφτ', ἢ δ' θανεῖν, ἀντίκει πικρῶδων.

L V S C I N I V S.

Quem teneas vitæ callem, rogo: iuxta tribunal,
 Iurgia, & anxius est questus. at in domibus,
 Cura. durus agris labor imminet. undiq. ponto,
 Terror. opes peregre qui gerit, usq. pœuet.
 Pauperies, grauior. connubia, me te quietem
 Excutiunt. coelebs, heu male solus eris.
 Proles, fastidium. genus hac sine concidit. omnis
 Mente caret iuuenis. uiribus inde senex.
 Vtrum igitur malis optandum, uel neq. nasci
 Vnquam, uel fato perniciose rapi.

C. VRS. VELIUS.

Nam quod iter vitæ sectabere, plena molestis
 Sunt fora litigij. anxia cura domi.
 Rure, labor. terrens medio discrimina ponto.
 Si peregre es, partis rebus ubiq. times.
 Ac rursus tristaris egens. uxorius autem
 Angeris. es vitæ coelibe, solus eris.
 Sollicitant nati. non uiuis & integer, orbus.
 Corde iuuenta caret, robore canities.
 Alterutrum iccirco est nobis optabile, nunquam
 Aut nasci, aut natos occubuisse cœo.

ERASMVS.

Quod nam iter humanæ cupias insistere vitæ?
 Quoquò te uertas, omnia plena malis.

Litigij

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Lūigij's causisq; forum strepit usq; molestis.

Perpetua cruciat sollicitudo domi.

Enecat assiduis rurs triste laboribus. undas

Et freta si sulces, mille pericla premunt.

Viuenti peregre, si res tibi suppetit ampla,

Cuncta miser metues, nec bene tutus ages.

Rursum si uacuae pendebunt ære crumena,

Vt durum ac miserum est hospitem egere uirum.

Coniugium sequeris, quanta hic te cura sequetur?

Desolatus eris, si sine coniuge eris.

Si tollis sobolem, multo educanda labore est.

Non tolles, orbi lumine uita uacat.

Si iuuenis furris, uaga & inconsulta iuuenta est.

Viribus effeta est cana senecta suis.

Ergo quid reliquum est quæso nisi sanus ut optes

Alterutrum, aut nunquam tristibus è sinibus

Materni prodijisse uteri, aut ubi protinus illinc

Exieris, stigas abdiis in latebras.

Hinc cõfinxit de Vita humana Eclogen hæc

A V S O N I V S.

Quod uitæ sectabor iter? Si plena tumultu

Sunt fora. Si curis domus anxia. Si peregrinos

Cura domus sequitur. Mercantem si noua semper

Damna manent. Cessare uetat si turpis egestas.

Si uexat labor agricolam, mare naufragus horror

Infamat: poenâq; graues in coelibe uita:

Et grauior cautis custodia uana maritis.

Sanguineum si Martis opus. Si turpia lucra

Fœnoris: & uelox inopes usura trucidat.

Omne

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Omne æuum curæ: cunctis sua displicet ætas.
 Sensus abest paruis lactentibus: & puerorum
 Dura rudimenta: & iuuenum temeraria pubes.
 Afflictat fortuna uiros per bella, per æquor,
 Iras, insidiasq; catenatosq; labores,
 Mutandos semper grauioribus. Ipsa senectus
 Expectata diu, uotisq; optata malignis,
 Obijcitur innumeris corpus lacerabile morbis.
 Spernimus in cōmune omnes præsentia. Quosdã
 Constat nolle deos fieri: Iuturna reclamationat:
 Quò uitam dedit æternam? Cur mortis adempta
 Conditio? Sic caucasea sub rupe Prometheus
 Testatur saturnigenam: nec nomine cessat
 Incusare louem, data sit quòd uita perennis.
 Respice & ad cultus animi. Sic nempe pudicum
 Perdidit Hippolytum non felix cura pudoris.
 At contra illecebris maculosam ducere uitam
 Quem iuuat: aspice & ad poenas & crimina regum,
 Tereos incesti, uel mollis Sardanapali.
 Perfidiam uinare monent tria Punica bella:
 Sed prohibet seruare fidem deleta Saguntos.
 Viue, & amicitias semper cole: crimen ob istud,
 Pythagoreorum perijt schola docta sophorum.
 Hoc metuens igitur nullas cole: crimen ob ob istud,
 Timon Palladijs olim lapidatus Athenis.
 Dissidet ambiguus semper mens obuia uotis.
 Nec uoluisse homini satis est: optata recusant.
 Esse in honore placet: mox poenitet. Et dominari
 Ut possint, seruire uolunt. Idem auctus honore,
Inuidie

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Inuidiæ obijciuntur. Pernox est cura disertis:
 Sed rudis ornatu uitæ caret. Esto patronus,
 Et defende reos: sed gratia rara clientis.
 Esto cliens: grauis imperij persona patroni.
 Exterrent hunc uota patrum: mox aspera curis
 Sollicitudo subit: contemnitur orba senectus:
 Et captatoris præda est hæredis, egenus.
 Vitam parcus agas: auidi lacerabere fama.

Et largitorem grauius censura notabit.
 Cuncta tibi aduersis contraria casibus. Ergo,
 Optima Graiorum sententia: quippe homini aiunt,
 Non nasci esse bonum, natum aut cito morte potiri.

Est simile huic Posidipæo, in Amoris calamitatem li-
 bro epigrammátων Septimo: quod cū ad huius uideatur imi-
 tationem confictum, nec minus sit elegans,
 adscribere non pigebit.

Αγαθίου χολαστικοῦ.

Ποίνης πρὸς ἔρωτος τοῦ βίου; ἐν μὲν ἀγαθῆ,
 μαχλαῖ δ' οἰμώξε χρυσομανῆ σακτάλην.
 εἰ δ' ἴδη παρθενικῆς πελάσφς λίχος, ὅς γάμον ἕξε
 ἔννομον, ἢ τριναῖς τὰς πῶδ' ἑξ ἑθροίων.
 κουριδίαις δ' ἐγναίξιν ἀτρεπία Κύπριν ἐγέρφει,
 τίς κεν ὑπὲρ τλαίει, πρὸς χρίας ἐλθέμεν;
 μοίχαις λεκβάς κείκισα, κ' ἐκδοθὲν εἰσὶν ἐρώτων,
 ἔν μ' ἔχει παιδομανῆς κείδω ἀλιθούνη.
 χήρῃ δ' ἢ μὲν ἀηθσμῶ, ἔχθ' πάνδημον ἐρασεύω;
 καὶ πάντα φρονίφ' ἀλιώα μαχλοσύνης.
 ἢ δ' σαφρονίουσα, μόλις φιλότιπι μιγείσα,
 δέχνητ' ἀσέβητον κίνδρα παλιμβολίης.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

καὶ συγὴ τὸ τελευτῆν. ἔχουσα δὲ λείψανον αἰδούσ
 ἀφ' ἑσθ' αὐτὴν ἀποστρέφεται χαλεπὴ ἀμβολίας.
 ἐν δὲ μιγῆς ἰδίῃ θραπέειδι, τλήθι καὶ αὐτὸς,
 Δούλ' ἀκαλλάγδω δμῶιδι γιγνώμεθ'.
 εἰ δὲ καὶ ὀνείνι, τότε θινὸν αἴχος ἀνάτ' ε,
 ὕβριν ἀνιχνύων σώματος ἀλλοτρίου.
 πάντ' ἄρα Διογένει ἐφυγεν τάδε. τὸν δ' ὑμέναιον
 ἦσαν παλάμη, Δαῖδ' οὐ χατέων.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΥ ΠΙΘΑΝΑ,

Μηδολώρου.

Πανθείω βοϊδῶιο τόμοις ῥίβον; εἰν ἀρορῆ μῆν
 κύνεα, καὶ πινυταὶ πρήξιβ'. ἐν δὲ δώμοις,
 ἀμπωμ'. ἐν δ' αἰροῖς, φύσιος χάρις. ἐν ἤθαλάσῃ,
 κέρδος. ἑσθ' ἐξίνης, ἢν μῆν ἔχης π, κλέθ'.
 ἢν δ' ἀπρηῆς, μόν' οἰδίας. ἔχης γάμον, οἴχης ἄριθ'
 ἔασετ'. οὐ γαμήεις; ζῆς ἔτ' ἐλαφρότερ'.
 τέκνα, πρῶθ'. ἀφροντες ἀπαίς βίθ'. αἰ νεότητ' ε
 ῥωμαχίαι. πρῶθ' δ' ἔμπαλιν εὐσεβίθ'.
 οὐκ ἄρα τῶν διστῶν ἐνὸς αἰρεσις, ἢ τὸ γενιάθ'
 μηδέ τ' ἢ τὸ θανείν, πάντα ἔ' ἐσθ' ἀβίου.

L V S C I N I V S.

Quam lubeat uita e callem tene. Iuxta tribunal,
 Gloria e ingenij questus. at in domibus,
 Certa quies. gratas fruges ager educat. affert
 Lucra, mare. hospitibus, ere paratur honos.
 Pauperiem norunt soli. uxor rite gubernat
 Aedes: ni placeat libera uita magis.
 Proles, dulcis amor. minor hac sine cura. iuuentia,
 Vires; at canos gloria pulchra manet.

Optandum

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Optandum est ignitur, nec luce carere, nec orbe
Diuelli, in summis est quia uita bonis.

C. VRSINVS VELIVS.

Omne iter insistas uitæ, fora nomen, & usus
Dant rerum uarios. uita quieta domi est.

Gratia delectat ruris. dant æquora lucrum.
Laus est si peregre diues habere opum.

Solus egens noris. domus est uxorē beata.
Coelebs curarum pondere uita uacat.

Pignora nata iuuant. non sollicitaberis orbis.
Robur inest iuueni. sunt pia uota seni.

Alterutrum ne optes igitur, non nascier, aut non
Esse diu. nam sunt cuncta referta bonis.

ERASMVVS.

Quamlibet immo uiam uitæ ingrediare licebit
Vndiq; blanditur plurima commoditas.

Concio si placet atq; forum, hinc uberrima famæ
Materia, hinc ingens gloria colligitur.

Hic bene tractandis prudentia callida rebus
Exeritur, rursum uita quieta domi est.

Rura petis, uario illic oblectamine mentem
Naturæ facies pascet amœna tuam.

Dulcia prædiues lucra suppedinauerit æquor,
Si peregre uiuis, resq; tibi superest,

Multus honos comitatur. habes nihil, ergo pudoris
Est minus, ipse tibi conscius unus eris.

Vxor ducta tibi est, domus optima proinde futura est.
Non ducta est, curis exoneratus ages.

Si tibi dulce patris cognomen, pignora nata
Donant, & quod ames, unde & ameris erit.

C Orbis

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Orbus ages, orbi est sine sollicitudine uita,
 Quam patribus soboles ferre alitura solet.
 Ut constant uiridi, robur uigorq; iuuentæ:
 Commendat pietas sic sua canitiem.
 Nil igiur uideo causæ cur alterutrum optes,
 Aut nasci nunquam, aut interijisse statim.
 Quandoquidem humanæ quæ tandem est portio uitæ
 Non optanda bonis, atq; ad amanda suis.
 Est apud Petrum Crinitum chorus Laconicus carmine hæ
 roico: qui quum diuersarum ætatum studia pulchre ponat
 ob oculos, dignus mihi quem huc adscriberem, uisus est.

PVERI.

Viuemus pueri: sed nunc iuuenilibus annis
 Lasciuire iuuat, tenerosq; admittere lusus,
 Dum uacat, & molles agitare hos possumus artus:
 Mox ueniet tempus, nobis cum crescere uires
 Incipient, longeq; graui torquere lacerto
 Spicula, & audaci fortes confligere bello.
 Ergo agite ò pueri, melius sperare licebit,
 Si modo ad optatam dabitur creuisse iuuentam.

IUVENES.

Viuemus ò iuuenes: iuuat his florentibus annis
 Viuere, & in cunctis animos præbere uigentes.
 Nunc licet egregios uitæ decerpere fructus,
 Et pariter claris uirtutem extendere gestis.
 Mox dabitur tempus, cum iam languescere uires
 Incipient, tremulisq; cadent membra omnia neruis.
 Ergo agite ò iuuenes præsentia carpite uitæ
 Munera, & ætatem penitus seruate uirilem.

SENES.

Viximus

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Viximus insignes olim, dum tempora robur
 Auxerunt, simul atq; animi uigere potentes.
 Nunc senio affecti uix languida membra mouemus:
 Nec licet infirmos quicquam sperare per annos.
 Non procul à miseris senibus mors imminet atra:
 Hæc etenim cunctos æquatū uiribus urget.
 Ergo agite interea funestas pellite curas,
 Et senium aprica foveamus molliter aura.

Δουκικανού.

Θνητὸν τὰ πᾶσι θνητοῖς, καὶ πάντα περιέρχεται ἡμῶν,
 ἢν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ περιερχόμεθα.

L V S C I N I V S.

Mortales fugiunt nos cuncta, cadentia fato,
 Vel, quod crediderim, nos magis hæc fugimus.

Παλλολλῶ.

Γῆν ἐπίβλω γυμνός, γυμνός θ' ὑπὲρ γαίαν ἄψυχοι.
 καὶ πὶ μάλιστα μοχθῶ, γυμνὸν ὄρων τὸ τέλος.

L V S C I N I V S.

Conscendi terram nudus, subiturus eandem
 Nudus, quid moliar? mors quoq; nuda uenit.

G. L I L I V S.

Ingredior nudus terram, egredior quoq; nudus.
 Quid frustra studeo, funera nuda uidens?

M O R V S.

Nudus ut in terram ueni, sic nudus abibo.
 Quid frustra sudo, funera nuda uidens?

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλοῦς σφαλερὸς τὸ ζῆν, χθμαζόμενος ἅ ἐν αὐτῷ
 πολλοὶ κακηγῶν πικροτέρω εἰσβόταιρα.
 πῶς δὲ τυχῶν βιβλίον κν βερνύτφραν ἔχοντός,

C 2 17

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

ὡς ἴδῃ τὸ πειλάγους ἀμφίβολοι πλείονη
 εἰ μὲν, ἐπ' εὐπλοίῳ, εἰ δ' ἔμπαλιν. ἀλλ' ἄμα πόντος
 εἰς ἕνα τὸν κτ' γῆς ὄρμον ἀπρ' ἰχθύεσσιν.

L V S C I N I V S.

Vita rapit miseris ceu scapha uicina periculis,
 Naufragus erumnis qua patet assiduis.
 Inconstans regit hanc fortuna uolubilis, errans,
 Nec nisi per gyros, & uada cæca trahit.
 Nauigat hinc felix alius, sorte alter iniqua,
 Cuiq; tamen puluis, tumbæq; portus erit.

Τοῦ αὐτοῦ.

Συλῶν πᾶς ὁ βίβ', ἢ παύγιον. ἢ μάθε παύξιν,
 τῶ σπουδῶν μεταθέεις, ἢ φέρε τὰς ὁδύνας.

L V S C I N I V S.

Disce iocos, scena est, ludus quoq; uita: repugnans
 Fortunæ, tristis damna nociua feres.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ φέρων σε φέρει, φέρε καὶ φέρον. εἰ δ' ἀγανακτεῖς,
 καὶ σωτὴν λυπέεις, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

L V S C I N I V S.

Si ducunt te fata, feras: dolor additur omni
 Inuicto, & collo non minus illa trahunt.

M O R V S.

Si ferris ferre & fer. sin irasceris, & te
 Læseris, & quod fert te feret, immo trahet.
 Ab huius epigrammatis sententia, quæ Bian
 tis esse fertur, non abhorret hoc

Αδελφον.

Εἰ μὲν ἢν μαθεῖν ἀ δέει παθεῖν,
 καὶ μὴ παθεῖν, καλὸν ἢν τὸ μαθεῖν.

εἰ δέ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

εἰ δὲ δέῃ παθεῖν ἢ δέῃ μαθεῖν,
 τί δέῃ μαθεῖν; παθεῖν ἢ χρεῖ.

G. LILIUS.

Si posset casus quisquàm præscire futuros,
 Et vitare simul, scire suaue foret.

Si in patienda tibi prorsus quæ scire requiris,
 Quid præscisse iuuat? nanq; necesse pati.

MORVS.

Si vitare queas, quæ sunt patienda, sciendo,
 Scire quidem pulchrum, quæ paterère, foret.

Si in quæ præscieris vitandi est nulla potestas,
 Quid præscire iuuat, quæ patière iamens

IDEM, Carmine Iambico trimetro.

Præscire si queas, quæ oporteat pati,
 Queasq; non pati, bonum est ut præscias.

At si te oporteat, licet scias, pati,

Præscire quid iuuat? necesse enim est pati.

Παλλοδαῖ.

Δακρυχέων γενόμεω, καὶ δακρυόσας ἀρθνήσκω.

δακρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον ἔυρον ὄλον.

ᾧ γένθ' ἀνθρώπων τρυδάκρυτον, ἀδενές, οἰκτῶν,

συρόμενον κτ' γῆς, καὶ διαλυόμενον.

L V S C I N I V S.

Fundebam lachrymas genium, moribundus idem nunc

Plango, uidens luctu tempora cuncta teri.

O mortale genus, male firmum, triste, misellum,

Seu te habeat tellus, seu fera parca ferat.

Τοῦ αὐτοῦ.

ᾧ γένθ' ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,

μ' ἡριτέλους βιότου μισλὲν ὑπὸ σάμενον.

L V

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
LVSCINIVS.

Quam uana tenet fiducia, proxima uento
Mortales, uerum non nisi morte scient.

Ἐπιφώνημα ἐστὶν Ἰσοκ διστίχων ἐπιγράματος ἑξαστίχου βιβ. γ.
de Cessio quodam, id quod suo loco apponetur.

Cæterū humanæ naturæ fragilitatem,
ut alios interim prætereā, quā alibi
tum Odys. Σ. sc̄ne admodū
depinxit his uerbis.

HOMERVS.

Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα βίβη ἀνθρώπων
πάντων ὄσα τε γαῖαν ἰδίπνείη τε καὶ ἔρπη.
οὐ μὲν γάρ ποτὲ φισικαὶ καὶ πείσεσσι ὀπίσω,
ἄλλ' ἀρετῶν παρίχωνι θεοῖ, καὶ γούνατ' ὄρωρα
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοῖ μάκαροσ τελέωσι,
καὶ τὰ φέρη ἀέκαστον ἰδὲ τελευτῆ θυμῷ.
ἴσθ' ἅ νόσοσ ἐσὶν ἰδίπνοσ ἀνθρώπων,
ἴσθ' ἅ νόσοσ ἐσὶν ἰδίπνοσ ἀνθρώπων, τε θεῶν τε.

Hos uersus inter cæteros sic uertit

JACOBVS MYCILLVS.

Quicquid alit tellus, quicquid mare, quicquid ἔσ' ἀέρ,
Nil homine infirmum magis est. Qui donec ab alto
Fortunam præbent superi, uitamq; ministrant,
Nil metuens uiuū uenturæ nescius horæ.
At si quando leues mutauit Iuppiter auras,
Tristiaq; eueniunt mutatis tempora lætis
Improuisa animo per fert incommoda mœsto,
Et grauis ipse sibi consumit corda dolore.
Nam ceu fortuna est, præsentem quæ regit horam,
Et humiles magniq; sumus, mentemq; paramus.

Ioan. rex.

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Ιουλιανού.

Ηλὶα πάντα κέλευθα λάχεν βίῃ. ἀεὶ μίαν
 εὖχος. ἐτακρεῖται. κρύπτα δόμοισιν ἄκη.
 ἀγρὸς τέρψιν ἄγῃ. κέρδος πλόθ. ἀλλοδαπὴ χθών
 γνώσις. ἐν δὲ γάμων, οἴκῃς ὁμοφρονεί.
 εἰς δ' ἀγάμοις, ἀφροντίς ἀεὶ βίῃ. ἔρηγος ἐτύχθη
 παῖδι, τίμῃ. φροῦδος εἰς ἀγνοίῃ φόβῃ.
 ἠγορέτω νεότης. τῆλιν φρένας οἶδεν ὀπάσθην.
 ἐνθεν θάρσος ἔχων, ἴω. φύτει γένθ.

LVSCINIUS.

Dulcia cuncta homini sors praebuit. Vrbe repostum,
 Hinc decus, hinc socij. grata domi q; quies.
 Agris, deliciae. lucrum, mari. & extera tellus,
 Rara docet. concors coniugioq; domus.
 Exors est curis coelebs. nati, addere robur
 Norunt. at orbos non tenet usq; timor.
 Flore iuuentutis uires. sapientia canis
 Parta. Igñtur uiue, & si sapi auge genus.

Αδελφον.

Πῶς τις ἀνευ θανάτου σε φύγοι βίῃ. μυρία γὰρ σευ
 λιγρὰ. καὶ οὔτε φυγεῖν ἐύμαρτις, οὔτε φέρην.
 ἠδία μὲν γὰρ σου τὰ φύσθῃ καλὰ. γασίρα, θαλάσσης,
 ἀέρρα, σελιναίης κύμαλα, καὶ ἠελίου.
 τὰλλα ἢ πάντα, φόβοι τε, καὶ ἀλλογα, κῆν π πᾶσθῃ
 αἰδῶ δὲν, ἀμοιβάτω ἐνδὲ χετζ νέμοισιν.

LVSCINIUS.

Non mihi uita patet, te, dein tua dona reuoluens,
 Quò mala tot fugiam, uel tolerare queam.
 Allicij aspectu blando mare, tellus & aether,
 Cynthius ac Phoebe, sydera quaeq; poli.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Atrogo quis contra numeret mala cuncta uicissim,
Vlrix non æqua quæ mihi lance refers?

Αδελιον.

Πάντα γέλωσ, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα ἢ μισθῶν,
πάντα ἢ ἕξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γιγνώμενα.

L V S C I N I V S.

Sanum nil, puluis sunt omnia quæ capit orbis,
Deniq; ni fallor, mens quoq; stulta simul.

Αδελιον.

Φροντίδωσ δι παιῖδωσ, μέγα μὲν καὶ κόνι ἐπ πάθειωσ,
εἰσὶ δὲ καὶ ζῶντῶσ φροντίδωσ οὐκ ὀλίγωσ.
Ἐ γαμπτῆ, χρυσῆ μὲν, ἔχθ πινὰ τέρτιν δὲ ἀνπιῶ,
ἢ δὲ κρηνῆ, πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρῃ.

L V S C I N I V S.

Cura patris nati rebus licet usq; secundis,
Sollicitant animum, tum mage si doleat.
Quæ frugi est coniunx fateor bona plurima præstat,
Pruua, uiro, certo certius exitium.

Αδίσασθῶν.

Ω θυρῶν βροτὲ μάλλον ἀνήμερε, πάντα σε μισεῖ
πανθελίωρ. πάντι δ' ἐνδύχεται σε μόρθ.
Ἦν ἰδί γῆσ φεύγῆσ, ἀγχοῦ λύκωσ. Ἦν δὲ πρὸσ ὕφοσ
δενδροβοχτῆσ, ἄσσισ δέτ μ' ὑπὲρ ἀκρεμόνων.
πῆραξῆσ καὶ νεῖλον; ὅδ' ἐν δίναισ κροχθῆλον
ἔλεφω, εἰσ ἄσβεβῆσ θυρα δληγιόταθῶν.

L V S C I N I V S.

O caput inuisum beluis crudelior ipse,
Mactans cæde feras, præda futurus homo.
Te lupus in terris ni præfocat: alta petentem,
Dendrobates: herbis, uipera sæua necat.

Ρασκιου

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

*Pascitur & Nili pestis crocodilus in antris,
Vlrix dira mali, certa q; perniciēs.*

ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ.

Αδελφον.

Εἴ τις ἀποξέ γήμας, πάλι δ' εὐτρεα λεκτὰ δ' ἰώκη,
νοσηγὸς πλώψ δις βυθὸν ἀργαλίον.

ERASMVS

*Altera connubium experto cui ducitur uxor,
Hic fracta repetit æquora sæua rate.*

MORVS.

*Qui capit uxorem defuncta uxore secundam,
Naufragus in tumido bis natat ille freto.*

Παύλον Σιλενπαρίου.

Καλὰ τὰ παρθονίη κημήλια. παρθενίη δέ,
ἅν βίον ἄλειπεν ἅν, πᾶσι φυλακτομνήν.
Ζῶνικεν ἐνθίσμως ἀλοχον λάβε. καὶ πινὰ κρόμα
ἀδρ βρόζον ἀντὶ σέθεν. φεύγε δέ μοχλοσύνωτ

ARNOL. VESALIEN.

*Virginitas pulchris ornatur dotibus. at si
Illam omnes foueant, uita peribit iners.*

*Duc itaq; uxorem, tibi fac succedat & orbi
Heres legitimus. Subfuge adulterium.*

Ego sic.

*Optima uirginitas homini est possessio, uerum
Amplexa à cunctis, uitam ea perdidit.*

*Rite igitur tu uxorem ducito, mundus ut olim
Pignus pro te habeat: sed fuge adulterium.*

Αὐτομείδωνος.

Εὐδαίμων πρῶτον μὲν, ὁ μισλὲν μισλὲν ὀφείλων.
ἔτα δέ ὁ μὴ γήμας, ἅ πῖζον ὅσις ἀποις.

C 5 ἦν δέ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

ἢν δὲ μανεῖς γήμιπς, ἔχθ' ἄχαριν, ἢν κερύξῃ
 εὐθὺς πῶν γαμετῶν, προίχῃ λαβῶν μεγάλῳ.
 ταῦτ' εἰδὼς, ὄφθ' ἰδί. μόντῳ δ' Ἐπίκουρον ἔατον
 πρὸ τὸ κενὸν ζῆτεῖν, καὶ τίνος αἰ μονάδου.

ERASMVS.

Qui nulli debet, fortunatissimus ille est.
 Proximus huic coelebs. tertius orbis erit.
 Quod si quis demens uxorem duxerit, illi
 Hic ita res demum commoda grata feret,
 Eueniat si fors, ut grandi dote recepta,
 Protinus uxorem deferat in tumultum.
 Hec doctus sapias, Epicurum querere frustra,
 Quā sit inane finas, quæq; sient monades.
 Hinc desumptum arbitror hoc

MORI.

Res grauis est uxor. poterit tamen utilis esse,
 Si sua det propere se moriente tibi.

Αδελφον.

Οὐκ ἔστι γήμιαι, ὅστις οὐ χθροῦς ἐστ.
 λέγουσι πάντες, καὶ γαμοῦσιν εἰδότες.

MORVS.

Hoc quisq; dicit. Rebus in mortalibus
 Quod tristius sit, ac magis uiros grauet,
 Natura nil produxit his uxoribus.
 Hoc quisq; dicit, dicit, at ducit tamen.
 Quin sex sepultis, sepiam ducit tamen.
 Huc pertinent uersus hi,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Πολλὰ κ' ἔδ' ὄργαι κνμάτων θαλαπίων.
 πολλὰ δὲ τραγιῶν, καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαί.

Αδελφον

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Δήνον δὲ πένιαν. Δήνον δὲ ἄλλα μυρία.
πλὴν οὐδὲν ὅντω δήνον, ὡς γυνὴ κραιπνή.

ERASMVS.

Furore multo scēuit iratum mare,
Proniq; fluuij, & ignis acris impetus,
Inopia acerba, acerba alia quam plurima,
Sed nil ita acerbum & noxium, ut mulier mala.
Liber & huc adducere, Cari, magni illius
Romanæ difficultatis, ut ille ait, uersiculos.

CARVS.

Nec sua respiciunt miseri mala maxima sæpe.
Nigra μελίχροσ: immūda est & foetida ἀκροσ & δ
Cæsia, παλλὰδιον: neruosa & lignea, δορκάδισ.
Paruula pumilio, charitonia tota, merum sal.
Magna atq; immanis, κρατόπλιξις, plenaq; honori.
Balba, loqui non quit, βωλίξις: muta, pudens est.
At flagrans, odiosa, loquacula, λομπόδιον sit.
ἰχθὺς ἰρωμόνιον tum sit, quom uiuere non quit.
Præ macie βροδινὴ, uero' st iam mortua tussi.
Ac lamia' st, maniosa adeo' st certe ipsa ab Iaccho.
Simula, σελίνυ: at satura' st λαλοῦσα φίλοινυ.

ΕΙΣ ΓΗΡΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ.

Λουκιλλίου.

Εἴ τις γηρόσας ζῆν εὐχετῆ, ἄξιός ἐστι
γηρόσων πολλῶν εἰς ἐτέων δεκάδων.

Ego.

Dij dent, Nestoreos optanti uiuere in annos,
Multas annorum uiuere myriadas.
Hoc sensisse uidetur in quodā epigrammate

MARTIALIS.

Αἶ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

At nostri bene computentur anni,
 Et quantum tetricæ tulere febres,
 Aut languor grauis, aut mali dolores,
 A uita meliore separentur,
 Infantes sumus, & senes uidemur.
 Aetatem Priamiq; Nestorisq;
 Longam qui putat esse Martiane,
 Multum decipiurq; falliturq;.
 Non est uiuere, sed ualere, uita.

Libet hoc loco, quando toti in ludicris uersamur rebus,
 adscribere fabellam quandam de hominibus atq; serpenti-
 bus, qui scilicet factum sit, ut hi suam cum pelle exuât se-
 nectam, atq; uita perpetua quadam fruantur iuuenta: illi ue-
 ro non senescant modo, sed & uarijs morbis, qui ipsam co-
 mitantur senectam, sint obnoxij. Eam sic conscripsit

GEORGIUS ANONYMVS,

Iuppiter imperium quo tempore cæpit olympi
 Et superis primum regia iura dedit,
 Sacra nouo domino terrestris turba parauit,
 Atq; dies toto festus in orbe fuit.
 Cæduntur niuei passim de more iuuenti,
 Incensis redolent thura Sabæa focis.
 At Deus hac tanta motus pietate, rogarint
 Mortales quicquid, iussit id esse ratum.
 Conueniunt homines, simul æternamq; iuuentam
 Lædere quam posset nulla senecta, petunt.
 Audiit ille preces, tardumq; uocabat asellum
 Quo senior Bacchi uetus alumnus erat:
 Cuius in ignauo pulcherrima munera tergo
 Ad nos mortales ille ferenda dedit.

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Quid tibi cum tali turpissima bestia dono?
 Te graue lignorum dignius esset onus.
 Ecce sitim fessus dum colligit inter eundum,
 Flectū ad irrigui flumina fontis iter.
 Ad quem sic breuiter per cærulea colla loquutus
 Seruator liquidi gurgitis hydrus ait:
 Fluminis huius erit tibi copia nulla bibendi,
 Ni mihi quod portas munus aselle dabis.
 Heu pecus ignauum, cœlesti ne stare munus
 Nobilius, uili uendit asellus aqua.
 Exiit ut tenui quare cum pelle uetustas
 Anguibus, ast homines ægra senecta premis.
 Sed caueat porro ne quid committat asellis
 Qui bene curatas res uolet esse suas.
 Hanc fabulam in Theriacis sic narrat

ΝΙΚΑΝΔΕΡ.

Ὠύγιϑ δ' ἄρα μύθος ἐν αἰζηοῖσι φορεῖται,
 ὡς ὁπρ' οὐρανόθεν ἔχεκρόνου πρὸς βύσατος ἕως,
 Νημάδηνϑ κασιγασιν ἐκείσ πῶδε κυδίας ἀρχαῖς
 Ἰδμοσύνη, νεότιτα γήρας πρὸν ἰμφοῖσι,
 Κυδαίνων. διὰ τ' ῥὰς πυρὸς λήισορ' ἐνίπτον
 Αφρονδς, οὐ μὲν τ' ἄε κακῶφραδίνσ ἀτάναντο.
 Νωθεῖ τ' καμνοντὸς ἀμορβέοντο λεπάργω
 Δῶρα. πλύσκαρθηϑ ἄε κικαυμδῖϑ αὐχίνα διτῶ
 Ράελο. γωλφοῖσι δ' ἰδλῶν ὀλιυρία θύρα,
 Οὐλοόν, ἐλλιγάννε κακῆ ἰπολακκίμην ἄτη.
 Σαίνων. αὐτὰρ ὁ βρῖϑϑ ὁ δὲ ῥ' ἀνελέξατο νόσῳ
 ἦτιν ἄφρονα δῶρον. ὁ δ' οὐκ ἀπανλώατο χρεῖν.
 Ἐξοτε γυραλίον μὲν ἀπὸ φλόον ἐρπετὰ βάλλας
 Ολιυρη. θνητ' ἄε κακὸν πῶδε γήρας ὀπάσσει.
 Νοῦτο

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Νοῦθον δ' ἀργαλίῳ βρωμήτορος οὐλομήνῳ θῆρ
 Δέξασθε, καὶ τὴ τυπῆσιν ἀμυδροτήρησιν ἰόπῃ.
 Φίλωνθ.

Αἱ τριὰς σὺν νῶ, γιγρῶτροι. αἰτ' ἄτερ νοῦ,
 μάλλον τ' ἢ τῶ τριῶν εἰσὶν ὄνηθ' ἐτ' ἦ.
 αἰ βίχθ, ἢν σιγᾶς, εἰσὶ φρένθ. ἢν δὲ λαλίσης,
 ὡς αἰ τ' ἦ βης, οὐ φρένθ, ἀλλὰ βίχθ.

ARNOL. VESALIEN.

Si mentem sociam teneant in uertice cani,
 Oblectant: aliâs sanna perennis erunt.

Si tacras, cani mentis sunt signa disertæ:
 Sunt pilus ut iuuenum, si blaterare uelis.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Παλλαδαῖ, εἰς τῶν ἑαυτῶ συναι
 καὶ Ανδρομάχῳ.

Μῦνιν τ' οὐλομήνῳ γραμτῆν ὁ τόλας γιγρῶμῃθ.
 καὶ πρῶτ' ἐτ' ἔχνης μῶιδθ' ἀρξάμηνθ.

Ἔμοι ἐγὼ τρυμνίς ἔχων λιχόλων ἀνάγκη,
 τέχνης γραμματικῆς, καὶ γραμτῆς μαχημῆ.

L VSCINIUS.

Grammatico ducta est uxor mihi, pestifer ira,
 Artis θ' infelix ira mihi auspicium.

Heu miser, en gemina fati modo comprimor ira,
 Artis Grammaticæ, foemineâq; domi.

Huc alluisse uidetur

A VSONIUS.

Arma uirumq; docens, atq; arma uirumq; peritui,
 Non duxi uxorem, sed magis arma domum.

Nanq; dies totos, totasq; ex ordine noctes
 Luitibus oppugnat meq; meumq; larem.

Atq;

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Atq; ut perpetuis dotata à Marte duellis,
 Arma in me tollit, nec datur ulla quies.
 Iamq; repugnantii dedam me ut deniq; uictum,
 Iurgia & ob hoc solum iurgia quod fugiam.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάστιχος ἐστὶ κατὰ ῥα.
 πρῶτος, μῆνιν ἔχθ. Δεύτερος, οὐλομένηων.
 καὶ μὲν δὲ οὐλομένηων, δακνοῶν πάλιν ἄλλα πρῶτα.
 ὁ τρίτος, ψυχᾶς εἰς αἰδέων κατὰ ῥα.
 τὸ δὲ τεταρταίου, τὰ ἐλώρια, καὶ κύνες ἄργοι.
 πέμπτον δὲ οἰωνοὶ, καὶ χόλος ἐστὶ Διός.
 πῶς οὖν γραμματικῆς δύναται μὲν πέντε κατὰ ῥα,
 καὶ πέντε πλώσφ, μὴ μίγα πῶς ἔχθν.

Ego utcumq; sic uerti.

Grammaticæ auspiciū pentastichon est maledictum.
 Iram primus habet, perniciosam alius,
 Postq; hanc haud paucos Danaūm habet ille dolores.
 Tertius at fortes mitū ad orcum animas.
 Tractus quartus habet foedos, celeresq; molossos.
 In quinto & uolucres, & Iouis ipse furor.
 Mirum igitur, post sex casus, quinq; & maledicta,
 Quintuplicem luctum Grammaticus si habeat.
 Alludit autem ad Homericæ Iliados exordium,
 quam hunc in modum orditur

HOMERVS.

Μῆνιν ἄψθε θεὰ πηληϊόδεω ἄχιλῆϊ,
 οὐλομένηων. ἢ μνηρὶ ἄχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν.
 πρῶτα δὲ ἰφθίμους ψυχᾶς αἰδέει προΐα-φεν,
 ἠρώων. αὐτοῦ δὲ ἐλώρια τεύχε κύνεσσιν,
 οἰωνοῖσιν τε πᾶσι. Διὸς δὲ ἐτελέετο βουλή.

Eos

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Eos uersus sic uertit

FRAN. PHILEL.

Iram diua refer Pelidæ immis Achilli,
Innumeris quæ sæua malis afflixit Achiuos,
Heroumque animas tot fortes impulit orco,
Membra minutatim quorum laniata, molossis
Aliisibusque dedit pro regis mente deorum.

NICO. VALLA.

Iram pande mihi Pelidæ diua superbi,
Tristia quæ miseris iniecit funera Graijs,
Atque animas fortes heroum tradidit orco,
Latrantumque dedit, rostris uolucrumque trahendis
Illorum exangues inhumatis ossibus artus.

Sed quid prohibet & idem fieri in diuinæ illius Ver-
gilianæ Aneidos exordio, cui non minus aptum inest argu-
mentum, id quod utcumque sic efficere conatus sum.

Grammatici infelix quam sit omen, tibi quinque
Versibus hoc primis usque patere potest.

Arma canit primus Martis dira atque cruenta.

Fato alter profugum prædicat orbe uirum.
Terno, multum ille & terris iactatur & alto.

Vis superum est quarto, atque ira deæ memoris.
Multa quoque & bello patitur quinto, omnia dira.

Iure ergo exagitant hæc mala grammaticum.

ΕΙΣ ΔΙΚΗΝ.

Αρχίου.

Εν τῷ πρώτῳ παμφαίνοντι μελάντιρ & αἰθέρι ναίων,
σχορπίον ἐκ γαίης εἶδ' ἑσθλὸν ἄνθρωπον κέραι,
ὃν μάρτυρος ἄρουσεν. ὃ δ' αἰξάντορ ἐπ' οὐδίας,
ὃν βραδύς, ἐκένερω πέλαιον ἔτυφε βίαι,

κῶς

καὶ φῆς μιν ἀμερσον. ἴδ' ὄραγον ἔτευχον ἐπ' ἄλλου
ἐκ κείνου τλήμων ἀνὸς ἐδωκε μόρον.

ERASMVS

Scorpius è terra prorepserat, idq; uidente
Coruo, qui coelo uicinat in liquido.
Corripuit uisum, fugiūq; sed hic ut humum ales
Contigerat, telo mox ferit, atq; necat.
Ecce tibi quod in hunc auis insidiosa parabat,
Inde sibi acciuit ipsa necem misera.

Αδύλον.

Ἀνδροφόνω σαθρὸν πρὸς τήχιον ὑπνώοντι,
νυκτὸς ὕπνῳ καὶ φασί Σάραπιν ὄραρ.
καὶ χρυσὸν δῦσαι, καὶ τακείμην ὄνους, ἀνίσω,
καὶ κρημῶ μεταβῶς ὡς τάλας ἀλλαχῶθι.
ὡς δὲ δινπνισθεῖς, μετέβη. τὸ δὲ σαθρὸν ἐκείνο
τήχιον, Σαίφνυς εὐθὺς ἐκβέχασμαι.
ὡς πορὸς δ' ἔωθεν ἔθνε θεοῖς χαίρων ὁ κρημύργος.
ἠσκατὸς νομίσατος τὸν θεὸν ἀνδροφόνου.
ἀλλ' ὁ Σάραπις ἔχρησε πάλιν διὰ νυκτὸς ὕπνῳ
κίλεσθαι με δλοχθὲς ἀβλιε τῆν ἀδλικων;
εἰ μὴ νῦν σε μεβήκει θανέιν, θάνατον μὲν ἄλυτρον
νῦν ἐφυγῶς. σαρπῶ δ' ἴδ' ἰφυλα πόμην.

C. VRSINVS VELIVS.

Ponè ruinosas homicida quieuerat aedes,
Cui uisus, tacita nocte, Serapis ait
Præsciis: hinc ò qui stertis te protinus aufer,
Atq; aliò cubitum progrediare miser.
Euigilans homicida abiit, pariesq; ruinam
Lapsus humi uasta mole repente dedit.
Sospita dehinc fecit dijs sacra nepharius, orto
D Sole,

Sole, ratur lætum cœdibus esse deum.
 Cui deus in somnis iterum uentura ferebat:
 Men' fontes scelerum per diæ amare putas?
 Quippe quod auerti facilis discrimina leui,
 Hinc te seruandum noueris esse cruci.

LVSCINIUS.

Dum caperet somnos murum prope latro uetustum,
 In somnis præsto numen adesse uidet.
 Et subito oraculum monuit: Latro mûte soporem,
 Têq; miser aliò confer, abiq; celer.
 Cessit ut ille loco, parens, mox concidit ingens,
 Inq; solum paries sternitur innocuus.
 Sacra memor tantæ fecit latro mane salutis,
 Atq; adeo gratos prædicat esse reos.
 Postera sed reddû nox uerba, deumq; latroni
 Qui cæde ouantis contudit ora uiri:
 Non, ai, hac nece te uisum fuit orbe moueri.
 Quin magis immanis crux malefacta luet.

ΕΙΣ ΔΥΣΠΡΑΓΙΑΝ.

Φιλίππου.

Εβρου θρηϊκίου κρυμῶ πεπεδημένον ὕδωρ,
 νίπιϑ ἐμβαίνων, οὐκ ἔφυγεν θάνατον.
 ὅς πεταμὸν δ' ἠδὲ λαγαροῦ μένου ἴχνος ὀλιθῶν.
 κρυμῶ ἅ ἀπαλοῦς ἀνχίνους ἀμφεχέρι.
 καὶ τὸ μῆν, ἄβυσυρι λοιπὴν δέμας. ἢ δὲ μένουσα
 ὄφει, ἀνασχεθῆναι εἶχε τάφου πρόφασιν.
 Δύσμορϑ. ἢς ὠδίνια διείλιζε πῦρ τε καὶ ὕδωρ,
 ἀμφοτέρων δὲ δοκῶν, οὐδὲ νόσ ἐστιν ὄλϑ.
 Est libro tertio huius argumeti ϑ hoc:

Φλάκκου.

Εβρου

Ἐβρου χιμρίοις ἀτάκτῳ κρυμοῖσι πεδινῆς
 κούρῳ, ὀλιγοῖσι τραγῖν ἔθρασε πόγον.
 τῷ, πρῶσουρομύοιο, πῶδε ῥάχιδις ἀνχίν' ἔχθη
 θυγαλίον κρταμοῦ βισονίοιο βύφῳ.
 καὶ τὸ μὲν, ἤρπασθι δίναις μέρῳ. ἢ δὲ τεκθῶσα,
 λιθθὲν ἤπερθε τάφου μόνον ἔθηκε χείρα.
 ενρομθῆν δὲ τάλαινα, τέχθῳ, τέχθῳ, ἔπει, τὸ μὲν ὄν
 πυρκαϊῆν, τὸ δὲ, ὄν πικρὸν ἔθαψεν ἕδωρ.

C. GERMANICVS AVG.

Thrax puer astricte glacie dum luderet Ebro,
 Frigore concretas pondere rupit aquas.
 Dumq; imae partes rapido traherentur ab amni,
 Praefecit tenerum lubrica testa caput.
 Orba quod inuentum mater dum conderet urna,
 Hoc peperit flammis, caetera (dixit) aquis.

POLITIANVS.

Παῖς ἔβρω ἐπέθρωσκε πεπιγῶθι τυτθῷ ἀθύρων,
 κρυσάλλον δ' ἔαχι μαρμαρέον δισόπιδον.
 χ' ὡ μὲν ὀλιγοῖνων πίσειν εἰς βυθὸν, ἀλλ' ἀδισάντων
 κρῶτος ἔκερσε δέριω ὄσρα κῶθῳ παγεῖς.
 σπῆνῳ ἄρ' ἐνδόμενον ῥοθίου τοιχῆς ἔσπασεν ὀληθῳ,
 τῶ πυρὶ δ' ἢ μήτηρ μόνον ἔδωκε χείρι
 ἔπει δ' ἕδωκεν ἀχονοσα, τι δὲ σμορῳ ἕδον ἔτινῳ;
 ἄρ' ὡς σέχθοισιν βρῶμα γίνοισθ' ἑσοῖν.

Est apud Epigrammatariū elegans admodum epigrā-
 ma, non huius tamē argumenti, sed quod aliqui mirum ha-
 beat τ' ἀνωρχίας exemplum.

MARTIALIS.

Quā uicina pluit Vispanis porta columnis,
 Et madet assiduo lubricus igne lapis,

48 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
 In iugulum pueri, qui roscida templa subibat,
 Decidit hiberno prægravis unda gelu.
 Cumq; peregisset miseri crudelia facta,
 Tabuit in calido uulnere mucro tener.
 Quid non sæua sibi uoluit Fortuna licere,
 Aut ubi mors non est, si iugulatis aquæ.

Αδελρον.

Ἐλπίδα, καὶ νόμισιν ἔννοια πρὸς βωμόν ἔτιυξο,
 πῶ μὲν, ἢ ἐλπίσις. πῶ δ' ἴνοια μὲν ἔχου.

MARULLVS.

Quæ nam hæc tam semper quæ læta est? optima rerum
 Spes bona. quæ lateri iuncta? potens Nemesis.
 Dux magis, an comes est? uindex magis. unde duabus
 Templâ cadem? speres ne, nisi quod liceat.

ΕΠΙΝΟΙ.

Αδελρον.

Ἐπὶ λῶ λέγου ἅϊεὶ πόνηται, καλόν. αἰχρὰ δὲ δῆνον.
 καὶ ὡσιν ζύτων ἄξιοι ὡν λέγουμεν.

BERGIVS.

Dicere de cunctis bona pulchrum est, turpia iniquum:
 Simi licet hoc digni crimine quod loquimur.
 Nos ruditer sic, Iambico dimetro.

Est de omnibus fari optima,
 Bonum: ast iniqua, pessimum:
 Et si is uir quo de dixeris,
 Sit criminis dignissimus.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ,

Αδελρον.

Ἄντ' ἢ πῦρ καύσει δὲ ζῆλον ὄντος, ὁ νύκτωρ
 τὸν καλὸν ἰμείρων λύχρον ἀναφλογίσει,

δὲ ὑρ

Δεῦρ' ἐπ' ἐμῆς ψυχῆς ἄνατον σέλας. ἔνδοθι γὰρ μὲν
 κραιβόμενον, πρᾶλλῶν Ἰζανίσι φλόγα.

BERGIVS.

Huc properate omnes qui ardentem quæritis ignem,
 Quos iuuat accensam corde fouere facem.
 Flammiger est animus, mea sunt præcordia flamma,
 Hinc lucem à nostra sumere mente licet.
 Huius argumenti est & hoc è li. A.

Οὗτος δ' ἔνδον φισσῶν ἴνα λύχρον ἀνάψῃς,
 Δεῦρ' ἐπ' ἐμῆς ψυχῆς ἄτον. ὅλα φλόγομακα
 Huc pertinent qui à Gellio citantur uersus

PORTII LICINII.

Custodes ouium teneræq; propaginis agnūm,
 Quæritis ignem? ùe huc. quæritis? ignis homo est.
 Si digito attigero, incendam syluam simul omnem,
 Omne pecus flamma est, omnia quæ uideo.
 Sed & præcedentes ibidē, cum sint & ipsi festiuisse
 mi, nec multū absint ab hoc argumēto, subiiciā.

AEDITVI.

Dicere cum conor curam tibi Pamphila cordis,
 Quid mi abs te quæram, membra labris abeunt.
 Per pectus miserum manat subito mihi sudor,
 Si tacūus, subidus, duplo ideo pereo.

IDEM.

Quid faculam præfers Phileros, qua nil opus nobis
 Ibimus, hic lucet pectore flamma satū.
 Istam non potis est uis sæua extinguere uenti,
 Aut imber coelo candidus præcipitans.
 At contra hunc ignem Veneris, si non Venus ipsa,
 Nulla est quæ possit uis alia opprimere.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ,
ΜΟΣΧΟΥ.

Α κύπρις ἄν Ερωτα ἄν ἕλα μακρὸν ἐβόσθη,
 εἴ τις ἐνὶ βίοδοισι πλανώμενον εἶδεν Ερωτα,
 Δραπέτιδας ἑμὸς εἶναι. ὁ μανυτὰς γέρας ἐξέει-
 μιόβος βί τὸ φίλαμα καὶ Κύπριδι θ. ἦν δ' ἀγάγης νιν,
 οὐ γυμνὸν καὶ φίλαμα βί δὴ ξένη, καὶ πλέον ἐξέει-
 ἔσι δ' ὁ παῖς πῶδισαμ θ. ἐν εἰκόσι πᾶσι μάθοις νιν.
 χρῶτα μὲν εὐ λυχθῆς, πυρὶ δ' εἴκελος. ὄμματα δ' αὐτῶ
 δριμύλα, καὶ φλογόντα. κακὰ φρένας. ἀδὴν λάλημα,
 εὐ δ' ἴδεν νόσφ καὶ φθίβετ, ὡς μέλι φωνά.
 ἦν δὲ χαλᾶ, νόθ' εἶναι ἀνάμερ θ, ἠπεροπυτᾶς.
 οὐδὲν ἀλαβὴν ἔων. δόλιον βρέφθ. ἄτρια παῖσι δέ.
 ἐν πλόκαμον καὶ κέρρον. ἔχθ δ' ἴταμὸν καὶ πρόσωτρν.
 μικύλα μὲν τίνω τὰ χερὶ Δρια, μακρὰ δὲ βάλλη,
 βάλλη κείτ ἀχίροντα, καὶ εἰς αἴλω βασιλιά.
 γυμνὸς μὲν καὶ γε σώμα, νόθ' δὲ δι' ἐμπενύχισαι.
 καὶ πτερόφθ ὄν ἔρνεϊ φήπιατ, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλουε
 ἀνίρας ἠδὲ γυναῖχας. ἰδὴ σπλάσχνοις δὲ κέρβιτ,
 κῆρον ἔχθ μάλα βαῖον. ὑπὲρ κῆρω δὲ, βέλεμον.
 τυτθὸν εἶθ' ὁ βέλεμον. ἔιν αἰθέρα δὲ ἀχρὶ φορέιτ,
 καὶ χρύσειον πῶδ' ἠώτα φάρύδιον. ἐνδοθὶ δ' ἐπὶ
 βί πιροὶ κέρλαμοι, βίς τρλοάκι κῆμὲ πῆλώση.
 πάντα μὲν ἄτρια, πάντα τρλὺ πλέον δὲ ἠ αὐτῶθ.
 βαῖα λαμπὰς εἰόσα, ἄν ἄλιον αὐτὸν ἀναίθθ.
 ἦν τὴ γ' ἔλητ τίνον, διαμαῖσας ἀγε. μή δ' ἐλίση.
 κῆν πρὶ ἠδης κλαίοντα, φυλάσσο μή σε πλανήση.
 κῆ γλάη, τὴ νιν ἔλη. καὶ ἦν ἐθέλη σε φιλάσαι,
 φῆγε. κακὸν καὶ φίλαμα. τὰ χεῖλαι φάρμακον ἐπὶ
 θν δὲ λίγη, λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ἕσά μοι ὄπλα,
μή τε

μή η θήκη. πλοῖνα δ' ἄρα. τὰ δ' πυρὶ πάντα βίβασται.

AMOR FUGITIVVS.

ANGELVS POLITIANVS.

Cum Venus intento natum clamore uocaret,
 Si quisquam in triujs errantem uidit Amorem,
 Hic fugitiuus, ait, meus est, pretium feret index
 Bastolum Veneris. quod si ad me duxeris illum,
 Non simplex dabo bastolum, plus hospes habebis.
 Insignis puer est, totam ac cognosce figuram.
 Corpore non niueus, uerum ignem imitatur. ocelli
 Acres, flammeoli, mala mens, suauissima uerba.
 Quod loquitur non sentit idem, uox mellea, sed cum
 Ira inflammatur, tum mens illi effera. fallax,
 Fraudator, mendax, ludit crudele puellus.
 Crispulus est illi uertex, faciesq; proterua,
 Exiguaq; manus. procul autem spicula torquet,
 Torquet in umbriferumq; Acheronta, & regna silentium.
 Membra quidem nudus, mentem uelatus, auisq;
 More citans pennas, nunc hos, nunc aduolat illos,
 Sæpe uiri pressans præcordia, sæpe puella.
 Arcum habet exiguum, super arcu imposta sagitta est.
 Parua sagitta quidem, sed coelum fertur adusq;
 Parua pharetra olli dependet & aurea tergo.
 Sunt & amari intus calami, quibus ille proteruus
 Me quoq; sæpe ferit matrem: sunt omnia seua,
 Omnia, seq; ipsum multo quoq; sæuius angit.
 Verbere si prendes age, ne miserare puellum.
 Si silentem aspicias, ne mox fallare caueto.
 Sin arridebit, magis attrabe: & oscula si fors
 Ferre uolet, fugito: sunt oscula & noxia, in ipsis

Σ ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
Sunt uenena labris. Si fors ita dixerit, heus tu
Accipe, nempe tibi cuncta hæc mea largior arma.
Nequicquam attigeris fallacia munera Amoris:
Omnia nanq; igni sunt infecta illius arma.

ALITER.

Incerto Interprete.

Perdiderat natum genitrix Cytherea uagantem,
Anxia sollicito quem dum per compita passu
Querit, ab excelso tales canit aggere uoces:
Errabunda meus uestigia forte Cupido
Quæ fugiens tulerit, quisquis monstrarit apertò
Indicio, huic merces Veneris libanda ferentur
Oscula. captiuum si quisquam adduxerit, illi
Mox aliquid gaudens ultra dabit oscula mater.
Quo reperire queas puerum, bis dena dabuntur
Signa tibi, cautus memori quæ mente recondes.
Huic non candor inest: rubor igneus inficit omne
Corpus, & ardescunt acri contenta nitore
Lumina: nec dulces sequitur mens subdola uoces,
Quippe hyblæa sonus uincit dulcedine mella.
Sed malo fallaci respondens pectore sensus,
Feruidus accensa si quando exæstuat ira,
Indomitos animos gerit, immansuetaq; corda.
Seducit uerbis, nec uera fatebitur unquam.
Est puer ille quidem, magno sed prouidus astus:
Ludit & interdum, sed ludens seria tentat.
Dependent humeris crissi certo ordine crines,
Nec pudor audaci, nec inest reuerentia uultu.
Sunt illi paruæq; manus, paruq; lacerti.
Sed tamen exiguo longos de corpore iactus

Dirigit

Dirigit: ima ferum telo sub tartara Ditem
 Perculit, & regem manes sensere subactum,
 Candida cum stygio rapta est Proserpina curru.
 Corpora nuda gerit nullo uelamine tectus,
 Verum animus uario prudens ornatur amictu.
 Præterea aligero suspendens membra uolatu
 Hinc nymphas petit, inde uiros: ultroq; receptus,
 Visceribus sedem sibi ponit & ossibus imis.
 Est breuis huic arcus, sed quo fatalis arundo
 Vsq; sub astra suum seruat propulsa tenorem.
 Auratam cernes humero pendere pharetram,
 Pestiferosq; intus calamos, quibus impius ille
 Ipsi sepe mihi letalia uulnera fecit.
 Omnia sæua quidem, sed cunctis sæuius illud:
 Dextra facem uibrat, miseræ quæ iacta medullas
 Pascitur: hæc ipsum solem succenderet æstu.
 Hunc si nexilibus poteris constringere nodis
 Duc arcte uinctum, neu tu miserare precantibus
 Quamuis aspicias manantia lumina fletu,
 Decipiare caue: nec si ridentia cernas
 Ora, graui iubeas laxari uincula nexu.
 Quod si te blandis inuitet ad osculo uerbis,
 Effuge: nam labris cerum est habitare uenenum.
 Si uero facili promittet uulnero uultu,
 Telaq; Gnosiacosq; arcus, pictamq; pharetram,
 Noxia dona time, quicquid ætigere perurunt.
 Huc alludit quum de se ipso scriberet,

C. VRS. VELIVS.

Basilolum merui Veneris, si friuola non sunt

Verba deæ, seruat pollicitisq; fidem.

D 5 Nanq;

54 EK TΩN EIS EPTA,
 Nanq; per immensum profugum dum quæritat orbem
 Filiolum, & triuijs errat in ambiguis,
 Aequoreosq; adiuus rimatur, & ardua coeli
 Culmina, nec puerum repperit alma parens,
 Inueni fugiuuum in me sua tela nouantem
 Intra formosæ lumina Pasiphiles.
 Prodere quem mens est, nostris nanq; ossibus ille
 Ignem lasciuis implicat ex oculis.
 Accendūq; malis crudelis amoribus ægyum.
 Si prodo hunc duplici commoditate fruam.
 Suauiolum Cytheræa dabis, me pressus & ille
 Desinet occulta perdere sæuitia.
 Quod si diua neget mortali basta, tanti
 Mi fuerit, si det figere Pasiphilæ.
 Operæpretium facturum me puto, si post Fugiuuum
 Amorem, eundem Cruciatum adscripsero.

AMOR CRUCIATVS,

AVSONII.

Aëris in campis memorat quos musa Maronis)
 Myrteus amentes ubi lucus opacat amantes,
 Orgia ducebant Heroïdes: & sua quæq;
 Vt quondam occiderant, leiti argumenta gerebant,
 Errantes sylua in magna, & sub luce maligna
 Inter arundineasq; comas, & grauidumq; papauer
 Et tacitos sine labe lacus, sine murmure riuos.
 Quorum per ripas nebuloso lumine marcent
 Fleti olim regum & puerorum nomina flores,
 Mirator Narcissus, & Oebalides Piacynthus,
 Et Crocus auricomans, & murice pictus Adonis,
 Et tragico scriptus gemitu Salaminus Aëas.

Omnia

Omnia quæ lachrymis & amoribus anxia mœstis
 Exercent memores obita iam morte dolores:
 Rursus in amissum reuocant heroidas æuum.
 Fulmineos Semele decepta puerpera partus
 Deslet, & ambustas latera hæc per inania cunas
 Ventilat ignauum simulati fulguris ignem,
 Irrua dona quærens, sexu gauisa uirili.
 Mœret in antiquam Ceneis reuocata figuram.
 Vulnere siccatur adhuc Procris, Cephaliq; cruentam
 Diligit & percussa manum. fert fumida testæ
 Lumina Sestiaca præceps de turre puella.
 Et de nymbo saluum Leucate minatur
 Mascula Lesbicis Sappho peritura sagittis.
 Hermionæ cultus Eryphile mœsta recusat
 Infelix nato, nec fortunata marito.
 Tota quoq; æriæ Minoia fabula Cretæ
 Picturarum instar tenui sub imagine uibrat.
 Pasiphaë niuei sequitur uestigia tauri.
 Licia fert glomerata manu deserta Ariadne.
 Respicit abiectas desperans Phædra tabellas.
 Hæc laqueum gerit, hæc uanæ simulacra coronæ.
 Dædaliæ pudet hanc latebras subisse iuuençæ.
 Præreptas queritur per inanis gaudia noctes
 Laodamia duas uiui functiq; mariti.
 Parte truces alia strictis mucronibus omnes
 Et Tysbe & Canace, & Sydonis horret Elyssa,
 Coniugis hæc, hæc patris, & hæc gerit hospitius ensens.
 Errat & ipsa olim qualis per Latmia saxa
 Endymionæos solita affectare sopores
 Cum face & astrigero diademate Luna bicornis.

Centum aliæ ueterum recolentes uulnera amorum,
 Dulcibus & mœstis refouent tormenta querelis,
 Quas inter medias furuæ caliginis umbram
 Dispulsi inconsultus Amor stridentibus alis.
 Agnouere omnes puerum, memori q; recurso
 Communem sensere reum: quanquam humida circum
 Nubila, & auratis fulgentia cingula bullis,
 Et pharetram rutilæ fuscarent lampados ignem.
 Agnoscunt tamen, & uanum uibrare uigorem
 Occipiunt, hostem' q; unum loca non sua nactum
 Cum pigros ageret densa sub nocte uolatus,
 Facta nube premunt, trepidantem & cassa parantem
 Suffugia, in cœtum mediæ traxere cateruæ.
 Eligitur mœsto myrtus notissima luco
 Inuidiosa deum pœnis: cruciauerat illic
 Spreta olim memorem Veneris Proserpina Adonin.
 Huius in excelso suspensum stipiti Amorem
 Deuinctum post terra manus, substricta' q; plantis
 Vincula mœrentem nullo moderamine pœnæ
 Afficiunt: reus est sine crimine, iudice nullo
 Accusatus Amor: se quisq; absoluere gestit,
 Transfert & proprias aëna in crimina culpas.
 Cunctæ exprobrantes tolerati insignia læti
 Expediunt: hæc arma putant, hæc ultio dulcis,
 Ut quo quæq; perit, studeat punire dolorem.
 Hæc laqueum tenet, hæc speciem mucronis inanem,
 Ingerit illa cauos amnem rupem' q; fragosam,
 Insani' q; metum pelagi, & sine fluctibus æquor.
 Nonnullæ flammæ quatiunt, trepido' q; minantur
 Stridentes nullo igne faces, rescindunt adultum

Myrrha uterum lachrymis lugentibus, inq; pauentem
 Gemmea fletiferi iaculatur succina trunci.
 Quædam ignoscentum specie ludibria tantum
 Sola uolunt, stilus ut tenuis sub acumine puncti
 Eliciat tenerum (de quo rosa nata) cruorem:
 Aut pubi admoueat petulantia lumina lychni.
 Ipsa etiam simili genitrix obnoxia culpæ
 Alma Venus tantos penetrat securo tumultus,
 Nec circumuento properans suffragia nato
 Terrorem ingeminat, stimulisq; accendit amaris
 Ancipites furias, natiq; in crimina confert
 Dedecus ipsa suum, quod uincula cæca mariti
 Deprenso Mauorte tulit. quod pube pudenda
 Hellestioniaci ridetur forma Priapi.
 Quod crudelis Eryx, quod semiuir Hermaphroditus
 Nec satis in uerbis, roseo Venus aurea sero
 Moerentem pulsat puerum, & grauiora pauentem
 Olli purpureum multato corpore rorem
 Sutilis expressit crebro rosa uerbere, quæ iam
 Vincula prius, traxit rutilum magis ignea fucum.
 Inde truces cecidere minæ, uindictaq; maior
 Crimine uisa suo Venerem factura nocentem,
 Ipse intercedunt heroides, & sua quæq;
 Funera crudeli malunt adscribere fato.
 Tum grates pia mater agi, cessisse dolentes
 Et condonatas puero dimittere culpas.
 Talia nocturnis olim simulacra figuris
 Exercent trepidam casto terrore quietem.
 Quæ postquam multa perpeffus nocte Cupido,
 Effugit, pulsa tandem caligine somni

Euolat ad superos, portāq; euadiū eburna.

*Sed et eundem κυριοκλεπτήν, ordinis apud
Theocritum, hic argumenti rati
one subiungam.*

ΕΡΩΣ ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Τοῦ κλεπτήν τῆρ' Ἐρωτα καὶ κλέπεντασε μέλισσα
κηρίον ἐν σίμβλων συλεύμενον, ἀκρὰ δὲ χερῶν
δοκίτυλα πάνθ' ὑπένυξεν· ὁ δ' ἄλλυε καὶ χεῖρ' ἐφύατο
καὶ τὰν γὰν ἐπάταξε, καὶ ἄλαβ'. τὰ δ' ἀφροδίτα
λεῖψεν τὰν ὀδύναν, καὶ μίμνετο, ὅτι γε τυτθόν
θυρίον ἐν τῇ μέλισσα, καὶ ἀλίγη βρώματα τριῖς.
χ' ἄματιρ γλάσασσα, π' δ' οὐκ ἴδον ἱερὴ μέλισσαις;
χ' ὡ τυτθός μὲν ἔης, τὰ δ' βρώματα ἀλίγη τριῖς.

AMOR MELLILEGVS.

G. VRS. VELIVS.

*Nuper apis furem pupugit uiolenter Amorem
Ipsam ex alueolis clam mella fauosq; iegentem:
Cui summos manuum digitos confixit, at ille
Indoluit, lesa tumuerunt uulnere palma.
Planxit, humum et saltu crepitans pulsauit, et ipsi
Ostendens Veneri casum narrauit acerbum,
Questus apem exiguam uolucrem tam uulnera magna
Posse dare, huic ridens genitrix, tu paruulus inquit
Nunquid apum similis, qui das quoq; uulnera tanta.*

INCER. INTERP.

*Subdola apis quondam furtiuum elusit Amorem,
Dulces namq; fauos Veneris sublegit ab alueo.
Sensit apis, stimulumq; suo de uentre reducens,
Furaces digitos telo multauit acuto.*

Tristis

Tristis Amor doluit, molliq; afflamine palmas
 Demulcens terram tetigit, simul extulit alis,
 Et charæ uulnus genitrici ostendit apertum,
 Indignatus, apis uolucris quod paruula, tantum
 Incuteret uulnus, tantoq; dolore grauaret.
 Cui Venus arridens, apibus te comparo dixit,
 Paruus enim es, tamen infligis non uulnera parua.

PHILIP. MELANCHTHON.

È paruo alucolo furantem mella procacem
 Fixit apis puerum Veneris, dignosq; tenellos
 Vulnere non uno lacerauit saucia læso
 Intumuitq; manus, uerum puer ipse doloris
 Impatiens, plodensq; solum pernicibus alis
 Subuolat ad matrem, dignos monstratq; cruentos.
 Quantula, ait, uolucris mortalia uulnera fecit.
 Mater ait ridens, tanti illius qualia sæpe
 Vulnere das puer, ac apibus non corpore præstas.

IOACHIMVS CAMERARIVS.

Forte fauos puerum prædantem, infesta, uolucrem
 Punxit apis, stimulumq; recenti in uulnere liquit.
 Ergo extrema manus dignusq; tumebat ab ictu.
 Ipse solum plodens pedibus, super acra fertur,
 Et Veneri lacera suffusum carne cruorem
 Ostendit, questus saniem sæuos dolores,
 Ac nihili, tantum, uermis infligere uulnus.
 Cui mater ridens, at tu charissime nate
 Robore quantillo quantos, ait, edere strages
 Sæpe soles, apibus paruo discrimine præstans.

IACOBVS MYCILLVS.

Forte petiturus ueniebat mella Cupido

Hinc

Hinc ubi spiranteis apis ædificarat acervos.
 Iamq; manus teneris admouerat ille cauernis,
 Cum subito inuadens apis illius ordine summos
 Compungit digitos, & signat cuspide furem.
 Saucius hinc refugit, magis ac magis ille doloris
 Impatiens, terramq; quatit, pedibusq; resultat,
 Et tumidos matri digitos & uulnera monstrans,
 Vulnus, ait, faciat tam seuum parua uolucris?
 Cui genitrix blanda respondit talia uoce:
 Tu quoq; nonne apibus paruo discrimine præstas,
 Immensumq; facis uulnus non magne Cupido?

Libet hic $\eta\delta\alpha$ δ $\delta\alpha\lambda\omega$ diuagari paululum, adscribe-
 req; quando in Theocritum incidimus, eius poetæ Char-
 ites ipsas, hoc est Idyllion π'. dignissimū sane ob Musarum
 adeoq; bonarū literarum encomium, quod sedulis studiosæ
 iuuenutis manibus teratur.

ΧΑΡΙΤΕΣ, Η ΙΕΡΩΝ.

Αἰὲν τῶδ' Διὸς κούραις μέλῃ ἀκὴν ἀοιδαίῃς
 ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
 μῶσαι μὲν θεοὶ ἐν τῇ, θεοὺς θεοὶ ἀείδοντι.
 ἀμμοὶ δὲ βροτῶι, οἳ δὲ βροτῶς βροτῶι ἀείδωμεν.
 τίς ἔτ' ἄν', ὁπρόσωι γλαυκῶεν νοήουσιν ὑπ' ἡῶ,
 ἡμετέρας χάριτας πετάσας ὑπρόξετε οἴκῳ
 ἀσπασίῳ, οὐδ' ἀνθὶς ἀδωρήτους ἀπρεμψέῃ.
 αἳ δὲ σκυζόμενοι τυμνοῖς τρῶν οἴκησ' ἴασι.
 πρᾶξέ με τωδ' ἀσδοισαί, ὅτ' ἀλιτείῳ ἔνθον.
 ὀκνηροὶ δὲ πάλιν κενεῶς ἰδοὶ πυθμῶνι χηλοῦ,
 ψυχροῖς ἐν γοάτῃσιν ἡμέρη μίμνοντι βαλοῖσσι
 ἔνθα αὖθις σφιν ἔλρη, ἐπὸν ἀπρακτοῖ ἴκοντι
 τίς ἔτ' ἄν' νῦν ζῴσθαι; τίς ἔτ' ἐπὶ τῶτα φυλασσέτι;

οὐκ οἶδ' οὐδέ τί γ' ἄνδρες ἐπ' ἔργοις, ὡς πάρος, ἰδούσιν
 αἰνεῖσθαι σέθεν. νενίκηται δ' ὑπὸ κερδίων,
 πᾶς δ' ὑπὸ χόλῳ χεῖρας ἔχων. τῷ δ' αὖτις ἀβρῶ
 ἄργυρον. οὐδέ κεν ἰοῦ ἀτρήϊφας τίτι δόϊμ,
 ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνάμια.
 αὐτῶ μὴ τι γένοιτο, θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
 τίς δέ κεν ἄλλον ἀκροῦσαι, ἄλλοι πάνταςιν ὄμιρθε.
 οὐδὲ ἀοιδῶν λῶτος. ὡς δὲ ἐμὴ οἴσεται οὐλίην.
 δαιμόνιοι. τί δέ κέρδιθε ὁ μυρίθε ἐνδοθι χρυσοῦ
 κείμῳ, οὐχ' ὡς πλούθου φρονίουςιν ὄνασι
 ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾶ, τὸ δέ, καὶ τίτι δούνασι ἀοιδῶν.
 πρλοῦς δ' εὐ ἔρξαι παῶν, πρλοῦς δέ καὶ ἄλλων
 ἀνθρώπων. αἰεὶ δέ θεοῖς ἰδιβώμια ἔξεν.
 μὴ δέ ξφνοδόχον κακῶν ἐμῆσαι, ἀλλὰ βραπίζη.
 μῆλιναντ' ἀτρήϊφαι, ἐπᾶν ἐβέλη τινέωδ.
 μουσᾶων δέ μάλιστα τίτην ἱερὸν ὑτρήϊφαι.
 ἔφρακε κείν ἀίδωο κερυμῆθ' ἰδὸς ἀκροῦσαι,
 μὴ δ' ἀκλίης μύριαι ἰδι ψυχροῦ ἀχέροντος,
 ὡς εἴ τίς μακίλη τετυλωμῆθ' ἐνδοθι χεῖρας.
 λεινῶ ἐκ πατέρων πενίω ἀκτιμόνα κλαίω.
 πρλοῖ ἐν ἀντιόχοιο δόμοιο καὶ ἀνακίως ἀλίω,
 ἀρμακίω ἐμῆων ἐμῆσαντο πενίαι.
 πρλοῖ δέ σκῆπᾶδαισιν ἐλαυνόμενοι πρπὶ σακῶ
 μόχοιο σὺν κερκοῖσιν ἐμῆσαντο βοῆαι.
 μύρια δ' ἐν πεδίον κρᾶνώνιον ἐνδιδάσκον
 πρμῆθ' ἐκρῖτα μῆλα φιλοξένοισιν κρᾶνῶνδαι
 ἀλλ' οὐ σφιν τῷ ἦδος, ἐπεὶ γλυκὺν δὲ κένωσα
 θυμόν, ὅς εὐρεῖαν χελιδᾶν συγνοῦ ἀχέροντ.
 ἀμνασοὶ δέ τὰ πρλα καὶ ὄλβια τῆνα λιπρῶ
 ἀφλοῖς ἐν πενίαι μακροῦς αἰῶνας ἐμῆθ.

εἰμὲ Διόνος ἀοιδὸς ὁ κύνιος αἴολα φωνίων
 Βάρβιλον ὄβη τρῶν χροδον ἐν ἀνδράσι βῆκ' ὄνομασθός
 ὀπλοτίροις, τιμὰς δὲ καὶ ὠκίβας ἔλλαχον ἵπποι
 αἰσφιν ἔξ ἱερῶν σφραγιφόροι ἦνθον ἀγώνων.
 τίς δ' ἂν ἀριστήας λυκίων τρῆς, τίς κρομύωντας
 πριαμίδας, ἢ βύλυν ἀτρεχοίσας κύνιον ἔγνω,
 εἰμὲ φιλόπιδας προτέρων ὑμνησαν ἀοιδοί.
 οὐδ' ὀδυσσεὺς ἐκείν τε καὶ εἴηγετι μῆνας ἀλαβείας
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, αἰδέαντ' εἰς ἔχρατον ἑλθὼν
 ζῆος, καὶ σπύλιθα φυγῶν ὀλοοῖο κύνιωτρες,
 Πρωσιὸν κλέε' ἔχον, εἰσιγάβη δ' ἂν ὑφορβός,
 εὔμαιος· καὶ βουσί φιλοίππος ἀμφ' ἀγλακίαις
 ἔργον ἔχων, ἀντὶς τε πῶδ' ἀσπασχνος καίρτης,
 εἰμὲ σφᾶς ὤνασαν ἰάον' ἀνδρὸς ἀοιδαί.
 ἐκ μοισᾶν ἀγαθὸν κλέε' ἔρχετ' ἀνθρώποισι.
 χρήματα δὲ ζῶντες ἀμαλδύνοσι βανόντων.
 ἀλλ' ἴθις ἅ' ὁ μόχθος ἐπ' αἰὶνι κύματα μερίν,
 ὅσ' ἄνεμ' ἔχρονδε μὲ γλαυκῆς ἀλὸς ὠβεί,
 καὶ ὕδαπ νίψην βολερᾶν ἰοφάϊ πλίνθον,
 καὶ φιλοκιδεῖν βιβλαμυθῶν ἀνδρα παριλθέιν,
 χαίρειτω ὅς τις ζῆος, ἀνήριθμος δὲ οἱ εἶν
 ἄρτυρ' αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἴμερ' αὐτῶν.
 αὐτὰρ ἐγὼ πμῶ τε καὶ ἀνθρώπων φιλότιτος
 τρῶν ἡμίονων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμασθ.
 Δίξημαί δὲ πνιθνατῆν κεχαρισμῆ' ἔνθω
 σὺν μοῖσαις· χαλεπαὶ δ' ὀδοὶ τελέθουσι ἀοιδῶν,
 μουσαῶν ἀπάνευθε Διὸς μεγάλου βασιλῆ' ἔ
 οὐπω μῆνας ἄγων ἔχουμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐπιμύθευς.
 τρῶλοι κινύθουσι ἐτι, ἴσχαδ' ἀρμαζεῖ ἵπποι.
 ἔσπετ' ὄντως ἀνθρ, ὅς ἐμὸν κηχρήσσε' ἀοιδόν

ἦξας, ἢ ἄχιλις ὄσων μέγας, ἢ βαρὺς αἶα
 ἐν πεδίῳ σιμόεντος, οἷ φρυγὸς ἠρίαν ἴλον.
 ἦδη νῦν φοίνικες ὑπ' ἡλίῳ δύνοντι
 εἰκύνθησιν λιβύας ἄκρον σφυρὸν, ἐρρίγασιν.
 ἦδη βακάζουσι συρκήσοιοι μέγα δούρα,
 ἄχθόμενοι σακίεσσι βραχίονας ἰτένοισιν.
 ἐν δ' ἀνδρῶν ἱέρων, προτέρους ἴδω ἠρώεσσι
 ζῆννυτ', ἰππέται δὲ κέρυον σκεπάουσιν ἰθέραι
 αἰετὶ ζῆν κύνεισ τε πάντερ, καὶ τρίτη ἀθάνα,
 κέρυθ' ἢ σὺν μοῖρ' ἰπποκλήρων ἰφουραίων
 ἔλιχας μέγα ἄστυ παρ' ἕδρασι λυσιμελείας,
 ἔχθρον ἐκὼ νόστο κρηθὶ, πέμψαν ἀνάγκη
 σαρδόνιον κτ' κῦμα, φίλων μόρον ἀπέλιοντασ
 τέκνοισι ἠδ' ἀλόχοισιν ἀριθμοαῶν ὅτρ' ἑλλῶν.
 ὅστω τε προτέρουσι πόλιν ναίοντο τράλαισ,
 Δυναμνῶν ὄσα χεῖρὸσ ἐλωβύσασιν ἔχετ' ἄκρασ.
 ἀπρούσ δ' ἐργάζοντο τεταλότασ. ἠδ' ἀναριθμοί
 μήλων χιτιάσδε βοτάνοισι διαπικανθείσοι,
 ἐν πεδίῳ βλήχοντο, βόσδε δ' ἀκλυδὸν ὄσ' αὐλιν
 ἐρχόμενοι σκνιπαῖον ὑπασπένδοισιν ὀδίταν
 νθοὶ δ' ἐκπνέουσιν τρὶ σπόρον ἠνίκα τέπιε
 τριμύσασ ἐνδύουσ πεφυλαγμένον ἐνδοθι δένδρων
 ἀχέει ἄν ἀκρεμόνεσιν. ἀράχνοσ δ' εἰσ ὄπλ' ἀράχνοσ
 λεπτὰ διαστήσασιντο, βοῶσ δ' ἔτι μὴ δ' ὄνομ' εἶν
 ἠφίλον δ' ἱέρωνι κλέει φερίοισιν αἰδοί,
 ἢ τρῶν σκνιχθῶ πέραν, καὶ ὅπῃ πλατὺν τέχθει
 ἀσφάλτω δίσασασ σιμίραμισ ἐμβασίλευσιν
 εἰσ μὲν ἐγὼ τρῶν δὲ διὰσ φιλέοντι καὶ ἄλλουσ.
 θυγατέρδεσ, ὅσ' ἴδωσιν ἴχοι σικελῶν ἀρέβοισαν
 ἠμνέειν σὺν λαοῖσι, καὶ ἀίχμητῶν ἱέρωνοσ.

64 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Ἰετέλλοι χαρίτες θεαί, τὸν μινύζον
 ὄρχομδὺν φιλοῖσαι ἄπεχθόμδὺν πρτε θύβοις,
 ἄκλιζι μδῖν ἐγὼ μδῖνοίμιν, ὅς δὲ κελούντων,
 θαροῖσαι μοῖσαισι σὺν ἀμτέρησιν ἠγρίμοεν.
 κελλέτω δ' οὐδ' ὕμμε· τί ἔ χαρίτων ἀγαπαῶν
 ἀνθρώπις ἀπένυθεν, ἀλεῖ χαρίτεσιν ἀμ' εἶλω.

Donavit Latio primus nuper,

JACOBVS MYCILLVS.

Cura Iouis soboli, musis hæc una canoris
 Carmine mortales extollere, carmine diuos
 Facta q̄; clara uirum superas efferre sub auras.
 Ac diuæ diuos musæ, diuinæq̄; cantant,
 Nos homines hominum celebramus facta poetæ.
 At nunc immenso nemo sic uiuit in orbe
 Ut Charites grato uenientis limine nostras
 Accipiat foueatq̄; lubens, aut munera donet.
 Sed simul ac iussas aliquod mittuntur ad ædes,
 Mox redeunt tristes, nudo pede, multa querentes
 Deq̄; uia uana, de frustraioq̄; labore,
 Atq̄; ita sub uacuas iterum sua limina captas
 Affectæ subeunt, uix iam capta ægra trahentes.
 Hæc etenim sedes quoties elusa remisit,
 Re, spes, infecta, frigentes excipit illas.
 Nam quis adhuc musas amat, aut quis tempore nostro
 Digna referre cupit facundæ præmia lingue?
 Haud facile inuenies, neq̄; enim uelut ante solebant
 Mortales faciunt, quæ laudem facta merentur.
 Sed pariter cunctos scelerata pecunia uicit:
 Ac taciti sub ueste manus clauduntq̄; premuntq̄;
 Dum quisq̄; intentis oculis circumspicit aurum

Vnde

Vnde ferat, quantumq; ferat, nec donat amico
 Vel quantum recidit deterfa erugine quisquam.
 Sed propius quam sura genu mihi scilicet, inquit,
 Si petis, & dederis iute, ipse ego sumere malim.
 Ac potius superi reddant sua dona poetis.
 Hinc alius solus satis est, respondet, Homerus
 Omnibus, & nobis doctissimus ille poeta est
 Qui minimum poscet, qui nil afferre rogabit.
 O miseros homines, quid plena conditus arca
 Thesaurus iuuat, & multo congestus aceruos
 Non hic usus opum, sed qui sapientius illis
 Viitur, has genio partes, has sumet amicis,
 Multaq; cognatis faciet bene, multa poetis
 Atq; hominum reliquis, quorum res poscet & usus.
 In primis superum donis uenerabitur aras,
 Hospitiq; lubens acceperit urbis egentem
 Et patriæ, atq; iterum placide dimittet euntem.
 Cum uolet, acceptum lauto sermone ciboq;
 Pieridumq; colet sacros ante omnia uates,
 Vt bene sub Stygijs uel mortuus audiat umbris.
 Nec fleat obscurus, residens Acherontis ad undam.
 Vt qui pauperiem uacuo deplorat in agro
 Confectus longo squallentia membra labore,
 Tristia callofis manibus cum sarcula iactat.
 Antiochus magno, magno regnabat Aleuas
 Imperio, Peneus qua Thessala circuit arua.
 Illis mille domi famulæ data pensa trahebant,
 Et totidem tulerant demensa diurna ministri.
 Multa boum montes ibant armenta per altos
 Hæmonia, & uirides nemorosa cacumina syluas

Multæ cum teneris errabant matribus agnæ,
 Diuiniæ regum, læto Cranoni in agro.
 Ast ea tantarum rerum tam chara uoluptas
 Cuncta abiit, postquam hi Stygiam tetigere carinâ,
 Et nunc obscuri cæca Plutonis in aula
 Post tot diuitias, post regna amissa iacerent,
 Atq; eadem premerent nomen corporiq; tenebræ,
 Ni tua Simoni de fecissent carmine notos
 Et Scopadam leuibus sonuissent nomina chordis.
 Hæ quoq; dixerunt uolucrum certamen equorum
 Partaq; in Elæo uicticia munera campo.

Quis Lycios proceres, Glaucum aut Sarpedona nosset
 Troianos' ue duces, & canum tempora Cygnum
 Ni ueterum prouidi scripssissent bella poetæ.
 Nec qui uiginti centumq; errauit Vlysses
 Mensibus, atq; herebi pallentes uenit ad umbras.
 Vnus & infandi terebrauit lumina monstri
 Trinacrij Cyclopi, in altæ rupibus Aetnæ,
 Nomine tantus erat. Tu nunc Eumæe lateres,
 Et tu qui errantis pauisti armenta Philœti,
 Læertesq; tuum uix nosset secula nomen,
 Ni uos diuini seruassent carmine uates.
 Carmine mortales pariunt nomenq; decuiq;
 Quod neq; mors aufert, nec sæui cymba Charontis,
 Cum nudi ad cæcas omnes descendimus undas,
 Et manet hæredi collecta pecunia uiuo.
 Ast idem pelagi sterilem numerabit arenam
 Quam gelidus sicco congeffit lintore uentus,
 Et lateris nitida sordes absterferit unda,
 Qui poterit lucri cupidus euincere mentes.

Quin longum ualeant qui sic sunt, & sine fine
 Et sine mensura cumulent aurumq; lucrumq;
 Et maius maiusq; uelint, nec uelle quiescant.
 Ast ego prae cunctis mulis, cunctisq; caballis
 Optarim laudem, & populi meruisse fauorem.
 Verum aliquem grato qui nunc mea carmina uultu
 Accipiat, quero, neq; enim modo certa poetis
 Stat fortuna, loue à musis aliena agitante
 Nec dum uertendi cessarunt tempora mundo,
 Aut sua luciferi posuerunt plaustra iugales.
 Magnaq; adhuc superest uoluendis mensibus aetas.
 Atq; ali, uis ueniet uenturis forsitan annis,
 Qui uirtute potens per nostrae carmina musae
 Gaudeat ad seros nomen misisse nepotes.
 Dum faciet, magnus quae quondam fecit Achilles,
 Aut Telamone satus, Phrygij Simoentis ad undam
 Laomedontiadae tumulum qua circum illi.
 Iamq; a deo extremis Lybiae Carthago sub oris
 Tota tremis, magnis uerum conterrita bellis,
 Bella Syracusis Hieron quae cogit in agris
 Heroum priscas referens animoq; figuras
 Et uultu galeam cauda cristatus equina.
 Quem circum Siculi decurrunt undiq; ciues
 Sub medijsq; gemunt hastis, clypeoq; saligno.
 Iuppiter omnipotens atq; armis incluta Pallas,
 Quaeq; Ephyreorum sortita es ciuibus urbem
 Facunda profugis sub margine Lysimeleae,
 Alma Ceres, tuq; o Cereris Proserpina nata
 Hoc facite, ut ualidis compressi uiribus hostes
 Ortygiam trepidi linquant, fugianiq; relictæ,

Sardinios inter tranantes æquora fluctus,
 Diraq; coniugibus denarrent funera mœstis,
 Et Tyrios Siculo confossos ense colonos.
 Tum sua deiecto reddantur moenia ciui
 Quæcunq; hostili fuerant direpta furore.
 Atq; iterum curuo peraretur uomere tellus,
 Et pecus herbofi rursus per pascua campi
 Fecundis pariat balantes foetibus agnos.
 Ac pingues stabulis redeant cum uespere uaccæ
 Grandia distento portantes ubera lacte.
 Incipiant pulchra flauere noualia messe.
 Cum canit, & uiridi suadet de fronde cicada,
 Pastores gelida recubant sub arboris umbra.
 Cumq; leuis coeptam pertexit aranea telam,
 Impia tum cessent ipso cum nomine bella.
 At magnam pariant Hieroni carmina laudem,
 Laudem quæ Scythici uoluerit trans æquora ponti.
 Atq; Semiramidis solida referatur in urbe.
 Et quanq; Siculis uates ego solus in agris
 Canto, tamen multis seruant sua munera musæ.
 Qui laudes Arethusa tuas, qui fortia facta,
 Magnanimumq; Hierona ferent ad sydera cantu.
 O' Etheocleis habitantia numina tectis,
 Diuinæ charites, quæ celso è uertice quoddam
 Inuisa Orchomeno spectastis moenia Thebas,
 Vester ego obscura cultor sub nocte latere
 Haud renuam, & possum petisse ignobilis orcum.
 Sed tamen ex tanto numero nos si quis amari
 Atq; nocet, Musis fretus comitantibus, ibo.
 Vos quoq; ubiq; sequar, quid enim sine numine uestro

Hoc toto pulchrum restat uel amabile mundo?
 Vobiscum Charies liceat mihi tempora uitæ,
 Et uitam uestros inter finire lacertos.

Ad hæc allusit in Hodæporico, idem

IACOBVS MYCILLVS.

Musarum nulla est quæ uincat gloria laudem,
 Et Musas homines & coluere dei.

Quis foret hoc æuo tantum laudatus Achilles.
 Amphilocheq; pater Telemachiq; pater.

An quisquam nosset ueteris monumenta Latini,
 Et ualida Turni prælia gesta manu.

Quis Fabios, quis Scipiadas, fortemq; Camillum,

Quis nosset Lybici tristia bella ducis?

Si non Pierides seruassent omnia Musæ,

Nec longa sinerent ista perire mora.

Musas semper ama, Musæ laudemq; decusq;

Et famam, leitho quæ caret una, ferunt.

Nec tibi si quando gemmas aurumq; probari

Ante illas, cernes corda labare uelint.

Diuitiæ pereunt, percunt ingentia tecta,

Et pereunt aurum, purpura, uestis, ebur.

Adde, quod & multo sunt hæc seruanda labore,

Plenaq; curarum, plenaq; tristitiæ.

Sola immortalis musarum gloria uiuæ

Nullæ illam uires, nulla senecta domat.

Atqui comone facit me hic Hieronis inclyti illius Syra-
 cusarum tyranni memoria, ut & adijciam hymnum primū

Ὀλυμπιονικῶν, quem in eius potissimum laudem ceci-
 nit Pindarus, nemini imitabilis uates: quæ Latio donauit

MENRADVS MOLTHERVS.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΥ

σίω. κέλιπ.

Εἶδ' αἶ.

ΣΤΡΟΦΗ Α'.

κώλων ΙΖ'.

Ἄριστον κλυῖ ὕδαρ. ὃ ᾧ
 χρυσοῦ, αἰθ' ὀμῶν) πῦρ
 ἄτε διασπρέπῃ νυ
 πτί, μεγαλόροσ ἔξοχα πλού-
 ει δ' αἰθλα γορύν (ἔν.
 ἔλθασι φίλον ἦθρ,
 μικίβ' ἄλιου σήπῃ
 ἄλλο θαλπνότερον
 ἐν ἀμέρῃ φαίνον ἄστρον
 ἐρήμασ δι' αἰθέροσ.
 μύ δ' ὀλυμπίασ ἀγῶνασ
 φέρτερον αὐτοῖσ ὀμῶν.
 ὄον ὃ πρὸ φάωσ
 ὕμνοσ ἀμφιβάλλετ
 ὀφῶν κητίσσι, κηλαδέιν
 κρόνοσ παῖδι, ὄσ ἀφνοῶν ἴησ
 μέλιουσ

μάκκιραν ἱέρωνοσ ἰσίου. →

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ,

κώλων ΙΖ'.

θεμισέιοσ ἦσ ἀμφέπῃ
 σκεῖ πῶν ἐν πρὸ μάλω
 σκελίω, δρέπων κλυ
 κορυφάσ ἀρεῖ, ἄν ἄτῃ πασῶν
 ἀγχιέτῃ δέ κησ

μοῦσι

HIERONI REGI SY

racusano, equo uictori abeūtū

primus hymnus cātatus.

STROPHE I.

Mēbrorū XVII.

Nihil præstat aquæ quidē,
 Ignis utq; coruscet
 In tenebris micans, sic
 Super eximias opes aurū ἔα
 Siue clara olympica
 Inde scribere sferas,
 Quæruēs ne lucidam,
 In polo rutilo
 Die micante, sole stellam
 Magis, pectus intimum.
 Nec trophæa clariora
 Quàm celebrantur Pise,
 Canere statuimus.
 Iudicantibus sophis
 Eius laus modica neq; erit
 Iouem qui colunt be-
 ata.

Domo nūc Hieronis inclynū.

ANTISTROPHE

Mēbrorū XVII.

Regis qui Siculum solum
 Pingue, fertile, pulchrū,
 Candida scepra portans,
 Simul oīa summa uirtutum
 Continens, celebrat er

Μησ

μῦθον ἄνδρ' ἐν ἰσῶσι,
 ὅσα παίζοντο φίλων
 ἀνδρῶν ἀμφὶ θαμᾶς
 βόεζαν. ἀλλὰ δωρίαν ἄ
 γρ' ὀφείματα πασάλοιο
 λάμβαν', εἴ τι βίβας τε
 καὶ φερνίκου χάρις
 νόον ὑπὲρ γλυκυτά-
 ταις ἔθικε φροντίσιν.
 ὅτε παρ' ἄλφιδ' οὐβό, Λίμας
 αἰκίοντι ἐν δρόμοισι παρὶ χ-
 κρᾶτ' ἄ προσέμιξε διασθ-

ΕΠΩΔΟΣ. (τὰν-
 κώλων ΙΓ'.

Ἐυραχούσιον, ἵπποχάρμαν
 βασιλῆα· λῶμπη (δοῦ
 Λέοι κίλιος παρ' εὐάνορι λυ-
 πέλους ἀτρίκιος ἔμιγαδε
 (νῆς (δῶν,
 ἔρασατο γαϊόχοι προσει-
 ἐπεί νιν κῆθαρον λίβυτι
 (ἔξελω

κλωθῶ, ἐλέφαντι φαίδιμον
 ἔμον κηχαδμένον.
 ἢ θαῦμα τὰ πρᾶλα.
 καὶ πρὸς κ', βροτ' φρένα,
 ὑπὲρ τ' ἄληθ' λόγον, (κίλοις
 Διδακτὰ ἀλμῆνοι φεύδ' ἴσ' ἵπρι
 ἔραπακῶν μῦθοι. - 3

ΣΤΡΟΦΗ Β'.

χάρις

Musices quoq; calleet
 Gratiam piissimam,
 Qua, epulis postui,
 Viri colunt amice amicos.
 Lyram at modo arripes,
 Mentem si tua repostam
 Gaudia sunt maxima,
 Equidem equus abiens
 Victor ex olympicis,
 Rotæ ceu celeripedis est
 Rotatus, Syracusanum
 Trophæo decoravit inclitum.

ΕΡΟΔΟΣ.

Membrorum XIII.

Et illius honoris ingens
 Micat inde fama
 In insula Lydi Helidae patriæ
 Pelopis, at huc amantem aquo-
 sa re-
 gna territenens qui regit tri-
 denti (pu-
 suo, cum tribuisset, ex lebe-
 ro tracto, hūeros eburneos
 Clotho, simul & prio-
 ris munera uicæ.
 Res mira sic homunculos
 Capi, ut phaleratas uelint
 Inanesq; sic credere fabulas,
 Fallere quis decori est.

Membrorum XVII.

Ταμῶν

χάρις δ' ἄπρ' ἅπαντα τύ-
 χη τὰ μέλιχα βναζῶς
 ἰδιφείροισα πμάν,
 ἐξ ἄπιστον ἱμῶσαθ' πισῶν
 ἱμῶσαι ἢ πρῶτακίς.
 εἰμίραι δ' ἰδιλοισρι,
 μάρτυρες θφώταθ' ἰ.
 ἴσι δ' ἀνδρὶ φάμεδν
 ἰαχῆτ' ἀμφὶ δαιμόνων κα-
 λα. μέτων ἢ ἀρπία.
 ἱεῖ ταυτάλου, σέ δ' ἀνπί-
 α προτέρων φ' ἔχσομαι.
 ὅτ' ἔχ' ἀλέσε πα-
 τῆρ ἢ ν' εὐνομόταθ' ἰ,
 ἰεῖραν, φίλαν τε σίπυλον,
 ἀμοιβαῖα βιοῖσι δ' ἴπνα πα-
 ρέχων, (σαι, →
 ἴτ' ἀγλαοτρίαιαν ἀρπία-

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

λαμδ. τα φρένας ἱμῶρω,
 χρυσίασιν ἀν' ἴπποις,
 ὑπαθ' ἐνρυτίμου
 πρὶ δῶμα δἰος μεταβᾶ-
 ἰνθα δειτέρω χρόνω (σαι.
 ἴλθε ἐξ γαννυμῆδ' ἰς
 ἴλι τῶντ' ἰδι χρίθ'.
 ὡς δ' ἄφανθ' ἰπε-
 λει, οὐδ' ἰ μαρτὶ πρῶτα μαιθ'
 μῆσοι φῶτ' ἰδ' ἀγαγον,
 ἰννεπὶ κρυφᾶ τῆς ἀνπί-

Tamen gratia, cuncta que
 Grata reddit in orbe,
 Efficit, ut decore
 Habito, simul ipsa credatur
 Vera sæpe fabula.
 Porro tempora testes
 Sunt næ certissimi
 Quos nihil lateat.
 Log est decēs hœsta de dñs,
 Virum. Sicq; culpa non
 Magna, si prioribus nunc
 Dixero contraria.
 Pater ubi uocitat
 Coelites ad eximi-
 a conuiuola Sipulo
 (Vicem dñs ut exhiberet)
 Triceps flumina qui regit,
 rapit.

Membrorū XVII.

Tuo captus amore, te
 O' Pelops, reuehñq;
 Aureo ad ipsa curru
 Iouis altitonantis augusta
 Hñc priore tempore
 Venit & Ganymedes,
 Ut Ioui seruiat,
 Inde quærere ma-
 ter, & diu quidem solebat,
 Nihil nuntius repor-
 tat, Sed inuidus uicinus

καὶ φθονερῶν γρόνων,
 ἕδρα δὲ ὅτι τε πν-
 ρι ζῶσαν ἀμφ' ἀκμά-
 μαχαίρα τὰ μόνον κ' ἴμιλι,
 Ἰαπίζαισι τ' ἀμφιδεύτατα
 κριῶν
 εἶδεν δὲ δάσανθ' ἢ φάγ) →

ΕΠΩΔΟΣ.

ἔμοι δ' ἄτρυ γαστήριαργον
 μαχαίρων τιν' εἶπεν,
 ἔφισαμαι ἀκίρσθαλίλοχεν
 θαμινὰ καὶ κηχόρωσ. εἰ δὲ
 δὴ τιν' ἄν-
 δρα θνατὸν ὀλύμπου σκητρὶ
 ἔτι μοι-
 θῶν, ἢν τάντα καὶ οὐδὲ ἀλ-
 λά ἔχεται-
 πείφαί με γὰρ ὄλβον οὐκ ἔδω-
 νάσθι. κήρω δ' ἔειπεν
 ἔταν ὑπέροπλον,
 τὰν δι πατὴρ ὑπερχρέμα-
 σε κερτερον ἀνθρώπῳ λίθον.
 ἔπειθ' ἔειπεν ἄφραυτ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'

ΣΤΡΟΦΗ Γ'.

ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 τὸν ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 τρον. ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 ἔπειθ'

Clam hæc aliquis dixerat,
 Aqua calida tua
 Membra quod resolverit,
 Cruento at lacera gladio
 Vbi facta, nempe carnis
 Tue pinguissima deuorata
 sunt.

Membrorum XIII.

Sed haud mihi uidetur, esse
 Aliquem deorum
 Vt explicè subinde famelicū
 Fugio & abhorreo tale. se-
 prius
 Lues mala blasphemias se-
 quuta est.

Honorant aliquem sub orbe
 cœlives

Si usquã, nẽpe erat ipse Tan
 Hanc sed beata (talus-
 tem ferre recusans,
 Poena rotante plectitur.
 Super caput est maximus
 Lapis quem cupit pellere,
 Iuppiter

Nulla gaudia donat.

Membrorum XVII.

At hæc uita, fama, siti,
 Stando perpetuo, ma-
 net quoq; tum labor quar-
 tum adest. Equidẽ ille sublegit

ἀλίκασι συμπτῆταις
 νίκταρ ἄμβροσίαν τε
 δῶκαν, οἷσιν ἄφθιτον
 θίασαν. εἰ δὲ θεὸν
 ἀνὴρ τις ἔλπεταί τι λαβέ-
 μῳ ἱερῶν, ἁμαρτάνῃ.
 ὧν κεν προήκων ἦν
 ἀθάνατος ὁ πάλι
 μὲν τὸ ταχύτητον
 αὐθις ἀνίρων ἔθνεσσι.
 πρὸς ἐκείνους δ' ὅτε φωνᾷ
 ἀχναίην μέλαιν γένεον ἔρε-
 φον.

ἔθνεσσι ἀνεφρόντισιν γὰρ), →

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

πισότατα πρὸς παῖδος ἐν-
 δοξον ἱπποδάμειαν
 χεῖρῶν. ἀλλ' εἰ δὲ ἔλθων
 πρὸς ἄλλος αἰετὸν ἐν ὄφθαλμοις,
 ἄπειρα βαρύντοσιν
 ἐν βίασιν. ὅδ' αὐτῶς
 παρ' ἑστέρι χεῖρῶν φαίνε.
 ἔσθ' μὲν εἶπε φίλι-
 σε δῶρα κυπρίας ἄγ' εἰ π
 προσέειπεν δὲ χάριν
 τέλλετ' ἐπὶ δὲ ἔχθ' ἔχθ' ἔχθ'
 οἰνομάου χαλκίον,
 ἐμὲ δ' ἔπειτα ταχύντα-
 των ἄριστων ἀρμάτων
 ὅς ἑστιν, κρᾶτ' ἢ πέλασθον.

ἔπειτα

Et dedi sodalibus
 Nectar ambrosiamque
 Quae deis atiment,
 Morte quis caret i-
 pse, prandio suo. Deum uis
 Latere hoc quod egerit
 Si quis existimabit, errat.
 Is labor, dijs filius
 Placuit ut abeat
 Rursus ad genus suum,
 Simul florigera ubi redi-
 bat aetas, nigrum que men-
 tum,

Futuras petit ipse nuptias,
 Membrorum xvii.

Pisam urbem ueniens sacra
 Inde ut Hippodamiae
 Connubium reposita,
 Mare ceruleum propè incla
 Nocte solus abdita (mat
 Supplici prece Neptun-
 num Pelops, mox adest,
 Si tibi Veneris
 Aut benigna dona Neptun-
 ne sunt grata, te precor,
 Nunc ferocis pellito hastam
 Oenomai principis,
 Celeripedeque ro-
 ta subinde splendife-
 ra uictoria in Elide sit

Mibi

ἰπέτρετς γέ κ' ἄνδρας
 ὀλέσσις (μον →
 ἱρῶντας, ἀναβάλλεται γὰρ

ΕΠΩΔΟΣ.

Θυγατρὸς. ὁ μίγας ἢ κίνδυνος
 ἀνακλινεὺς οὐ φῶτα λαμβάνει.
 θανεῖν δ' ἔστιν ἀνάγκη,

εἴ κ' τις ἀνώνημον γῆρας ἐν
 σκότῳ

καθάρῳ ἔφοιμάται, ὅς
 πάντων

καλῶν ἀμμορῶν; ἀλλ' ἔμοι
 μὴν οὐβῶσι

ἄλλος γ' ὑπάρχεισι τῷ τῷ δὲ
 πράξει φιλονιδίλοι.

ὡς ἐννεπεν. οὐδ' ἀκράνθεις
 ἰφάφατ' ὦν ἔπισσε.

ἄν μ' ἀγαλλῆθεις, (ρεῖ
 ἔδωκεν Δίφρ) χρύσει). ἐν πτε

σίντ' ἀκρῆμαντας ἵππος. τῷ

ΣΤΡΟΦΗ Δ'.

ἄλλο δ' οἰνομάου βίαν,
 παρθίνον τε σύνευνον.

ἢ τίς λαγίτας ἔξει
 ἀριταῖσι μεμαλότας ἡούς.

τῶν δ' ἐν ἀιμακουργίαις
 ἀγλααῖσι μίμικται,

ἀλφειῶν πρῶ κλιθεῖς,
 τῷ μὲν ἀμφίπρῳ

M. hi, Nam uiris negauit
 Peremptis tredecim ille nu-
 ptias.

Membrorum XIII.

Pericula sed ampla nemo
 Nisi fortis amplecti-
 tur. Proinde cum rapiat in-
 or-

be prope, quod tenet spiri-
 tum, cruen-

ta mors, Quid inertem se-
 quar senectam,

Et expers sedeam perinde
 gloriae?

Est propositum quidem mihi
 Certamen, at saue

Neptunne meis ce-
 ptis, sic ait, nec has preces
 inutiliter fuderat,

Dedit namq; currū deus au-
 Illi, et equos rotantes. (ρεῖ

Membrorum XVII.

Proinde Oenomaū domat,
 Virginem sibi iungit

Connubio, illa sex ge-
 nuū egregios studentes uir-

tutibus duces. Cele-
 bratur ergo perenni

Laude, spectaculis
 Inclytis, equidem

ἔχων θραυξενωτότω πα-
 ρά βωμῶ. ἃ δὲ κλέει
 τηλοθεν δὲ Διορκι τῶν ἀ-
 λυμπιόδων, ἐν δρόμοις
 πέλονται. ἵνα ταχυ-
 τὰς πρῶτων ἐρίζετς.
 ἄκμοι τ' ἰχθύος θρασυήρνοι.
 ὁ νικῶν ἃ, λοιπὸν ἀμφιβόλον
 ἔχῃ μελιχέαςαν ἐυδίαν, —

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

ἀέθλων γ' ἔνεκεν. ἃ δὲ ἀ-
 εὶ πρῶτον ἰσλόν,
 ὑπαζὼν ἔρχετς παν-
 τὴ βροτῶ. ἐμὲ ἃ σιφονῶσαι
 κείνον ἵππικῶ νόμῳ
 κίοιηίδι μοι πᾶ
 χρή. πέρθηθα δὲ ξένον
 μή τιν' ἀμφοτέρω
 καλῶν τε ἴδριν ἄλλον κ', δὴ
 ναμιν κυριώτερον,
 τῶν γε νῦν, κλυταῖσι Δαίδα
 λωσίμην ὑμνων πύχαις.
 θεὸς ἰδίποτς ἐ-
 ῶν, τεοῖσι μήδετς
 ἔχων τῶν κῆλ' ἰέρων
 μίριμνασιον. εἰ δὲ μή ταχὺ
 λίτρι, (μαί —
 ἔτι γλυκντέραν καὶ ἔλπο —

ΕΠΩΔΟΣ.

σὺν ἄρματι θεῶ κλεῖξην,
 ἰδίχον —

In Alpheo eius est sepulcrum,
 Frequens quod caterua per-
 lustrat. hic ἔ' ara, sacra
 Qua peragunt aduenæ.
 Ibi celeripedes,
 Viribusq; fortibus,
 Coronam accipere cupiūt
 Viri, uictor unde gaude-
 re unæ reliquos dies potest.

Membrorum XVII.

Adest omnibus illa præ-
 sens dies recolenda,
 Optima, tum suprema,
 Sed et interitura nunq̄. Nūc
 Est necesse, ut ἔ' cele-
 bremus hunc Hieronem
 Debitis laudibus.
 Nemo porro alius
 Vt inde spero surget hospes,
 Et ampla scientia
 Qui peritæus, atq; rerum
 Cognitione, explicet
 Celebriter hodie
 Hunc uirum integerrimum.
 Fauet sollicita ut Hiero
 Canem te benigna curis
 Tuis MUSA, aderit que
 dulcior

Membrorum XIII.

Sonus, celerius Pisam cum
 Venerim

ἤκουρον εὐρών	Venerim ad celebrem
ἑλδὸν λόγων, παρ' εὐδέλιον	Viamq; te meis ibi nume-
ἐλθῶν	ris
κρόνιον. ἡμοὶ μὲν ὦν μοῖσα	Adhibuerim, mihi nunc v s a
καρτερῶ	nunc quidem
ταῶν βέλῳ ἀλλ' ἄλλῳ	Dat undiq; uelox perinde
ἐπ' ἄλλοι.	telum.
σι δ' ἄλλοι μεγάλοι. ἡ δ'	Micent clari alij, subinde
ἐχάδων, κρυ-	rebus or-
φούτῃ βασιλεύσι μικέτι	natis alijs, at ipse rex
πάπαινε τέρσιον.	Fastigium tenet.
εἴη σέ τε τῶν	Nil alius optes,
ὑποῦ χρόνον πατεῖν, ἐμὲ	Hac oro dignitate tem-
τε βραχέως νικηφόροις	pus ut peragas, & mihi
ἑμιλεῖν, πρόφρων ὄφρα	Per omnem in clyto pāgere
καθ' ἑλ-	Græciam
λανας ἰόντα παντῶ. ✽	Nunc liceat trophæum.

Τίνας δὲν ἔτηρι λόγους πρὸς Ερωτῶ

Πασιφάει ἐρῶσα τῷ ταύρου.

Εἰ πρόβην μ' ἀδίδαξας ἐν οὐρεσι ταύρου ἀχίττω,
μυκιδόν με δίδαξον, ὅπως φίλον ἄνδρα κελεύσω.

Ego.

Si libitum ut sequerer fugientem in auia taurum,
Mugitum decuit te addere diue mihi.

Alius.

Me sequi si placuit errantem in inuia taurum,
Mugitum, ut uocentem, adde Cupido mihi.

MARVLLVS.

Cum male formosum sequeretur in auia taurum,
Sic Venerem contra Gnosia quæsta feram est:

F Si

Si mihi bos ferat dea ut te dante futurus,
Cur non insane Prætidos ora dabas?

Ζωολόγου.

Τις γλύφας τὸν ἔρωτα, πρὸς κρήνησιν ἔθικον,
οἰόμενος παύσθαι τὸ πῦρ ὑδασι.

IANVS LASCARIS.

Quis puerum Veneris statuit prope fluminis haustum
Prouidus, hanc flammam scilicet unda premet.

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ.

Καρπυλλίδου.

Ιχθύας ἀγκίστρῳ τίς ἀπ' ἡόνου εὐρίχτι βοάλλων
ἔταλκε νεμητοῦ κρᾶτα λιπρῆ χίλια.

οἰκτεῖρος δὲ νέκυν τὸν ἀσώματον, ἧ ἀσιδίρων
χρὸς ἰδίσι χάριτων, λίτὸν ἔχουσε τάφον.

ἔνρι δὲ κενθόμενον χρυσοῦ κτῆρα, ἢ ῥα δικαίους
ἀνδράσιν ἔσεβίης οὐκ ἀτρέλωνε χάρις.

C. VRS. VELIVS.

Capturo pisces hamata in littore seta
Naufraga forte hominis calua prehensa fuit.

Qui caput auulsum membris miseratus, inermi
Prosubigens fecit uilia busta manu.

Pondus ubi infossi terræ graue repperit aurī,
Gratia sic iustis nulla bonisq; perit.

ΕΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝ.

Αντιπόδρου.

Ἐκεί ἐτ' ἐκ βρέφου χρισμωμένη Ανποδμίης,
πρῶφρῶν Παφίης νοασίς ἰδί προκίδων,

ἔτακιραῖς λεύθουσα χόραϊς μαλακώτερον ὕπνον,
λυσιδίαι ἀλκυνών τερπνὸν ἄθυρμα μέθυ,

ἠδ' ἀπίνου φορέουσα βραχίονας, ἢ μὲν ἔσοῦν

οὐ λόχον, ἢν ἅ ὅλη ζῶν ταλαίροισι γάλα,
 ἰταλίῳ ἤμφεν, ἵνα πολέμοιο, καὶ αἰχμῆς,
 ἀμπόσῃ ῥώμην μαλακίην χάριτι.

IO. BAR. PIVS.

Cum Veneris puero mollis ruis Antiodemis,
 Cui data lasciuis pulchra crocota modis
 Irriguo somno, flammantibus atq; papillis,
 Cum ludo ebrietas corda hominum domuit.
 Hec dulce alloquium, tremuliq; coagula lactis
 Ore gerens, molli & brachia diua manu
 Italiam inuasit, hinc sudor & arma puella
 Cesserunt. Romam sic charis una domat.

Δουκιωνού.

Ὡκείτω χάριτος, γλυκερώτερος. ἢν δὲ βραδύνη,
 πῶσα χάρις κενὴ, μὴ δὲ λέγοιτο χάρις.

AVSONIVS.

Gratia quae tarda est, ingrata est: gratia namq;
 Cum fieri properat, gratia grata magis.

IDEM.

Si bene quid facias, facias cito: nam cito factum
 Gratum erit: ingratum gratia tarda facit.

ΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ ΚΑΙ

ἀχαρίστους. Αδίσασθον.

Τὸν λύκον ἕξει δίων μαζῶν βέβω οὐκ ἐθέλουσας,
 ἀλλὰ μ' ἀναγκάζει πικρῆ & ἀφροσύνη.
 ἀντιθέτις δ' ὑπ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔσται.
 ἢ χάρις ἀλλάξαι πῶ φύσιν οὐ δύναται.

ERASMVVS.

Lacto lupum uberibus proprijs, non sponte, sed horsum
 Me demens adigit pastor, ut id faciam.

76 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

In me rursus erit fera, postquam creuerit ex me.
Natura haud unquam uertitur officijs.

C. VRS. VELIUS.

Ad moueo nolens catulo distenta lupino
Vbera, eò me amens sed trahit upilio.

In me, lacte meo nutritus, sciet olim.
Flectere naturam gratia nulla potest.

Τίνας ἂν εἴηρι λόγους Κλυταίμνηςρα,
μέλλοντος ἀντὶ τὴν σφάξην Ορίσου.

Πῆ ξίφος ἰθύνει, καὶ γαστήρ, ἢ κατὰ μαζῶν;
γαστήρ ἢ σ' ἐλόχευσεν ἀνεθρήσαντος δὲ μαζοί.

MORVS.

Qua gladium intrudes, per uentrem ne, an'ne papillas
Te peperit uenter, te lactauere papillae.

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ.

Αλέσπορον.

Ζῆν Βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλά καὶ εὐχομένησι, καὶ ἀνεύουσι
ἄμμι δίδου. τὰ δὲ λυτρά, καὶ εὐχομένων ἀπερύχουσι.

MORVS.

Da bona, siue rogere deum, seu nulla rogere,
Et procul a nobis mala quaeque petentibus aufer.
Et mala siue petare nega, siue nulla petare.

ΕΙΣ ΖΩΑ.

Πολιάινου.

Δορχάδος ἄρπύργιο πθίωι τῆριον οὐθαρ
ἔμπλιον εἰδούσαι πικρὸς ἔτυφον ἔχουσι.
νεβρός δ' ἰομιγῆ θηλὴν σπασίει, καὶ καὶ λυσσαλθῆς
βαύμας δὲ ὀλοοῦ πικρὸν ἔβρωξε γάλα.
ἄδλω δ' ἠλλάξαντος, καὶ ἀντήκα νηλεῖ μοίρῃ
ἢ ἔτρην γαστήρ, μαζὸς ἀφείλι χάριν.

C. VR-

C. VRS. VELIVS.

Vbera uix posito capricæ nutriticia foetu
 Plena uidens tetigit uipera dente graui.
 Deinde uenenatæ lac immedicabile mammæ
 Hinnulus attactis hausit ab uberibus.
 Proq; parente recens natum occidit, illico uenter
 Quod dederat sæua morte papilla tulit.

Αρχίου.

Οὐ μόνον εὐόρονον βόδιον οἶδα κληρὸν αὐλακῆς τίμην,
 ἀλλ' ἴδω καὶ τρήθρον νῆας ἀφελκόμεθα.
 ἔργα κ' εἰρηνίως διελιδόσμεθα. καὶ σὺ θάλασσαν
 δελφίνας χάριζ' ἑὺξον ἄροισφορεῖν.

C. VRS. VELIVS.

Non solum humectas profcindere uomere terras
 Scimus, ex alto ducimus ecce rates.
 Pacis opus docti sumus. Et delphinus aratro
 Iunge mare, et iunctos arua secare iube.

Γερμανικῶν καὶ σαρθ.

Οὐρα ὅτ' ἔξ' ὑπάλωιο λαγῶς πείσων ἔστ' ἴτε βένθῳ.
 ἐκπριφυγῆν μεμαῶς ψυχὴν ὀδόντα κύνος.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἤλυξε κακῶν μόρον. ἀντίχ' γὰρ μιν
 εἰνάλιθ' μαίρ' φας, πνεύματ' ὑρφοάνισεν.
 ἐκ πυρός' ὡς ἀινῶς πείσθ' ὄσ' φλόγας. ἢ ῥά σε δασίμων
 κύν' ἀλί, κύν' χέρσω, θρέψ' κύνισσι βορῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εκ κύνος ἔλε μύων με. τί δ' ἔξινον. εἰς ἐμὴ θῆρδος
 ὑτροί, καὶ πεσοί, θυμὸν ἔχουσιν ἴνα.
 αἰθίρα λογῆν ἔχοιτε λαγοί βαπν. ἀλλὰ φοβοῦμαι
 οὐρανί, καὶ σὺ φέρεις ἀστρόντα κύνα.

C. VRS. VELIVS.

F 3 A case

A' cane uenanti profugum satius equore capri,

Nec mirum, in me saeuit uterq; pari.

Restat adhuc coelum lepores, sed & horreo coelum

Te, cui sydereum scimus inesse canem.

Τιβεριου.

Διυτον ενθρῶσκοντα κλυπλοχον ἄρπ λαγων,

σένε κύνων θερμοῖς ἴχνεσιν ἠκνυρόδιν.

Ἰν χλιῶ ὄδ' ἐκνύσασα ταχινῶς πάρον, ἔξ βαθῦ τήν τε

ἦλαστ' ἄλυσχαλῶν κύμα πρηκτιδίον.

εἰνάλι & τὸνδ' ἀϊτῆα κύνων βρυχιδλον ὀλοῦσι

μάρφε. κυσὶ τλήμων ἦν ἄρ' ὀφθαλόμων &.

Ex his tribus unum confinxit

AVSONIVS.

Trinacriæ quondam currentem in litoris ora

Ante canes, leporem ceruleum rapuit.

At lepus: in me omnes terræ pelagiq; rapina est,

Forsitan & coeli, si canis astra tenet.

ΕΙΣ ΖΩΗΝ.

Παλλαδῆ.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος, καὶ χείλι & ἄκρον.

GELLIVS.

Multa cadunt inter calicem supremâq; labra.

Adducit ex Lycophronis lambici huc pertinentes uen-

ficulos in Chiliadibus suis ERAS.

Εγὼ δὲ τλήμων σὺν κελῶ μοσθῶν ἐπ' &

ὡς πρὸς χείλις καὶ δὲ ποσροίων τρητῶν

μίσω κυλινδῆ μοῖρα πομμύτων βροτῶν.

ERASMVS.

Misera est ego meo dicta cognoscens malo

Ut plurima inter poculum ac labrum, solet

Vertisse

Vertisse fatum, res agens mortalium.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΚΑΙ ΕΙΣ

θανόντας.

Αγαθίου.

Τὸν θάνατον τί φοβείσθαι, τίς ἡσυχίης γινεῖται;
 ὃν παύονται νόσους, καὶ πεινῆς ὀδύνας;
 μὴν ὅτι ἀπαξ θνήσκεις πρὸς γίγνεται οὐδέ τιτ' αὐτῶς
 εἶδεν τις θνήσκον ἢ δεύτερον ἐρχόμενον.
 αἱ δὲ νόσοι, τρῆλαι καὶ τριμίλοι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλοι
 ἐρχόμενα θνήσκον, καὶ μεταβαλλόμενα.

MORVS.

Num stultum est mortem matrem timuisse quietis?

Quam fugiunt morbi, mœstiq; pauperies?

Sola semel miseris sese mortalibus offert,

Nec quisquam est ad quem mors ñerum redijt.

At reliqui morbi uarij, multiq; uicissim

Nunc hunc, nunc illum, terq; quaterq; premunt.

Παλλαδία.

Πάντῳ τῷ θανάτῳ τιρούμεθα, καὶ μεθιμάσθαι,

ὡς ἀγίλη χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

BERGIVS.

Viuimus heu morti, morti quoq; nascimur omnes,

Vt grex porcorum qui temere intereunt.

Τοῦ αὐτῆ.

σῶμα, πάσῃ ψυχῆς, ἀέλις, μοῖρ, ἀχθῶ, ἀνάγκη,

καὶ δῆμι κραιτέρος, καὶ κήλοσις βασάνων.

ἀλλ' ὅταν εἴλθῃ τῷ σῶματι ὡς ἀπὸ δισμῶν

τῷ θανάτῳ, φεύγῃ πρὸς θεὸν ἀθανάτων.

IDEM.

Carcer & infernus, tum luctus tristeq; pondus

80 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Est animo corpus, cum dominatur ei.

Hoc laxatus enim saeva ceu à carcere mortis

Peruolat ad sedem candidus ipse deum.

Huc respexisse uidetur

MORVS.

Damnati ac morituri in terræ claudimur omnes

Carcere, in hoc mortem carcere nemo fugit.

Carceris in multas describitur arca partes,

Inq; alijs alij partibus ædificant.

Non aliter quàm de regno de carcere certant.

In cæco cupidus carcere condit opes.

Carcere obambulat hic uagus, hic uincitur in antro,

Hic seruit, regit hic, hic canit, alle gemit.

Iam quoq; dum carcer non tanquam carcer amatur,

Hinc alijs alij mortibus extrahimur.

Παλλαδα.

Γρομμιάπηδῦ θυγάτηρ ἔτεκεν Φιλότιπ μινεῖσα,

παιδίον ἀρσενικόν, θυληκόν, οὐδέτερον.

Nos utcunq; sic expressimus.

Filia Grammatici peperit commixta marito

Masclimam, neutram, foemineam sobolem.

Huc allusisse uidetur

A V S O N I V S.

Ruffus uocatus rhetor olim ad nuptias

Celebri fit ut conuiuio:

Grammaticæ ut artis se peritum ostenderet,

Hæc uota dixit nuptijs:

Et masculini, & foeminini gignite,

Generisq; neutri filios.

Αδελον.

Οἶν

Οἶν^Θ, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ ἡ πρὸς κύνπριν ἔρω^ς,
 ὄφιν ἔρω πῆμιπ^η πῶν ὀδῶν εἰς οἰδῶν.

MORVS.

*Si quis ad infernos properet descendere manes,
 Huc iter accelerant balnea, uina, Venus.*

G. LILIVS.

*Nos caligantis rapiunt ad regna tyranni
 Præcipiti cursu balnea, uina, Venus.*

Huc pertinet & hoc.

*Balnea, uina, Venus, corrumpunt corpora nostra,
 Sed uitam faciunt balnea, uina, Venus.*

Δουκιοανού.

Ανθρώπων μὲν ἴσως λήσες, ἀλλ' ἄν πηπίσας.
 οὐ λήσες δὲ θεῶν οὐδὲ λογίζομαι^Θ.

BERGIUS.

*Improbe mortales quamuis tua crimina celes,
 Fallere coelestes non potes ipse deos.*

Ego obiter sic uerti.

*Impostor licet usq; homines celaueris, atqui
 Celare haud ulla quiueris arte deos.*

Αδίσσοζον.

Ζῆς, κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσοῦς, δι' ἔρωτα
 λήδης, ἐνρώπης, ἀντιόπης, δαναῶνης.

MORVS.

*Taurus, olor, satyrusq; ob amorem Iuppiter aurum est,
 Europes Ledes, Antiopes, Danaes.*

G. LILIVS.

*Taurus, olor, satyrus, per amorem Iuppiter aurum,
 Europæ, Ledes, Antiopæ, Danaes.*

C. VRS. VELIVS.

Iuppiter Europam niuei sub imagine tauri
 Dilectum Cretes per mare uexit onus.
 Duxit olorinas candēti corpore plumas,
 Cum deus ad Ledæ tecta uolaret amans.
 Et clausam pluuio Danaën delusit in auro.
 Semihominis satyri cornibus Antiopen.
 Amphitryona fuit regem mentitus, in unam
 Mirifice noctes cum coiere duæ.
 Et si te uideat, sed ne te uiderit oro,
 Cynnamā, in amplexus & uolet ire tuos.
 Non aurum, non taurus, olor' ue, aut quilibet horum
 Verum se maior si queat esse uelit.
 Has Iouis metamorphoses sic narrat

OUIDIUS.

Mæonis elusam designat imagine tauri
 Europam: uerum taurū, freta uera putares.
 Ipsa uidebatur terras spectare relictas,
 Et comites clamore suas, tamumq; uereri
 Affluentis aquæ, timidæq; recondere plantas.
 Fecit & Asterien aquila luctante teneri.
 Fecit olorinis Ledam recubare sub alis.
 Addidit ut satyri celatus imagine pulchra
 Iuppiter implevit gemino Nyctæida foetu.
 Amphitryon fuerit cum te Tyrinthia cæpit.
 Aureus ut Danaën: Afopida luserit ignis:
 Mnemosynen pastor: uariūq; Deloïda serpens.

Νικάρχου.

Παρθένε φίλογένησα, τί πῶς Κύνπριν ἄρτι με ληπείς;
 ἄρπαξάσσα δ' ἐμὸν Δῶρον, ἔχῃς παλαμῆ;
 ἔμνησται δ' παροῖθεν ἐν Ἰθακίοις σκεπέλοισιν,

ὡς Πάρις οὐ σε καλλῶ, ἀλλ' ἔμ' ἐλογμάσσει
 εἶν δόρυ, καὶ σάκος ἐστίν. ἐμὸν δὲ τὸ μῆλον ὑπάρχει
 ἀρκεῖ τῷ μῆλω κείνῳ ὃ πρὶν πᾶσι τῷ.

MORVS.

Cur ita me lædis Venerem Tritonia uirgo,

Corripis in digitos cur mea dona tuos?

Scilicet Idæis memor esto in rupibus olim

Me, non te, pulchram censui esse Paris.

Hasta tua est, ensisq; tuus, mihi uendico malum.

Mars modo sit malo pristinus ille satis.

Subjiciã hic, quando ita ordo ipse tulit, hymnos duos, ad
 eos non uersos, id quod præter nostrũ instruiũ facimus: is
 enim eorũ est genius, ut oratione ligata reddi non possint.
 Prior Bacchi, alter Apollini nomina ac epitheta cõplecti
 tur. Hũc interpretatus est Io. Alexãder Brassicanus. Arti
 ficiosissimus uterq; est, ut qui alphabetica serie, cum singulis
 elementis singuli iribuantur uersiculi, decurrant.

Μίλων μωδὸν βασιλῆα φιλέιον,
 εἶραφιώττω.

Αβροχόμελω. ἀτροϊχόν. αἰοίδιμον. ἀγλαόμορφον.
 βοιωτῶν. βρόμιον. βακχεύθρα. βοῦνοχαίττω.
 γηθόσυνον. γονόεντα. γιγανθόλιττω. γιλώντα.
 διογενῆ. δίγονον. διθυραμβογαῆ. διόνων.
 εὔιον. εὐχαίττω. εὐάμπειλον. ἐπρωϊκωμον.
 ζηλαῖον. ζάχολον. ζηλήμονα. ζηλοδοτήρα.
 ἥπιον. ἠδλυτῆττω. ἠδύθροον. ἠπεροπία.
 θηροθόρον. θρήνηα. θιασώττω. θυμοκίοντα.
 ἰνδολέτην. ἰμερῶν. ἰοπλόχον. εἶραφιώττω.
 κωμαστώ. κερκόν. κιασέφανον. κελαιθῆνόν.
 λυδῶν. λυαῖον. λασθηιδία. λυσιμέριμον.

μῶστω.

μύστω. μαινόλιον. μευδιώτω. μυριόμορφον.
 νυκτέλιον. νόμιον. νεβρώδεια. νεβριλόπεπλον.
 ξυσοβόλον. ξυνόν. ξυνοδιώτω. ξανθοχάρινον.
 ὄριον. ὄβριμόθυμον. ὄρεσκιον. οὐρσιφοίτω.
 γλυτρώτω. πλαγκτιῖρα. πλυσιφανον. πλύκιμος.
 ριζίνσον. ραδινόν. ρικνώδεια. ρινοχρηῖα.
 σικριτιώ. σάτυρον. σεμιληγιῖτω. σεμιλία.
 τερπνόν. ταιρωτῖν. τυρρηνολέτω. ταχύμνιν.
 ὑπνοφόβω. ὑπνόν. ὑμνησίον. ὑλίντα.
 Φιρομανῖ. φρικῖν. φιλομιδία. φοιταλιώτω.
 χρυσοκίρων. χαρίεντα. χαλίφρονα. χρυσομίβιν.
 ψυχοπλανῖ. ψεύσω. ψοφομιδία. ψυχοδαικίτω.
 ὄριον. ὠμιστώ. ὄρσιφορον. ὠρσιλοίτην.

Υμνείω παιῖνος μέγαν θεῶν

Ατρώωνος.

Αβροζόν. ἀγλαμόμορφον. ἀκισιχόμιτω. ἀβροχαιτίτω.
 Βριθύσον. βασιλία. βελισιχαρηῖ. βιοδιώτω.
 γυθόννον. γελώντα. γιγανθολέτω. γλυκίθυμον.
 Διαγιῖ. Διόπαιδα. Δραχονθολέτην. Λαφουγιῖ.
 εἰλαλον. ἐρυβίν. ἐκατίβολον. ἐλπιδοδιώτην.
 ζροζόνον. ζάβεν. ζινόφρονα. ζυνοδοτιῖρα.
 ἦπιον. ἠδνεπῖ. ἠλύθρον. ἠπίθχρα.
 θιροφόνον. θαλερόν. θελξίφρονα. θελγισίμυθον.
 ἰαφίτην. ἰμαῖν. ἰήιον. ἰππορυστώ.
 κρομοπλόχον. κλαίριον. κρατιρόφρονα. κερτρυῖνεθλον.
 λιθονῖ. λαρόν. λυρογιθία. λαμπέωντα.
 μυσοτῖλον. μάντιν. μεγαλήθρα. μυριόμορφον.
 νεβροχαρηῖ. νερόν. νηπινθία. νηφαλίον τέ.
 ξυνοχαρηῖ. ξυνόν. ξυνόφρονα. ξυνοδοτιῖρα.
 ὄλβιον. ὄλβιοκρόν. ὄλύμπιον. οὐρσιφοίτω.

τηρῖν.

πρην. πανδερκῆ. παναπήμονα. πλουτοδοτῆρα.
 ρυσίτρονον. ροδόχρουν ριζιλωρα. ριξιμέλευθον.
 σιγαλόεντα. σφόν. σιλοσιγενέτω. σωτήρα.
 τερφίχρον. τιτῶνα. τελίσορα. τιμίντα.
 ὑμαχορίω. ὑπαζον. ὑψάγυια. ὑκέντα.
 φοῖβον. φοιβάζοντα. φλοσιφανον. φρενογιθῆ.
 χρυμοχορίω. χρύσειν. χρυσοχροα. χρυσοβέλειτον.
 φαλλοχαρή. φαλάτω. φουσίσηγα. φυχοδοτῆρα.
 ὠνύτρον. ὠνεπῆ. ὠνύσχορον. ὠρσιδιώτω.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

Εἰς Ἱπποκράτην.

Ἱπποκράτης φάσθ' ἦν μερόπων. καὶ σὺν λαῶν
 ἔθνεα. καὶ νεύων ἦν σσάνις εἰν αἰδλι.

Ego quantum potui sic imitatus sum.

Hippocrates decus est hominum, servator ab orco,
 Plutonis potuit hic premere ingluuiem.

Ἀντίρροπον.

Εἰν αἰδλι σσάνις ἦν νεύων. καὶ ἔθνεα λαῶν
 σὺν. καὶ μερόπων ἦν φάσθ' Ἱπποκράτης.

Et meum.

Ingluuiem premere hic potuit Plutonis, ab orco
 Servator, hominumq; est decus Hippocrates.

Sunt libro 1. hæc,

Νικημῆλου ἡρακλειώζον,

ΠΑΝ-

Πωλεόπι, ἰδί. σι φάσθ' καὶ χλαῖναν ἰδναεὺς
 ἠνεγεν, δολιχλῶν ἔξανύσας ἀβατῆν.

ΤΑ

Τὸν βαγότρον ἐμὲ Πᾶνα φίλον βρομίσιον, καὶ ἦδον
 ἀρκιόδοθ', ἀντ' ἀλλοῖς ἔγραφον ὠφελίων.

ΑΝ-

ΛΗ-

Αερόπις Δάκρυον ἱερῆς, καὶ λείψανα Δείπνων
 Δύσνομος, καὶ τρινὴ ἔγραφεν ὠφιλίων.

ΤΙ-

Πραξιτέλης ἔπλασε Δανάω, καὶ Φάριεα νυμφῶν
 λυγδινὰ, καὶ πύξιν Πάνα με παντελικῆς.

ΣΤΡΕ-

Κύπριδι κρυροβόφω Δάμαλιν ῥέξαντοσ ἔφιβοι,
 χαίροντοσ, νύμφασ ἐκ θαλάμων ἀγομῶν.

ΦΟΝ-

Αἰδομένησ ὑπὲρ γάσιν ἐν εὐρυχώρῳ παῖδοσ οἴκῳ,
 παρθένον ἐκ χερῶν ἠγαγόμενῳ Κύπριδι Θ'.

ΤΑ.

Λακωνίη μίγα χαίρει καλῆ, καὶ χρύσεια Βάκχου
 ἔργια, καὶ μύσαι πρόκριθι εὐνίῳ.

Primū ego, quādo nimis laboriosum ē ἀντισρέφοντα εἶ-
 dere, pluriq; molestiae habet q̄ artificij, simpliciter sic uertit
 Hanc tibi Penelopæ uestem cum pallio Vlysses
 Misit, longinquum quum ingrederetur iter.

ΕΙΣ ΑΕΙ ΝΟΣΟΥΝΤΑΣ.

Δουκιλαίου.

Τοὺς καταλείψαντας γλυκερὸν φάθ' οὐκ ἐπιβρωῶ,
 ζῶσ δ' ἰδὴ προσδοκίῃ ζῶντας ἀεὶ θανάζου.

NICOL. HAMERVS.

Non ego iam uitæ defunctos lumine, sed quos
 Mortis habet uiuos sæpe cupido, fleo.

Εἰς Νίκακλον.

Καὶ κλοφῶν ἀρίδιλθ' ἐνὶ πόλεισιν τίτυκτῃ.
 Διοῦσ θριψαμένη παιδασ ἀριστονόουσ.
 πρῶτ' ἔκον μῶν ἔμμερην, ἀτάρ Νίκακλον ἐπέτασ.
 ἄμφθ

ἀμφοτέρους μοῖσαις οὐρανόισι φίλους.

IOAN. SLEIDANVS.

Inter præcipuas Colophon caput exerit urbes,

Infantes quippe nutrit illa duos.

Alter Homerus erat, post hunc quoq; numine diuūm

Nicander, Musis gratius uterq; sacris.

Αλλυλον.

Φάρμακα πρᾶτ' ἀλλὰ μὲν ἰσθ' ἀλά μεμιγμένα, πρᾶτ' ἢ λυτρά
 Νίκανδρ' ὅ κατέλεξεν, ἰδὶς ὁμῶς πρὸ πάντων
 ἀνθρώπων. ἢ ἔ παίδονός ἐσι γενέθλις.

IDEM.

Multa quidem retulit Nicander Apolline cretus

Pharmaca, suntq; ex his bona, sunt mediocria quædā,

Sunt mala. Quid mirum? præstat mortalibus ille.

Alluduntur ad hunc locum Homeri Odys. 4.

ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε Ελένη Δίος εὐγεγαῖα.

ἀντίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βόλε φάρμακον ἔνθεν ἔπιον,

νηπαιθίς τ' ἄχολόν τε κρατῆρ' ἰδίλιθον ἀπάντων.

ὅς τ' ἔχεται βρόχθεν ἔπιον κρατῆρι μίγειν,

οὐκ ἂν ἐφιμίριός γε βόλοι κ' ἄκυρον παρῶν.

οὐδ' εἰ δὲ κραταεθναίη μήτηρ τε πάτηρ τε,

οὐδ' εἰ δὲ προπαρόισιν ἀδελφεὸν ἢ φίλον ἢ οὐ

χαλκῶς Διῖοισιν, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωσ'.

Ἰὼ Δίος θυγατῆρ' ἔχε φάρμακα μιπέβντα,

ἰσθ' ἀλά, τὰ δὲ πολὺ δαίμανα τέρρε ὄωνος ἢ ἄκρητος

αἰσπιλίη, τῆ πλείστα φέρει (ἰσθ' ἄρωρα

φάρμακα, πρᾶτ' ἀλλὰ μὲν ἰσθ' ἀλά μεμιγμένα, πρᾶτ' ἢ λυτρά.

BVDÆVS.

Hic Helene subijt uino miscere uenenum,

Soluere quod luctus, iras sopire minaces,

Quod

Quod memori fertur resides abstergere sensus
 Sortis acerbæ animo, atq; obliuia ferre malorum.
 Qui semel id patera mixtum nepenthus iaccho
 Hauserit, inde diem totum non fuderit ullam
 Ille oculis lachrymam: non si suauissima proles,
 Si germanus ei charus, mater' ue pater' ue
 Oppetat ante oculos ferro confossus atroci.
 Tyndaris hæc habuit summo Ioue nata uenena,
 Quæ Polydamna dedit coniunx Aegyptia Thonis
 Commoda, consulte medica composita sub arte:
 Ipsa etenim Pharia follers tellure uenena
 Noxia multa legi, mixtiimq; salubria multa.

Παλλασθῶς.

Οὐκ ἀλόγως ἐν Διζύθιοις δύνομιν τινα θεῖαν
 εἶναι ἔφην. χθὲς γοῦν Διζύθον ἐν χρονίῳ
 ὑπὸ ἰατρῶ κἀμνοντι τεταρταίῳ πῶδ' ἤφα.
 καὶ γέγονεν ταχέως διὰ Κρότων ὑγιῆς.

ERASMVS.

Diuinum quiddam, uimq; admirabilem inesse
 Dizythijs certe diximus haud temere.
 Nam modo quem febris longa & quartana tenebat,
 Iamq; fatigatum conficeret miserum,
 Dizython admoui, neq; erat mora longa, Crotone,
 Hoc ubi fecissem, sanior ille fuit.
 Hic obiter illud aduerte candidè lector, Διζύθον, quod nos
 Erasmmum imitati posuimus, in codice Græco esse Διζύθον
 quanq̄ Io. Baptista Pius Διζύθον legendum censeat.

Τοῦ αὐτοῦ.

ΚονΔιζυ μοι δεῖ. ἢ Δε κρονΔιζυ, πῶθεν ἔχε
 ζῦνομα; τ' φωνῆς ἐστὶ κ' ἀλλόθιον.

τ' τ' τ' τ'

τῆς τῆς ἑλλήνων. εἰ ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται,
 αὐτὸς ἂν εἰδείης ῥωμαϊκῶτατος ὢν.
 σκιάων οὖν μοι τῶ β. π. κ. κατέχον με νόσημα
 τῶ σωμαίου, χρεῖζον τῶδε λέγουσι τῶ β.

IO. BAR. PIVS.

Conditio mihi opus. Conditio nominis unde
 Propositum? Græci uox aliena sonis.
 Si bene Romana Conditum uoce loquantur
 Ipse scies, lingue qui decus es Latine.
 Id quod cunq; para, stomacho penetrabilia morbus
 Occupat, hoc potu tinguiet illa iuuat.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ.

Αντιπάρου Θεπάλου.
 Πούλυτρος εἰνοκλίη τῆτ' ἰδίη προβλήπτανυθεῖς,
 ἡελίω φέυχον πολλὸν ἀνῆκε τῶδε.
 οὐ πω δ' ἦν πῆρ ἡ κελθ' χροῶ. ἔυννευε καὶ μιν
 αἰετῶν ἐν νεφῶν ὄξυς ἔριψεν ἰδιῶν.
 πλοχοῖς δ' ἐλιχθεῖς, πῆσεν εἰς ἄλλα δύσμορος. ἦ ῥα
 ἄμφω, καὶ θύρις ἡμ Βροτε καὶ Βίβου.

IOAN. SLEIDANVS.

Extendit Polyrys bibula porrectus harena
 Multiplicem nuper solis amore pedem.
 Nec dum corpus erat lapidi conforme. iacentem
 Ales corripuit lapsa repente iouis.
 Quæ tamen in pontum, mox ut perplexa fuisset,
 Corruit, et præda dein quoq; luce carens.
 Αντιφίλου Βυζαντιου.

Αἰγιαλοῦ τινά γεασιν ὑπερλώοντα λαθραῖη
 εἰρωσῖη, Φαίδων ἔσιδε κρυπτήδω.
 μάρτας δ', ὄξυς ἔριψεν ἰδίη χθόνα, πρὶν πῶδε χεῖρας
 G πλέξασθ

πλιξάως βρύγδω ὀκτακόνους ἔλιγες.
 Δισκευθὲς δ' ἰδὴ θάμνον ὄσ' οἰκία δ' ἡλ' ἀλαγῶν
 ἔλιπ' ἄλους. σὺ δ' ἄελπτον ἔχθ' γέρας ἀμφοτέρωθεν,
 ἄγρης χερσαίης πρὸς βη, καὶ εἰναίης.

IO. SLEIDANVS.

Orbum luce uirum uitali munere fretus
 Piscis ego uexi fluctibus è medijs.
 At mihi pro tanto merces miseranda labore
 Proq; pio studio mors cūa munus erat.
 Laetit utrunq; nimis sors immutata, grauiq;
 Pontus ei damno, sed mihi terra fuit.

ΕΙΣ ΚΟΛΑΚΑΣ.

Παλλαδά.

Ἐν ὃ φίλος ἢ λάβη, δόμινε φρότερ εὐθὺς ἔτραφεο.
 Ἦν δ' αὖ μίη λάβη, ᾧ φρότερ εἶπε μόνον.
 ὦνία ἢ καὶ τὰντα τὰ ρήματα. ἀντάρ ἔγωγε
 οὐκ ἐθέλω δόμινε, οὐ ἢ ἔχω δόμνηοι.

Ego sic.

Munere te accepto dominum fratremq; uocabunt
 Cuncti: ubi nil dederis uix mihi frater eris.
 Magno emitur domini salutatio, & ægre tenetur.
 Ast ego quòd do, minus, sum nemini dominus.
 Huc respexisse uidetur

MARTIALIS.

Quòd te nomine iam tuo saluto,
 Quem regem & dominum prius uocabam,
 Totis pilea sarcinis redemi.
 Ne me dixeris esse contumacem,
 Reges & dominos habere debet

Qui

Qui se non habet, atq; concupiscit,
 Quod reges dominiq; concupiscunt.
 Servum si potes Ole non habere,
 Et regem potes Ole non habere.

IDEM.

Cum te non nossem, dominum regemq; uocabam,
 Cum bene te noui iam mihi Priscus eris.

IDEM.

Mane salutavi uero te nomine casu,
 Nec dixi dominum Cæciliane meum.
 Quam libertas constet mihi tanta, requiris?
 Centum quadrantes abstulit illa mihi.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥῶ καὶ λάμβδα, μόνον κόρακας κόρακας τε διίτα
 οὐκ ἔν τω κόραξ βωμολόχος τὲ κόραξ.
 Ζῶν καὶ βέλτιον ἢ ζῶν πεφύλαξο,
 εἰδώς καὶ ζῶντων ἢ κόρακας, κόρακας.
 Hoc ego epigramma, agnominatone τῶ κόρακος ἢ, κό
 ρακος relicta, utcumq; sic reddidi.

Rho Lambdaq; solum κόρακος κόρακοςq; dirempti,
 Cætera nil distant scurra κόραξ, q; κόραξ.
 Obseruandum igitur caute hoc animal tibi, gnato
 Viuorum haud aliud quam κόρακος, κόρακος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐχ ὅπως βλάπτει μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδὸν,
 ὡσαῦτ' ὁ πλὴν χειραρὰν φενδόμενος φίλιον.
 ἢ μὲν ἢ μισῶντα, προσδιδόσθαι ἐκτετρωθεῖσα.
 ἢ δὲ λέγοντα φιλεῖν, οὐ προφυλακασόμεθα.
 ἔχθρον ἐγὼ κείνον κρίνω βαρύν, ὅς γ' ἔτε λάθρη
 αἰὲν ἄρ' ἢ φίλιος πιστὸν ἔχων ἀδικεῖ.

Non æque nocet hic, qui sese odisse fatetur,
Atq; hic qui puram fingit amicitiam.
Osorem monitus fugio: fugisse sed illum
Quomodo qui me se fingit amare, queos?
Pessimus hic certe est inimicus, quisquis amicus
Creditus, occulta subdolos arte nocet.

G. LILIVS.

Non is tam lædit, liquide qui dixerit, odi,
Quàm qui synceram fingit amicitiam.
Vitabis certe quem noueris esse nocentem,
Ast illum nunquam qui tibi dixit, amo.
Ille mihi grauis est hostis, qui clam nocuisse
Gaudet, quicquid fidem fert in amicitia.

C. VRS. VELIVS.

Non æque damno est odium ore professus aperte,
Ac qui synceram fingit amicitiam.
Vitatu facilis nobis qui cognitus hostis,
Vitari qui se dicit amare, nequit.
Hic hostis capitalis erit, quicumque nocebit,
Prætextu fidæ fretus amicitia.
Huc pertinet & illud:

Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκῶτα,
Χρηστὸν λόγοισι, πρῶτον δὲ τοῖς ἴσους.

ERASMVVS.

Equidem uirum odi duplicem, sermonibus
Probis amicum, cæterum hostem moribus.
Pertinet & iucunda illa de Momo fabella,
quam his uerbis conscripsit
ERAS. EBNERVS.

Festa dies aderat maiorum ex more deorum
 Venerat in sacrum cum pia turba locum.
 Floribus ornatam tulerat sibi quisq; coronam,
 Cingebantq; pias mollia ferta comas.
 Vina dabat Bacchus, uinoq; expellere curas,
 Falluntur uarijs tempora longa iocis.
 Cumq; animum læti multo sermone leuarent,
 Est quoq; de studijs mentio facta bonis.
 Atq; inter superos certamina magna fuerunt
 Quis magis egregium condere posset opus.
 Diuum nemo suæ uult cedere laudibus artis
 Ingeniumq; cupit quisq; probare suum.
 Neptunus ualidum præstanti corpore primus
 Effingit summa se dulitate bouem.
 Attica magnificis immensam turribus arcem
 Ac altam magna construit arte domum.
 At Vulcanus, atrox cui serui turba Cyclopum
 Quiq; hac perpetuo clarus ab arte sunt:
 Quin Neptune tuas pascis sub gurgite phocas,
 Et lanas carpis Attica uirgo rudes.
 Nos labor ille decet, tractent fabrilia fabri,
 Dixit, opusq; Dijs attulit ille suum.
 Istud ad humanam confinxerat ille figuram,
 Formam mortalis indueratq; uiri.
 Quisq; suum collaudat opus, operumq; labores
 Quenq; iuuat longa commemorare mora.
 Cedere nemo cupit, studijs certamina crescunt,
 Ac illis magnæ uincere laudis erat.
 Cumq; diu in dubio diuis uictoria staret,
 Fertur ad arbitrium res tibi Mome tuum.

98 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.
 Ille diu in reliquis dum culpat multa figuris,
 Illic Mulciberis nobile cernit opus.
 Omnibus hic alijs id præfert, Attamen unum
 Hoc operi vitium dicit inesse suo.
 Quod non humano finxisset corde fenestras,
 Et nullas animo fecerit ille vias,
 Ut cerni posset falso quid corde lateret,
 Blandâq; ne quenquam ledere lingua queat.

Αδελφον.

Πλάστον ἔχθρῃ τὸν ἔρωτα, φόβῳ δὲ φιλεῖς κὶ ἀνάγκῃ,
 τὸ δὲ φιλεῖν ὄντως οὐδὲν ἀπιστότερον.

NICO. HAMERVS.

In speciem firmi uenerare coactus amicit?
 Perfidius dici quo quid amore potestis?

ΕΙΣ ΚΡΙΤΑΣ.

Αδελφον.

Θεσσαλίοι Κελδοί, τρταμοῦ ζήλιμονοι ῥήνε
 τίνα ταλαντεύουσι. καὶ οὐ πάρος εἰσὶ τῶνδε,
 πρὶν παῖν ἀβρήσωσι λελουμῆνον ὕδαπ σμενδ,
 αἰψα ἢ ἠνίχα μίτος ὀλιθίνας διὰ κόλπων
 νηπίαχος, πρῶτον προχέει δάκρυ, τὸν μὲν ἀείρω
 αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι ἔθηκε νίον παῖν, οὐδ' ἀλεγίση.
 οὐπω ἢ γενέταο φίρη νόον, πρὶν γ' ἐσαβρήση
 κερμῆνον λουροῖσιν ἐλεχιογάμου τρταμοῦ.
 ἡ δὲ μετ' ἐπείθωσαν ἐπ' ἀλγισιν ἀλγῶ ἔχουσα
 μήτηρ, εἰ καὶ παιδὸς ἀληθία οἶδε τῶνα,
 ἐκδέχεται βομίουσα, πὶ μήσετα ἀσάβον ὕδαρ.

IO. BAR. PIVS.

Audaces rapido Celtæ noua pignora Reno
 Explorant: non hos genitrix prius ubere largo

Alma

Aima fouet, uireas fluuij quam uenit ad undas.
 Lympha nouum capit alta genus, quod remigis instat
 Umbo regit, fluidiq; effulcū corpus alumni.
 Et foetum sic unda probat, lectumq; iugalems
 Damnat adulterij foedo si decolor igne.
 Post dubios genitrix casus memor Illybiæ
 Ancipitū, fulcū geli dis in fluctibus ortum
 Anxia difficiens cui mobilis annat unda.

ΑΝΤΟ. CALCATERRA.

Audaces rapido dubios in gurgite partus
 Explorant Celtae, donec djudicat unda.
 Hæ nunquam capiunt gentes noua pignora matris,
 Quam prius imponant clypeo: tum flumina monstrās
 An genus obliquum fuerit, post mater ad undas
 Egeriam tendit natos uisura recentes,
 Et suspensa tenet censoris flumina Rheni.

ΕΙΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΝ.

Ἕξι ἐπιγράμματα.

Κυρίλλου.

Πάν κελόν ἐστὶ ἐπιγράμμα καὶ Νεσικόν. ἢν ἡ παρὶ λθῆς
 ἔως ἴσῃς, ῥα φωδῆς, καὶ ἐπιγράμμα λίγῃς.

Nos ruditer sic.

Omne epigramma uenustū est distichū, ubi auxerit ultra,
 Dulce poëma canis, non epigramma facis.

ΕΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

Πτολεμαίου.

Οἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγώ, καὶ ἰφάμερος. ἀλλ' ὅταν ἄσπρω
 μασιύω πυκινὰς ἀμφιδρόμονας ἔλκεας,
 οὐκ ἔτ' ἐπιφωύω πρὸς γαίης, ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ
 Ζῶνι Διὶ φέθ' ἐπιπλάμα ἀμβροσίης.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
RAPHAEL VOLATER.

Mortalem quamuis norim me sorte creatum,
Dum tamen astrorum scrutor in orbe uias,
Sum pedibus tellure procul, iuxtaq; Tonantem
Assideo diuus, pascor & ambrosia.

ΕΙΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑ.

Αδελφον.

Πᾶν ὃ πῶς ποῦ, ἀκείρον, ἐπεὶ λόγῳ ἐστὶ πολλοῦ,
ὡς καὶ τὸ μέλιτος ὃ πλείον ἐστὶ χολῆ.

MORVS.

Ingratū est quicquid nimium est. sic semper amarū est,
Vt uerbum uetus est, mel quoq; si nimium est.

ERASMVS.

Insuaue est quicquid nimium est. Nam dicitur olim
Mel quoq; si immodica est copia, bilis erit.

ΕΙΣ ΜΗΤΡΥΙΑΝ.

Καλλιμάχου.

Στήλιω μητρῴης μικρὸν λίθον ἔσεφε κούρῳ,
ὡς βίον ἠλλάχθαι, καὶ ἴδωρ οἰόμενῳ.
Ὡς δὲ, τάφω κληθείσα, κατέκτανε παῖδα πεδύσασα.
Φύγετε μητρῴης καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

ERASMVS.

Exiguo lapidi puer addit ferta nouerca,
Mutasse ut uitam sic ratus ingenium.
At puerum extinguū tumulo hæc illapsa. nouerca
Priuigni exanimem uel tumultum fugie.

MORVS.

Flore nouercalem cingis priuigne columnam,
Morte ratus mores interiisse malos.
Te tamen illa premit subito inclinata, nouerca,

Si

Si priuigne sapis, ipsa se pulchra fuge.

L V S C I N I V S .

Priuignus tentat statuam decorare nouercæ,

Mutatos mores cunctaq; morte putans.

Mole cadens miserum mox comprimit illa: nouercæ

O uos priuigni busta etiam fugite.

C. V R S. V E L I V S .

Dat puer exiguo monumento sarta nouercæ,

Cum una & mores deposuisse ratus.

Illam piam oppressit tumulo delapsa. nouercæ

Vos quoq; priuigni busta cauete procul.

I O A N. S L E I D A N V S .

Busta coronauit priuignus sacra nouercæ,

Mores ut uitam sic abijisse ratus.

Cum subito iuuenem compressit petra. Nouercæ

Quisquis es, infidam post quoq; fata, time.

Ego utcunq; sic expressi.

Forte redimibat priuignus busta nouercæ,

Sertis, mores ut uitam, abijisse putans.

Priuignum perimunt hæc heu collapsa. Nouercæ

Priuigni exemplo hoc busta cauete simul.

Simile casum Tarchontis cuiuspiã ab ultrice hostis

statua oppressi, eleganti epigramate depinxit

P E T. C R I N I T V S .

Marmoream effigiem Tarchon cum cerneret hostis

Substitit, & niueam despuit in faciem.

Protinus & gladium stringens quem forte gerebat,

Incipit inuisum sepe ferire latus.

Sed statua indignos ceu si pernosceret ictus,

Paulatim e proprio concidit acta loco.

Et simul infensum dum prona inclinat in hostem

Contriuu miserum certa ruina caput.

Sic pietas diuim sceleratae conscia menis,

Sustinuit partes uindictis & statuæ.

Αδελον.

Μηδὲ καὶ προγόνοισιν ἀεὶ κερκόν. οὐδὲ φιλοῦσαι

σώζουσιν. Φαίδραον γνῶθι, καὶ Ἰππύλυον.

MORVS.

Priuigno uel amans infortunata nouerca est.

Hippolyto grauis hoc Phædra docere potest.

IO. SLEIDANVS.

Priuignos etiam perdunt in amore nouerca.

Phædra sit exemplo, castus & Hippolytus.

Παρμηνίων & Μακεδόν &.

Μηδῆς δύσμιλλοις ἀεὶ χόλ &. οὐδὲ ἐν ἔρωτι

ἔπι &. οἶδρα πάθει σώφρον & Ἰππολύτου.

IO. SLEIDANVS.

Ira nouercarum quid non designat amando

Lædens? Hippolyti me docet ista malum.

ΕΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ.

Δουκικονού.

Ἀρρήτων ἐπίων γλώσση σφρυγίς ἰδιόκείστω.

κρείσσων ἢ μύθων, ἢ κτεάνων φυλακίς.

Nos obiter sic.

Sermoni occulto linguam obijcitate sigillum.

Verbi nam rerum longe custodia præstat.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ.

Αντιπάρου.

Καὶ κρανῶδες βαβυλῶν & ἰδιόδρομον ἄρμασι τείχος.

καὶ τὸν ἐπ' ἀλφειῶ Ζῆνα κατηνυγασάμιω,

καί πω

ἄρτων τ' αἰώρημα, καὶ ἠελίοιο κηλοαγόν,
 καὶ μέγαν αἰπὴν ἄν πυραμίδων κρημαζόν.
 μᾶμα τε Μαισωλοῖο πελώριον. ἀλλ' ὅτ' ἰσίδου
 ἀρτέμιδι θεῶν ἄχρι θέοντα δόμον,
 κείνα μὲν ἡμᾶς ῥώτε. κῆν ἴδω νόσφιν ὀλύμπου
 ἄλιθ'. οὐδ' ἔν πω ζῶν ἐπωγασαζο.

Ex hoc sumptum est illud

MARTIALIS.

Barbara pyramidū fileat miracula Memphi,
 Assyrius iacet nec Babylona labor,
 Nec Triuivē templo molles laudentur honores,
 Dissimuletq; deum cornibus ara frequens,
 Aëre nec uacuo pendentia Mausolea
 Laudibus immodicis Cares in astra ferant.
 Omnis Cæsareo cedat labor amphitheatro.
 Vnum pro cunctis fama loquatur oris.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΙΟΝ.

Ιουλίου Δεωνίδου.

Εἶν ἐνὶ κινδύνοισι ἔφυγον δύο Μυρτίθ' ὄπλω,
 ἃν μὲν ἀριστέους, τὴν δ' ἰδιονηξάμηνθ'.
 ἀργέτης ὅτ' ἔδουσε νῆος ἴσπιν. ἀσπίδα δ' ἔχον.
 σωθεὶς κερκιδῆν ἕλασθ' καὶ τρήμιω.

ΙΟΑΝ. SLEIDANVS.

Vnum bina mihi repulsa discrimina telum,
 Cum premerer pugna, cumq; necarer aqua.
 Caurus enim puppi costam conuulsit: at ipse
 Scutum subnectens, sic quoq; tutus eram.

Ιουλίου Διοκλείου.

Οὐκ οἶδ' εἴτε σάκος λείψαιμί σε, πᾶσι τήλλουσι
 ἐν πάλουσι πιστῶν σύμμαχον ὠπλισάμενον.
 εἴτε

εἴτε δὲ Βοαῖον ἐμοὶ πένον σκαίφθ'· ἢ μ' ἀπὸ νυδῶ
 ὀλλυμδύνης, κήμισσας νικλὲν ἐπ' ἠϊόνος.
 ἄρειος ἐν πρᾶξιμοις ἐφυγον χόλον· ἐν δὲ Βοαλαίῳ
 νηρῆος· σὺ δ' ἄρ' ἦς ὄπλον ἐν ἀμφοτέροις.

IO. SLEIDANVS.

Nescio te scuti compellem nomine, cuius
 Robur in extremos transiit usq; uiros.
 An cymbæ potius, qua tu mi sistebat harena
 Postquam dissiliit rupta carina mihi.
 Quod Mariem fugi, quod Nerea triste furentem,
 Acceptum refero gratum utrunq; tibi.

ΕΙΣ ΝΗΑΣ.

Ζηλωτῶν.

Εἰς τὴν πίτυν πελάγῃ πισεύετε γομφωτῆρος,
 ἢς πρὸς Ἐὐρέων ῥίξαν ἔλυσεν νότος;
 κίσσιον οὐκ ἔθουαι πένον σκαίφθας, ἐχθρὸν αὐταῖς
 δένδρεον, ἐν χέρσῳ τὰς ἀλὸς οἶδρα τύχας.

IO. SLEIDANVS.

Quid pinus à uobis fabri deducor in altum?
 Auster me ualidus præcipit aut humi.
 Sum uentis exosa, mari quoq; inutilis arbor,
 Fortunam pelagi nunc bene tuta scio.
 Τοῦ ἀντῆ.

Ἐπλόθῳ ἰσθὶ γῆς ἀνέμῳ πίτυς· ὅς τ' ἐμὲ πόντος
 σέλλεται ναυηγὸν κλιῶνος πρὸ ναυτιλίας.
 Ἀλέποθῳ.

Ἐπλόθῳ ἀνέμοισι πίτυς· τί με τεύχετε νῆος,
 ναυηγῶν ἀνέμων χερσὶ χειροαμύλων;

MORVS.

Ventis pinus humo sternor, quid minor in undas?

Iam

Iam nūc passa prius quān nato naufragium.

Αλλυλον.

Τί πῆ με πῶ ἀνέμοισιν ἄλωσιμον ἢ λέε τίκτων,
 πῶ δὲ πίπυν τεύχεσ νῆα θαλασσοσφῆρον;
 οὐδ' οἰωνὸν ἔδιδως, ὅτι βορέης μ' ἐδίωξεν
 ἐν χθονί. πῶς ἀνέμους φεύγομαι ἐν πηλάγῳ

MORVS.

Pinus ego uentis facile superabilis arbor,
 Stulte quid undiuagam me facis ergo ratem?
 An non augurium me tuum? quum persequitur me
 In terra, Boream qui fugiam in pelago?

IO. SLEIDANVS.

Vt mare perlustrem quid me faber impie adornas?
 Sum pinus, hinc uentis præda futura tamen,
 Ten' mouet augurium? Borea uexabar & usq;
 Cum stare. Pontus quæ mala porro dabit?
 Λιωνίδου ταραντίνου.

Οληξείδρα πῦρ μ' ἀνέφλεξε, πῶσω ἄλλα μεθήσοσκον
 ἐν χθονί, τῆ πείνης εἰς ἐμὴ κέρκιδρῆ.
 Ἐν πηλάγῳ δίδωσκον ἐπ' ἠέρας, ἄλλὰ θαλασσίης
 πῶ ἐμὴ γήνοιδρῆ τῶ ἔυρον ἀπίστω τέρω.

MORVS.

Iam ratis æquoreas oneraria fugerat undas,
 Matris at in terræ deperijt sinibus.
 Corripitur flammis, atq; ardens auxiliaries
 Quas maris hostiles fugerat, optat aquas.

EIS OINON.

Ανηπότου.

Ἐλαξείδρα κερκίδου κερκιδρῆ ἀρχι πῦρ σῶσας
 χθισὸν ἐμοὶ κητίων βασιχ & ἔλεξε τάδε,
 ἐν δὲ

ἔνδρος ἄξιον ὕπνον ἀπεχθονέων ἀφροδίτη.
 εἰπέ μοι ὦ νήφων, πένθειαι Ἰππολύτους
 τάρβη μή τι πάθης ἐναλίγκιον. ὡς ὁ μὲν εἰπών,
 ὦ χιτ'. ἐμοὶ δ' ἄτ' οὐκ ἐπιτερπνὸν ὕδωρ.

IOAN. SLEIDANVS.

Hesterno mihi forte die, cum fonte bibissem
 De liquido, Bacchus talia uoce refert:
 Scilicet est somnus Veneri gratissimus iste,
 Hippolyti nunquid cognita fama tibi?
 Si sapias, hanc metuas. Mox, hæc ubi dicta, refugit,
 Nec mihi potius aquæ postea dulcis erat.

Φιλίππου.

Εὐθαλία πλάτανόν με νότον βαρυλαϊλαπὼς αὔρα
 ῥίζης ἔξ' αὐτ' ἐς ὄρισαν διαπίδω.
 λουσα μὲν βρομίῳ δ' ἐς τω πάλιν, ὄμβρον ἔχουσα
 χέμασι, καὶ θάλασσά τ' Ἰδίου ἠδύτερον.
 ἑλλυμὲν δ' ἐξίστα, μόνῃ δ' πιούσα Λυαῖον,
 ἄλλων κλινομένων, ὀρθότερη βλέτρωμαι.

IO. SLEIDANVS.

Austro nuper humi nimium uehata procaci
 Succubui platanus. fronde comata prius.
 At superinfuso facies mihi pristina uino
 Adfuit, hoc summi plus ualet imbre Iouis.
 Cumq; propinqua suo iam robore deficit arbor,
 Hausto conspicior leta uirere mero.

Μελισσίου.

Αἰ νύμφαι τὸν Βόρμιον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἤλαθ' ὁ κούρης
 νύμφαν, ὑπὲρ τέφρας ἄρπυ κλυτόμυθον.
 Ζῶνεται σὺν νύμφαις Βόρμιος φίλος. ἦν δ' ἐνιν ἔργησ
 μίσγεται, δόξῃ πῦρ ἐτι κλυτόμυθον.

ERAS.

ERASMVS.

Bacchus ut è flammis puer exiliisset, in undis
 Tinxerunt nymphæ sordidum adhuc cinere.
 Hinc iūctus nymphis est Bacchus gratus, at ignem
 Ardentem capies, hunc nisi misueris.

Εἰς οἶνον ἀπὸ κριθῆς.

Ιουλιανῷ βασιλέως.

Τίς; πρῶτον εἰς Διόνυσον; μὴ δὲ τὸν ἀληθῆ Βάκχον,
 οὐδ' ἴδιον γινώσκω, τὸν Δίος οἶδ' ἀμόνον.
 κείνῳ, νείκεαρ ὄδω δὲν, σὺ δὲ, βαίου. ἢ ῥά σε Κελῶν
 τῆ πωτῆ Βοδύων τεύξαν ἀπ' ἀσαχύων.
 ἔσ, σε χρὴ καλέειν Διμήδιον, οὐ Διόνυσον,
 πυρογενῆ μάλλον, καὶ Βρόμιον, οὐ Βρόμιον.

ERASMVS.

Bacche qui? Verum tibi deiero Bacchum,
 Te haud noui, tantum cognitus ille Iouis.
 Is nectar redolet, hircum tu. Dic age num te
 E' spicis finxit Gallia uitis inops?
 Non igitur Bacchum te dixero, sed cerealem,
 Et frumentigenā, nec Bromium, immo Bromum.

Νικηράδων.

Οἶνος ὅτι χαρίεντι μέγας πέλ' ἴππῳ αἰοιδῶ.
 ἕδωρ δὲ πίνων, καλὸν οὐ τέχνης ἔργον.
 ταῦτ' ἔλεγεν Διόνυσον, καὶ ἔπινεν οὐχ ἐνὸς ἀσκήθῳ.
 Κρατὶν ὅτι, ἀλλὰ παντὸς ὄδω δὲν πίθου.
 ὅτι γὰρ ὑπὸ σφάρακτι μέγας ἔβρυσεν. εἶχε δὲ κιαδῶ
 μίτωρον, ὡστὲρ καὶ σὺ κερροκωμῶδον.

Ego Elegiaco carmine ruditer sic uerti.
 Est somipes uati uelox in carmine Bacchus:
 Viuida nam uirtus hoc sine inesse nequit.

Ηεε

108 EK TΩN EIS EHTA,

Hæc aut, haud spirans utrem, dulcissime Bacche,
Μαγνα Cratinus dolia sed redolens.

Læta coronatus cantabat carmina, frontem
Nanq; habet ut Liber tu redimitam hedera.

Citatur à quibusdam primum huius epigrammatis
distichon paulo diuersius, idq; nomine

Διμηρίον ἀλιγαρνασίως.

Οἶνος πρὸς χαρίεντι φέρει ταχὺς ἵππῳ ὄσιδων,
ἕδωρ δὲ πίνων χρυσὸν οὐδὲν ἄν τέκῃς.

VOLATERRANVS.

Dulce merum musis equum est in carmine uelox,
Si quis aquam potes nil bene parturies.

LUSCINIUS.

Præbet equum docto uinum gratoq; poetæ,
Frigebit carmen mox ubi potat aquam.

Huic affine est illud

MARTIALIS.

Possum nil ego sobrius, bibenti

Succurrunt mihi quindecim poetæ.

Et hoc

HORATII.

Fœcundi calices quæ nõ fecere disertum? Et hoc

PINDARI.

Θαρσαλίος δὲ πρὸς κριτύρα φωνὰ γίνετ'.

Et

BAP. MANTVANI.

— Fluit melius post pocula sermo.

EIS OPNIΣ.

Παλλαδῶ.

Ἴπποι μὲν σφικῶν γίνεσι, ταῦροι δὲ μέλαων.

Ego sic.

Vestæ equus est genesis ignauæ, apibus uero taurus.

Hanc

Hanc metamorphosin sic narrat

OVIDIUS.

Nonne uides quæcunq; mora fluidoq; calore
 Corpora tabuerint, in parua animalia uerti.
 I quoq; delectos maectatos obrue tauros,
 (Cognita res usu) de putri uiscere passim
 Florigere nascuntur apes, quæ more parentum
 Rura colunt, operiq; fauent, in spemq; laborant.
 Pressus humo bellator equus crabronis origo est.
 Prolixius aut hoc reparandarũ apum arti-
 ficium his uerbis docet

VERGILIUS.

Tempus & Arcadij memoranda inuenta magistrũ
 Pandere, quoq; modo cæsis iam sæpe iuuenis
 Insyncerus apes tulerit cruor, alius omnem
 Expediam, prima repetens ab origine famam.
 Nam quæ Pelei gens est formata Canopi
 Accolit effuso stagnantem flumine Nilum
 Et circum pictis uehitur sua rura phaselis,
 Quæq; pharetrate uicinia Persidis urget,
 Et uiridem Aegyptum nigra foecundat arena,
 Et diuersa ruens septem discurrũ in ora
 Vsq; coloratis amnis deuexus ab Indis,
 Omnis in hac certam regio iacit arte salutem.
 Exiguus primum, atq; ipsos contractus ad usus
 Eligitur locus, hunc angustiꝑ imbrice tecti,
 Parietibusq; premunt arctis, & quattuor addunt
 Quattuor a uentis obliqua luce fenestras.
 Tum uitulus bina curuans iam cornua fronte
 Queritur, huic geminæ nares, & spiritus oris

H Multo

110 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
 Multa reluctanti obstruitur, plagisq; perempto
 Tonsa per integram soluuntur uiscera pellem.
 Sic positum in clauso linqunt, & ramea costis
 Subijciunt fragmenta, thimon, castiasq; uirentes.
 Hoc geritur Zephyris primum impellentibus undas,
 Ante nouis rubeant quam prata coloribus, ante
 Garrula quam tignis nidum suspendat hirundo.
 Interea teneris tepefactus in ossibus humor
 Aestuat, & uisenda modis animalia miris
 Trunca pedum primo, mox & stridentia pennis
 Miscentur, tenuemq; magis magis aëra carpunt,
 Donec ut aestiuus effusus nubibus imber
 Erupere, aut ut neruo pulsante sagittæ
 Prima leues ineunt si quando prælia Parthi.

ΕΙΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΝ.

Παλααδῶ.

Προσδοκίη θανάτου τρανώδυνός ἐστιν ἀνίη,
 τὸ δὲ κερδαίνῃ θνητὸς ἀπὸ πλούτου.
 μὴ ζίνν κλάσσης τὸν ἀπὸ τὸν βίβλοιο,
 οὐδὲν ἢ θανάτου δευτέρον ἐστὶ πάθος.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Expectare necem, res plena doloribus hæc est:
 Qui perijt, tacite gaudeat ille sibi.
 Desine nunc tandem defunctos plangere uita,
 Certus, post cineres nil superesse mali.

ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ.

Αδελιον.

Ἦν νίως, ἀλλὰ πένις. νῦν γηρῶν, πλούσιός εἰμι
 ὦ μόνος ἐκ πάντων οἰκῶς ἐν ἀμφοτέροις.
 Ἐστὶ μὲν χρῆδος δυνάμει οὐδὲν εἶχον,

Ἦν δ' ὅπῃτε χρεῖβ, μὴ δύνωμαι, ὅτ' ἔχω.

C. VRS. VELIVS.

Pauper eram iuuenis, natu modo grandis abundo,

Hei, quia sum è cunctis solus utroq; miser.

Cum mihi nulla foret poteram feliciter uti:

Nunc ubi res large suppetit, usus abest.

LYSCINIUS.

Pauper eram iuuenis quondam, modo diues, utraq;

Heu uideor nimium iam mihi sorte miser.

Nam fortuna, frui rebus dum rite liceret,

Nil dedi: at præbet nunc, minus apta seni.

IDEM.

Pauper eram iuuenis quondam, nunc esse beatus

Coepi, utraq; senex, heu mihi sorte miser.

Nanq; uti ut poterã rebus, fortuna negauit,

Serius ut ueniunt rite frui nequeo.

Παλλοδῶ.

Χρνοὶ πότῃτε καλοῦμαι, ὀδύνης καὶ φροντίδ' ἔτι.

καὶ τὸ ἔχῃ σε φόβῳ, καὶ μὴ ἔχῃ σ' ὀδύνη.

Ego sic.

Palpantum pater æs, fili curæ atq; doloris,

Qui te habet in metu, qui caret usq; dolet.

Huc pertinent qui à Seneca cūantur, de
pecuniæ tyrannide, uersus

EV RIPIDIS.

Sine me uocari pessimum, ut diues uocer.

Nemo an bonus, an diues omnes querimus.

Non quare & unde, quid habeas, tantum rogant.

Vbiq; tanti quisq; quantum habuit, fuit.

Quid habere nobis turpe sit, queris? nihil.

An diues, omnes quærimus: nemo, an bonus.

Aut diues opto uiuere, aut pauper mori.

Bene moritur, quisquis moritur dum lucrum facit.

Pecunia ingens generis humani bonum.

Cui non uoluptas matris, aut blandæ potest

Par esse prolis, non sacer meritis parens.

Tam dulce si quid Veneris in uultu micat.

Merito illa mores coelitum atq; hominum mouet.

Posteriores ex hisce græcos ex Athenæo citat Eras.

Ὡ χρυσὸς δὲ ξίωμα καὶ ἄλλισον βροτῶς,

Ὡς οὔτε μήτηρ ἢ δλονόετ ζῷας δ' ἔχθρ.

οὐ παῖδ' ὅτ' ἐν δόμοισιν, οὐ φίλ' ὅτ' πατὴρ

ἴσας σὺν, χ' ὅτ' σὶ δώμασιν κεντημῆροι,

εἰ δ' ἢ Κύπρις ζιούζον ὀφθαλμοῖς ὄρα,

οὐ θαυμ' ἔρωτας μυρίους ἀντὶ τῶν ἔχθρ.

Pertinent & illi è Comœdia quæriam.

Τὰρ πύριόν ἐστιν ἄμα καὶ ψυχὴ βροτῶς.

ὅστις δὲ μὴ ἔχθρ ζῶν μισθὸν κτήσατο,

ὄντος μὲν ζῶντων τεθνηκῶς πῶδε πατήρ.

ERASMVS.

Argentum & anima & sanguis est mortalibus.

Hoc qui caret, nec sibi parauit sedulo,

Viuos hic inter, mortuus circumambulat.

Δουκισανού.

Πλούτος ὁ τ' ψυχῆς, πλούτος μόνος ἐστὶν ἀλιθής.

τῶλλα δ' ἔχθρ ἀντὶ τῶν πλείονα τῶν κτεσάνων.

ἐνδὲ πρηνετῶνον, καὶ πλούσιόν ἐστι δίκησιον

κλήθρ, ὡς χρῆσθ' ζῶς ἀγαθοῖς δύναντ.

εἰ δὲ πρ ἐν ψήφοις κατὰ τήκετ, ἄλλον ἐπ' ἄλλω

σωρεύθρ ἀεὶ πλούτον ἐπ' ἰσθμῶν,

ὄντος

ὄντος ὁ γὰρ ἀ μέλισσα πλανήθεις ἐνὶ σύμβολοις
μοχθήσῃ, ἐτέρων δρεφομένων τὸ μέλι.

MORVS.

Diuitias animi solas ego iudico ueras.
Qui rebus pluris se facit ipse suis,
Hunc adeo ditem, hunc opulentum rite uocamus,
Magnarum quis sit qui uidet usus opum.
Calculus at si quem misere numerandus adurit,
Qui misere semper diuitias cumulet,
Hic ut apes paruo crebroq; foramine fosso
Sudat in alueolo, mel aliq; comedunt.

IO. SLEIDANVS.

Nobilis est animi thesaurus, nobilis ille
Postrema quisquis parte locabit opes.
Diues erit uere, qui fidos inter amicos
Largiter effundit parta labore bona.
Sed genium quisquis defraudat, opesq; tenacem
Congerit in testam, quo numerare queat,
Qualis apes, frustra studio complebit auaro
Vascula, mox fucō diuipiente fauos.

Παλλάδα.

Πλουτεῖς, καὶ τί βλοπρῖν. ἀπ' ἰχόμην, καὶ σωτῆ
ἐν πλοῦτον σύρῃς εἰς ὄρον ἐλκόμεν;
ἐν πλοῦτον συνάγῃς, διαπαντῶν χρόνον. οὐ δύνασαι δὲ
ζῶης σωρῆσαι μέγιστον πᾶσι ἀστέροσ.

IO. SLEIDANVS.

Quò tibi diuitiæ? num post quoq; fata sepulchro
Ingeris? & socias putre cadauer habes?
Ne tenuis uideare, perit male temporis ingens
Portio, nam uitæ nil potes adijcere.

Η Β ΚΙΣ

Ερώτησις Ομήρου.

Ἀνδρὸς ἀπ' ἄρκου Διὸς ὀλίγοι ὄντες, ἢ ῥ' ἔχουσι πρὸς
Εἶσο.

Num quid Arcadij cœpisti? dicite amici.

Ἀτήρισις.

ὄσ' ἔλομεν, λιγροί μὲν· ὄσ' οὐχ ἔλομεν, φερόμενοι ὄσ'.

VITVS VVINTZ.

Quod captum est, perijt: sed quæ non cœpimus, adsunt.

Hoc responso audio, hoc distichon fecit

HOMERVS.

Τοίων ἂ πατέρων δὲ ἄϊματός ἐκγεγάατε
οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

VITVS.

Qui uos o pueri tales genuere parentes

Certe non humili penitus, nec sorte suprema.

Libet hoc loco adscribere Homeri Camilli,

καὶ τὰ Εἰρισίωνι.

ΚΑΜΙΝΟΣ.

Εἶ μὲν δώσετε μισθὸν, αἰείσω ᾧ κεραιμῖδός.

Δεῦρ' ἄγ' ἀβλώαίν, καὶ ὑπέριχε χεῖρας καμίνου.

εὔδ' ἂ μελανθέων κρότυλοι, καὶ πάντας μάλ' ἱράς.

Φρυχθῆναί τε κελεύς, καὶ πμῆς ὠνον ἀρίστος.

πρῶτ' ἂν εἴην ἀγορῆ πωλεύμηνος, πρῶτ' ἂν ἀγαῖς.

πρῶτ' ἂν κερδύνου, ἢ μὴν δὲ δι' ὡς σφι νοῆσαι.

ἂν δ' ἀπ' ἀνοσιδείῳ δεφέντο δὲ φύδι ἄριστος,

συγκελεύς δ' ἢ πρῶτα καμίνου Διλητῆρος.

σύνδ' ἂν ὁμῶς μάραγον τε, καὶ ἄσβισον, ἢ δὲ γ' ἄβοκλον.

εἰ μὲν ὁμῶς θ' ὡς τῆς τεχνῆς πρῶτ' ἂν καὶ πρῶτος.

πίθη

πείθε πυραϊδουσαν, καὶ δώματα, σὺν δὲ καί μιν
 πᾶσα κνηθεῖν κεραμῶν μέγα κωκυσάντων.
 ὡς γοῶσ' ἰππεῖν βρύθθ', βρύθθι δὲ καί μιν.
 πάντ' ἐνθάδ' αὐτ' κεραμῆος λεπτὰ τριούσα.
 Δῦρο καὶ ἡλιον θυγαστήρ τρυφάρμοκε Κίρκη,
 αἴρια φάρμοκε βάλλε, καί κεν δ' αὐτοῦς τε, κ' ἔργα
 Δῦρο δὲ καὶ χείρων ἀγίτω τρῆϊας πεταύρου
 οἷθ' ἠρακλείους χείρας φύγον, οἷτ' ἀτράλλον.
 τύποιον τὰ δ' ἔργα κεκῶς, τύπτοι δὲ καί μινον.
 αὐτοῖ δ' οἰμῶσ' οὐδὲ δρώαθ' ἔργα τρυφά.
 γινώσκω δ' ὄρων αὐτ' ἦ καὶ καὶ λαίμονα τέχνησιν.
 οἷ δ' ἔχ' ὑπεκύνθη πῶς ταῦτα πᾶν τὸ πρόσωπρον
 φλεχθεῖν. ὡς πάντ' οὐδ' ἰδῶσιντ' αἰσιμαὶ ῥίξιν.

VITVS.

Si mihi mercedem dabitur figuli, ista canemus.
 Huc ades o Pallas dextraq; foueto caminum,
 Pulchre ut durefcant calices, & mollia cuncta
 Siccenturq; probe, & figulis lucra magna reportent
 Vendita, perq; forum multa & per compita multa.
 Sic illis questus crescat, prudentia nobis.
 At si deposito iuuat irridere pudore,
 Huc precor ut pestes ueniant quæcunq; per orbem
 Grassantur, fundant & in hunc mala cuncta caminum.
 Contere tu Pallas flammamq; & uasa camini,
 Ille licet rapido multum nunc ferueat aestu.
 Insuper Omodamum perdas qui damna dat arti.
 Omnia misceto, fornacem, uasa, domumq;
 Ut fragor immensus fiat, figuliq; tremiscant,
 Non secus ac male crepitu clauduntur equinae.
 Sic subita fornax crepueiq; cadatq; ruina,

116 EK TΩN EIZ EPTA,
 In lutum redeant calices & uasa minuta.
 Huc quoq; Solis ades nata incantare perita,
 Inq; ipsos & opus tua noxia sparge uenena.
 Huc ducat longo centauros agmine Chiron,
 Quiq; manu Herculeæ cecidere superq; fuerunt,
 Illi contendant opus omne, ipsumq; caminum
 In nihilum penitus redigant: figuli ista uidentes,
 Plorent & lachrymis spectent ingentia damna.
 Improbitatis ego spectabo hæc præmia lætus.
 Deniq; qui pronus fornacem respicit, illi
 Flamma uorax faciem rapiat, penitusq; perurat.
 Sic scelus agnoscent omnes, atq; inde cauebunt.

EΠΕΣΙΩΝΗ.

Δῶμα προσεῖσα τῶν ἀνδρῶν μέγα Δυναμίδιοι,
 ὅς μέγα μὲν Δύνατι, μέγα δὲ βρέμη ἄλβιοι αἰεὶ.
 αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε θύραι, πλοῦτος ἢ εἴσοι
 γρῶλος, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τε βελήσῃ
 εἰρῶν τ' ἀγαθῇ, ὅσα δ' ἄπειρα μισὰ μὲν εἴη.
 κυρβαῖη δ' αἰεὶ καὶ καρδόπῳ ἔρρι μάζα.
 τὸ παιδὸς δὲ τυνὴ καὶ διφραδία βήσεται ὕμμι.
 ἕμιοι δ' ἄξουσι κρατοῖ τῶν δὲ δὲ δὲ δῶμα.
 αὐτὴ δ' ὑφαίνοι ἴσον ἐπ' ἠλίκῳ βεβαῖα.
 νῦν μοί σι νῦν μοι ἐνιαύσιοι, ὡς τε χελιδῶν,
 ἕσκη' ἐν προθύροισι, καὶ εἰ μὲν τι δώσῃς, εἰ δὲ μὴ,
 οὐχ ἕσκησιν, οὐδ' ἂν συνοικῶντε ἐνθάδ' ἠλθομεν.

VITVS

Venimus ad magnas ædes, ciuemq; potentem,
 Cuius diuitijs resonat domus atq; redundat.
 Vos aditum præbete fores, feliciter intrent
 Diuitiæ, & requies hilaris charitesq; sequantur.

Vasa

Vasa opibus tumeant, nihil hic uideatur inane,
 Siniq; laborata Cereris repleta canistra.
 Excelsa curru miris hic portetur, & ipsam
 Veloci cursu reuehant ad limina muli.
 Hæc premat electrum pedibus, telaq; laboret.
 Ast ego uos repetam, repetam profecto quotannis,
 Non secus atq; redū sub tectum garrula Progne.
 Assumus in porta seu munera ferre placebit,
 Seu nihil, est tamen hinc abeundi certa uoluntas.
 Non etenim hic habitare diu nec adesse putamus.

Φιλίππου.

Οὐρανὸς ἄστρα τόχιον ἀτρο βίση, ἢ τόχα νυκτὸς
 κίλ. & φαιδρῶν ὄφιν ἀπιργάσητ.
 καὶ γλυκὴ νῶμα θαλάσση βροχὸς ἀροτήσιμον ἔξῃ.
 καὶ νυκτὸς εἰς ζωῶν χῶρον ἀναδράσητ.
 ἔπρτὶ Μαιονίδαο βαδὺ κλίθ, οὐνομ' Ομήρου.
 ἀβι γηραλίων ἀρπῶσητ σελιδων.

IO. SLEIDANVS.

Astra prius cælo deerunt, & sole sub ipso
 Obscuræ facies splendida noctis erit.
 Ante, maris fuerit dulcis quoq; fluxus acerbi.
 Mortuus è tumulo surget & ante suo,
 Quàm pereat magni cultissima Musa poetæ,
 Qui nunc à cæcolumine nomen habet.
 Huc pertinet inelyta illa Auieni apud Macrobiū
 de Homero sententia, quam sic expressit

C. VRS. VELIVS.

Sed prius Alcide nodosa robora clauæ
 Abstuleris, fulmenq; Ioui, quàm carmen Homero.

IDEM.

H 5 Tu

118 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Tu prius Alcidae clauam, fulmenq; Tonanti,
Mæonio uersus abstulerisq; seni.

Quam cyathum excutias Germano. Quattuor ista
Vllius fieri posse negantur ope.

Attamen efficies tu quattuor ista, priusquam,
Ausonio pueri. Dicere cuncta pudet.

IDEM.

Cum tria sint passim fieri quæ posse negantur,
Quæ nemo abstulerit quamlibet ipse ualens:
Robur ab Alcida, fulmen Ioue, carmen Homero,
Pontice quartum addis, pocula Theutonico.
Quattuor his grauius liceat coniungere quintum,
Ausonio pathici. Scis puto quid sequitur.

ΕΙΣ ΣΑΠΦΩ.

Πλάτωνος.

Ἐννέα τὰς Μούσας φασὶν πνὸς ὡς ὀλιγώρως.
ἔνι δὲ καὶ Σαπφῶ λισβόθεν ἢ δὲ κρήτι.

AUSONIUS.

Lesbia pierijs Sappho soror addita Musis,
ἐμ' ἑκάτῃ λυρικῶν, ἄκονιδῶν δὲ κρήτι.

MORVS.

Musas esse nouem referunt, sed prorsus aberrant,
Lesbica nam Sappho pieris est decima.

G. LILIVS.

Quam temere dixere nouem quidam esse sorores
Musarum, en Sappho Lesbis adest decima.

HERM. A' NOVA AQUILA CO.

Esse nouem falsò quidam dixere camœnas,
Ipsa etenim Sappho pieris iam decima est.

Ὅσοι Μούσας, καὶ δίκαι.

ΚΑΛΑ

Καλλιόπη, Θφίλω ἠρωίδος Ξυρεν αἰοιδίης.
 Κλεῶ καλλιχόρου κιθάρις μελινοδία μολπύω.
 Εὐτέρπη, Ἰαγυηθῆο χοροῦ τραυιχία φωνύω.
 Μελτρωδύμη, θνιζῆσι μελίφρονα βάρβιζον ἦρε.
 Τερψιχόρη χαρίεσσα, πρην τεχνήμονας ἀυλοῦς.
 Ὕμνους ἀθανάτων Ερατώ τραυτερπίας Ξυρε.
 Τέρψιας ὄρχηθμοῖο Πολύμνια πάνθ' ὄφ' Ξυρεν.
 Ἄρμονίω πάσαισι Πολύμνια δῶκεν αἰοιδαίς.
 Οὐρανήν, τρῶον Ξυρε, καὶ οὐρανήων χορὸν ἄσπρον.
 κωμηθὸν Ξυρε Θάλφας βιον τε, καὶ ἦθεα κεδνά.

De Musis & earum inuentis sic

VERGILIUS.

Clio gesta canens trāsactis tempora reddit.
 Melpomene tragico proclamat mœsta boatu.
 Comica lasciuo gaudet sermone Thalia.
 Dulciloquis calamos Euterpe flatibus urget.
 Terpsichore affectus citharis mouet, imperat, auget.
 Plectra gerens Erato saltat pede, carmine, uultu.
 Carmina Calliope libris heroica mandat.
 Vrania poli motus scrutatur & astra.
 Signat cuncta manu, loquitur Polymnia gestu.
 Mentis Apollineæ uis has mouet undiq; Musas.
 In medio residens complectitur omnia Phoebus.

FAVSTVS ANDREL.

Nanq; meas uarijs mulcebat cantibus aures
 Coelestes referens Musa nouena sonos.
 Has medias nūida lustrabat lampade Phœbus,
 Rectus & ex illo principe cœtus erat.
 Priscâq; conuoluens & gesta recentia Clio
 Rettulit in fastis tempora scripta suis.

Euterpe

Euterpe calamos inflabat læta sonoros.

Terpsichore cantus associante pares.

Et quæ uincta manet tenui comoedia focco,

Prolata est uerbis blanda Thalia tuis.

Stabat Melpomene rubeis induta cothurnis,

Et tragicum mœsta uoce canebat opus.

Nec minus ò Erato terram dimensa profundam

Monstrabas spatium quanta sit illa suo.

Ipsaq; rhetoricis facunda Polymnia neruis,

Miscuit Actei dulcia mella faui.

Quinetiam assidua rapiti uertigine coeli,

Vrania citum docta notabat iter.

Heroum ingenti carmen reboabat hiatu

Excellentes reliquas Calliopea deas.

At tu Phœbe potens Cyllenia pectine dona

Tangebās longis conspiciende comis.

Αδίσποδον.

Ἡρόδοτος μούσας ὑπεδέξατο. τοῦ δ' ἄρ' ἐκρίθη

ἀντὶ φιλοξενίας βιβλίον ἰδιώτικόν τι.

IOAN. SLEIDANVS.

Herodotus, cum se Musis præberet amicum,

Abstulit à quauis gratificante librum.

Ego sic.

Dona olim Herodoto donarunt singula Musæ

Librum unum, extorres cum hospitio exciperet.

Alien.

Hospitio Herodotus Musas suscepit, at ille

Singula pro xenio uolumina docta dedere.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ.

Γερμανικόν.

Εκδοτ

Εὐζὺν ἀρήϊον ἀεμα, καὶ χθονὸς ἔτην ἀκούσθαι,
 χαίρει, καὶ ἄμπεύον Βοιῶν ὑπὲρ πατρίδος.
 Ἴλιον οἰκείη, καὶ νῆας ἄνδρας ἔχουσα
 ὧν μὲν ἀφαιροτέρους, ἀλλ' ἀρήϊφίλους.
 μυρμιδόνους δ' ἀπρόνοους, παρήσατο, καὶ λέγ' ἀχιλλεῖ
 θιασαλίω κείῳ πασιῶν ὑπ' ἀινιάδαις.

MORVS.

Cradii genus Hector aue, si quid sub humo audis,
 Respira, & patriæ nomine cresce tuæ.
 Ilios urbs colitur nunc incluta, gens colu illam
 Quam tu Marte minor, Martis amica tamen.
 Myrmidones periere, ades & dic Hector Achilli,
 Esse sub Aeneadis undiq; Thessaliam.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ.

Αδελιον.

Φασὶ πημιαικῶς, καὶ μὲν δάκρυ ἀνδρα γνηρὸν.
 ἀλλὰ τὸ οὐχ οὕτω φημι προῆκε λέγειν.
 ἀλλὰ δάκρυ καὶ μὲν ἀγαθούς, καὶ ἀπράγμονας ἀνδρας,
 ἅνδρα καὶ γὰρ δαδῶς, δάκρυ τὸ οὐδὲ δράκων.

MORVS.

Ausus erit mordere malum uel mus, uetus hoc est
 Verbum, sed longe res habet illa secus.
 Innocuos audet uel mus mordere, nocentem
 Tangere non audet terræus ipse draco.

ΙΟΑΝ. SLEIDANVS.

Increbuit uulgo, uel murem lædere prauos,
 Me tamen hic sermo iudice falsus erit.
 Mordeat imò uirum uel mus sine fraude doloq;
 Vitabitq; timens anguis & ipse malum.

ΕΙΣ ΠΟΡΝΑΣ.

Παλλοῦ

Τὴν Κίρκην οὐ Φημι κερθῶς εἶρικεν Ομηρῶ
 ἄντ' ἀνδρῶν τρεῖν ἢ σύας, ἢ ἰλύχους,
 Τούς ἀντὶ προσιόντας· ἐταίρα δ' οὔσα πανούργῶ,
 ἢ δολικαδίνας πτωχοτάτους ἐπίσ.
 Ἦν δ' ἀνθρωπέων ἀπρσυλίσασα λογισμῶν,
 εἶτ' ἀπ' Ἦν ἰδίων μισῶν ἔχοντας ἔπ,
 ἔμφρον ἔνδρον ἔχουσα, δίκλιν ἔων ἀλογίσων.
 ἔμφρων δ' ὦν Οδυσσεύς, τὴν νόστιτα φυφγῶν,
 οὐχ Ερμού, φύσιως δ' ἰδίως ἔμφρονος λογισμῶν
 εἶχε, γουτείας φάρμακον ἀντήπαλον.

I O. SLEIDANVS.

Non, ut Homerus ait, tristi medicamine, lectos
 Hospitio Circe reddidit ipsa sues.
 Pauperior sed, quisquis erat, discessit ab illa,
 Nam meretrix quondam perniciofa fuit.
 Exutosq; sua prorsus ratione maritus
 Fornice continuit, non secus atq; feras.
 Et tamen hanc strenue delusam spreuit Vlysses
 Insigni rerum cognitione ualens.
 Mercurioq; datam nec fas est credere moly,
 Ille sed ingenio reppulit usq; dolum.

ΕΙΣ ΠΤΩΧΟΥΣ.

Μηδέποτε λίσσας ὁ πένυς βροτός, οὐδ' ἀπρσνήσκη.
 καὶ ζῆν ἔδοκίωας, ὡς νέκυσ ἦν ὁ τάλας.
 οἱ δὲ τύχας μεγάλας, καὶ χρήματα πρὸς ἀλάχοντες,
 δουρίων θανάκων πῶσιν ἔχουσι βίον.

MORVS.

Nunquam uixisti o pauper, nunquam morieris,
 Nempe

Nempe miser, uisus uiuere, mortuus es.
 At quibus immēsa est fortuna, pecunia multa,
 His uix finem mors aliquando facit.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Parcunt fata uiro, quem rerum pressit egestas,
 Nunquam uixit enim, qui modo uixit inops.
 At quibus est res ampla domi, fortunaq; mater,
 Abstrahit hos opibus parca seuera suis.

Αδίσσαςόν.

Χρήματα καὶ πρηνούς ἤδ' ἐγγυέτη, οὐκ ἀλείψω.
 μισέειτώ με τόλλος χρυσὸν ὁ πρηνοφίλος.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Aurum uile mihi est, auro quoq; scorta beantur.
 Me, quod scorta fouet, non amet opto, bonum.

ΕΙΣ ΣΙΩΠΗΝ.

Παλλαδαῖ.

Ἡμεγάλη καίδ' ἄνσις ἐν ἀνθρώποισι, σιωπῆ.
 μάρτυρα πύθοιο γόραν τ' ἐν ὄφον ἀντ' ἐχῶ.
 ὅς λαλίην εἰδώς, ἑτέρους εἰδιδάσκει σιωπῶν,
 φάρμακον ἠσυχίας ἐγκρατὶς ἐνράμνου.

MORVS.

Rebus in humanis magna est doctrina tacere,
 Testis erit sapiens hic mihi Pythagoras.
 Nempe loqui doctus, reliquos docet ille tacere,
 Magnum hoc ad requiem pharmon inueniens.
 Incerii Interpretis.

Non mediocre bonum seruata silentia præbent,
 Huius Pythagoras non leuis autor erit.
 Qui fari callens, alios reticere docebat,
 Inueniens monitis corda quæta suis.

ΕΙΣ

Παύλου Σιλενταρίου.

Οὐδ' ἔστιν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ τὸ εἶναι
φροντίδας ἐν σείρων τὰς τρηλοκροτάφους.
πλούτου ἔχειν ἐθέλω τὸν ἐπάρκιον . ἢ δὲ πῶς αἰ
θυμὸν αἰεὶ κατέλιε χρυσομανίης μελίτη.
ἐνθεν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρείονα πρᾶξι δίδως
καὶ πούτω πλούτου, καὶ θάνατον βιότου.
ταῦτα σὺ γινώσκων, κροαδίης ἴθυνη κελεύθους,
εἰς μίαν ἐπιβρώων ἐπίδοξ, τὴν σοφίω.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Ni quis ab immodicis animum subduxerit omnem
Curis, iam uitae gratus atibit honos.
Quod satis est, cupio, mihi porro displicet aurē
Seuuis amor, mentem laedere nanq; solet.
Diuiniq; ferē, (nimium peccatur utrinq;)
Pauperies, uita morsq; petenda magis.
Propterea, quocunq; demum fortuna uocarit
Consilio prudens res moderare tuas.

ΕΙΣ ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ.

Αλιλον.

Εἰ κύκνω δύναιτ' ἐρύσειν ἄρα πλῆσιον ἄλιν,
ὧλμῶν δ' ἐρίσει σικώπιδος ἀηλονίσιν.
εἰ κύκνῃ τ' ἴλιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι,
ἴσα τρεῖν καὶ ἐγὼ Παλλαδίω δύναιμαι.

C. VRS. VELIVS.

Si corydus cantu queat esse propinquius olori,
Aut ulula tecum si philomela sonent,
Cuculus & cupiat uocalior esse cicada,
Tum uel ego uersu par ero Palladio.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Si corydus cygni uocem formare canendo,
Lusciniæq; potest reddere pica sonum.
Obstreperam si forte queat superare cicadam
Coccyx, perscribam qualia Palladius.

ΕΙΣ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ.

Αδελον.

Σωφροσύνη, καὶ ἔρωτ', κατ' ἐκνότηον ἀλλήλοισιν
ἐλθόντες, ψυχὰς ὤλεσαν ἀμφοτέροι.
Φαίδριον μὲν κτείνον πυρός τῆος Ἰππολύτου,
Ἰππολύτου δ' ἄγνῃ πέφνε σοφροσύνη.

MORVS.

Hi duo detraxere duos, incestus & almus,
Dum contra occurrunt, hinc amor, inde pudor.
Phædræ amor Hippolyti consumpserat ignem, ipsum
Interimiq; sacer proh dolor Hippolytum.

Παλλαδῶ.

Νηδὸν ἀναίχυντον σιβαροῖς ἤχυνσε λογισμοῖς,
σωφροσύνη καλῶσαις ἐντερον ἀργαλίον.
εἰ δ' ἔχω τὴν νοῦν ἰδὲ κείμηνον ὑψόβι γαστρός,
πῶς μὴ νικήσω τὴν ὑπέρτατον οὐδύνην;

ΙΟ. SLEIDANVS.

Quanquam uentris erat gurges nimium usq; molestus,
Hunc mihi subieci sobrietate tamen.
Cumq; sit inferior uenter ratione magistra,
Nonne queat facili uincier ille manu.

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ.

Αδελον.

Ελπίς, καὶ σὺ Τύχη, μέγα χαίρετε τὴν λιμῆν' ἔυρον.
οὐδὲν ἔμοι χυμῶν, παύσεται τὴ μετ' ἐμῆ.

Iam portum inueni, Spes & Fortuna ualete.
Nil mihi uobiscum est, ludite nunc alios.

G. LILIVS.

Inueni portum, Spes & Fortuna ualete.
Nil mihi uobiscum, ludite nunc alios.

Λουκιανού.

Απὸς ἀγαθῶν δούλου γινόμενα πρὶ, νῦν δὲ μὴ πίππου.
καὶ πάλιν ἔξ ἑτέρου βύβαιαι εἰς ἕτερον.
καὶ ἂν ἐκεῖν & ἔχον με πρὶ ὄψι, καὶ πάλιν οὐδὲς
οἷε τζ. εἰμὶ δὲ ὄλωσ οὐδὲ νὸς, ἀλλὰ τύχης.

G. LILIVS.

Nuper Achæmenidæ, sed nunc sumus auua Menippi,
Et nunc hunc rursus, nunc alium peimus.

Ille etenim nuper, nunc & nos alter habere
Se putat. at nobis nil nisi usus inest.

MORVS.

Nuper Achæmenidæ fueram, nunc ecce Menippi,
Adq; alium rursus deueniam ex alio.

Me proprium nunc iste putat, propriū ille putabat.
Ast ego nullius sum, nisi foris ager.

C. VRS. VELIVS.

Fundus Achæmenidæ fueram, nunc cedo Menippo,
Mox alium rursus, mox aliumq; sequar.

Vtq; suum hic credū, sic me prius ille putauit,
Sed me, Fortunæ sum, quia nullus habet.

Αγαθίου.

Γριπύς τις μογίσκεν ἐπ' ἰχθύσι. τὸν δὲ ἰσοδοῦσα
εὐκτίανος κούρι, θυμὸν ἔκαμνε πρῶτα.

καὶ μιν βῆκε σὺνευνον. ὃ δὲ ἐν βιβλίῳ πενιχροῦ
λέγειτο

Δίξασθ' παντίους ὄγκον ἀγνώστους.
 ἢ δὲ Τύχη γλώσσα, παρ' ἑσάβ' καὶ πρὶ Κύνπριον
 οὐ τὸς οὐτὸς ἀγῶν, ἀλλ' ἐμὸς ἐστίν, ἔφη.

MORVS.

*Pisces dum captat piscator, diuicū illum
 Nata uidet, nisi flagrat amore uiri.
 Deinde uiro nubūt. Sic illi ex paupere uita,
 Magna superbarum copia uenit opum.
 Astiūt & ridens Fortuna aū, heu Venus haud iam
 Mars erat iste tuus, Mars erat iste meus.*

ALITER.

*Mars erat iste meus, Venus inquit, uerba retorquēs,
 Illico fors eadem, Mars erat iste meus.
 Eis ἄρχοντα ἀνάξιον τ' ἑταίρους
 προαγωγῆς.*

Οὐκ ἐθέλουσα τύχη σε προύγαγεν, ἀλλ' ἴνα δέξῃ,
 ὡς ὅπ' καὶ μέχρι τοῦ πάντος πρῆν δύναιτο.

MORVS.

*Non tibi quod faueat, sic te Fortuna leuauit.
 Vel de te liqueat, uult sibi quid liceat.
 Παλλαδά.*

Οὐ λόγον, οὐ νόμον οἶδ' ἐπὶ τύχη. κερόπων ἢ τυραννῆ
 τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ῥύμασι συμφορῆν.
 μάλλον τοῖς ἀδύχοις ῥέπει, μισοῖ ἢ δικαίου
 ὡς ἰδίᾳ δεικνυμένη πᾶσι ἀλογον δύναιμι.

IO. SLEIDANVS.

*Iudicio Fortuna carens mortalibus agris
 Imperat, ac uarie quælibet una regit.
 Quin etiam est inimica bonis, ac semper iniquos
 Promouet, imperium damnat & ipsa suum.*

Παλλάδα.

Παίγνιον ἐστὶ τύχης μέρων βίῃ, οἴκτος ἀλήτης
 πλούτου, καὶ πένις μετ' ἰρήμ' ἐμβόλων.
 καὶ ἢ μὲν κατὰ γούσσα, πάλιν σφαιριδιὸν ἀείρη.
 Ζῆς δ' ἀπὸ τῆς νεφελῶν, εἰς αἰθῆρα κατὰ γῆν.

Incerti Interpretis.

*Sola hominum uitam præcepit Fortuna gubernat,
 Inter diuitias pauperiemq; locans.*

Quos prius euerit, rursum sublime uolutat.

Quos leuat ad nubes, hos ad auerna trahit.

IO. SLEIDANVS.

Ludit in humanis rebus Fortuna, & ab omni

Parte repentinus nascitur usq; dolor.

Euehit hæc rursum, misere quos presserat ante.

Præcipitatq; solo, quos modo ad astra tulit.

Αλλων.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύνανται, καὶ ἢ πρὸς Δοξα.

ἢ μικροῦς ἀνάγει, ἢ μεγάλους κατὰ γῆν.

καὶ ὅτ' αὖ πάλιν ὄφρυν, καὶ ἂν τῦφον κατὰ πάρος,

καὶ ἂν πρῶτος χρυσοῦ νόμιστά σι παρέχη.

οὐ θρόνον, οὐ μακρὰ χλίον ἀνέμῳ πρὶ τὰς δὲ μεγάλας

ἢ Δρύαας, ἢ πλοκάνους, οἷον χαμαὶ κατὰ γῆν.

IO. SLEIDANVS.

Multa potest Fortuna, uel insperata, potenteis

Deiciat, ac tenuis subuehit illa uiros.

Illam supercilium tibi protinus auferet, & si

Aurifero madeat flumine tota domus.

Ventus enim malua, limosaq; abstinet ulua,

Sed ueteres ornos exagitare solet.

Fortunæ inconstantiâ optime sic descripsit

VER

VERGILIUS.

Fortuna omnipotens insipientibus,
Tantum iuris atrox quæ tibi uendicas,
Euertensq; bonos, eligis improbos,
Nec seruare potes muneribus fidem.

Fortuna immeritos auget honoribus.

Fortuna innocuos cladibus afficit.

Iustos illa uiros pauperie grauat.

Indignos eadem diuitijs beat.

Hæc aufert iuuenes, & retinet senes,

Iniusto arbitrio tempora diuidens.

Quod dignis adimit, transfert ad impios,

Nec discrimen habet, rectaq; iudicat.

Inconstans, fragilis, perfida, lubrica,

Nec quos clarificat, perpetuo fouet.

Nec quos deseruit, perpetuo premit.

ΕΙΣ ΥΠΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Παλλαδῶ.

Αν μνήμης ἀνθρώπι λάβεις ὁ ποιητὴρ σε τῆ τριῶν

ἰσσοφρεν, παύση τ' μεγαλοφροσύνης.

ἀλλ' ὁ Πλάτων θιτῦφον ἀνθρώπων ἐπέφυσεν,

ἀθάνατον σε λίγων, καὶ φύκην οὐράνιον.

ἐκ πηλοῦ γέγονας, τί φρονεῖς μέγα; τὸ δὲ μὲν ὄντως

εἶπ' ἄν τις χροσμῶν πλάσμα τι σεμνοτέρω.

εἰ δὲ λόγον ζητεῖς τὴν ἀληθινὴν, εἰς ἀκράτου

λαγνείας γέγονας, καὶ μικρῶς ῥανιδῶ.

MORVS.

Heus homo si memor es, quid te dum gigneret, egit

Tum pater, ex animo iam tumor ille cadet.

At Plato te factum dum somniat, inflat inani,

Aeternumq; uocat semen & æthereum.

Factus es ecce luto, quid suspicis alta? sed stud

Plasmate qui te ornat, nobiliore feret.

Quin si uera uoles audire, libidine foeda

Natus es è coitu, guttula & è misera.

C. VRS. VELIUS.

Quid pater egit, homo, cum te tuus ederet olim

Si recolas, tumida mente ferere minus.

Sed Plato te fastu complet, dum coelius ortum

Somniat, æthereæ stirpis & esse genus.

Nate luto nam quid turges? sic plasmate dicet

Si quis honestatum nobiliore uelit.

Quin si uera petis, te flagitiosa libido

Seuit, & è spurco uita liquore tua est.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΟΝ.

Τοῦ ἀντῆ.

Ὁ φθόνος οἰκτιρᾷ καὶ Πίνδαρόν ἐστιν ἀμείνων.

οἱ βασιλευσίνωνοι, λαμπρὸν ἔχουσι βίον.

Ἡ δὲ λίαν ἀτυχῆς, οἰκτερομένη, ἀλλὰ τις εἴλω

μήτ' ἄραν ἐνδαίμων, μήτ' ἐλεῖνός ἐγώ.

Ἡ μισότις δ' ἄριστον. ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκε

κινδύνους ἐπάγειν, ἔχρατα δ' ὕβριν ἔχει.

MORVS.

Inuidia est peior miseratio, Pindarus inquit.

Felici inuidiam splendida uita facit.

At nimium miseros, miseramur, Pindarus inquit.

Hei nimium felix, nec miserandus ego.

Scilicet extremis longe mediocria præstant.

Infima calcantur, summa repente ruunt.

ERASMVS.

Pecior

Peior liuore est miseratio, Pindarus inquit,
 Nam sunt felices quos peti inuidia.
 Horum nos contra miseret, quorum aspera sors est.
 At mihi donari non cupio alterutrum,
 Vt nimium felix, uel sim miserabilis ulli,
 Nam præstat cunctis rebus adesse modum.
 Quandoquidem celsæ uicina pericula sorti,
 Imaq; deprimiur non toleranda serēs.

NICO. HAMERVS.

Multo est quàm miseri melior sors inuidiosi.
 Est magis inuisis splendida uita uiris.
 Me ærumnis nimium confectorum miserescit,
 At quibus æqua parum sors, nihil inuideo.
 Optima sunt semper mediocria, summa periculis
 Vexantur crebris, infima conuicijs.

Αδελον.

Ο φθόνος ἐστὶ κελκισον, ἔχθρ δὲ π κελόν ἐν ἀνθρώπο
 τήνδ ἢ φθονερῶν ὄμματα κέρ, κραδίτω.
 Ego sic.

Pessima res liuor, solamen quoddam habet in se,
 Liuido enim exagitat lumina corq; simul.
 Αδελον.

Ο φθόνος ἀνδρῶν ἐαυτῶν τοῖς βελτίαι διαμάχῃ. Et ego
 Liuidus ipse domat proprio se uindice telo.
 Liuorem graphice sic nobis depinxit
 AVREL. AVGVRELLVS.

Ibam forte, salubribus
 Quæ lymphis Aponus perfurit, anxius
 Quæ tantum liquido ignium
 Nais concipiat pectore Marsili

Aeternum sophiæ decus,
 Seu uiuo tumeat sulphure, seu nitro,
 Nigrantis'ue bituminis
 Interfusa graues æstuet halitus,
 Siue hinc femina deferat
 Vndas Tartarei fontis ad igneas
 Diris peruia fontibus,
 Heu tristis mihi cum belua deuio
 Horrenti subito specu
 Visa est se celerem tollere, cui manus,
 Et frons, & caput, & pedes
 Humani, reliquo corpore squallidus
 Serpens inferiur uagis
 Instratus leuiter tergora pinnulis.
 Huic dextra geminæ faces,
 Quarum mox ubi me contigit altera,
 Infesto sibi pectori
 Grassantem subigit sæuius alteram:
 Atq; istis, aut, ignibus
 Hic me perpetuis ardeo, uiderim
 Si quando meritis bene,
 Nunquam læta nisi nobilium malis.
 His sic attonito mihi,
 Ambustoq; hominum tunc genus excidit,
 Qui monstro huic penitus dati
 Despectant oculis omnia liuidis,
 Ut iam nil cupiam magis,
 Quàm tecum miseros effugere inuidos.
 Sed audiendus est de liuore &

VERGILIUS,

Liuro

Liuor tabificum malis uenenum,
 Intactis uorat ossibus medullas,
 Et totum bibi artibus cruorem,
 Quod quis, quis furit, inuidetq; sorti,
 (Ut debet) sibi poena semper ipse est,
 Testatur genuu graues dolores,
 Suspirat, gemit, incuinq; dentes,
 Sudatq; frigidus, intuens quod odit,
 Effundit mala lingua uirus atrum.
 Pallor terribilis genas colorat,
 Infelix macies renudat ossa.
 Non lux, non cibus est suauis illi,
 Non potus inuat, aut sapor Lyæi.
 Nec si pocula Iuppiter propinet,
 Atq; hæc porrigat & ministret Hebe,
 Aut tradat Ganymedes ipse nectar.
 Non somnum capit, aut quiescit unquam,
 Torquet uiscera carnifex cruentus.
 Væ sanos tacitus mouet furores
 Intentans animo faces erynnis.
 Est talis Tityi quod uultur intus,
 Qui semper lacerat, comestq; mentem.
 Viuit pectore sub dolente uulnus,
 Quod Chironia nec manus leuaret,
 Nec Phœbus, soboles' ue clara Phœbi.

ΕΙΣ ΦΥΛΑΡΓΥΡΟΥΣ.

Πλάτωνος. δι' ἧ, Αντιπόδρον.

Platoni tribuit Lærtius.

Χρυθὸν ἀνὴρ, ὃ μὲν ἔυρεν, ὃ δ' ὤλεσεν. ὣν ὃ μὲν ἔυρων,
 εἶπεν. ὃ δ' οὐχ ἔυρων, λυγρὸν ἔδρασε βρόχον.

Σταυλλίου Φλόικου.

Χρυθρὸν ἀνὴρ ἐυρῶν, ἔλιπε βρόχον. αὐτὰρ ὁ χρυθρὸν
 ἔν λιπον οὐχ ἐυρῶν, ἤφεν ἔν ἐυρε βρόχον.

L A E R. I N T E R P.

Deposuit laqueos, aurum uir nactus, at aurum
 Non nactus, laqueis tristia colla ligat.

M I C H A E L B E N T I N V S.

Aurum qui reperit laqueum abijcit, alter amisso
 Auro, collo aptat quem reperit laqueum.

A V S O N I V S.

Qui laqueum collo necebat, repperit aurum,
 Theauri q̄ loco deposuit laqueum.

At qui condiderat, postquam non repperit aurum,
 Aptauit collo quem reperit laqueum.

I D E M.

Thesauro inuento, qui limina mortis inibat,
 Liquit ouans laqueum quo periturus erat.

At qui, quod terræ abdiderat non repperit aurum,
 Quem laqueum inuenit nexuit, & perijt.

A L E A N D E R.

Aurum qui reperit, laqueum proiecit, at aurum
 Qui mersit nexit quem reperit laqueum.

ΕΙΣ ΦΙΛΙΑΝ.

Αδελον.

Θησαυρὸς μέγας ἔσ' ἀγαθὸς φίλος ἠλιόδωρε,
 Τὸς καὶ τηρεῖσαι τὸν ἄδελφον ἀμύνω.

I O A N. S L E I D A N V S.

Si quis amicitie legum perdoctus, amicum
 Deligat, haud paruum repperit ille bonum.

Αδελον.

Ἐνός ἴος ἔμι φίλος. καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον ὄσσεια.
 Ἄλλ' ἔτι κακῶς, διόλον πάντας ἀπὸς φίλους.
 οὐδένα βωπεύω πρὸς ὑπερβίον. ἔνός δ' ἄρα τιμῶ,
 βύβου δὲ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

IO. SLEIDANVS.

*Ipsē ego, qui fidum noui tractare sodalem,
 Ne qua commaculer parte, repello malos.
 In speciem nulli palpor, sed quisquis amatur
 Vel semel, ad cineres hic mihi amicus erit.*

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς Ἐμπεδοκλῆν.

Ἦδη γὰρ τὰτ' ἐγὼ γινώσκω χεῖρόν τε, κέρρι τε,
 θάμνος τ', οἰωνός τε, καὶ δὲ ἄλλος ἔμπυρος ἰχθύς.

BENTINVS.

*Nam, memini, fueram quondam puer, atq; puella,
 Planiatq; & ignis piscis, pernixq; uolucris.*

Εἰς τὸν ἄντ'.

Sunt autē Empedoclis de seipso uersiculi.

ὦ φίλοι, οὐ μέγα ἄστυ καὶ ξανθοῦ ἀκράγαντος.
 ναίειτ' ἄν' ἀκρα πῦρ, ἀγαθῶν μελιδήμονος ἔργων
 χάρις. ἐγὼ δ' ὑμῖν βέδς ἀμβροτος, οὐκ ἔτι θνήσκω,
 πωλεῖμαι μὲν πᾶσι τε περὶ τὸ ὄσσεια,
 ταινίας τε περὶ σέπτος, σέφισιν τε, βαλείαις.

His uersibus, sequentes nec tū Diogenes Laërtius.

Τοῖσιν ἄμ' εὐτ' ἄν' ἴκωμαι ὅς ἄστια τιλεθθῶντα
 ἀνδράσιν ἢ δὲ γυναῖξιν ἐβίβομαι. οἱ δ' ἄμ' ἔπρηξ
 μύριοι, δὲ ἔρον τε ὅππῃ πρὸς κέρδι' ἀταρτῆς,
 ἢ μὲν μακροσυνέων κεχρημένοι, οἱ δὲ τι νεύσων
 πανθίων ἐπὶ θοῦ κλύφῃ εὐσκόια βόξιν.

BENTINVS.

Urbem qui flauī ad ripas Acragantis amici
 Incolitis magnam, res & curatis honestas
 Saluete. Immortalis ego conuersor apud uos
 Ut par est, deus, & tali me dignor honore,
 Formosis uinctus uitis, roseisq; corollis,
 Quis quando egregias ueniam comitatus ad urbes,
 Mulieribus maribusq; colar, comitesq; sequentur
 Innumeri, ad lucrum quos ardens semita ducit,
 Quiq; prophetiam exercent, qui discere morbi
 Omnigeni curam cupiunt artesq; salubres.

Αἰρηθὲς γμοτα τῶν ἐπὶ ὁσφῶν.

Ἐπὶ ὁσφῶν ἐρίω κατ' ἔργη πρῶτον, οὔνομα, φωνῶν.
 μέδον μὲν Κλειόβουλος ὁ λίνδιος ἔπειν ἄριστον.
 Χίλων δ' ἐν κρήνη λακκιδάμοι, γνῶθι σακῶν.
 ὄσ δὲ κρήνηθον ἔνοικ, χόλου κρατέην Περικανδρῶ.
 Πιττακῶς, οὐδὲν ἄγαν, ὄσ ἔλω γένος ἐν μιτυλίνης.
 τέριμα δ' ὄρῶν βιόβιο, Σόλων ἱραῖς ἐν ἀθήναις.
 Ἄ πλέονας καμῖους δὲ, Βίας ἀπέφινε πριηνίους.
 ἐπὶ ἔλω φεύγη δὲ, Θαλῆς μιλήσι ὁ ἠύδα.

GEORG. HERMONYMVS

Verba loquor septem sapientum, nomen, & urbem.
 Cerne Solon uitæ finem, sacris in Athenis.
 Inq; caua Chilon temet Lacedæmone nosce.
 Optima mensura est, Cleobulus Lindius inquit.
 Turba, Bias Priene satius, canit, ampla malorum.
 Nil nimis, est genūus qui Pittacus ex Mitylene.
 Et Periander agens, iræ moderare, Corinthi.
 Miletoq; Thales ortus, uadimonia linque.

HERM. A' NOVA AQUILA CO.

Nomina, dicta, urbes, septem canimus sapientum.
 (Optima

(Optima mensura est,) Cleobulus Lindius inquit.

Pitacius ast (ne quid nimis) effatur Mitylenis.

(Te cognosce ipsum) Lacedæmonis incola Chilon.

Quiq; Corinthius est (iram rege) ait Periander.

Atticus hinc Solon (uitæ, inquit, respice finem.)

(Non spondere) Thales Milesius utile censet.

(Plena malorum cuncta) Bias canit urbe Priene.

Est lib. γ'. Epig. quod solū patriā recenset,

Αντιπόδρου.

Ἐπὶ δὲ Θρωῶν Κλεόβουλος, σὲ μὲν τεκνύσασθ' Ἰνδίας.

ἄμφι δὲ σισυφία χθῶν Περίαυδρον ἔχθ'.

Πιπταχόν, ἃ μισυλῶα. Βίαντα δὲ, Δίῳ περιώη.

μικρὸς δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἔρσημοι Δίχας.

ἃ σπάρτα Χίλωνας. Σόλωνας δὲ κειροπίσ' αἴα.

πάντα ἀριζήλου σωφροσύνας φύλακας.

Sapientes ipsos sic recenset

ARCHITHRENIVS:

Cleobulus Lycios, Mitylenen Pitacius auxit

Consilij, Spartæ Philon illuxit, Athenis

Sol hominum Solon, Periandro summa Corinthi

Paruit, & ualuit Bias famulante Priene.

Hos sibi cum magno gaudet peperisse Thalete

Græcia, quos senior sapientes iactinat ætas.

Mundus ne titubet, ne cæcus & inuius erret

Hos habeat seruetq; duces, stillabit Vlysssem

Lingua, senex Pilius animi purgabit anurcam.

Εἰς Ἡράκλειον.

Μὴ ταχὺς Ἡρακλείδους ἐπ' ὀμφαλὸν ἔειπε βίβλον

ἐυφροσίου. μάλα γὰρ δύσβατος ἄρα πηγάς.

ἄρρηκτὰς ἀλάμπυρον. ἂν δὲ σὲ μύσους

εἰσαγάγῃ.

είσαγάγη, φαειροῦ λαμπρότερον ἡλίον.

LAERTII INTERP.

Noli Heraculum rapido percurre passu,

Est uia difficilis, luce papyrus eget.

In sua si doctus redixerit atria uates,

Cuncta uidebuntur lucidiora die.

Εἰς Πυθαγόραν.

Ἡνίκα πυθαγόρου τὸ πῶδ' ἑκκεῖν ἔγραψ' ἑγράμμα,

κῆν' ἐφ' ὅτῳ κληνὴν ἤγαγε βουθυσίῳ.

BENTINVS.

Pythagoras quōdam dijs fecit nobile sacrum,

Inuenta est illi litera quōd celebris.

Tetrastichon sequens quod hoc distichon in græco epigrammatum codice inseparatim sequitur, diuersum ab ipso est, testeq; Laërtio, Xenophanis cuiusdā est elegiographi.

Δὴ τότε μιν συφελίζομεν σκύλακος παριόντα

φασὶν ἐρηκτεῖραι, καὶ τὸ δὲ φάσκει ἔπος,

παῦσαι, μὴ δὲ ῥάπισ', ἐπεὶ φίλου ἀνέρος ἐστὶ

ψυχὴ, πλὴν ἔγνω, φθεγγαμένους αἰών.

BENTINVS.

Qui catulum duro miseratus uerbere cæsum

Cum, ut fama est, olim præterisset, ait:

Desine, ne miserum cædas, nam charus amici

Est animus, quod uox indicat ipsa mihi.

Εἰς Φίλοστοργίαν.

Ἀδύλον.

Ἐκ πυρὸς ἰλίουθεῶ, Δοράτων μίθον ἤρπασιν ἤρω

αἰνέας, ὅσιον παιδί βάρος πατέρα.

ἔλλαχε δ' ἀργείοις μὴ φάνετι, μικρὸν δὲ ἄρη

κέρδος ὀ γυραλίας. Ἔδ δὲ φέροντι, μέγα.

MARVLLVS.

Cum ferret medios proles Cytheræa per hostes
 Impositi collo languida membra patris,
 Parcite, ait, Danaï, leuis est sene gloria raptō.
 At non erepto gloria patre leuis.

C. VRS. VELIVS.

Iliaco Aeneas igni per tela, per hostes,
 Eripuit, nati pondera sancta, patrem:
 Atq; ait hæc Graïs, huic parcite, parua duello
 Hic, mihi gestanti præda sed ampla pater,
 Venit hic obiter in mentē ioci illius in
 Nerone, quæ refert Suetonius.

Quis neget Aeneæ magna de stirpe Neronem.
 Sustulit hic matrem, sustulit ille patrem.

Dum tēdit cūharā noster, dum cornua Parthus,
 Noster erit pæan, ille Hecatebeletes.

Roma domus fiet, Veios migrate Quirites,
 Si non & Veios occupat illa domus.

Extat inter Hutteni epigrammata præcedēti non dissi-
 mile, id quod de suo ipsius discrimine, cum in Patauina
 olim obsidione ab hoste premeretur, iustit.

HYTTENVVS.

Erraram à castris ad clausam Antenoris urbem,
 Continuo flamma missilibusq; petor.

Certe equidem fateor timui, nec ut ante mouebam
 Inuidiam lingua, sed bona uerba dedi.

Parcite, qui Pataui muros arcemq; tenetis,
 In me uulnifica mittere tela manu.

Parcite me Veneti ferro disperdere & igni,
 Ne de tot pessum millibus unius eam.

Non

140 EK TΩN EIS EPTA,
 Non ea fortuna est, ut nunc ego uiq; manuq;
 Horrida commoti Cæsaris arma sequar.
 Huc me sola trahit uestri admiratio regni,
 Noscere nos cupio, perdere non cupio.
 Vt uideam ueni, non ueni euertere bello,
 Altini sedes, Euganeasq; domos.
 Alter ab arctoa uobis furor imminet alpe,
 Germanum peditem ducit Iberus eques.
 Has ruit in uires. Nam quæ tum gloria parta est,
 Si de tot pessum millibus unus eam?
 Nullæ hostem mouere preces. mihi terga relapso
 Heu quàm difficili consulere fuga.
 Vt cæso me nullus honor fuit, haud ita uobis
 Pulchrum est me claudos eripuisse pedes
 Dicebam. & fessus media inter millia cursu
 Tutus in effosso deliui tumulo.

Commonefacit me & Altini sedes, atq; ipsa Antenon
 ris urbs, MARCI Huttenici, quem quia festiuus est μί
 μνησὶς τῆ δ τῆ Ομήρου Βαβαχομομοχίος, adscribã.

MARCVS HVTTENI.

Ruperat Adriaci stagnantia claustra profundi
 Βαβαχὸς ὁ ὑψώσεως ὠχρὸν δέμας ὑδραπλευκός.
 Improuisum orbi monstrum illud, ἄγνωτον ὄραμα.
 Nec soliti generis, uel qualẽ sæpe uidemus
 σιρτηύσαι κτ' γίνεσθαι ἐφ' ὑδρασι σῶμα καλύψαι.
 Vastum corpus erat, quædamq; in corpore uires,
 Et non contemnenda animi uis. infima temnens,
 Alta petens, longeq; sua se à sorte mouebat.
 Audebatq; loquens ingentia, ἧλλὰ δὲ ἐβόα.
 Vicinosq; ad se populos regesq; uocabat,

Magna

Magna locutura, & graue de communibus actis
 Consultura uiri: rana os, humerosq; pedesq;
 Omnia rana, sed Euganei regina profundi,
 Quæ iuxulum adseruit, iam non contenta paludes,
 Et luteas habitare casas coenumq; relictum.
 Aptum humeris, aptum ceruici immane leonis
 Induerat tergis, uillosq; aptarat & ungues.
 Tum Venetos inter populos, Athesina fluenta,
 Altiniq; arces iuxta, atq; Antenoris urbem
 Sedit, & induta uoluit leo pelle uideri.
 In medioq; uirum, quanq; eis φέρει οὐδ' ὁμοῖον.
 Ἀνδρῶν τὴν θεοῖς τὴν καὶ οὐρανόθεν πτερυγοῖς,
 Aut illi foret, aut se dissimulare quid esset,
 Ipsa satis posset, tamen hæc aggressa loquendo est:
 Καὶ τῶν φέρει μῦθον ἄρ' εὐμαχῶς δ' ἄγχι πτεροῦ.
 Res Itali uestrae, uestra & fortuna coegit,
 Cum possem Adriacas moderari tutius undas,
 Regnis usa meis, animum ad maiora referre.
 Nanq; ut bellorum transmissa ex alpe procellas
 Teutona terra diu ferali effuderit ira,
 In uos arma mouens, nostras accessit ad aures:
 Utq; erat ingenio, & rebus cōmunibus æquum,
 Indolui factis, remq; indignata, peregi
 Mecum ægras noctes, gemuq; urgebar anhele,
 Cum uacuae curis, placidoq; sopore quietæ
 Sors Romana mihi, fugiens à sede Quirini
 Tarpeias arces, miserando squallida luctu,
 Ederet has uoces: Tu nunc tranquilla superbos
 Imperio Venetos premis, & tuto æquore regnas,
 Romani secura mali, secura cadentis

Italiae, diuesq; tuae gratare quieti.
 Non equidē immerito. At si quid noua gloria tangū,
 Ociaq; ob solidam potes interrumpere laudem,
 Vt facias, modus est. Ego te caput orbe subacto
 Efficiam rerum. Per me Europea subibunt
 Regna ubi, facientq; Asiae tua iussa tyranni,
 Poenorumq; urbes, Africq; à sole perusti.
 His ego reliquias Troum, Phrygiosq; penates,
 Aeneadasq; deos, maiestatemq; sepultae
 Adijcio Romae, Vestamq; ex urbe potentem,
 Imperij excubias, uigilemq; huc transsero flammam
 Tantum hortare uiros, Libertatemq; ruenti
 Fortiter Italiae refer, & moto adsere bello.
 Regnatum Latio satis est. honor immutati
 Te penes Imperij est. Ea fata simillima uento
 Et leuibus boreis, in mollem euanuū auram.
 Me sopor, & dormitrix curarum diua reliquit.
 At superum monitus, tantiq; oracula fati,
 Oenotrii ciues non est contemnere tutum.
 Εἰμί δ' ἐγὼ φύσιγναθος, ὅς κ' ἔλιμνω
 Τιμῶμαι, βασιλέων ἠγούμην, ἅμ' ἡμᾶς πάντας.
 Καί με πατήρ Πηλεὺς ἤτε γείνατο, Ὑδρομηδούση
 Μιχθεὶς ἐν φιλότιπῃ, παρ' ἄχθας ἠριδανοῖο,
 Σικυπτοῦχος βασιλεῖα, καὶ ἐν πρῆμοισι μαχητῶν,
 Οὐδέ πρ' ἐκ πρῆμοιο κρατῶν ἀπίφυγον ἀντίω.
 Ἄλλ' εὐθὺς μ' ἠμῶν ἰῶν προμάχοισιν ἐμίχθω.
 Οὐδέλι ἀνθρώπων, καὶ περ μίγος σῶμα φοροῦντος.
 Ἄλλὰ δύνω μάλα πάντας τὰ δέδια πάσαν ἐπ' αἴαν.
 Erigite infractos animos, lassataq; corda,
 Inq; uicem audentes fessis succurrere rebus.

Quoscunq; in populos emittit me duce bellum.
 At grandi eloquio, & uerbis acuentibus iras,
 Nemo fortis eget. Postq̄ est ea fata, silentes
 Obsupuere animi. digna admiratio factis
 Iussit inaudita populos nouitate pauere.
 Confestim adcurrunt Veneti, regemq; saluant:
 Quoq; aliquid posset quaesita accedere fama,
 Dant alas, Marcumq; uocant. Illa accipit omen,
 Acceptoq; animis pro condicione superbit,
 Et Venetiis raris, & adhuc stipata nouorum
 Accessu procerum, tunc regna inuasit, & urbes,
 Perdomuitq; duces, regesq; eiecit, opesq;
 Condidit immodicas, toto stupor unius in orbe
 Διμυόχορις τρυφύμος erat. Timuere tyranni,
 Et uictas tribuere manus, regna omnia Marco
 Territa sunt Veneto. Sola huic Germania monstro
 Indignum duxit famulum summittere collū.
 Illa Tridentinos tamen est inuadere montes,
 Herciniumq; nemus, qua parte obnubilat Istrum,
 Ausa, sub hac specie, simulatiq; ore leonis,
 Per fas, perq; nefas, recta & praua omnia miscens,
 Extollensq; malos, meritosq; in tartara mergens,
 Quos potuit, quorumq; fides sibi credita. Sontes
 Hæc eadem sibi coniūxit: sociosq; sub omnes
 Vsa est euentus. Tum quos non uincere bello
 Aut uirtute sua potuit, miscente ueneno
 Cunctantes uicit: sacra omnia, & omnia iura
 Polluit egrediens. Vis atq; iniuria belli
 Omnis caussa fuit. Pacem bellumq; perinde
 Duxit amare fidem, & iuratum nescia pactum,

144 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
 Armata insidijs semper. Qua cum arte parasset,
 Πολλὰ μόλι' ἐν λύμνῃ κ' ἰδὼ χθονί, θαύμασι' ἰδωθῆ,
 Conata est leuibus cœlum contingere pennis.
 Cum quidam euentu gaudentem, & nomine Marcæ
 Fertur præmonuisse feram: Ne rana superbi,
 Neu caput hoc, istos' ue oculos sublimius effer,
 Quam tua fors permittit: ἔχθ' θεὸς ἐκδιχθὲν ὀμμοῖ,
 Ποινῶν σὺ τίσῃς. Ne cœlum insurgere contra
 More giganteo, maiorâq; uiribus aude.
 Οὐ λίσῃς τε θεὸς φυσίγναθι ταῦτο τρήσας.
 Spreui eos monitus: nec adhuc temeraria cœpto
 Abstiniuit uetito, κ' ἀλιώαζ κῦρα μέλαιναν.
 Tum uero iratus, postquam tot uiderat annos
 Crimina ranarum, & Venetæ incrementa paludis
 Iuppiter, hac aquilam, qua despiciit omnia ab arce
 Demittit, ranisq; super non mollia iussa
 Imperat, ut ficto sacra deroget omnia Marco,
 Et doceat non esse deum: raptôq; ferocem
 Exuat, & spolijs, palantesq; æquore ranas
 Arceat Adriaco, pelagôq; remergat auito.
 Huic dicto concessit, ἐπεὶ μέγας οἱ δῖν' ἔϊεν,
 Et rostrum, & laceros acuës Iouis armiger ungueis,
 Στιῶν δ' ἠρβήσθην βαρβάρων γέν' ἄιχιμητόων.
 Utq; in uindictam disparsum colligat hostem,
 Fertur ab alpino, ἐνναίρην βαρβάρους βλεμαιοίνων,
 In Venetos speculata iugo. Quo uix bene uiso,
 Rana fugax, ὄχθασσι βαθείαις ἐμπροσφένων,
 Abijciens sceptrum, & torui simulacra leonis,
 Regnorumq; omnes curas, ueniamq; precando,
 Adflexa est aquilæ genibus. quam cum illa negaret,

Αχρυσον μετανοειαν ἐμέμφετ' ἄλλὰ Δακρύων,
 Diffidensq; sibi, auxilioq; cuncta suorum,
 Δόξα δ' ἐπεσον ἄχρη, φόβου κρύβουτος ἀνάγκη,
 Extremum turbata, μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.

Ἀρχίου.

Ἄταν ἕλω, νύχθους τὲ διπλοῦ μῆλον σὺ χειδίων,
 Midaeus γραπτῆν πυκτιδί νεοσοφοφῆις.
 ἔλπι δ' ὄρα χίλων πίστω σέο πῶδε φυλάξῃ
 κολχίδα, μήδ' ἰδίων φρεσιν ἀγρίων τεκίων.

MARULLVS.

Quid uaga tot terras urbesq; emensa uolucris,
 Colchidos in saeuo nidificas gremio?
 Pignori busq; tuis credis male sana fidelem,
 Ipsa suos partus que laniauit atrox?
 Ni foetus exosa tuos Pandione nata,
 Phasiaca quæris perdere se uenia.
 Ab hoc argumento alienum non est,
 quod libro Δ'. habetur,

Φιλίππου.

Κολχίδα πῶ ἴδι πασιὼν ἀλάστορα βαυλὲ χειδίων
 πῶς ἔτλης τεκίων μαίαν ἔχθρ' ἰδίων;
 ὅς ἐπ' κενθὸς ὕφαίμος ἐπαισράπῃ φόνιον πῦρ,
 καὶ παλῶς γενύων ἀφρὸς ἀπρσαλάφ.
 κρηβρεχίης ἢ σίδυρος ἐφ' ἄιμασι. Φινῆ πανάλῃ
 μητέρα, καὶ κρηδ' τεκνοφονούσαν ἐπ.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΗΣΙΝ.

Δουκιανοῦ.

Ἡ βραδύτης βουλή, μέγ' ἀμείνον. ἢ ἢ ταχέια,
 αἰὲν ἐφελκωθῆτω πῶ μετανοειαν ἔχθρ.

IO. SLEIDANVS.

146 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
Sic mora consilij. Nam si moderamine tractes,
Profunt, ut stulte præcipitata nocent.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ.

Μιμνήσκου.

Τὴν σοφὴν φρίνα τέρεπε. Δυσουλεγίων δὲ τραπτῶν
ἄλλ' ὅτις σε κριμῶς, ἄλλος ἀμείνον ἱρέτ.

ΜΟΡΥΣ.

Tu te ipsum oblectes, & vulgi uerba loquacis
Sperne, bene hic de te dicet, & ille male.

ΕΙΣ ΧΡΟΝΟΝ.

Πλάτων'.

Αἰῶν πάντα φέρει. Πολυχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν,
οὔνομα, καὶ μορφῶν, καὶ φύσιν, ἠδὲ τύχην.

ΙΟΑΝ. SLEIDANVS.

Omnia fert ætas, mutant quoq; secula nomen,
Et genus, & formam, diuiciasq; simul.

Αδύλον.

Τὴν ἄραις ἀπλάσει. Πρᾶξι μάλιστα ταχὺ πάντα
ἐν θέρος, ὅτ' ἐρίφου βιχὺν ἔθηκε βόλον.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Æstas una potest hoc dum mutare tenellum
Hircus ut existat. Gaudia carpe puer.

ΕΙΣ ΩΡΑΣ.

Αδύλον.

Ἐξ ἄραις μόχθοις ἰσχυνύταται. οἱ δὲ μετ' αὐτοῖς,
γράμμασι διδύνου μῆραι, ζῆθι λέγουσι βροχίς.

VOLATERRANVS.

Sex horæ tantum rebus tribuuntur agendis,
Vivæq; post illas, litera Zeta monet.

Σχόλιον.

Ἐπί

Φησὶ, λέει μέχρι τῆς ἑκτῆς ὥρας τῆς ἡμέρας ἐργαζέσθαι. μὲν ἔ
 τω πάλιν ἐπ' ἄριστον ἐρχέσθαι. τὸ δὲ φησὶ διηλοῦν καὶ τὴν ὥραν
 λόγιον. τὰς ἅμα τὰ πλεονεκτήματα συμμέτρου, ἑνὶ τῷ τῆς ἐβδό-
 μης, ἡ Ζ, καὶ τῆς ὀγδόου, ἡ Η, καὶ τῆς ἐνάτης, ἡ Θ, καὶ τῆς
 δεκάτης, ἡ Ι, καὶ συλλαβὰς συναπτόμενα, Ζ Η Θ Ι Δί-
 Δωσιν ἀναγινώσκον, ἑνὶ τῷ προφέπεται φάρα, ἵνα ἴσῃ
 ἴχης.

Huc alluisse uidetur hoc epigrammate

MARTIALIS.

Prima salutantes atq; altera detinet hora.

Exercet raucos tertia caustidicos.

In quintam uarios extendit Roma labores.

Sexta quiescunt lassos, septima finis erit.

Sufficit in nonam nuidis octaua palaestris.

Imperat extructos frangere nona theros.

Hora libellorum decima est Eupheme meorum,

Temperat ambrosias cum tua cura dapis.

Et bonus aethero laxatur nectare Caesar,

Ingentiq; tenet pocula parca manu.

Tunc admute iocos. gressu timet ire licenti

Ad matutinum nostra Thalia Iouem.

FINIS EORVM QVAE EX

PRIMO LIBRO.

CAPITA ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

τμήμαίς, non omnia quidem, sed ea,
ex quibus desumpta sunt, quæ
huc congeessimus, epi-
grammata.

ΕΙΣ

Αγωνισός	Pag. 149	Λεπτούς.	
Αδύνατον		Μακρούς.	175
Ανοήτους.	150	Μεθύουσ.	
Ασρολόγους.		Μιλιάριον.	174
Βραχέις.	153	Νομικούς.	
Γραίας.	154	Οικηρούς	175
Γραμματικούς.	156	Ορχισούς.	
Γυναίκαίς.	157	Ποιητάς.	177
Δυσφλέις.		Πολυτεχνείς.	179
Δυσώδεις	160	Πονηρούς.	180
Δολίους.	161	Πορδών.	
Δούλους.		Παρορισούς.	181
Ζωγράφους.	162	Ρήτορας.	182
Ξαβούς.	164	Συμπρητικάΐς εἴσηματα.	185
Κίβαρωδούς.	168	Τολμηρούς.	195
Κλέπταις.	169	Φθδωλούς.	198
Κουρίας.		Φιλοσόφους.	202
Κωφούς.		Χωλούς.	204
Δωμάργους.	170		

ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ.

Δουκιλλίου.

ΕΙΧΘΙΖΟΥΣ ΣΩΘΕΝΤΟΣ ΟΔΥΝΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΙΔΕΑ
 ΞΥΝΩ ΤΗ ΜΟΡΦΩ ΑΕΡΓΟΣ ΙΔΙΩΝ Ο ΚΥΩΝ.
 ΑΛΛΑ ΟΥ ΠΥΚΤΕΥΣΑΣ ΣΤΡΑΤΩΦΩΝ ΨΗ ΤΕΤΑΡΑΡΟΣ Ω-
 ΟΥ ΚΥΣΙΝ ΑΞΥΝΩΣ, ΤΗ Ξ ΤΡΑΦΗ ΓΥΓΟΝΑΣ. (ΡΑΣ,
 ΉΝ ΪΒΕΛΙΣ ΔΕ ΠΡΟΣΩΤΗΡΝ ΙΔΕΙΝ ΟΒ ΪΘΠΡΟΣ ΣΙΩΤΩ,
 ΟΥΚ ΕΙΜΙ ΣΤΡΑΤΩΦΩΝ ΑΝΤΣ ΪΡΕΤΣ ΟΜΟΣΑΣ.

MORVS.

Dux Ithacum, patria lis denos abfuit annos,
 Quum redijt, ceteri cogniti usq; canis est.

Te pugil o Stratophon, certantem quattuor horas,
 Et canis et populus dedidicere simul.

Quin etiam speculum de te si consulis ipse,
 Iuratus Stratophon, te Stratophonta neges.

C. VRS. VELIVS.

Iam Laërtidae bis post duo lustra reuerfi
 In patriam segnis nouerat ora canis.

At tu luctatus Stratophon uix quattuor horis,
 Non canibus, sed ne nosceris a populo.

Si tamē ipse tuos speculo uis cernere uultus,
 Iuratus dices, non ego sum Stratophon.

ΕΙΣ ΑΔΥΝΑΤΟΝ.

Δουκιανοῦ.

ΕΙΣ ΤΗ ΜΑΤΙΛΩ ΝΙΠΤΗΣ ΔΙΜΟΙΣ ΙΝΔΙΧΘΝ; ΪΧΕΟ ΤΕΚΝΥΣ.
 ΕΥ ΔΥΝΑΤΟΙ ΔΥΣΦΕΡΩ ΝΥΚΤΑ ΚΕΒΗΛΙΣΑΟΚΙ.

IO. SLEIDANVS.

Aethiopem quid stulte lauas? Nam splendida nunq̃
 Nox fueris, lumen sole negante suum.

K 5 ΣΙΣ

Εσβισι τὴν λύχνον μύρος, φυλλῶν ὑπὲρ τρῶων
 Δακνόμενῳ, λίξας, οὐκ ἔπι με βλέπετε.

MORVS.

Quem mordent pulices extinguit morio lychnon,
 Non me, inquit, cernent amplius hi pulices.

ΕΙΣ ΑΣΤΡΟ-

ΛΟΓΟΥΣ.

Δουκιλλίου.

Τῷ πατρί μου τὴν ἀδελφὴν οἱ ἀστρολόγοι μακροβιωτῶς
 πάντες ἐμαντεύσανθ' ὡς ἀφ' ἑνὸς στόματος.
 Ἄλλ' Ἑρμοκλείδης, αὐτὴν μόνος ἔπει πρόμοιρον,
 ἔπει δ' ὅτ' αὐτὴν ἔσω νεκρὸν ἐχθρόμεθα.

MORVS.

Sæpe patri frater quòd debuìt esse superstes,
 Hoc uelut uno omnes astrologi ore canunt,

At Hermocliides obiturum præ patre solus
 Dixit, sed dixit postquam obiisse uidet.

ΙΟΑΝ. ΣΛΕΙΔΑΝVS.

Vivalem fore dixerunt bis terq; rogati

Astrologi fratrem sollicitante patre.

Vivus at Hermocliides annos numeraverat illi

Paucos, cum rariùs mors properata uirum.

Τὸν αὐτῷ.

Πρὸς τὴν μάντιν ὀλυμπιῶν ὀνήσιμος ἦλθεν ὁ πύκτης,
 εἰ μὲν ἄλλῃ γηρῶν βουλόμενος προμαθεῖν.
 καὶ κείνος γαίφισιν, ἔαν ἦδη μεταλύσῃς.

Ἄν δέ γε πικτεύῃς, ἔρωβητέι σε Κρόνῳ.

MORVS.

Nescimus ecce pugil uatem consultat Olympum,

Αἰ

An uentura sibi fera senecta foret.

Fors rude donatus uiues atq; ille, minatur

Certanti gelidus sed tibi falce deus.

Δουκιλλίου.

Πρὸς τὴν μόντιν ἔλυμην, ὀνύσιμ' ἤλθ' ὁ παλαιστῆς,

καὶ πέντοθλος ὕλας, καὶ σαδηνὸς Μενκλῆς,

ἢς μίλλῃ νικᾶν αὐτῶν τὴν ἀγῶνα θέλοντός

γινῶναι. καὶ κείνος τοῖς ἱεροῖς ἐνιδίων.

πρότερος ἔφη νικᾶτε, μόνον μή τις σε παρίλθῃ,

καὶ σὲ κρατᾶσθ' ἔμ, καὶ σὲ πρὸς τοῦ χάσθ'.

ΛΥΣΟΝΙΟΥ.

Doctus Hylas cestu, Phegeus catus arte palæstræ,

Clarus Olympiacis atq; Lycus in stadijs,

An possent omnes uenturo uincere agone,

Hammonem Libyæ consuluere deum.

Sed deum ut sapiens, dabitur uictoria uobis

Indubitata quidem, si caueatis, atq;

Ne quis Hylam cestu, ne quis certamine luctæ

Phegea, ne cursu te Lyce prætereat.

Παλλαδῶ.

Ἐπὶ τῶν σὺ μίλλῃς χάσθ' ἔμ, καὶ πείρατα γαίης,

ἢ ὀλίγης γαίης σώμα φέρων ὀλίγον;

σαυτῶν ἀριθμῶν πρότερον, καὶ γινῶθι σαυτῶν,

καὶ τὸ ἀριθμῶν γαίαν ἀπὸ φροσίλων.

ἢ δ' ὀλίγον πύλον τῶ σώματος οὐ κρατᾶσθ' ἔμ,

πῶς δύνασθαι γινῶναι τῶν ἀμείνων τὰ μέγιστα;

ΛΥΣΓΙΝΙΟΥ.

Vnde age tu coelum metiri, & ultima terræ?

Quum tenue è tenui sit tibi corpus humo.

Te metire prius moneo, & te nosse labora,

Atq; sati hinc orbis discere perge modum.
 At mensura luti tenuis quum te fugiat, qui
 Nosse rei innumeræ tu poteris numerum?

C. VRS. VELIVS.

Fare age qui cælum metiris, & ultima terra,
 Cum tibi de modica sit breue corpus humo,
 Te prius explores, & nosce: hinc plurima vastæ
 Sunt loca telluris dinumeranda tibi.
 Corporis at si non glebam metire pusilli,
 Qui potes innumeræ nosse rei numerum?

I O. SLEIDANVS.

Te modica finxit prudens tellure Prometheus,
 Et uarie terram diuidit ipse tamen!
 Disce tui primum mensuram corporis, & mox
 Huc refer ingenium, si placet, usq; tuum.
 Nam tua ni certo perspexeris omnia, rerum
 Innumeram faciem dinumerare nequis.
 Huc perinet iocus de Thalete, quæ sic expressit

I O. SILBERBORNER.

Ardua forte Thales cœli dum sydera lustrat,
 In foueam gressu præcipitante ruum.
 Hunc anus ut quædam delapsum rustica uidit,
 Quæ uitreo liquidas fonte petebat aquas,
 Sic super illudens cum peruenisset ad ipsum,
 Alloquitur quatiens uoce tremente caput:
 Astra quid inspectas cœli sublimia stulte,
 Nec tibi quæ profint inferiora uides.
 Dumq; futura alijs studes prædicere fata,
 Cernere quæ iaceant non potes ante pedes.
 Eum in tetrastichis iambicis, sic refert

ΓΑΒΡΙΑΣ.

Ἀστροῖς πρὸς ἀστροπῶν τις ἀστροσκοπῆτος,
 πίπῃ λελιθῶς πρὸς φρίαρ. τυχῶν δὲ τις
 ὀδοιπρὸς σέονται, ταύτ' ἔφη λέγων,
 γούν θεῖς ἄνω, βέλτισε πῶ γῆν οὐ βλέπεις.

ΑΔΗΛΟΝ.

Ἀντικρότης ἤδη τὰ σφαιρικὰ μᾶλλον ἀράζου,
 πρὸ πῶ πῶ δ' ἰδίω οὐκ ἐνόη γίνεσιν.
 Δισάξην ἢ ἔφη πρὶ ἐν κριδὲ γένηται,
 ἢ διδύμοις, ἢ ζῆς ἰχθύσιν ἀμφοτέρους.
 ἄνρητ' ἢ σαφῶς ἐν ζῆσι ζῆσι. καὶ ἢ ὀχευτῆς,
 καὶ μῦρος, μέλαχός τ' ἴσι, κ, ὀφθαλμῶς.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Anticrates, docto quamuis præstaret Arato,
 Ignarus quonam sydere natus erat:
 Num Gemini fuerint, Aries, num Piscis uterq;
 Qua primum coepit uiuere luce puer.
 Hæc tria iam nato regnabāt sydera, Mollis
 Nanq; fututor erat, stultus, edaxq; simul.

ΕΙΣ ΒΡΑΧΕΙΣ.

Ιουλιανού.

Ἀσφαλίως οἰκῶν ἐν ἄσει, μή σε κροάσει
 ἄμα π πυγμαίων ἠδολογῆν γέρανθ.

MORVS.

Grus ne te rapiat pygmæo sanguine gaudēs,
 Si sapias, media tutus in urbe mane.

LVSCINIVS.

Ne te conficiat pygmæo sanguine gaudens
 Grus, habitans urbes tutior esse potes.

G. VRS. VELIVS.

Tutus

Tutus in urbe mane, ne te grus bellica rostro,

Pygmaeo gaudens sanguine, confodiat.

IO. SLEIDANVS.

Ne grus pygmaei uictor te sanguine foedet,

Sit tibi in urbe domus, qua bene tutus ages.

ΕΙΣ ΓΡΑΙΑΣ.

Δουκιλλίου.

Τὰς βίχας ὡ νικυλλας, πνὲς βόσπην σε λίγουσιν,

ἀεὶ σὺ μελαινοτότατος ἔξ ἀγορᾶς ἐπίω.

MORVS.

Tinguis capillos foemina. at qui scis rogas?

Nigri fuere quum referres è foro.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὰς τριὰς βότρυσας Θεμιστονοῦ βιχέρωνος,

γίγνεται ἔξ ἀπίνης, οὐ νέας, ἀλλὰ ῥέας.

Ego.

Canos inxisset postquam ipsa Themistonoë, mox

Nō iuuenis facta est, facta sed ipsa Rhea est.

Διονύσιου.

Γρῦν ἔγωγε Φιλίνος ὅτ' ἦν νέη. ἠνίκα πρόσβυς,

Δωδωκέην. παφίη δ' ἔριθ' οὐδέ γρη.

καὶ ἂ ἀπαίς διέμηνε τότε σπείρων ὄβ' ἀχερπα.

νῦν δ' ἐτέρους γήμας, ἀμφοτέρων σίριτζ.

ALCIATVS.

Nupfit anus iuueni, uetulo tibi iuncta puella est:

O nimium ex omni tempore inepta Venus.

Aut alijs ducis, sterili uel conferis agro,

Coniuge nec frueris, nec frueris sobole.

C. VRS. VELIUS.

Duxit anum iuuenis, bis sex modo nata Philinum

Annos

Annos iuncta seni est, commoda neutra Veni.
 Orbis enim, sterilem tunc semina iecit in agrum,
 Nunc alijs ducta coniuge, utrisq; caret.

Λουκιλλίου.

Λούκιλλοι σε λέγουσι πάλιν χρόνον ἡλιοδώρα,
 τραϊάν ἐπὶ ἔχον μὴ μεταλνομήλω.
 πάλιν ἔγνωσε τὴν ὄριετ χάριν. ὡς ὁ παλαιὸς
 ἐπίσης πελίας ἐφελήλω νιάσαι.

ALCIATVS.

Tempore te dicunt multo Heliodore lauari
 Centum natam annos & neq; adhuc uietam
 Cur facis id noui, num quòd iuuenescere credis
 Elixata? senex fecerat ut Pelias.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν κεφαλὴν βότῃς, ἢ δὲ γῆρας οὐκ ἔτι βότῃς,
 οὐδὲ παρφόρων ἔντιδος ἐκτανύσῃς.
 μὴ ζῆνον ἢ πρόσωπον ἄπαν φιμύθιο κατὰπλαστῷ
 ὡς τε προσωπίου, καὶ χι προσωπὸν ἔχῃ.
 οὐδὲν ἢ πλῆρον ἐστὶ. τί μοίνουσι; οὐκ ἔτι φῦχῃς,
 καὶ φιμυθος, τὴν ἔχῃ βλῶ ἐλίνω.

MORVS.

Sæpe caput tinguis, nunquam tinctura senectam,
 Aut tonsura genis quæ tibi ruga tuis.
 Desine iam faciem sibi perfundere totam,
 Ne persona tibi hæc sit modo, non facies.
 Quum nihil assequeris fuco sibi quæ, quid amens
 Vis tibi nunq̄ Hecubem hæc facient, Helenem.

C. VRS. VELIVS.

Inficis ora, dies nunquam tinctura seniles,
 Nunquam rugosas explicitura genas.

Desine

Desine iam stibio faciem depingere totam,
 Ne laruam, haud faciem quis putet esse tuam.
 Nil reliquū, quæ est hæc dementia: nam neq; fucus,
 Nec cerussa Helenen fecerū ex Hecuba.

IO. SLEIDANVS.

Tu licet unguento caput illinis, haud tamen unq̄
 Corpore pelletur cana senecta tuo.
 Ne uultum mentire nouo medicamine, neue
 Pro facie laruam suscipe uilis anus.
 Proficis hac adeo nil fraude, colorq; paratus
 Non Helenen, Hecube quæ fuit ante, facit.
 Huic concinit hoc epigrammate

MARTIALIS.

Formosam faciem nigro medicamine uelas,
 Sed non formoso corpore lædis aquas.
 Ipsam crede deam uerbis tibi dicere nostris,
 Aut aperi faciem, aut tunicata laua.

IDEM.

Dentibus atq; comis, nec te pudet, uteris emptis.
 Quid facies oculo Lælia? non emittit.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Δουκιλλίου.

Αν τὸ γραμματικῶν μνηστῶ μόνον ἡλιοδώρον,
 εὐθὺς βλοικίξεν τὸ σῶμα μου δίδεται.

MORVS.

Quum mihi grammaticus mentem subit Heliodorus,
 Nostra solœcismos illico lingua timet.

Αδύλον.

Οὐδέ τις γραμματικῶν δύνασται γὰρ ἄρτιος εἶναι,
 ὄργῳ, καὶ μῆνιν, καὶ χόλον εὐθὺς ἔχων.

Huc

Huc alluffisse uidetur

AVSONIVS.

Felix grammaticus non est, sed nec fuit unquam:
Nec quisquam est felix nomine grammaticus.
Sed si quis felix præter fatum exitum unquam,
Is demum excessit grammaticos canonas.

Λουκιλλίου.

Ἐξω πτωδύφς Παρίδος καὶ καὶ, καὶ Μενελάου,
ἔνδον ἔχων πολλοὺς οἷς Ἑλένης Παρίδας.
Ego sic.

Extra doces mala tu Paridis, doces & Menelai,
Multos intus habes cur Helenes Paridas.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Παλλαδά.

Πάσαι γυνὴ χόλ' ἔσιν, ἔχουσι δ' ἀγαθὰς δὺο ὥρας,
πῶ μίαν ἐν θαλάμῳ, πῶ μίαν ἐν θανάτῳ.

LVSCINIVS.

Omnis cum mala sit mulier, geminas tamen horas
Illa bonas præstat, mortis & in thalamo.

ΕΙΣ ΔΥΣΕΙΔΕΙΣ.

Λουκιλλίου.

Ἐύχος ἔχων Ζεὺς Ὀλυμπικὴ, μήτ' ἰδὲ κρῶν
ἔλθῃς, μήτ' ἐν ὄρφ' πρὸς π' Διωγίς ὕδωρ.
καὶ σὺ ἄως Νάρκιστος ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἐναργεῖς
Τεθνήξῃ, μισῶν σαυτὴν ἕως θανάτου.

C. VRS. VELIVS.

Rostro adeo cum sis turpi, nec Olympice fontes,
Nec pete perspicuas ad loca montis aquas.
Nam facie inspecta, ueluti Narcissus, obibis
Lethifero teipsum præcipitans odio.

L A 8

Ἡ ῥίσις Καστοροῦ ἐστὶν ὅταν σκώπηται πρὸς Δίκελλα.
 σάλπιγξ δ' ἀνὰ ῥέγγη. τῆ δ' ἰσχύγι, Δρέπανον.
 Ἐν πλοίοις, ἀγκυρα. κατὰ σπείρον πρὸς ἄροτρον.
 ἄσκισρον ναύταις, ὀφθαλμοῖς κρεατῆρα.
 ναυπηγοῖς, κίνδυλα. χειροῖς δ', πρασόθυρον.
 τέκτονι, ἀξίνι. ἔτι δὲ πυλώσι, κόραξ.
 ἔντως ἐν χρήσιν σκευῶν Καστορ τετύχηκε
 ῥίσις φέρων πάσης ἀρετῶν ἐργασίας.

LVSCINIUS.

Castoris est nasus ligo cum fodit. Huic ubi sterit,
 Arguta est tuba, uindemiatur inde mucro.
 Nauibus ancora erit nasus mihi, uomer & aruis,
 Piscibus est hamus, fuscina carniuoris.
 Hinc scalprum lintres cauat, hinc uiti utile ferrum.
 Ascia tum fabris, cardoq; erit foribus.
 Breuiter est nactus Castor simul omnia naso
 Commoda, nam confert, usibus innumeris.

C. VRS. VELIUS.

Cum fodit, esse solet nasus ligo Castoris illi,
 Buccina cum sterit, falx ubi uina legit.
 Ancora nauigij accommoda, uomis arantis,
 Hamus est nautis, fuscina carniuoris.
 Ligna cauaturis scalprum, culterq; putanti,
 Ascea sed fabris, uncinus est foribus.
 Castoris hinc adeo res est accommoda nasus,
 Quem cunctis habet hic usibus appositum.

Θεοδώρου.

Ἐρμολογίαι τῆς ῥίσις, ἐπεὶ πλὴν ῥίσις λέγονται
 Ἐρμολογίαι, μικροῖς μοικρὰ χαρὶς ὁμῆθα.

C. VRS. VELIVS.

Hermocrates nasi, paruis aptamus iniqui
Grædia, si nasum dicimus Hermocratis.

Αμμιονίδου.

Αντιπόδων γυμνῶν εἴ τις πόρθοισιν ἴδῃξεν,
ἔκθεν ἀν' σπηλιῶν ἠρακλείους ἔφυγον.

MORVS.

Egerit ad Parthos, uel ad Herculis usq. columnas
Visa semel, positus uestibus, Antipatra.

Λουκιλλίου.

Ἔινδης ἔπιρον ἔχῃ Δημοσθένις. εἰ δ' ἀληθῆς
ἔβλεπεν, οὐκ ἀν' ὄλως ἔβλεπεν αὐτὸν βλέπων.

MORVS.

Te speculum fallit, speculum nam Gellia uerum
Si semel inspiceres, nūquam uerum inspiceres.

Αμμιανού.

Οὐ δύναται τῆ χερὶ Πρόκλος πῶν εἶν' ἀπρῆσθην,
τ' εἶνός τ' ἔχῃ πῶν χέρος μικροτέρω.

οὐδ' ἄλλῃ Ζεὺ σῶθ' εἰάν π' ἀρῆ. οὐ δ' ἀκούσθ',
τ' εἶνός. πρὸν δ' τ' ἀκούσθ' ἀπέχθ'.

MORVS.

Nunquam Procle manu nares emūgere possis,
Nam tua nare manus, magna licet, minor est.

Quando louē inclamas sternutans, quippe nec audis,
Tam procul ab nasus prominat aure tuum.

Παλλαδῶ.

Ο πῶν γοναῖν γε πῶν ἀμορφοῦν δυσυχῶν,
ἀλχνους ἀνάφας ἐσπίρας, σκότος βλέπθ'.

MORVS.

Qui miser uxorem de formem duxit, habebit

Vespere, iam accēso lumine adhuc tenebras.

Τοῦ αὐτῶ.

Ἡγόρασας πλουσίμους, φῦγες, μέλι, κερὸν, ὀδόντας,
 Ἐάντ' λαπόνησι ὄφιν ἄν ἠγόρασας.

MORVS.

Quur emitur fucus, coma, dens, mel, ceraq; posses
 Quum persona tibi tota minoris emis?

LVSCINIVS.

Mel, fucum, ceram, dentes emis atq; capillos,

Quur ita? Num potuit larua minoris emis?

Ιουλιανού.

Ὄφιν ἔχες σρουβῶ πανομοίτον. ἢ ῥόσι Κίρκη
 ὅς πλωτῶ μετέθηκε φύσιν, κικεῶνας πίνοντας.

Ego.

Passeri habes uultum similem, Circe ipsa reuera
 Te ex homine effecit uolucrum cyceona bibentem.

Τραϊανὸ ὁ βασιλέως.

Ἀντίον ἡλίου σήσας εἶναι. καὶ σόμα χάσκων,
 Δείξῃς τοῖς ὥραις πᾶσι παρερχομένης.

MORVS.

Si tuum ad solem statuatur nasus, hiante

Ore, bene ostendas dentibus, hora quota est.

LVSCINIVS.

Oris hient rictus, soliq; opponito nasum,

Ostendes horam dentibus ipse tuis.

ΕΙΣ ΔΥΣΩΔΕΙΣ.

Δουκιανού.

Οὔτε χίμαιρα βιοῦτον ἔπνευ καὶ κῆν ἢ κρεθ' ὄμιρον,
 οὐκ ἀγέλι ταύρων ὡς ὁ λόγος πυρίπνου,
 οὐ λήμιος σύμποσ' οὐχ ἄρπηγῶν τὰ πόδιασ',

οὐδ'

ὄνδ' ὁ Φιλοκτίτου πρὸς ὀπρσηπρωμῶνος,
ὡς τίσι παμφιφείντων Τελσίλλα χιμοίρας,
σηπιλόνας, ταύρους, ὄρνια, λημνιάδας.

IO. BAP. PIVS.

Mæonides non tale malum spirasse Chimæram
Trigeminam, aut tauros credidit igniuomos.
Non omnem Lemnon, uolucrum excrementa sororum,
Aut Philoctetæ uulnera dira pedis.

Quare iudicio populi Telefilla Chimæram
Vince, boues, sanies, Lemniadas, uolucres.

HERM. A NOVA AQUILA CO.

Tale Chimæra malum non spirat, ut author Homerus,
Non, ut fama, bouum grex ferus igniuomum,
Tota etiam Lemnos, nec foedis uentribus Harpæ,
Pes'ue Philoctetæ marcidus ille senis.

Quot numeris igniur uincis Telefilla Chimæras
Putores, tauros, Lemniadas, uolucres.
Huic dissimile non est hoc de Thaide,

MARTIALIS.

Tam male Thais olet, quàm non fullonis auari
Testa uetus, media sed modo fracta uia.

Non ab amore recens hircus, non ora leonis,
Non detracta cani transthyberina cutis.

Pullus abortiuo nec cum putrescit in ouo,
Amphora corrupto nec uiniata garo.

Virus ut hoc alio fallax permutet odore,
Deposita quoties balnea ueste petis.

Pfilotro niuet, aut acida latet oblita creta,
Aut tegitur pingui terq; quaterq; faba.

Cum bene se tutam per fraudes mille putauit,

162 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
Omnia cum fecit, Thaida Thais olet.

ΕΙΣ ΔΟΛΙΟΥΣ.

Δουκιλλίου.

Εἴ με φίλος, ἔργω με φίλος, κὲ μὴ μ' ἀδίκῃ σὺν,
ἀρχῶν τὸ βλοσπῆν πῶ φίλῳ θέμῃσ'·
πᾶσι κ' ἀνθρώποισιν ἐγὼ πρὸν κρέασονα φημι
πῶ φανερῶν ἔχθρον τ' Δολιρῆς φίλιος.
Φασὶ ἧχοι, νίκασιν ἀλιπλανέεσσι χερείους
ταῖς ὑφάλους πέτραις τῶ φανερῶν ἀσιλόδων.

IO. SLEIDANVS.

Officio mecum certes, ac desine fraudes
Nectere, si uere sum tibi amicus ego.
Perniciosus enim, quisquis simulabit amorem,
Et minus ille nocet, qui nocet usq; palam.
Quisq; latent pelago scopuli plus nauibus obsunt,
Quam, quos extanteis nauibus cernit aquis.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ.

Αδύλον.

Βουλεύς Αγαθίνε, τὸ βῆτα ἢ ζῆτ' ἐπρίω νῦν
εἰπέ πρῶτος πρῆς. Δίλτα κ' ἦν πρότερον.

C. VRS. VELIUS.

Βουλεύς Agathine, sed emptum hoc obsecro quanti
βῆτα tibi est cedo, quod modo δίλτα fuit.
Huic simile est hoc procedens,

Αδύλον.

Τοῦτ' ἢ βουλεύην εἶχες πάσαι. ἀλλὰ τὸ βῆτα
οὐκ ἴσθι γηνώσκω, δίλτα κ' ἐγράφει.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ.

Διωνίδου.

Εἰκόνα Μλωδίου γράφας Διόδωρ' ἔθικε
πλῆ

πλὴν τῷ Μενοδότῳ πᾶσιν ὁμοιοτάτων.

MORVS.

Hæc tua quam nuper pinxit Diodorus imago,
Cuiusuis magis est, q̄ tua Menodote.

IDEM.

Sic te totum isthac expressit imagine pictor,
Vt nulli tam sit, quam tibi dissimilis.

IO. SLEIDANVS.

Menodoti effigiem pinxit Diodorus, eratq̄;
Viuo Menodoto nil mage dissimile.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐράφος Δευκαλίωνα Μενίσρατε, καὶ Φαίθοντα,
Ἰτέεις τις ζώτων ἀξιόβησι πίνθη.

Ἰσὶ ἰδίοις αὐτοῦ πινθησίν. ἀξιοβήτων
ἐστὶ πυρὸς φαίθων, Δευκαλίων δ' ὕδατος.

LVSCINIVS.

Quæris Deucalion Phaëthonq̄; Menestrate pictis,
Quem capiat meritum dignus uterque locum.

Cuiq̄; suus debetur honos, hunc urere flammis,
Illum submergi protinus amne decet.

C. VRS. VELIVS.

Deucalione tibi & Phaëtonte Menestrate pictis,
Iam pretio quo sit dignus uterq̄; rogas.

Ambo sorte sua digni, munitiq̄; meretur
In flammis Phaëton, Deucalion sub aquam.

Huc allusit ad Bassum.

MARTIALIS.

Colchida quid scribis? quid scribis amice Thyestenz
Quid tibi uel Niobe Basse uel Andromachez

Materia est mihi crede tuis aptissima chartis

L 4

Deuca

164 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
Deucalion, uel si non placet hic, Phaëthon,
Λουκιλλίου.

Εἴησι γενήσας ὁ Ζηράφος Εὐτυχῶ ἕως,
οὐδ' ἴδη τῶν τέκνων οὐδ' ἴν' ὁμοιον ἔχῃ.

IOAN. SLEIDANVS.

Proles uiginti dedisti Eutychus, & tamen ipsum
Non est, qui referat filium ore patrem.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζηράφῃ, τὰς μορφὰς κλίπῃς μόνον. οὐ δύνασαι ἕ
φωνῶ συλῆσαι, χρώματι πεθομῆσαι.

IDEM.

Corpora nuda potes uerum depingere. Vocem
Addere corporibus non potes arte simul.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Τοῦ λιθίνου Διὸς ἔχθῃς ὁ κλινικὸς ἦ-φαζ Μάρκῃς,
καὶ λίθος ὤν, καὶ Ζεὺς, σήμερον ἐκφέρει.

A V S O N I V S.

Alcon hesterno signum Iouis attingit: ille
Quamuis marmoreus, uim patitur medici.

Ecce hodie iussus transferri ex aede uetusta
Effertur, quamuis sit deus atq; lapis.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ερμολέγι τὸν ἰατρὸν ἀστρολόγος Διόφαντος
ἔπε μόνους ἔπῃς ἐνεία μῆνας ἔχῃν.

καὶ κείνος γελᾷσας, πῖ μὲν ὁ Κρόνος ἐνεία μῆνῶν
φισί λέγῃ, σὺ νόσ', τὰ μὰ ἕ σύνθμαθι.

ἔπε. καὶ ἐπτείνας, μόνον ἦ-φαζ. ἢ Διόφαντος
ἄλλον ἀπὸ πίπῃν, οὐκ ἔσ' ἀπειρηγέρισον.

A V S O N I V S.

Lan

Languenti Marco dixit Diodorus haruspex
 Ad vitam non plus sex superesse dies,
 Sed medicus diuis fatiūq; potentior Alcon
 Falsum conuicit illico haruspiciū,
 Tractauitq; manū, uicturi, ni tetigisset:
 Illico nam Marco sex periere dies.

Στάτων Θ.

Ἰνδὸς Καπίτων Χρυσέω ἐπέχρισεν ὄρωντα
 οὐτῷ μὲν μακρὸν πυργὸν ἀπὸ σαδίων,
 ἄνδρα δ' ἀπὸ σαδίου, διὰ δώδεκα δ' ὄρτυγα πύχων,
 φέτερον δ' ἀπὸ σπιθαμῶν ἢ δύο δεκάμηνον.
 οὐν δ' ἀπὸ μὲν σαδίου, τῆριν οὐ βλέπει, ἐκ ὃ ἀπλάθειρον,
 καί μηνον κασιδέειν τὸν φάρον οὐ δύναται.
 ἴππον ἀπὸ σπιθαμῶν ὃ μόλις βλέπει, ἀντὶ ὃ τὸ πρὶν
 ὄρτυγος, οὐδὲ μέγαν σρονθὸν ἰδέειν δύναται.
 ἄν δὲ προσεχρίσας οὐκ ἔν φθόσῃ, οὐδὲ ἐλίφοντα
 οὐκ ἔπ μήτρ' ἰδὲν πλισίον ἑσαότα.

C. VRS. VELIVS.

Vngebat Chrysen Capito, cui culmina turris
 A' stadijs octo uisa fuere prius.
 Visus homo à stadio fuit: ad duodena coturnix
 Brachia, pes palmos per duo lende satus.
 Nunc urbem à stadio, uix cernere iugera porro
 Per duo lucentem nec Pharon ille potest.
 Sed nec equum palmi spatio: proq; alie parua
 Passeris immensi membra uidere nequit.
 Quem modo si medicus perrexit ungerē, cernet
 Admotum propius uix elephanta sibi.

Δουμιλλίου.

Ερμούνη τὸν ἰατρὸν ἰδῶν Διόφοντος ἐν ὕπνῳ,

L 5 ~~5~~ οὐκ

οὐκ ἔτ' ἀννυγέρθῃ, καὶ περ ἰαμα φέρων.

MARTIALIS.

Lotus nobiscum est hilaris, cenauit & idem,

Inuentus mane est mortuus Andragoras.

Tam subitæ mortis causam Faustine requiris?

In somnis medicum uiderat Hermocratem.

Παλλαδῶ.

Βέλτερον ἢ γεμόνος λησοκόνου θῆς κρίσιν ἐλθεῖν,

ἢ τῷ χφρουργῷ Γενναδίου παλάμας.

Ἐς μὲν ἂ φρονίας ὁσίως συγίων, κατὰ τέμψ.

ἔς δὲ λαβῶν μισθούς, εἰς ἄϊδλιω κατὰ γφ.

LVSCINIUS.

Iudicium melius fuerit subijisse latronis,

Gennadij medicas quam petijisse manus.

Ille etenim cædes sancte execratur & odit,

Hic pretium capiti, & ducit ad Elysios.

Αγαθίου.

Ἰντὴρ τίς ἐμοὶ τὸν ἐὸν φίλον ἦδ' ἐπεμψεν,

ὡς τὸ μαθεῖν παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικῶν.

ὡς δὲ τὸ μῆνιν ἄφθλ. κ., ἀλγεα μυρὶ' ἔθηκεν

ἔγνω, καὶ τὸ βίβον βίς δ' ἀκθλουθεν ἔπρε,

πρλαῖς δ' ἰφθίμουσ φυχῶς ἀϊδι προῖαψεν,

οὐκ ἔπ μιν πέμπη πρός με μαθησὸν ἄδμον.

ἔλλά μ' ἰδλὼν ὁ πατήρ, βί μὲν χάρις ἔπειν ἰταῖρε,

αὐτὰρ ὁ ποῖς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δύννατ.

καὶ ἂ ἐγὼ πρλαῖς φυχῶς ἀϊδι προῖαπῶ,

καὶ πρός τῷτ' οὐδὲν γραμματικῶν δέομαι.

Ego.

Consuevit medicus natū mihi mittere charum

A me quo liceat discere grammatica.

Qui

Qui postq̄, Irā diua refer, Posuūq̄: dolores
 Innumeros, didicū: uersus & alter quæ habet,
 Robustasq̄: animas multas præmisit ad orcum:
 Haud me iterum est natū passus adire suum.
 Sed me conspecto, tibi maxima gratia amice,
 Ex me, inquit, potuū hæc didicisse puer.
 Mito ego nanq̄: animas inferno sæpe potentes,
 Adq̄: hoc nullo opus est grammatici auxilio.

I O. SLEIDANVS.

In medica quidam mihi uir non infimus arte
 Natum, quō posset Græca sonare, dedit.
 Qui postq̄ Iliados modulari carmina prima,
 Istaq̄: iam potuit dicere uerba puer:
 Complureis orco dedit hic animasq̄: uirosq̄:
 Extemplo puerum detinet ille domi.
 Meq̄: ubi uidisset grateis tibi debeo magnas
 Inquit, At hæc natum cuncta docere queo.
 Plurima nā per me Plutoni mittitur umbra,
 Et mihi grammatici nil opus hic opera.
 Huc pertinet de medico iocus,

GEORG. ANONYMI.

Romanus quidam medicus procul ibat Athenas,
 Ut Græce Latio disceret ore loqui.
 Prima nouæ linguæ qui cum præcepta teneret,
 Iam rude Grammatices & superasset opus,
 Meonium uatem sibi mox proponit Homerum,
 Talia sunt cuius carmina scripta libro:
 Iram Pelidæ memora mihi diua superbi,
 Pestiferam Græcis quæ mala multa dedit,
 Et fortes animas sub tristia tartara misit

Hieronym

Heroum, quos nūc pallidus orcum habet.

Scilicet hæc medicus cum primum carmina legit,

Edidit insigni dicta faceta iocos:

Si meruit laudis tantum bellator Achilles,

Hæc q̄; suæ samæ gloria magna fuit,

Quòd stygio multas animas Acheronte subegit,

Pro Danais quando forinæ arma tulit:

Me reor & simili celebrabit Græcia laude,

Ars mea nam quiddam grandius instar habetis

Non quia sic gladijs, rigido nec deniq; ferro

Est unquam cædes ulla peracta mihi.

Herbis simplicibus tantum curator, ad orcum

Multorum medica corpora mitto manu.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΟΥΣ.

Διονύσιου.

Νυκτικὸς ἄρα ἔστι θανατοφόρον. ἀλλ' ὅταν ἄσπ

Δημόφιλον, θνήσκῃ κελύκος ὁ νυκτικὸς ἄρα.

IOAN. SLEIDANVS.

Nycticorax mortem cantu prædicit: At ille

Demophilo moritur triste canente melos,

Τοῦ αὐτοῦ.

Σιμόλος ὁ φάλτις, τῶν γείνωνι κατανε πάντας,

νυκτὸς ὄλης φάλλων, πλὴν ἐνὸς ὠριγίνου.

κωφὸν ἢ φύσις αὐτὸν ἐβήκει. ὕνικον αὐτοῦ

ἔτι αὐτὸ ἀκροῦς δάκρυ πειραστέριον.

IDEM.

Noctē canens tota uicinos perdidit omneis

Simylus, haud nocuū sed tamen Horigeni,

Surdus enim fuit: atq; deus, quò tanta leuaret

Damna, dedit uitæ tempora longa breui.

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ. 163

ΕΙΣ ΚΛΕΠΤΑΣ.

Λουκιλλίου.

Ἔσιδεν Ἀντίοχος πᾶν Δυσιμάχου τρίτ' ὑπάλω,
χρὴν ἔπ' ὑπάλω ἔσιδεν Ἀνσίμαχ'.

C. VRS. VELIVS.

Lysimachi pateram postquam uidisset Opheltes,
Non uidit pateram postea Lysimachus.

ΕΙΣ ΚΟΥΡΕΑΣ.

Λουκιλλίου.

Τὸν Δασύν ἐρμολόγησεν ἑστῆτι πρόθεν ἄρξεται χουριῶν
κέρην πᾶν κεφαλῶν, ὄνθ' ὄλον ὡς κεφαλῶν.

Ego sic.

Hermogenem frustra aggreditur tondere magister,
Multiplicem ob crimē nam caput haud reperit.

Aliter.

Hermogenem tonsor tonsurus, frustra requirit
Cervicem, hispidior caetera namq; fuit.

ΕΙΣ ΚΩΦΟΥΣ.

Νικίταρχου.

Δυσκώφω δύσκωφος ἐκρίνετο, κ' ἄλλο
ἢν ὁ κριτὴς βύτων τῶν δύσκωφότερος.
ἔν ὁ μὲν, ἀντίλεγεν τὸ εὐοίκιον αὐτὸν ὀφείλει
μῶν πένθ', ὅδ' ἔφη νυκτὸς ἀλιπεκίνοσα.
ἐμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς, λέγει, ὅτι τί μάχιστα;
μήτηρ ἔσθ' ὑμῖν; ἀμφοτέροι, βίφεται.

MORVS.

Li agitur, surdusq; reus, surdus fuit actor.

Ipse tamen iudex surdus utroq; magis.

Pro aedibus hic peti aēs, quinto iam mense peracto.

Ille refert, tota nocte mihi acta mola est.

Aspicit

Afficit hos iudex, & quid contenditis inquit.

An non utriq; est mater: utriq; alite.

L V S C I N I V S.

Inius forte trahit surdum, mirabile dictu,

Surdus, & his iudex surdior ipse fuit.

Εγ; domo censum in quintum mensem peit̄ actor,

Nocte reus tota dixit ego molui.

Intūhos iudex ambos. Quae l̄tis origo

Huius? ait matrem mando fouete simul.

ΕΙΣ ΛΑΙΜΑΡΓΟΥΣ.

Δουκιλλίου.

Οὐδ' ἐν ἀφῆκεν ὅπως Διονύσκ' λείψανον Αὐλοῦ

Εὐτυχίδης Διππῶν. ἦρε δὲ πάντ' ὀπίσω.

καὶ νῦν Εὐτυχίδης μὲν ἔχθ' ἔμεγα Διππὸν ἐν οἴκῳ

μὴ κληθεῖς δ' Αὐλῶ ξυροφαγεῖ καθίσας.

ΙΟΑΝ. SLEIDANVS.

Eutychides Aulo semper conuiuia, reliquit

Nil magis, & quod edat, iam nihil Aulus habet.

Aulus ab Eutychide spretus, dum lautius ille

Viuu, difficili disperit usq; fame.

Τοῦ ἀντῶ.

ἢν βραδύς Εὐτυχίδης σαρδιόδρομος, ἀλλ' ἰδὼν Διππὸν

ἔβηκεν, ὡς τε λέγην, Εὐτυχίδης πέταται.

MORVS.

Stare putes stadio Eutychides quum curreret, at quum

Curreret ad coenam, nempe uolare putes.

ΕΙΣ ΑΕΠΤΟΥΣ.

Αμμιανοῦ.

Τοῦ μικροῦ Μόκρωνα θέρουσ κασιμάδμον ἐυρῶσ

εἰς βολῶν μικροῦ τῶ τρῶδ' ἔλικυσε μῦσ.

ὅς δ'

ὅς δ' ἐν τῇ βίβλῳ φιλὸς τὸν μὺν ἀπρηνίξας,
 Ζεῦ πάτερ, εἶπεν, ἔχῃς δεύτερον ἠρακλῆα.

L V S C I N I V S.

Dormierat nanus die Macron forte sub aestu,
 Heu caua cum miserum mus pede in antra trahit.

Ille specum sonitu replet Marte ut cecidit, mus.

Alcidem ecce tibi Iuppiter hic alium.

HER. A' NOVA A Q V I L A C O.

Exiguum Macrona uidens sub sole iacentem

Mus tenero premsum traxit in antra pede.

Ast ubi iam murem breuis occidisset in antro,

Iuppiter, en tibi nunc Hercules alter, ait.

C. V R S. V E L I V S.

Paruulus aestiuo dormiuit tempore Macron

Quem sua mus gracili traxit in antra pede.

Qui leuis in fouea clamauit, mure perempto,

Iuppiter, Alcides ecce tibi alter ero.

I O. S L E I D A N V S.

Pumilio cum forte Macron sub sole cubaret,

Mus pede non magno traxit in antra uirum.

Qui simul atq; suis tantum colliserat hostem

Viribus. En ego nunc Hercules alter ait.

Δουκιλλίου.

Ἐξ ἀόμων ἰδιόχουρος ὄλον τὸν κέσμον ἔγραψεν,

εἶναι τὸ β δουκῶν ἀλκιμὰ λεπτότατον.

εἰ δὲ τί' ἦν διοφανῶς, ἔγραψεν ἄν' ἐκ διοφανῶν,

τὸ καὶ τῷ ἀόμων πρὸς π λεπτότερον.

τὰ μὲν ἄλλ' ἔγραψε συνεισάγει δὲ ἀόμων ἄν.

ἐκ βούων δ' αὐτὰς ἀλκιμὰ τοῖς ἀόμοις.

M O R V S.

Ex atomis Epicurus totum fabricat orbem
Alcime, dum nihil his credidit esse minus.

Ex te fecisset si tum Diophante fuisses,
Nempe atomis multo es tu Diophante minor.

Aut fortè ex atomis iam cætera scriberet esse,
Ast ipsas ex te scriberet esse atomos.

Τὸν αὐτῶ.

Ἰππιῶν μύρμηκι Μελίσρατος ὡς ἐλίφαντι,
δύσμορος Ἰσοπίπυς ὑπὸ Σηταῶν.
λακκοῦ εἰς δ' ὡς εἶχε τὸ κρείριον, ὠφθόνε Φισίῳ,
οὕτως ἰππιῶν ὠλεῖς, Φοκίων.

A V S O N I V S.

Faustulus insidens formicæ, ut magno elephanto,
Decidit, & terræ terga supina dedit.

Μοχλῆ; idem ad mortem est multatus calcibus eius,
Perditus ut posset vix retinere animam.

Vix tamen est fatuus: quid rides improbe liber
Quòd cecidi: cecidit non aliter Phacithon.

Δουκιλλίου.

Βονλόμδης πρὸς ὁ λιπιδος ἀπαύξατος Διόφαντος,
νῦμα λαβὼν ἀράχνης, αὐτὸν ἀπυγχόνισεν.

M O R V S.

Vt fugeret miseræ Diophantus tædia vitæ,
Vfus arachneo est stamine pro laqueo.

L V S C I N I V S.

Pygmeo est laqueus quod fecit aranea filum,
Quando miser sese strangulat atq; perit.

G. VRS. VELIVS.

Cum macer optaret laqueo Diophantus obire,
Pensilis est filo factus araneoli.

Ego sic.

Pendulus esse uolens tenuis cum olim Diophantus,
Stamine araneoli se miser ipse necat.

ΕΙΣ ΜΑΚΡΟΥΣ.

Αμμιανοῦ.

Τῷ στρατονικείῳ τῆριν ἄλλω οὐχ ὀδομεῖτε,
ἢ τῷ τοῖς ἄλλω οὐχ ὀδομεῖτε τῆριν.

C. VRS. VELIVS.

Urbem aliam Stratonicæo nunc condite ciues,
Aut istis urbem condite nunc aliam.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Παλλαδῶ.

Σιλβανὸς δύο παῖδας ἔχων, οἶνόν τε κ' ὕπνον,
οὐκ ἔπι τὰς μοῦσας, οὐδὲ φίλους Φιλίφ.
ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ λεχέων νιν εὐρροὸς ὅς φρένα θέληφ,
ἄλλος δ' ἐν θαλάμοις ῥεγχεῖσθον κρατέχφ.

IO. SLEIDANVS.

Silvano cum sint geminae, Somnūsq; Merumq;
Proles, iam musas negligū, atq; suos.
Altera delectat molles diffusa per artus,
Altera mox placido membra sopore grauat.

Αδελον.

Πῶς Φιλίφ ὦ μήτερ ἔμοῦ πλέον ἤλωσ οἶνον;
δὸς πικρῆ οἴνοιο, ἔπει γάλα ζῆπριν ἔδωκεσ.
ὦ παῖ, σὺ μὲν λίφον ἔμὸν γάλα ζῆπριν ἔπαινεσ,
νῦν δ' ἴθι πῖνε ὕδωρ, κ' σβέννυ πῶσ σὺ λίφον.

IO. SLEIDANVS.

FILIVS.

Sic'ne tibi mater Bacchus me charior ipso?
Lac puero quōdam, nunc uinum porrige mater.

M M A

ΜΑΤΕΡ.

*Nostra tibi puero manarunt ubera lacte,
Sed modo fontis aqua fuitenteis collue fauces.*

ΕΙΣ ΜΙΛΙΑΡΙΟΝ ΨΑΧΡΟΝ.

Νημέρχου.

Πυρόρασος χαλκῶν μιλιάριον Ηλιοδώρη
τὸ πῦρ πῦν θράκην ψυχρότερον βορίου.
μὴ χάμνι, μὴ φύσει. μάλιστα τὸν κρεπτόν ἐγείρει,
εἰς τὸ θέρος χαλκῶν Βαυκάλιν ὑγρόρασος.

ALCIATVS.

*Aeratum emisti miliarion Heliodore
Per Thracas flantis frigora habens Boreæ.
Ne suffla, fumum' ue cines, sumasq; laborem,
Aerata æstati Bauculis empta fuit.*

ΕΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥΣ.

Δουκιλλίου.

Φαίδρος προαγματικῶς, ἢ, τρεῖς φασ ἦρισε Ρούφος,
πὶς θάλασον γράψῃ, πὶς ὁμοιότερον.
ἀλλ' ἐν ὄσω Ρούφῳ βίβην τὰς χράμακτ' ἔμελλε,
Φαίδρῳ ἔγραφε, λαβῶν ἐπιδουκίαν ἀρχαίω.
τὴν ἥδους ἐκραιτέρως, καὶ τὰς χεῖρας εἶχ' ὀλοκλήρους,
οὐκ ἂν πῦν κεφαλῶν εἶχε, βίαυττα γράφων.

ALCIATVS.

*Acta notās Phædrus, pictor quoq; pignore certat
Rufus, uter citius scribat, uter propius.
Sed dum concretas terræ hic, soluinq; colores,
Descripsit uariam protinus ille apocham.
Sorte pedes, palmasq; pari si Phædrus habebat,
Nullius certans pictor erat capitis.*

ΕΙΣ ΟΚΝΗΡΟΥΣ.

Του̅ αν̅τ̅.

Τὴς νυκτὸς βροχόσσαις ἐν ὕπνοις πρὶτὶ Μάρκουσ ὁ ἀργὸς,
οὐκ ἔτ' ἐκθιμῆθι, μὴ πάλι τρυ βροχόσση.

LVSCINIUS.

In somnis currens Marcus piger, arcet & odit
Perpetuo somnum, currat ut haud ierum.

C. VRS. VELIVS.

Nocte fatigatus cursu per somnia Marcus
Peruigilat, ne ierum somniet ista piger.
Nos in pigrum ac somnolentum
sic iocati sumus.

Εὐδιδεσ ποαννύχι, & κ̅, ἡματα πάντα φίλυπνε
ἐνδιδιάδ̅ς, θαλάμω ρεγχομῶν & μαλακῶ.
ἀλλὰ διύπνιζου, κ̅ ἰσίων χάμν', οὐ πρὶτὶ σ' ὕπνοσ
βίτ̅, ὡσ ἐλφούσ & ἀπαλοβροφίαισ.

Sicq; Paraphrasticus
reddidimus.

Nulla tibi ad somnum nox sufficit, at mage lecto
Ipse diem stertis somniculose tuo.

Excute tu somnum potius, uigilansq; labora,
Nunq̅ etenim ut glirem, te bene somnus alet.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΑΣ.

Δουκιλλίου.

Εκ πρῶν ὁ πατήρ σε δρυῶν τέτμηκεν Ἀρίσων,

ἢ πρῶν σε μύλου κῶτα βλαβωμῶν;

ὅτ̅ ἀπὸ δρυῶσ ἐστί ποταμοφάου, ἢ ἀπὸ πείθ̅ς,

ὀρχησῶσ, Νιόβ̅ς ἐμπνοον ἀρχίτυπν.

ὡσ τε μεθανομῶζοντα λέγην, ὅπ̅ καὶ σὺ τί λιθῶ

ἤρισαι, οὐκ ἂν ἦσ ἀυθόματ̅ωσ λίθιν &.

C. VRS. VELIVS.

M z Nam

Nam quo te genitor de robore fecit Ariston,

Aut ex qua secuit te lapicida mola?

Fatidica quondam è quercu, aut ex caute recisa?

Saltator Niobes uiuus es archetypus.

Hinc adeo miror matrem si tu quoq; Phoebi

Læseris, haud ultro saxeus esse potes.

Τοῦ ἀντὶς.

Πάντα καὶ ἰσορίλιον ὄρχου μένος, ἐν τῷ μέγιστον

τῶν ἔργων περιδίων, ἠνάσσεις μεγάλας.

πᾶν μὲν ἔ Νιόβλιον ὄρχου μένος, ὡς λίθος ἔστις.

καὶ πάλιν ὠν Κοραπίου, Ζεαπίου ἐπιστά.

ἄλλ' ἰδὲ τὸ Κανόκιον ἀφύων, ὅτι καὶ εἶφος ἦν σι,

καὶ ζῶν Ζεῦλθεσ, τὸς παρ' ἰσορίλιον.

A V S O N I V S.

Deceptæ felix casus se miscuit arti:

Histrion saltauit qui Capanea ruît.

Idem qui Nioben saltauit saxeus: ut tum

Spectator ueram crediderit Nioben.

In Canace uisus multo felicior ipsa,

Quod non hic gladio uiscera diffecuit.

M O R V S.

Cætera ad historiam, quiddam tamen, id quoq; magnum

Iam tibi saltatum contra erat historiam.

Dum Nioben ageres, stabas tanq̄ lapis esses,

Quum fieres Canapeus, ecce repente cadis.

At Canacem gladio referens quum uiuus abisti,

Hoc tibi saltatum contra erat historiam.

HERM. A' NOVA A Q V I L A C O.

Omnia perbelle dum luderet histrion, tantum

Vnus hic in gens error in arte fuit.

Nam

Nam saltans Nioben subito stetit ut graue saxum.
 Cumq; foret Canapeus terga supina dedit.
 Ast ubi iam Canacem stricto mucrone referret,
 Quod uiuens abijt contra erat historiam

Παλλοιδό.

Δάφνῳ, καὶ Νιόβῳ ἀρχήσασθαι Μέμφιδ' ὀσμῶς.
 ὡς ξίλινος, Δάφνῳ. ὡς λίθινος Νιόβῳ.

A V S O N I V S.

Daphnen & Nioben saltauit simius idem:
 Ligneus ut Daphne, saxeus ut Niobe.

M O R V S.

Saltauit Nioben, saltauit Daphnida Memphis
 Ligneus ut Daphnen, saxeus ut Nioben.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Πολλιανού.

Εἰσὶ καὶ ἐν Μούσῃσιν ἱριννύδες, αἵ σε τριούσιν
 τριπλῶς, ἀνθ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
 Ζῆνον ἄνδρ' ἄλλοι γράφει πλείονα· μείζονα γὰρ ἄνδρα
 ἕξασθαι ταύτης οὐ δύναμαι μάκρυναι.

M O R V S.

Sunt etiam in Musis furia, quibus ipse poeta,
 Fis, per quas temere carmina multa facis.
 Ergo age plurima scribe precor, tibi nempe furorem
 Non ego maiorem quem precer inuenio

G E R M. B R I X I V S.

Sunt furia & Musis, quæ te fecere poetam
 Hinc sine iudicio, carmina multa facis.
 Plura ergo, precor, ede poemata, quædo precarè
 Maiorem hac nequeo Mure tibi maniam.

I O, S L E I D A N V S.

M 3 Car.

Carmina multa facis, faciunt te carmina uatem.

Quis furias Musis credat abesse suas?

Nunc precor ut scribas q̄ plurima, Nanq; precari

Maius non possum nunc (mibi crede) malum.

Αράδον.

Αἰδέω Διότμον, ὃς ἐν πέτραισι καθύπτει,

Γαργαρίων ποισὶν βῆτα καὶ ἄλφα λέγων.

Hoc Arati distichon cum in omnibus Macrobianis exem-
plaribus haecenus impressis desideraretur, primus ego nu-
per cū eundē autōrē excuderē restitui, ubi tamē paulū u-
riani, cōmonitore secutus Ianū Parrhasiū, sicq; uerti.

Miseret in petris solus Diotime sedes quòd,

Gargaream pubem betaq; & alpha docens.

Αδύλον.

Μισῶ Λάσποτα Καῖσαρ, ὅθις νείος οὐδέ πρ' οὐδέ τις

ἤρσκε κἄν εἴπρι, μῆνιν ἄφθι θεά.

ὅλλ' ἢν μὴ Πριάμου τίς ἔχη χρόνον ἡμιφάλακρος,

εἰ καὶ κυρτὸς ἄγαν, οὐ δύνατ' ἄλφα γράφειν.

ὅι δ' ὄντως ὄντως τῶτ' ἔς' ἔχον ὧ ὑπακτι Ζεῦ,

εἰς τῷ κυλύταις ἔρχετ' ἡ ὄφθα.

C. VRS. VELIUS.

Hos odi, queis nemo nouus placet optime Cæsar,

Vel si nunc, Iram dic mihi musa, canat.

Ac nisi quis Priami canus propè contigit annos

Sit licet incuruus, scire nec alpha potest.

Si uerum est, ὄ summe deum, tantummodo docti

Extiterint quosquos hernia dura tenet.

Aliuer paraphrastice.

Odi maxime Cæsar insolentes

Quosdam, nemo nouus quibus pœta

Quamuis

Quamvis egregius potest placere.
 Non si Mœonio excautus œstro
 Iram dic mihi Diua personaret.
 Ac nisi Priami peregris annos
 Iam tum edentulus atq; semicanus.
 Non si cernuus ille claudicari,
 Quicq; proficiet: nec Alpha credent
 Ipsum scribere posse non uel unum.
 Si sic res habet o' supreme regum,
 Vates nemo nec eruditus extat
 Præter coeliacos & herniosos.

ΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΣ.

Παλλαδά.

Τίννον ἀνοιδείης, ἀμαθίσατε, θρέμμα μορίης,
 ἐπὶ τί βρενθύη, μισὲν ἰδίῳ σάμῳ &.
 ἐν μὲν γραμματικῆς, ὁ πλατωνικῆς. ἀν' ἃ Πλάτωνος
 δόγματά τις ζητῆ, γραμματικῆς σὺ πόλιν.
 ἢ ἐτέρου φεύγῃς ἰδίῳ θάτερον. οὔτε δὲ τέχνῳ
 οἶδα γραμματικῶν, οὔτε πλατωνικῆς εἶ.
 πάντα μὲν οἶδα λέγῃς. ἀτίλῃς δ' ἐν πάσιν ὑπάρχεις.
 γενόμεν & πάντων, οὐδὲν ἔχῃς ἴδιον.

G. VRS. VELIVS.

O cui stultitia est altrix, audacia mater,
 Dic mihi cunctorum nescium, unde tumes?
 Inter Grammaticos conare Platonici esse,
 Grammaticumq; inter scita Platonis agis.
 Inq; aliud fugis ex alio, nec dia Platonis
 Dogmata, grammatices nec documenta tenens.
 Omnia nosse tamen te dicis, egenus ubiq;
 Cui nil gustatis omnibus est reliquum.

Αμμιανοῦ.

Εἴη Οἰκτ' γῆς κούφῃ κόνις οἰκτὲ Νείαρχε,
ἄφρα σε φηιδίως Ζεφύρωσι κύνδῃ.

ΙΟ. SLEIDANVS.

*Te puluis tegat exiguus post fata Nearchē,
Vt facile effodiant, turba molesta, canes.*

Τοῦ αὐτοῦ.

Θάλλον τρήσῃ μέλι κείνθαρος, ἢ γόλο κώνωφ,
ἢ σὺ π τρήσῃς, σκῆρπίος ὠν ἀγαθόν.
οὔτε κ' αὐτὸς ἐκὼν π τρήεις, οὔτ' ἄλλον ἀφίης.
ὡς ἀσὴρ κρονιγὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

IDEM.

*Lacte culex, & melle prius Scarabeus abundet,
Quam facias, merito quod quis amare queat.
Laude nihil dignum facis, & tamē omnibus obstas
Sydere Saturni plus metuende nequam.*

Αμμιανοῦ.

Μασαύρων ἀφελὼν δύο γράμματα Μοίρῃ τοῖ πρώτῃ,
ἄξι' εἰ τῶν τῶν ὑπὲρ τῶν κινδύνων.

MORVS.

*Mastauron elemēta tibi duo subtrahe prima,
Nemo te reliquis dignior esse potest.*

LVSCINIVS.

*Mastauron elementa duo si Marce priora
Sustuleris, reliquis tum mihi dignus eris.*

Δημοδόχου.

Καππαδόκῃ τῆτ' ἔχιδνα κελὴν δάμεν, ἀλλὰ κ' αὐτὴ
κείτθανε, γενσαυμένη ἀίματι τοῦ βόλου.

MORVS.

Vipera

*Vipera Cappadocen mordens mala, protinus hausto,
Tabifico perijt sanguine Cappadocis*

Ανπόχου.

Ψυχὴ μὲν γράται, χαλεπὴν μορφὴν δὲ χειράξοις
ῥάδιον. ἀλλ' ἴδι θι βύμπαιιν ἀμφοτέρω.

Ἐ μὲν δὲ ψυχὴς δὲ δίοστροφον ἔξω ἄγουσα
ἐν βίσι φαινομένων ἢ φύσις εἰργάσασθαι.

Ἐν δ' ἴδι τὴ μορφῆς θόρυβον καὶ σώματος ὕβριν,
πῶς ἂν τις γράται, μὴδ' ἰσιδεῖν ἐθέλων;

MORVS.

*Pingere difficile est animum, de pingere corpus,
Hoc facile est, in te sunt tamen ambo secus.*

*Nam prauos animi mores natura reuelans,
Fecit ut emineant undique perfidui.*

*Sed formæ porticæ tuæ deformia membra
Quis pingat? quando hæc cernere nemo uelut?*

ΕΙΣ ΠΟΡΑΗΝ.

Νικίρχου.

Πορδὴ ἀτρεκτείνης πολλοῦ, ἀδλίξοθι ὄυσα,
πρδὴ καὶ σὺ δὲ βαῦλον ἴτισοα μέλι θ.

ὄυκοῦν εἰ σὺ δὲ καὶ ἀτρεκτείνης πόλι πρδὴ,
βίσι βασιλευσιν ἴσω πρδὴ ἔχθ δύνοαμιν.

MORVS.

*Te crepitus perdit, nimium si uentre retentes.
Te propece emissum seruat uem crepitus.*

*Si crepitus seruare potest & perdere, nunquid
Terrificis crepitus regibus æqua potestis?*

IANVS LASCARIS.

Interimū crepitus uentris detentus in aluo:

Et seruat, blasum dum canit ille melos.

Ergo si perimū crepūus, seruatq; canendo:

Regibus imperium par habet hic crepūus.

ΕΙΣ ΠΑΡΟΡΙΣΤΑΣ.

Αμμιανοῦ.

Κἀν μέχρη ἡρακλέους σιλῶν ἔλθης πρὸρρίων,
 γῆς μέρος ἀνθρώπου πᾶσιν ἴσον σε μὲν ἴσ-
 κείσῃ δ' ἴρω ὁμοίος, ἔχων ὄβολοῦ πλῆον οὐδὲν,
 εἰς τῶν οὐκ ἔπ' οὐδὲν γῆν ἀνακλυόμενος.

MORVS.

Victor ad Herculeas penetres licet usq; columnas,

Te terræ cum alijs pars manet æqua tamen.

Iro par moriere, obolo non dñior uno,

Et tua te (sed non iam tua) soluet humi.

IOAN. SLEIDANVS.

Quamuis ad Herculeas tendant tua iura columnas,

Te capiet terræ portio parua tamen.

Nanq; iacebis humi misero infoelicior Iro

In terram uersus non modo, ut ante, tua.

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ.

Δουκιλλίου.

Χοιρίδιον, κὲ βοῦν ἀπρῶταλα, κὲ μίαν αἴγα,

ἔων χάριν ἑλιφας μισθᾶριον Μενεκλῆς.

οὔτε δὲ μοι κρινόν τι πρὸς ὀθρυαίδαυ γεγίνηται,

οὔτ' ἀπόζω κλέπταις ἢ ἀτῶ Θερμοπυλῶν.

ἀλλὰ πρὸς Εὐτυχίδιλω ἔχομεν κρίσιν, ὡς τε τι κρίει,

ἐνθάδ' ἐμοὶ Ζέρξῃς, καὶ Λακεδαιμόνιοι;

πλὴν καὶ μοῦ μνήσθῃτι νόμον χάριν. ἢ μίγα κράξω,

ἀλλὰ λέγῃ Μενεκλῆς, ἀλλὰ τὸ χοιρίδιον.

ERASMVS.

Succula, bos, & capra, mihi periere Meneclēs,

Ac

Ac merces horum nomine, pensa tibi est,
 Nec mihi cum Othryade quicquam est' ue fui' ue negoti,
 Nec fures ullos huc cito Thermopylis,
 Sed contra Eutychidem nobis lis, proinde quid hic mi,
 Aut Xerxes facit, aut quid Lacedæmonij?
 Ob pactum & de me loquere, aut clamauero clare,
 Multo aliud dicitur sus, aliud Meneclæ.
 Cum huius epigrammatis ar-
 gumento conueni & illud

MARTIALIS.

Non de ui, neq; cæde, nec ueneno,
 Sed lis est mihi de tribus capellis,
 Vicini queror has abesse furto,
 Hociudex sibi postulat probari,
 Tu Cannas, Mithrydaticumq; bellum,
 Et periuria Punici furoris,
 Et Syllas, Mariosq; Mutiosq;,
 Magna uoce sonas, manuq; tota.
 Iam dic Posthume de tribus capellis.

Αδελιον.

Εἰκὼν ἢ Σέξτον μελετᾷ, Σέξτος δὲ σιωπᾷ.
 ῥήτωρ ἢ εἰκὼν. ὁ δὲ ῥήτωρ ῥήτορος εἰκὼν.

MORVS.

Ipsæ tacet Sextus, Sexti meditatatur imago,
 Ipsa est rhetor imago, ab imagine rhetor imago est.

I V S C I N I V S.

Ecce filet rhetor Sextus, meditatatur imago,
 Recte, tum statuæ statua est, sine pectore rhetor.
 E' Secundo huius distichi uersu
 tetrastichon confinxit.

AVSO-

Ore pulchro, & ore muto scire uis qui sim? uolo:

Imago Rufi rhetoris Pictauici.

Diceret sed ille uellem rhetor hoc mi: non potest.

Cur? ipse rhetor est imago imaginis.

IDEM.

Rhetoris hic Rufi statua est: si saxea Rufus:

Cur id ais? semper saxeus ipse fuit.

Et huc referri potest eiusdem,

Rhetoris hæc Rufi statua est, nil uerius ipsa,

Ipsa adeo linguam non habet & cerebrum.

Et riget, & surda est, & non uidet, omnia Rufi,

Vnum dissimile est, mollior ille fuit.

Idem in Rufum pictum.

Hæc Rufi tabula est: nil uerius, ipse ubi Rufus?

In cathedra, quid agn? hoc quod & in tabula.

Αββιανοῦ

Ἐπὶ ἃς Ὀλομισμοὺς Φλόκιω τῶν ῥήτορι δῶρον

πέμφας, ἀντίλαβον πεντάκι διακοσίους.

καὶ νῦν μὲν φισιν ἐύζους ἀριθμῶσι πέμψα.

τὸ λιπρὺν ἢ μέλιον, πρὸς κῦπρον ἐρχόμενον.

MORVS.

Quinq; solocismis donauit rhetora Flacchū,

Quinq; statim decies reddidit ille mihi.

Nunc numero hos, inquit, paucos contentus habeto,

Mensura accipies quando redibo Cypro.

Αμμιανοῦ.

Ἀντὶν ὄρω σε Μείλων καὶ ῥήτορα. τί δὲ θαῦμα.

σφλάγγην & σιγάς; οὐδὲν ὁμοιότερον.

LYSGINIYS,

Piæc

Picte Medon rhetor, similis tibi cerneris. An non?
 Mutus eras, poterit nil simile esse magis.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥήτορος ἄδ' εἰκῶν. ὃ ᾗ ῥήτωρ, ῥήτορος εἰκῶν.
 καὶ πῶς; οὐ λοκλίφ, οὐδ' ἐν ὁμοίωτερον.

LVSCINIVS.

Rhetori est statua, & iam rhetor rhetoris Icon.
 Quid ita? si taceat nil sibi tam simile.

ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΑΣΤΕΙΣΜΑΤΑ.

Αδίσποδον.

Μὴ μύρα, μὴ σιφόνους λιθίνας σήλασι χαρίζου,
 μὴ δὲ τὸ πῦρ φλέξῃς. εἰς κενὸν ἢ διαπάνη.
 ζῶντ' μοι εἴ-π' θέλῃς, χαρίσσαι, τέφρω ᾗ μεθύσκων,
 πιλὸν τριήφης, καὶ οὐχ ὁ θανάτων τίεται.

MORVS.

Serta, ungueta, meo ne gratificare sepulchros
 Vina, focus, lapidi sumptus inanis erit.
 Hæc mihi da uiuo, cineres miscere falerno,
 Nempe lutum facere est, non dare uina mihi.

Διωνιδίου.

Μὴ πάλι μοι πρὸ δόρυον ὄτ' οὐκ ἐπ' γαστέρα πείθω,
 οὐθ' αὐτὰ, καὶ χοίρων ἄρτι τίθητε μάχη.
 οὐδ' ἂν ἐργατήροισι πρὸ σάχυν ὄμβρος ἀκαίρη
 χρῆσιμος, οὐ ναύταις ἐν λιμνῇ ζέφυρ.

C. VRS. VELIVS.

Ne cum fastidit, post sumpta cibaria, uenter
 Vbera cum fartis pone suilla mihi.
 Namq; nec agricolis post messem commodat imber
 Nec Zephyrus nautas in statione iuuat.

Σπύριων.

καὶ πίνει, καὶ τέρπει Δημόκρατος. οὐκ ἔστι αἰεὶ
πτόμεθ', οὐδ' αἰεὶ τέρπει ἔξομεθα.

καὶ σιφάνοισι κεφαλαῖς πυκνασώμεθα, καὶ μυρίσωμεθ
αὐτῶν, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρειν ἑτέροις.

οὐν ἔμοι πῆτω μέθυ βέλτερον ὄσια τὰ μὲν,
νεκρὰ δὲ Δευκαλίων αὐτὰ κρητακλυσάτω.

GERARD. BVCOLD.

*Sil letui, bibe Democrates, nam corpora nobis
Pocula non semper deliciasq; dabunt.*

*Cingamiq; caput fertis, ungamus & ante
Corpora, quam tumulo condat amara dies.*

*Nunc mea dum uiuo plus uini uiscera sumant,
Mortua Deucalion uendicet ossa sibi.*

Αντιπάθρον.

Οὐ μοι πηϊάδων φοβερὴ δύσις, οὐδὲ θαλάσσης
ὄρνυθμον στυφελῶ κῆμα πᾶσι σκηπέλω,

οὐδ' ὅταν ἀστράπη μέγας οὐρανόσ, ὡς κρηθὸν ἀνδρα
ταρβῶ, καὶ μύθων μνήμονας ὑδροπτάτας.

IDEM.

*Haud ita Pl: iadum occasus mihi terror, & alti
Fluctus aquæ circum spumea saxa fremens.*

*Aethere nec toto metuendū fulgur, ut omnis
Potor aquæ dicti qui memor esse solet.*

Ονίσου.

Μούσης νοουσιλίω φιλοπαίγμονος ἔνριβ Βάκχος,
ὦ Σπυῶν, ἐν θεῖ κῶμον ἄγων χαρίτων.

ὅτι κ' ἔλεγχον ἔχθ' γλυκερώτατον, ἐν τε γίλωπ
κίνθρον. χ' ὦ μεθύων, ἀσὸν ἰσωφρόνισον.

IDEM.

Misari memores letarum reddū lacchus

O Sycio, qui te grata referre facit.

Quandoquidē leuiter taxat, reddendōq; pungit.

Ebrius & ciuē carpere sæpe solet.

Τὸν αὐτῶ.

Αὐθελὴς ἡδύσος ἀεὶ τῆρος. ὅς δέ κ' ἀνάγκη,

ὑβρισὺς οἴνω τ' ἐστὶ, καὶ οἴνοτρη.

τὸν μὲν κ' γαίην προχέει κρύφα, τὸν δ' ὑπὸ γαίῃ

τῆραόκι πρὸς λίθου ἡχογιε πικρὸν ὕδωρ.

τῆραλυμθεῖς, χαίρογτε. τὸ δ' ὀππότεν ἡδὺ τῆβύου

μῆρον, ἐμοὶ πόσις ἀρκιον ἐφροσύνης.

IDEM.

Quē cupis, hic potus iucundus, at ille coactus

Baccho potoriq; unā inimicus erit.

Illū mitti humo tellus, hunc sæpe sub ipsa

Condit, & ad lethes stagna odiosa trahit.

Lurcones ualeant: mihi maxima gaudia sunt,

Omnibus in rebus non superasse modū.

Αὐθελὴσος Κνύμωον.

Ἀνθρώπῳ δέλις, ὅτ' ἐπίνομῳ. ἢν δέ γίνηται

ἄρθρος, ἐπ' ἀλλήλους θῆρος ἐγφρόμεθα.

MORVS.

Vespere cum bibimus homines sumus, atq; benigni.

Mane homini ficcus trux fera surgit homo.

Hactenus sine controuersia sequens Epigramma Anacre-

ontis fuisse existimatū est: Atq; nup̄ Andreas Alciat^o iure

cōsultorū facile doctissimus, Automedōti ueluti γυνσίῳ au-

tori asserunt, nō alia, quā equidē sciā, rōne ductus, q̄ qd' ἀνε-

πιπράφως Automedōtis distichō sequitur: quæ mihi fragi-

lis admodū uidetur ad id conuincendū ratio, cum multa

sint eius generis in opere epigrammatum.

Οὐ μοι μέλῃ Γύγας
 τῶ Σαρδίων ἀνακτ' ὄ,
 οὐδ' ἄριός μ' ἐ χρυσοῦ,
 οὐδ' ἐ φθονῶ τυράννοισ,
 ἐμοὶ μέλῃ μύροισι
 καὶ ταβρίχην ὑπὸ πύλων,
 ἐμοὶ μέλῃ ῥόδοισι
 καὶ ταῖς ἴφην καίριωσ.
 τὸ σήμερον μέλῃ μοι,
 τὸ δ' ἄνριον τίς οἶδε.
 τὸν ἄργυρον βρείυσας
 ἠφαίσις μοι τρίτων,
 τρίτηριον δ' ἐ καίλιον
 ἔθον δύνη βάθυνον.
 τρίψ δ' ἐ μοι κατ' ἄν τῶ
 μήδ' ἄστροσ, μήδ' ἁμαίξασ,
 μὴ συγνὸν ὠρίωνσ,
 ἀλλ' ἁμπέλουσ χλωύσασ,
 καὶ βοῦσασ γελῶντασ
 σὺν τῶσ καλῶσ Δυακίω.

MORVS.

Non est curæ mihi Gygis,
 Qui rex Sardibus imperat.
 Aurum non ego persequor,
 Reges non miser æmulor.
 Curæ est, barba suauibus
 Vnguentis mihi perfluat.
 Curæ est ut redolentibus
 Cingam tempora floribus.

Curæ

Curae sunt hodierna mi,
 Nam quis crastina nouerit?
 Tornato bene Mulciber
 Argento mihi poculum,
 Iam nunc effice concauum,
 Et quantum potes imbibum,
 Et fac illud ut ambient
 Non currus, ~~neque~~ sydera,
 Orion neque flebilis.
 Vites fac uirides mihi.
 Botri fac mihi rideant
 Pulchro cum Dionysio.

Incerto Interprete.

Iambicum dimetrum
 acatalecticum.

Non cura magnificentum
 Me principum laceffit.
 Nec emulor tyrannos,
 Nec me retentat aurum.
 Sed hoc die curabo
 Perfundier nentes.
 Comas odoribusq;
 Sertis roseis corona
 Ri tempora, crastinum sed
 Quis nouerit probe, quin
 Vulcane poculum fac
 Amplum quidem & profundum
 Quantum potes, nec intra
 Currum nec astra quaeq;
 Nec Oriona cude

N Hunc

Hunc terribilem, at uirentes.

Vites' que racemulos cum

Dulci mero, videntes,

Anacreonticos uersus sic imitatus est

LABERIUS.

Non mi cupio aurum, non diuites diuicias,

Non sceptrā curo minitantium principum.

Nil ad me triumphantes cum decoris fascibus,

Nil instructæ acies armis præfulgentibus.

Mibi est uiuendum teneris in amoribus.

Mi sunt deliciae, & suaueolentia suauiā.

Viuiamus hodie, uiuiamus dum licet,

Læti' que carpamus quicquid id est boni.

Libet nunc crines liquidis perfundere odoribus,

Interq; iocos agere & lepidas Veneres.

Quin tu age Vulcane potens, Mulciber ignee,

Excude mi amplum, insigne argenteum cymbium.

Inq; eo non mi astra, non bootem, non plidas,

Non Martem ferreū, non cruenta prælia.

Quid cum syderibus, cum Marte, cum bellis mihi?

Sed intus cude Bromiū uino malidum,

Vites' que molleis, & frondentes palmites,

Racemosq; & fluentes uirides hederas,

Amorem' que spirantē colores undiq;

Huc pertinent & Vlyxis uerba apud

Homerū Odys. l.

Οὐδ' ἔγω γέ τι Φιμί τέλος χαρικέρον εἶναι,

Ἡ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη καὶ δῆμον ἄπαντα,

Δαιτυμόνοσ δ' ἀνόσδωματ' ἀκρουάσοντ' ἀοιδόν

Ἡ μῦθι ἐξείησ, πρὸς δὲ πλῆθωσι βόπιζα.

Σίλω

Σίτου κ' κρέων, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύατων
 Οἶνοχόῳ φορέησι, καὶ ἐγχείη δ' ἀποκείασιν.
 Ταῦτ' ἴ μοι κάλλιπον ἐνὶ φρεσὶν εἶδ' ἄτ' εἶναι.

Ea sic uerit

GEORG. ANONYMVS.

Illa quidem longe est finis gratissima rerum,
 Perpetuo uacua curis traducere uitam.
 Ut si cum populi conuiuia læta frequentent,
 Auscultent Cytharæ lusus, iuuenesq; canentes,
 Stentq; cibus iuxta mensæ dapibusq; repletæ,
 Insuper adferres pleno & cratere minister,
 Infundat pateris dulcissima munera Bacchi.
 Hoc mihi nil quicquam iucundius esse uidetur.

Anacreontico affinis est Monodia
 illa de choro Sybaritico

PETRI CRINITI.

Hæc uirtus Sybaritica
 Per molles choreas uago
 Saltatu, & tremulis modis
 Exercere iuuentam.
 Gradium ualeat furens,
 Non hic horrida tympana,
 Non uultu Cicones truci, aut
 Scæuis Bistones armis.
 Sed læti atq; hilares ioci,
 Et molles Veneres simul
 Inter delicias fluant
 Grato non sine luxu,
 Sic poscit veneris calor,
 Dum noster Genius uiget.

Et blandas Charites refert:

Dulces iungite amores.

Carpamus celerem diem,

Dum vitæ breuitas monet

Et cantus teneri uocant:

Nil sub sole perennat.

Hic multum sapiet sibi

Qui magnos calices rapit

Vndantes ueteri mero,

Et se proluat auro.

Iam nunc o comites boni

Inter grandia pocula

Certemus Venerem sequi &

Dulces promere fructus.

Huc alluisse uidetur

QVINTIANVS.

Veneres, ioci, lepores,

Varioq; mensa cantu,

Variâq; cantiones,

Volucrum, choriq; amorum

Maneant domo beata,

Hodie cibo fruamur,

Dubia est dies futura.

veniet necis libido,

Rapiet cibum merumq;

Hodie cibo fruamur.

Παλλαδαῖ.

Δὸς πικρὸν ἴνα Βάκχῃ & ἄρσενιδόσφι μῆτιν ἄσπε
ῥηγνυμένης καὶ θαλαῖς ἐνυάλοισ φιάλαις.

GERAR. BVCOLD.

Da potum, ut curas animo dispellat Iacchus
 Multiplices, puro (quæ nocuere) mero.
 Μοικηλονίου.

Ἦθελον οὐ χρυσόν τε, καὶ ἄσσοι μυρία γαίης,
 οὐδ' ὅσα τοῖς θύβασ, εἶπεν Ὀμηρος, ἔχθρ.
 ἀλλ' ἴνα μοι, βροχέεσσι κύλιξ Βλάνσθε Λυαίω,
 χείλεος ἀενοῶ νόμοιοι λοουμδίου
 καὶ γεαρῶν συνέπιτε φίλων χορός. οἱ ᾗ ποτασοὶ
 ἀνέρες ἐργασίνοι, καί μινον ἐφ' ἡμερίσιν
 ἄντος ἐμοὶ γρὰς ἄλβος ἀεὶ φίλος. οὐδ' ἀλιγίζω
 τῷ χρυσιῶν ὑπόπτων, ἢ Φιόκλω κατ' ἔχων.

GERAR. BVCOLD.

Non aurum optavi, non oppida plurima terræ,
 Non quas Thebarum dixit Homerus opes,
 Sed mihi ut orbiculata Lyæo pocula spument,
 Vdæq; perpetuo labra liquore fluant.
 Turba senum ueneranda bibant sua uina sedendo,
 Dum uineta colant rustica turba sua.
 Iandudum hæc mihi uisa est uita potissima, reges
 Non moror auratos, pocula plena tenens.
 Τοῦ αὐτῶ.

Κθίζον ἐμοὶ νοσέοντι παρῖσσι δ' ἄνιος ἀνὴρ
 Ἰπῶς, ἀπώων νίκταρ ἀπὸ πείρου.
 εἶπε δ' ἕδωρ πίνθν ἀνεμῶλι. οὐδ' ἐδιδόχθῃ
 ἔπι μῶνος μερόπων οἶνον Ὀμηρ' ἔφη.
 C. VRS. VELIVS.

Visit heri inclemens ægrum, uetuitq; Lyæi
 Sumere nectareum uir medicus laticem.
 Vanus ad hæc lymphis, ait utere, nescius hic, quod
 Vina hominum instaurant robur, Homerus ait.

Astū agrotō medicus mihi nuper iniquus,
Me vitare meri pocula plena uolens.

Scilicet edoctus necdum fuit illud Homeri,
Qui scribit Baccho robur inesse suum.

Ab hoc alienū non est de Marullo hoc MORI.

Admonuit medicus lippū Theodore Marullum
Ne uinum (cæcus ni uelit esse) bibat.

Pareat ut medico (quanq̄ ægre) abstemius esse
Ecce duos totos sustinet usq; dies.

Post sicut assueti reuocatus imagine uini,
Iamq; foras medico uera minante ruit.

Ventū erat ad uinum, quū sic sua lumina moestus
Affatur, posito iam peritura mero.

Huc iter, huc me fidi duxistis ocelli,
Nunc bibite, & dulces ambo ualete duces.

Custus odor' que manent, miratur abire colorem,
In nigras subeunt lumina dum tenebras.

Hoc tamen aduersum lentū solamine casum,
Dote meri minima quod cariturus eratis

Αδύλον.

Ὠκύμορόν με κέγουσι Δακίμονός ἀνέροβς ἄσρων.

εἰ μὴ μῶν, ἀλλ' οὐ μοι τῶς Σέλευκε μέλι.

εἰς αἰδέλω πάντας, καὶ ταίβασις. εἰ δὲ τάχιον

ἡμετέρη, Μίνω θῶσπον ἐρ-φόμεθα.

πίνωμην. καὶ ἅ δὲ ἐτάτυμον εἰς ὄδον ἵππος

οἶν & , ἐπεὶ πελοῖς ἄβαστῆς εἰς αἰδέλω.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Me breui esse ferūt uinæ, qui sydera norunt.

Sed curæ non sunt ista Seleuce mihi.

Fata manent omneis certò. Minòia regna

Afficiam primus lumine cassus ego.

Quo dū non liceat pedibus peringere, Vina
Nunc potemus, Equi Bacchus eritq; loco.

Αδελιον.

Πίντε θανάτων κείσθαι κατέχων πρόσας, οὐδέ τὰ τερπνά
ζῶης, οὐδέ ἀνυγὰς ὄφθαλοι ἡελίου.

ὡς τε λαβῶν Βόκκχον ζῶρον δέπος, ἔλκε γερνῶ
Κίχκκ, καλλίστω ἀγκυρὸς ἔχων ἄλοχον.

εἰ δὲ θι ἀθάνατος ὅφθαλμοι νόσθ, ἰδί Κλεάνθης,
καὶ Ζῶων, αἰδῶν τὸν βαθὺν ὡς ἔμολον.

C. VRS. VELIVS.

Quinq; pedes spatium post fata cadaver habebis
Lucis inops, vitæ delicijsq; carens.

Sume igitur bacchi mera pocula lætus, & inter
Formosæ uxoris brachia Quinte bibas.

Si tamen æternæ est sophiæ mens gnara, Cleanthem &
Zenona ad stygiū noueris isse forum.

Αδελιον.

Ἡ πτωχῶν χαρίεσσα πανοπλίη ἀρβλάγγυνη
ἀντι, κ, δροσιρῶν ἐν πιτάλων σέφανθ.

καὶ τὸ ὀφθαλμῶσι προσέσιον ἱερὸν ὀσεῖν,
ἐγκεφάλου ψυχῆς φρούριον ἀκρότατον.

πῖνε λίγη τὸ γλύμμα, καὶ ἰδί, καὶ πῶδκθ
ἀνθια. θιούθι γιγνόμεθ' Ἰξαπίνης.

IDEM.

Pauperis hæc grata est, cum pane, lagena supellex
Et quæ voranti fronde corona madet.

Hæc quoq; summa animæ sedes, tutela cerebri
Extima defuncti calua reiecta uiri.

Hæc nos sculpta monent coena, bibe, sume corollas,
Tales supremo fimus ab interitu.

196 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
Δός μοι βύη γαίης πετρνημῆνον ἄδλν κύπελλον,
ἄς γενόμεω κρεῖνφ' ἄ κείθμ' ἀτρωθίμηνος.

MORVS.

E terra genitum, sub terram morte recondar,
Ergo lagena mihi terrea plena ueni.

C. VRS. VELIVS.

*F*ictile uas terra factum mihi dulce ministra
Qua genitum, rursum post mea fata tegar.

IOAN. SLEIDANVS.

*P*ocula da uini, Tellus quod protulit alma
Quæ genuit, quæ me condet amica sinu.

Αδελον.

Βάκχον μέζον ἄριστον, ὃ μὴ τρλν, μὴδ' ἐλάχιστον.
ἔσι κ' ἠ λύπης αἰπῶ, ὃ μανίης.

χαίρε κερνάμηνος βισὶ νύμφαις τέτραβς ἀνφς.
τῆμ' κρεῖνφ' θαλομοις ἔσιν ἐβιμόταβς.

ἔσδ' τρλνς πνεύσφεν, ἀπέσραπῆαι μδν ἔρωτας.
βαπῆζετδ' ὕπνω γείθνι τῶ θανάτου.

C. VRS. VELIVS.

*S*umere nec nimium, Bacchi ualet optimus usus
Nec minimum: hinc mœror, prouenit inde furor.

*Q*uartus & ipse tribus nymphis miscerier optat,
Tunc quoq; sic lecto conuenit ille magis.

*S*in nimius spiret, placidos auerit amores,
Mergit & hunc leto proximus ipse sopor.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΜΗΡΟΥΣ.

Παλλαδαῶ.

Μηδεις ζητήσφ μερόπων τρεῖ κρεῖνφ' θεός ἔιναι,
μὴδ' ἀρχῆς μεγάλης κρότην ὑπερφίαλον.

Τέταρτ' ἀνφς ἔσδ' ἔξε: κρεῖνφ' χθμ' ἔποιρθεῖς.

θνυτῆς

Θνητῆς εὐτυχίης μὴδὲν ἀναχόμηνθ'.
 ὡ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, ἀνελχόλων,
 μέχρι τέλους βίου μὴδὲν ἰπισάμενον.

Ego.

Non sibi diuinos mortalis quispiam honores
 Arroget, aut magni fastum amet imperij.
 Impatiens sortis humanæ Gessum olim,
 Exemplum exhibeat alta ruina tibi.
 O genus humanum, uanum, tumidum atq; superbum,
 Non nisi post fatum quod sua fata sapit.

IO. SLEIDANVS.

Quilibet humana contentus uiuere sorte,
 Nec deus, aut titulis auctior esse uelit.
 Gessum hoc docuit, Quem fors deiecit in inum
 Oblata ignarum conditione frui.
 O genus humanum nihil est te uanius uno.
 Nec nisi morte sapiis, quæ properata uenit.

ΕΙΣ ΦΕΙΔΩΛΟΥΣ.

Αδελον.

Πλουτεῖν φασί σε πάντες. ἐγὼ δὲ σε φημι πίνεσθαι,
 χρεῖσι καὶ πλούτῳ, μάρτυς Ἀπολλόφανος.
 ἂν μετέχης αὐτῶν σὺ, σὰ γίγνεται. ἂν δὲ φυλάτῃς,
 κληρονόμοις, ἅπ' νῦν γίγνεται ἄλλότριά.

MORVS.

Te ditem appellant omnes, ego plane inopem te.
 Nam faciunt usus opes, testis Apolophanes.
 Si tu utare tuis, tua fiunt, sin tua serues
 Heredi, tu iam nunc aliena facis.

Αντιφάνους.

Ἐπιζῆς κακός εἰμι, ὃ ἔχρονός εἰς πῶρον, οὕτω

καὶ τριλὸν τίκτη γῆρας ἐπερχόμενον.
 κρύπτε πῶν, οὐθ' ἀνθ' ὧν κροτάφοι ἀναδύσασθαι,
 οὐ μύρον, οὐ γλαφυρὸν γούσι πικρισμάπον,
 τιθῆξαι, πλουζῶσαν ἀφείτ μεγαλήν Διαβήνῳ,
 ἐκ τρῶν ὀβολῶν μόνον ἐνεχέμενον.

IO. SLEIDANVS.

Tempore crescit usura, Dies quoq; tempore crescunt,
 Qui te conficiet mox (mihī crede) senem.
 Inunc, & Bacchū spernas, nec tempora fertis
 Cingito, & unguentū neglige parca manus.
 Quas modo cernis opes unā cum luce relinques.
 Vixq; obolus de tot millibus unus erit.

Νικτέμενον.

Διακρύψαι Φείδων ὁ φιλάργυρος, οὐχ ὅτι θνήσκῃ,
 ἀλλ' ὅτι πέντε μνῶν πᾶν ἔργον ἐπρίσσει.
 ταυτ' ἀνθ' ἡ χάρισα αἰετῆ καὶ ὡς ὅπως ἐστὶν ἐν αὐτῇ,
 τῶν τρῶν τεχνίων ἐν π προσεμβάλετε.

MORVS.

Chrysalus heu moritur diues, dolet, ingemū, unq;
 Nemo magis tristi pectore fata tulit.
 Non quoniam ipse perit, cui nil se uilius ipso est.
 Sed nummi pereunt quatuor in tumultum.

Παλλαλαῖ.

Πλούτων μόνον πλουζῶντος ἕχθρος, ψυχῶν δὲ πένουτος.
 ὡς οἷς κληρονόμοις πλούσιον, οἷς δὲ πένειον.

LILIVS.

Diuitias locupletis habes, animam sed egenā.
 Hæredi o' diues, sed tibi solus egens.

MORVS.

Diuitias locupletis habes, inopis tibi mens est.
 O miser hæredi diues, inopsq; tibi.

Αμμιανοῦ.

Ως κῆπρον τεθυκῶς, λείπνον παρὲς θικόν Ἀπελλῆς,
 οἰόμενος βόσκην ἀντὶ φίλων πρόβατα.
 ἢν ῥαφανίς, σέρις ἢν, τῆλυς, θρίδακος πρῶσα, βολβοί.
 ὠκνον, ἠλυσμον, πῆγανον, ἀσπαραγός.
 Λείσας δ' ἐκ τούτων μὴ πρὸς χόρτον πῆξθῃ μοι,
 ἀφπνίσας θέρμους ἡμιβρεχέϊς ἔφυγον.

L V S C I N I V S .

Coenam, quid coenā: uere hortū præbet Apelles,
 Dumq; cupit socios pascere, pascit oues.
 Aegoceras, porri, raphanus, mēta, intyba, bulbi,
 Asparagus, lactuca, ocyma, ruta, aderant.
 Hinc uerū gramen parcus ne apponeret hospes,
 Liqui te male mox uncte lupine fuga.

Similis argumenti est hoc

M A R T I A L I S .

Atreus Cæcilius cucurbitarum
 Sic illas quasi filios Thyestæ
 In partes lacerat, secatq; mille.
 Custu protinus has edes in ipso
 Has prima feret, altera' ue coena,
 Has coena tibi tertia reponet,
 Hinc seras epidipnidas parabit.
 Hinc pistor fatuas faciū placentas,
 Hinc & multiplices struit tabellas,
 Et notas carionidas theatris,
 Hinc exū uarium coco minuta
 Ut lentem positam, fabamq; credas,
 Boletos imnatur, & botellos,
 Et caudam cibij, breuesq; mēnas

Hinc

200 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Hinc cellarius experitur artes,
Ut condat uario uasfer sapore,
In rutæ folium capelliana.
Sic implet grabatas, paropsidasq;
Et leues scutulas cauasq; lances,
Hoc lautum uocat, hoc putat uenustum.
Vnum ponere ferculis tot affem.

Δουκιλλίου.

Ποῖσος Δαπώνω ἐν ὕπνοισι ὁ Φιλάργυρος Ἑρμῶν,
ἐκ πῶλιωδυνίως ἀντὶν ἀπυχνόνησιν.

LYSCINIUS.

Apparat in somnis coenam cum sordidus Hermon,
Mox dolor, hinc laqueus abstulit orbe uirum.
Eis εἰχὼνα Ἀνασσαίου Βασιλέως
ἐν τῷ εὐρίπῳ.

Εἰχὼνα τοῦ Βασιλεῦς χρημοφθόρου τῶδε σιδήρου
ἀνέβησαν, ὡς χαλκῶν τελλῶν ἀπμοτέρω.
ἀντὶ φόνου, πενίης τ' ὀλοῆς, λιμοῦ τε, καὶ ὄργης,
ὅτι πάντας φθείρει ἐκ φιλοχρημοσύνης.

MORVS.

Effigiem statuere tibi rex perditior orbis
Ex ferro, ut longe uilius ære foret.
Hoc fecere fames, cædes, furor æris, egestas,
Hæc tua, quis omnes perdit auaritia.

Δουκιλλίου.

Μὲν Ασκληπιοῦδης ὁ Φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ,
καὶ τί τρεῖς φισιν φίλτατε μὴ παρ' ἐμοί;
ἤδ' ἂν δ' ὁ μὲν γελάσας, μισὸν φίλε φισὶ φοβηθεῖς,
οὐχὶ τοφῆς πρὸς τοῖς χρηζομῶν, ἀλλὰ μόνυς.

MORVS.

Murem

Murem Asclepiades ut apud se uidit auarus,
 Mus quid in æde facis, dixit amice mea?
 Mus blande arridens, tolle, inquit, amice timorem,
 Hic ego non uictum quæro, sed hospitium.

G. LILIVS.

Murem Asclepiades in tecto uidit auarus,
 Et quid apud me o mus, inquit, amice facis?
 Mus ridens, inquit, nihil o uerearis amice,
 Non abs te uictum, sed mihi quæro domum.

LVSCINIUS.

Murem Asclepiades cum uidit, dixit auarus,
 Chare domi nostræ mus quid amice facis?
 Ridens dulce, timor mus absit aui rogo, tecum
 Veni quo hic habitem sordide, non ut edam.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ,

Αμμικανού.

Οἷόν τ' ἄν πύργωνα φρενῶν τριηπικόν εἶναι,
 καὶ διὰ τῶν βίβλων φίλτατε μυσόβλων
 κείρον ἐμοὶ πηδᾶτε ταχέως, οὐδὲν γὰρ ὁ πύργων,
 φθέρων τριηπικόν, οὐχὶ φρενῶν γέγονεν.

IO. SLEIDANVS.

Credis, quod barba prudentia crescat, eoque
 Quali uel Muscas pellere possis, habes.
 Rade, mihi credens, sylvam, quæ nutriet usque
 Vermiculos, Mentem nam dare nulla potest.

Εἰς Θεμισιον τὸν φιλόσοφον, γονόμαχου
 ὑπαρχόν Κωνσταντινουπόλεως,
 ἐπὶ Οὐαλεντιανού, καὶ
 Οὐαλεντιανῆς.
 Παλλεκιδᾶ.

ΑΥΤΟΥ

Αντυσ οὐρανίης ὑπερήμωνος, ὅς τ' ἦθον ἡλθε
 ἄντογος ἀργυρίου, αἰχῆος ἀπ' ἑρίσιον.

Ἰὼα χεῖρω κρείσσων. ἀνοβάς δ' ἔγινον μέγα χεῖρω.
 Δ' ὑρ' ἀνοβάθι κέστω. νῦν ἅ' ἄνω κατέβη.

BEATVS RHENANVS

*Coelestem super axem lato argenteus axis
 Per placet, haec res usq; pudenda quidem.
 Inferius melior fueras, scandens modo peior,
 Infera quin scandis desiliens superis.*

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ γὰρ Ἰεφθὰ πωγώνος Δικέϊ Θφίον πδ' ἔτριεν,
 καὶ Ἰάγος ἐπ' ὠγών, εὐσολός ἐστι Πλάτων.

MORVS.

*Si promissa facit sapientem barba, quid obstat
 Barbatum possit quin caper esse Plato?*

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μοναχοὶ, τί βίβλ' ἔσόν δέ τις πῶς πάλι μόνους
 ὦ πλιθὺς μοναχῶν, φεισαμένη μονάδα.

BERGIVS.

*Si monachi, cur tanta cohors, cur tot simul estis?
 Quid mentimini eo nomine vos monades?
 Nos fusiis sic iambico dimetro.*

*Quid uestro inani nomine
 O monachi estis tumidi?
 Cum non genus mortalium
 Sit urbibus frequentius
 Aliud, & obuium magis?
 Falso ergo solitudinem,
 Cum tanta turba obstrepera,
 Mentini inepi ac monada
 O uestro inani nomine.*

Τοῦ ἀντῶ.

Τοῦ πωγωνοφόρου κυνικῶ τῷ βακίῳ προσαιῶν,
 ἔβλεπον ἐν δειπνῶ πλὴν μεγάλῳ θρήνῳ.
 θήριων μὲν ἢ πρῶτον ἀπέχεσθαι, ῥαφανίδων,
 μὴ δὲ τὴν δουλεύειν γαστρί λέγων ἀρετῶν.
 εὔτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδη αὐτοῦ βολβόν
 στυφνῶ, πινυτὸν ἡδὴ ἐκλεπτε νόον,
 ἤτησεν ἔτι προσδοκίαν, καὶ ἔρωτων ἀλιθῶς,
 κρούειν ἔφη βολβόν πῶς ἀρετῶν ἀδικεῖν.

MORVS.

Barbati Cynici, Baculoq; uagantis egeni
 In cœna magnam conspicimus sôphiam.
 Scilicet hic raphanis Cynicus primū atq; lupino,
 Ne uirtus uentri seruiat, abstinuit.
 At niueum postq̄ bulbum conspexi ocellis,
 Tam rigidum et sapiēs excutit ingenium.
 Flagitat atq; auide spem præter deuorat omnem,
 Virtuti bulbus, nil aũ officiet.

ΕΙΣ ΧΩΛΟΥΣ.

Παλλαδαῶ.

Χωλὸν ἔχεσθαι τὸν νοῦν, ὡς τὸν τῆλα, καὶ ἢ ἀλιθῶς
 εἰχθῶνα τῶν ἀντῶ σὺ φύσις ἐκτὸς ἔχεσθαι.

MORVS.

Clauda tibi mens est, ut pes, natura notasq;
 Exterior certas interioris habet.

G. LILIVS.

Tardus es ingenio, ut pedibus, natura etenim dat
 Exterius specimen, quod latet interius.

IO. SLEIDANVS.

Vt pes, sic animus tibi claudicat, indicioq;
 Pes fuerit, quali præditus es anima.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἦν ἔχθρ' ἔν Ερωτα, συναίχθαι ἢ πᾶς Αφροδίτῃ.
οὐκ ἀδίκως χαλκεῦ, ἔν τῶδε χωλὸν ἔχθρ'.

MARVLLVS.

Et Venus est uxor, & tu claudiusq; faberq;.

Si dederis Martem, Mulciber es Baraba.

Αδελον.

Λυσιμελοῦς Βόκιχον, καὶ λυσιμελοῦς Αφροδίτης,
γονοῦτ' ἐθυγάτηρ λυσιμελὸς τῶδε ἰσθρα.

Ego sic.

Membra humana Venus, nimiusq; ut soluit Iacchus,

Soluere sic artus nata podagra solet.

FINIS EORVM QVAE

EX SECVNDO.

ΤΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗΜΑ

ὡς κεφαλαιῶν, ex quibus hæc quæ
sequuntur, desumptimus.

ΕΙΣ

Αγαθούς ἄνδρας.	206	Γυναῖκες.	
Αγωνιστάς.		Δούλους.	226
Αδελφούς.	207	Ἡρώας.	
Ἀνδρείους.		Ἰατρούς.	229
Ἀνδρας οὐκ ἰσοσήμες.	214	Μιθύβους.	230
Ἀρχαίους τινάς.	219	Ναυαγῆσαντας.	
Ἀλιπτάς.	223	Ποιητάς.	232
Βρίφι.		Φιλοσόφους.	235

○

ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ

Εἰς Πλότωνος.

Σ Ωφροσύνη προφέρων θνητῶν, ἡθρὴ τὴ Δικαίῳ,
 ἐνθάδε καὶ τὸ ἀνὴρ θεῖος Ἀριστοκλῆς.
 εἰ δὲ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔχειν ἔποινον,
 οὐδέ τις ἔχῃ τρυφῶν, καὶ φθόρον οὐ φέρει τζ.

GVA. VERONEN.

Ante alios castus, iusti quoq; amoris amator
 Diuus Aristoclees occubat hoc tumulo.
 Si cui de cunctis magnæ est sapientia laudi,
 Maiorem hic habuit, nec comes inuidia est.

LAERTII INTERP.

Mortales cunctos excedens moribus æquis,
 Diuus Aristoclees hoc iacet in tumulo.
 Si Sophiæ quisquam præconia magna secutus,
 Hic sibi multa tulit liuor & omnis abest.

BENTINVS.

Iustitia cunctis præstas, uir hinc modesta,
 Hoc situs in tumulo diuus Aristoclees.
 Si quenq; ad magnos sapientia uexit honores,
 Hunc cura inuidiam uexit & ipsa uirum.

IOAN. SLEIDANVS.

Hic iacet ille Plato uiræ moderamine clarus,
 Diuorum numero dignus & ille Plato.
 Si quis ab ingenio laudem tulit, unicus omnem
 Occupat, & liuor carpere nulla potest.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ.

Σίμωνιδου.

Εἴτην τις, τίνας ἐὰν, τίνας παρῖδος, τί δὲ νικῆς;

Κόσμου

Κάσμηλος, Εὐαγόρον, Πύθια, πύξ, ῥόδου.

Ego sic.

Dic quis, quo genitus, cuius tu, uiceris aut quid?
Casmylus, Euagora, Rhodius sum, pythia, castu.

Alien.

Casmylus hic iaceo quondam qui Pythia castu
Vici, me genitūq; Euagoras Rhodius.

ΕΙΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ.

Αγοσθίου.

Δις δὲ ἀδελφούς ἐπέχεται τάφος· ἐν δ' ἔπιχον
ἤμαρ καὶ γενεῆς οἱ δύο, καὶ θανάτου.

LILIVS.

Quattuor hic tumulus fratres habet, una duobus
Lux & natalis, mortis & una fuit.

MORVS.

Quattuor hic tumulus fratres complectitur, ex his
Lux simul una duos & parit, & perimit.

IDEM.

Quattuor hic tumulus fratres complectitur, ex his
Proh dolor una duos lux parit, ac perimit.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ.

Ανοκρίοντι.

Κάρτιος ἐν ἡλίμοις Τιμόκριτος, οὐδὲ σάμα.
ἄρισ δ' οὐκ ἀγοσθῶν φείδετ', ἀλλὰ κρεκῶν.

MORVS.

Fortis erat bello Timocritus, hic iacet ergo.
Fortibus haud parca Mars ferè, sed timidis.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Conditur hoc saxo ualidus Timocritus armis.
Parcitur ignavis Marte uolente uiris.

Αντιπάρδον.

Ορνι Διὸς κρονίδαο διοκίβρε, τὴν χάριν ἔσσε
 γοργὸς ὑπὲρ μεγάλου τύμβου Ἀριστομένηος
 αἰθέλλω μέρπεσσι, ὅδ' ὕνεκεν ὄσον ἄριστον
 οἰωνῶν γινόμεαν, ἴσασον ὅδ' ἡμιθέων.
 Διὰ κίβριδι φοῖτον ἐφιδρήθουσι πέλας.
 ἄμυθ' δ', ἄρξοις ἀνδράσι τερπόμεοι.

G. VRS. VELIVS.

Nuntia fare louis, præpesq; uolantibus ales,
 Cur magni ad tumulum fidis Aristomenis?
 Hæc homines moneo, uolucrum quantum optima uisus
 Tantum hic heroas optimus inter erat.
 Stiparint pauide timidorum busta columbe,
 Ast ego delector fortibus usq; uiris.

Εἰς Ἐπίκουρον καὶ

Θεμισοκλῆος,

Μενάνδρου.

Χαίρε Νεοκλείδα, δίδυμον γένος. ὦν ὁ μὲν ὑμῶν
 παῖδιδα δουλοσύνας ῥύσασθ', ὅδ' ἀφροσύνας.

MORVS.

Ista Neoclidae gnatos habet urna gemellos,
 Seruicio hic patriam liberat, hic uitio.

Διοσκουρίδων.

Ἰὼ Πιτάνη Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἦλυθεν ἄπνον
 ἐπὶ ἄπρὸς ἀργείων βαύματα διεξάμηνον,
 Διφνὺς πρόρτια πάντας. ἴν' ἀμαχόντας δ' ὁ πρὸς βυβ
 παῖδ' ἰδὼν πυρραγίης Τύννηχον ἔπειθ' ἔβρι.
 Διφλοὶ κλαίει δ' ὤσαν, ἐγὼ δέ σε τέκνον, ἄδρακρυς
 θάψω, ἴν' κ' ἐμὸν καὶ Δακρυδαίμονιον.

A V S O N I V S,

Excipis

Excipis aduerso quòd pectore uulnera septem,
 Arma superueheris quòd Thrasybule tua,
 Non dolor hic patris, Pitane sed gloria maior:
 Rarum tam pulchro funere posse frui.
 Quem postquam mcesto socij posuere feretro,
 Talia magnanimus edidit orsa pater:
 Flete alios, natus lachrymis non indiget ullis,
 Et meus, & talis, & Lacedæmonius.

FRAN. PHILEL.

Exanimis Pitane clypeo Thrasybulus in acris
 Confossus septem uulneribus redijt.
 Passus ab Argiuis, quæ tergo nulla gerebat.
 Tynnichus hunc igni cum daret, hæc loquitur:
 Flere decet timidos, oculis te nate sepulchro
 Condo meum siccis ac Lacedæmonium.

CRINITVS.

Traiectus hasta pectus infensa Lacon
 Cruentus in bellum ruit
 Ac dum inter arma & hostium fertur neces
 Tandem peremptus concidit.
 Hunc postquam amici collocant mcesti rogo,
 Augentq; funus lachrymis,
 Miratus hanc inertiam parens (ait)
 Abite non prorsus uiri.
 Abite procul, o patriæ quondam genus,
 Olim Lacones uiximus.
 Quid uos inertes impios luctus datis?
 Hic natus est meus & Lacon.
 Huc pertinet quod à Plutarcho refertur.

FRAN. PHILEL.

O 2 Quod

Quod Lacedæmonius fueris tibi nate sepulchrum
 Læta paro, timidos cætera turba gemat,
 Huic non abfimile de fortia
 dine Byzantiæ.

MARVLLI.

Senferat exanimum mater Byzantia natum,
 Forte facti patrijs dum sua sacra deis.
 Vniusq; dolor totam concusserat urbem,
 Atq; erat in luctu uir, mulierq; nouo.
 Illa immota diu, postq; stata sacra peregit,
 Respicit aduerso pectore uulnus hians,
 Impositumq; suis iuuenem quæ gesserat armis,
 Et madida hostili tela maniq; nece.
 Mox nec scissa comam mater, nec territa casu,
 Fœmina, fortuna celsior ipsa sua,
 Nate aut, egregium patriæ per secula nomen,
 Quàm non degeneri funere nate iaces.
 Agnosco quæ sæpe mihi promittere suetus,
 Oraq; adhuc hosti pene tremenda tuo.
 Nunc demum peperisse iuuat, dolor omnis abesto.
 Nunquam ego te nato non bene mater ero.
 De Lacone alio.

CRINITVS.

Lacon relicta parmula
 Cum se uideret saucium
 Cedentibus passim suis
 Cruentus in bellum redit,
 Clypeoq; adepto nobili
 Inclamat ad suos statim
 Adeste, quo decurritis?

Non sunt timenda uulnera,
Præstat mori quàm cedere.

De matre Lacæna

AVSONIUS.

Mater Lacæna clypeo obarmans filium,
Cum hoc, inquit, aut in hoc redi.

POLITIANUS.

Παιδί λάρχεϊνα σάκχος πρλίμισε ἰόντι Διδούσα,
παῖ ἴφρι ἢ σὺν τῷ δ', ἢ ἰδί τῷ δ' κόν.

Eis Ἄ ἐν Θερμοπύλαις
θανόντας.

Μυριάσιν πρτὲ τῆδε Ἰσηγορίαις ἐμάχοντο
ἐν πελοποννήσου χιλιάδης τίτρῶτο.

LAVREN. VALLA.

Terdecies centum hic certarunt millibus olim
E Peloponneso bis modo mille uir.

Eis Ἄ ἀνδρῶν.

Ω ξέν' ἀπ' ἄλλον λακεδαιμονίοις, ὅτι τῆδε
κέμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πρὸ βόμφοι.

IDEM.

Nos Lacedæmonijs refer hic peregrine iacentes,
Exhibito illorum uocibus obsequio.

STRAB. INTERP.

Dic Lacedæmonijs hac hospes parte iacere,
Dum illorum rigidis iussibus obsequimur.

Eis Ἄ ἀνδρῶν.

Ακμάς ἰσηκῶν ἰδί ξηροῦ ἐλλοῖδα πῶσαν,
ταῖς ἢ μῶν ψυχαῖς κέμεθα ῥυσάμφοι.

Eis τοῖς ἀνδρῶν.

Εἰ δ' κρελῶς θνήσκῃ ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,

ἡμῖν ἐν πόσιντων ὄντ' ἀπένημα τύχη.
 ἑλλάδι δ' ἄσπεύδοντες ἐλευθερίῳ πειθεῖσθαι,
 κείμεθ' ἀγυρόντων χρωμένοι ἐλόγιη.

Ego sic.

Maxima si uirtuti, quem fortiter occubuisse,
 Fortuna hoc nobis ante alios tribuit.
 Nam asserere afflictam properantes Hellada, cuncti
 Aeterno uidentes sternimur elogio.

Πλάτωνος.

Οἱ δὲ πρὶ ἀγαίοιο βαρύνβρομον οἶδμα λιπρύντες,
 Εὐβοτάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐν μισάτω.
 χαίρει κλυτὴ πρὶτε πατρὶς ἐρέβια, χαίρειτ' ἀθύνοαι
 γέροντες ἑβοίης, χαίρει θάλασσα φίλη.

PHILOST. INTER.

Qui quōdam Aegaei uimuis salis aere profundum
 Ecbatanum, hoc campo contegimur medio.
 Patria clara olim uale Eretria, uos & Athenæ
 Vicinæ Eubœes, Ponticæ: amice uale.

Αδελφον.

Platoni tribuit Laertius.

ἑβοίης γένος ἑσπέρῳ ἐρεβίον. ἀγχι ἢ Σούσων
 κείμεθα. φεῦ, γαίης ὄσον ἀφ' ἡμετέρης.

LAER INTERP.

Eubœæ nunc gens, sed eramus Eretria fusi,
 Condimur à nostra nos regione procul.

MICHAEL BENTINVS.

Eubœæ fuimus Eretrûm genus, at prope Susas
 Condimur, heu nostra tam procul à patria.

Τύμνω.

Τὸν πρὸς βαντα νόμοις Δαμόλιον ἔκθεσιν μότιπ
 ἔλα

Ἄλακιδαιμονία, πὺν λακιδαιμόνιον.
 Θικὸν δ' ἐν προβαλαῖ βεβήσια ξίφος, ἔπειν, ὀδόντας
 ὄζυν ἰπὶ βρύχουσ' ὄια λάκκονα πυνά,
 ἔρρε κηκὸν σκυλακένμα, κηκὸν μέρι, ἔρρε πρὸ ἄδαν,
 ἔρρε, πὺν οὐ σπάρτας ἄξιον ἐβέφομβε.

*Citatur à Plutarcho huius epigram-
 matis distichon in Apoph.*

FRAN. PHILEL.

*Hunc timidum mater Damatrimon ipsa peremit
 Nec dignum matre, nec Lacedæmonium.
 Est huius argumenti & hoc paulo superius positum.*

Ερυκλον.

Ἀνικὰ τὸ πολέμου βέλασντάσιν δέξαθ' μήτηρ
 πάντα τὸν ὀπλίσιω κρόμον ὀλωλεκτότα,
 αὐτὰ βιφονίαν Δαμάτριν ἀντήκη λόγχαν,
 ἐπι δὲ πλατίων ὠσακίμα λαγόνων,
 κηκὸν κηκὸν, μὴ δ' ἐχίτω σπάρτας φέρον. οὐκ ἐκείνοσ
 ἤμπλοκον, εἰ δὲ φλοὺς ἐν μὸν ἔθρηφε γάλα.

*Citatur & illud ab eodem
 in Apophthegmatis.*

Ἐρρε κηκὸν φύτωμα δὲ σκότος οὐ δὲ σκότος,
 ἐνρώτας δὲ φλοὺς μὴ δ' ἐλάφοισι φέροι.
 ἄχρετον σκυλακένμα, κηκὸν μέρι, ἔρρε πρὸ ἄδαν,
 ἔρρε, πὺν μὴ σπάρτας ἄξιον, οὐδὲ τιμῶν.

FRAN. PHIL.

*Vade malum tenebras germen pete quenq; perosus
 Eurotas cervas ne fluat ad timidas.
 Si catulus nequam perrexeris, nō sub umbras
 Nec Sparta dignus, nec generis tūlis.*

Αδελλον.

214 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
 Ημαθίω δὲ πρώτῳ δὲ ἄρεα βῆσα Φίλιππῳ,
 ἀγοαίω κῆμοι βῶλον ἰφρατάμῳ,
 ῥίξας δὲ οὐπω βασιλεύς Ἐπρίν. εἰ δὲ πρὸς ἀνχῆ
 μείζον ἐμῷ, κ' ἔσθ' ἄιματος ἡμετέρου.

C. VRS. VELIVS.

Primus ego Aemathiam bellis agitare Philippus
 Ausus, in Aegaea sum tumultus humo.
 Rex mihi par factis nemo, si se tamen ullus
 Altius extulerit sanguinis ille mei est.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΑΣ ΟΥΚ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ.

Αδύλον.

D. Laertius sibi afferit.

Οὐ μὲν ἄν, οὐδὲ Λύκωνα παρήθιδυ, ὅπῃ κροδαλγῆς
 κείτθανε, θαυμάζω τῶς μόλις αἰ' ἐγώ,
 κῆν ὄντως αἰδασο μακρῶν ὁδῶν, ἀνπρὶν ὄπρασιν
 ἀλλωρίοις βασιλέας, ἰδραμε νυκτὶ μίση

LAER. INTERP.

Prætereunda mihi non sunt et fata Lyconis,
 Fecerat infirmum quem valetudo pedis.
 Namq; pede alterius semper cum nixus adiret,
 Tam longam miror nocte uolasse uiam.

Αδύλον.

Θάψεν ὁ με κτείνων κρυπτόν φόνον, εἰ δὲ με τύμβῳ
 Δωρεΐτζ, ζῶν ἀνπτύχοι χάριζε.

IOAN. SLEIDANVS.

Abdidit hac tellure latro me fraude necatum.
 O uinam talem sentiat ille nocem.

Αδύλον.

Ζωῶν συλίσας, Δωρῆ τάφον· ἀλλό με κρύπτες,
 ἐν θάψες. ζῶν κρεῖ ὑπὸς ὄναιο τάφον.

IDEM,

Occultas modo, non sepelis me lumine uitæ
Exutum, Tibi nunc talia busta precor.

Αδελον.

Κἄν με κρετακρύπτῃς ὡς οὐδένος ἀνδρὸς ὀρώμετος,
ἔμμοι δίκης κρεθορᾷ πάντα τὰ γιγνόμενα.

ALCIATVS.

Me sep elis tanq̄ nemo conspexerit: atqui
Iustitiæ ipse oculus omnia facta uidet.

IO. SLEIDANVS.

Me licet occultes ueluti sine teste peremptum,
Hæc tamen usq; uident uindictis ora dei.

Πλάτωνος.

Αστέρως ἐισάθρη ἄστρ' ἑμὸς. εἶθε γνοίμιβ
οὐρανός, ὡς πολλοῖς ἔμμοισιν εἰς σὶ βλέπω.

GVA. VERONEN.

Ardentes stellas lucens mea stella tueris,
Coelum utinam fierem, te ut multo lumine cernam.

LAER. INTERP.

O utinam coelum fierem cum sydera cernis
Stella mea, ut multo lumine te aspicerem.

BENTINVS.

O utinam coelum fierem cum sydera cernis
Mi stella, ut multis in te oculis tuerer.

Τοῦ ἀντῶ.

ἄστρ' πρὶν μὲν ἑλαμπθε ἐν τροῖσιν ἰώος.
νῦν δὲ θανὼν, λάμπεις ἄστρ' ἐν φθιμένοισιν

AVSONIVS.

Stella prius superis fulgebas lucifer, at nunc
Extinctus cassis lumine uesper eris.

GVA. VERONEN.

Stella

ΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

*Stella prius fulgebas lucifer, at nunc
Hesperus ah fulges manibus occiduus.*

BENTINVS.

*Iamdudum uiuis lucebas lucifer, at nunc
Extinctus luces Hesperus Elysiis.*

LAER. INTERP.

*Iamdudū sydus lucebas uiuentibus matutinum
Nunc Hesperus fulges uita functus mortuis.*

IDEM.

*Iamdudū uiuis fulgebas lucifer, at nunc
Defunctis luces Hesperus exanimis.*

MARVLLVS.

*Lucebas superis mea Lucia lucida Phoebe,
At nunc Persephone tertia regna tenes.*

PLATONIS est & hoc,

Τὴν ψυχὴν Ἀγάθωνος φιλῶν ἰδὴ χεῖρας ἔχον.
ἦλθε ἅ τλήμων ὡς διαβιβόμενον.

GELLIVS.

*Suauia dans Agathoni animam ipse in labra tenebam,
Aegra etenim properans tanq̄ abitura fuit.
Amicus quidam Gellij non ἀμυνόμενος, in plures uersiculos
licentius liberiusq̄ uertit.*

*Dum semhiulco suauio
Meum puellum suauior,
Dulcemq̄; florem spiritus
Duco ex aperto tramite,
Anima agra & saucia
Cucurrū ad labias mihi.
Rictum' que oris peruium,
Et labra pueri mollia*

Rimata

Rimata iueneri transitus
 Vt transleret nūiur.
 Tum si moræ quid plusculæ
 Fuisset in coitu osculi
 Amoris igne percita
 Transisset, & me linqueret,
 Et mira prosum res foret
 Vt ad me fierem mortuus,
 Ad puerū intus uiuerem.

Huc allustit

CRINITVS.

Cum te Neera suauior,
 Gratumq; florem spirans
 E semiulcis suauis
 Per mutuas uices traho:
 Tum mi labella pressula
 Tenello amore saucia,
 Animam tenere gestiunt,
 Ne se relinquat protinus:
 Tuisq; labris mollibus
 Decepta dulci suauio
 Sensim reperto transitu
 Labatur in pectus tuum,
 Et dicat esse gratius
 Seruare tam bonos lares,
 Tecumq; semper uiuere,
 Vbi alma Cypris incalet,
 Blandus que germinat lepor
 Et grata lufitat charis.
 Quod si Neera aduenerit,

Ut igne amoris percita
 Animula mea misellula
 Me linquat in coetu osculi,
 Et me relicto transeat.
 Remitte quam primum potes,
 Et redde mi vitam precor,
 Ut seruiam semper tibi,
 Fidemq; firmam comprobem.

Videtur & huc alluisse

MARULLVS.

Suauiolum inuitæ rapio dum casta Neæra,
 Imprudens uestris liqui animam in labijs.
 Exanimusq; diu, cum nec per se ipsa rediret,
 Et mora letalis quantulacunq; foret,
 Misi cor quæ situm animam, sed cor quoq; blandiæ
 Captum oculis nunquam deinde mihi redijt.
 Quod nisi suauiole, flammam quoq; casta Neæra
 Hausissem, quæ me sustinet exanimum.
 Ille dies misero mihi crede supremus amanti
 Luxisset, rapui cum tibi suauiolum.
 Cum hoc argumento ferè conueniunt uersus
 illi quos citat A. Cælius,

Q. CATULLI.

Aufuge mi animus, credo (ut solet) ad Theotimum
 Deuena, sic est, per fugium illud habet.
 Quid si non interdixem ne illuc fugiuum
 Mitteret ad se intro? sed magis eijceret,
 Ibimus quæ situm, uerum, ne ipsi teneamur,
 Formido, quid ago? da Venus consilium.
 Extat & de forma Roscij elegantiss. hoc

EIVSDEM.

Constiteram exorientem auroram forte salutans,

Cum subito à læua Roscius exoritur.

Pace mihi liceat cælestes dicere uestra,

Mortalis uisum pulchrior esse deo.

Αλιπποδον. δι δέ, Νέρων.

Εμοῦ θανόντος, γαίᾳ μὴ χύτω πυρί.

οὐδ' ἐν μέλῃ μοι. τὰ μὲν δ' ἡγεῖσθε ἔχθ.

ALCIA TVS.

Me terra functo misceatur ignibus,

Id curo nihil, mea probe se continent.

Σιμωνίδου.

Πολλὰ φαγών, καὶ πολλὰ πίνων, καὶ πολλὰ κρημ' εἰπών,

ἀνθρώπων, κέῃ μοι Τιμοκρέων ῥόδου.

VOLATERRANVS.

Multa bibens, tum multa uorans, male deniq; dicens

Multis, hic iaceo, Timocreon Rhodius.

Καλλιμάχου.

Δαίμονα τίς δ' ἐν οἴδῃ τὸν αὔριον; ἠνίχα καὶ σέ

χαρμῶν ὀφθαλμοῖς χθιδὸν ἐν ἡμετέροις,

τῆ ἰτέρῃ κλαύσαντος ἐθάρμοδον οὐδ' ἐν ἐκείνου

εἶσε πατήρ Διοφῶν χρημ' ἀνιρῶτερον.

IO. SLEIDANVS.

Visui heri nobis longo dignissimus aëro

Charmius, in terram conditus est hodie.

Ulla fuit soboles multum dilecta parenti.

Vsq; eadeo nullus crastina nouit homo.

EIS APXAIΟΥΣ ΤΙΝΑΣ.

Εἰς Σαρδανόπαλον.

Εὐ εἰδώς ὅτι θνητὸς ἔφους, τὸν θυμὸν ἄλλος.

τις πρῶτος θαλίῃσι. θανάτῃσι, οὐτὶ ὄνυσσι.
 καὶ ἢ ἐγὼ σποδὸς εἶμι, νίνου μεγάλῃσι βασιλεύσας
 πᾶσ' ἔχω, ὅσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος,
 τέρπν' ἰδέσθω. τὰς ἢ γράλλας, καὶ ὄλβια κείνα, κλήθηται.
 ἢ δὲ θῆσι βιβλίῳ πρῶτος ἀνθρώποισι.

INTERP. STRA.

Ede bibe lude. &

Cum te mortalem noris, presentibus exple
 Delitijis animum, post mortem nulla voluptas.
 Namq; ego sum pulvis, qui nuper tanta tenebam.
 Hec habeo quæ edi, quæq; exaturata libido
 Hausti, at illa manet multa, & præclara relicta.
 Hoc sapiens uitæ mortalibus est documentum.

Eis Νιδβλω.

Αγαθίου.

Ο πύμβος οὐτός, ἐνδον οὐκ ἔχη νεκρόν.
 ὁ νεκρὸς οὐτός, ἐκὸς οὐκ ἔχη τάφον.
 ἄλλ' αὐτὸς αὐτοῦ νεκρὸς ἐστὶ, καὶ τὰ φθ.

AVSONIVS.

Habet sepulchrum non id intus mortuum,
 Habet nec ipse mortuus bustum super.
 Sibi sed est ipse hic sepulchrum & mortuus.

POLITIANVS.

Hoc est sepulchrum intus cadauer non habens,
 Hoc est cadauer & sepulchrum non habens,
 Sed est idem cadauer & sepulchrum sibi.

C. VRS. VELIVS.

Hoc in sepulchro mortuus non conditur,
 Et conditorium hic habet nec mortuus,
 Bustum sed ipse est sibi, nemq; mortuus.

Εἰς Ἡρώ, καὶ Διόανδρον.

Ἀντιπάρου.

Οὗτος ὁ Διόανδροιο Διοκπλοος, οὗτος ὁ τῆν Ζεῦ
 πρῶτος, ὁ μὴ μούνω τῶν φιλέοντι βαρύν.
 ταῦθ' Ἡρώς τὰ πάροιθεν ἐπαύλια. τῶν τῶ πύργου
 λείψανον. ὁ προδότης ὡς ἐπέκλει λύνος.
 κρινὸς δ' ἀμφοτέρους ὁ δ' ἔχθη τάφος. εἰσέτι κ, νῦν
 κείνω τῶν φθονερῶ μεμφομένων ἀνέμω.

GVI IEL. DE MARA.

Hic est tranatus, miseri & uectura Leandri.
 Hoc fretum amatori stat reliquias graue.
 Nobilis hæc herus domus extitit, hæc quoq; turris
 Reliquiæ, hic Veneris signa lucerna dedit.
 Hos ambos commune tenet monumentum, etiam nunc
 Veni execrantes illius inuidiam.

Εἰς Τίμων καὶ τὸν μισάνθρωπον.

Ενθάδ' ἀπὸ τῶν ῥήξεως ψυχῶν βαρυνθαιμίμονα, κείμαι,
 ὄνομα δ' οὐ πένοντα. κακὸν ἔ, κακὸς ἀπὸ τοῦ ἔ.

VOLATER.

Hic sum post uitam miseramq; inopemq; sepultus:
 Nomen ne quæras, dii lector te male perdant.

IO. SLEIDANVS.

Hic iaceo postq; mea spiritus ossa reliquit:
 Nomen coelabo, uobis aduersa precatus.

Εἰς τὸν ἀντὶν.

Καλλιμάχου.

Τίμων, οὐκ ἔτ' ἐστὶ, τί σοι φάσθ' ἢ σκότος ἔχθρον
 ἢ σκότος ὑμῶν ἢ πλείονος εἶν' αἰδῆ.

IO. SLEIDANVS.

Ten' magis oblectant superi, uel regia Diu?

P lam

Iam superi, Multos regia Dantis habet. TIMON.

Ομήρου.

Homero tribuit Herodotus. Sunt tamen ut testatur Laer-
tius, qui Cleobulo tribuant.

Χηλίη παρ' ἔνος εἶμι, Μίδου δ' ἰδὴ σήμα κ' εἶμαι
ἔστ' ἄν' ὕδωρ τι ῥέει, κ' ἄνδρα μακρὰ τι βήλοι,
ἠελίος τ' ἀνιῶν λαμπροί, λαμπρὰ τε σιλῶν,
καὶ πρῶτοι ῥέωσιν, ἀνακλύζῃ τε θάλασσα
ἀντὰ τῆς Μιδίουσας πρυκλαύσω ἰδὴ τῆς βῆ
ἀπὸ κλέω παριούσι, Μίδου ὅτι τῆς τὴν ἀπῆαι.

LAER. INTERP.

Aenea uirgo Midæ celebri sum nixa sepulchro,
Alluit unda flumen, & plurima germinat arbos,
Phœbus at exoriens, & splendida luna resulget,
Flumina labuntur, placidæ de montibus undæ
Littora commiscent, deflecto hic marmore multum
Flucta, Midam moneo qui præterit esse sepultum.

BENTINVS.

Aenea sum uirgo Midæ quæ incumbo sepulchro.
Dum fluit unda leuis, sublimis nascitur arbor,
Dum sol exoriens, & splendida luna relucet,
Dum fluij labuntur, inundant littora fluctus
Hic constanter ago, lachrymisq; in litore tincto
Fixa, Midam moneo, hic tumulatum chare uiator.

VITVS.

Virginis ora gero solido conflata metallo
Præsidium formata Midæ custosq; sepulchri.
Huc dulcis fluat unda, ferat quoq; terra uirentes
Arboribus sylvas, & gramina uestiat agros,
Ipseq; sol radijs luceſcat & aurea phœbe.

Interim

Interim ego hic maneo monumentaq; tristia seruo.
Hoc bustum ut regis ex me sciat esse uiator.

ΕΙΣ ΑΥΑΗΤΑΣ.

Αδελον.

Ορφεύς μὲν κιθάρα πλείστον γέρας ἔλιξ θνητῶν,

Νέστωρ δὲ γλώσσης ἠδυσολόγον ὄφιν.

Τηλέφωνα δ' ἑπέων, τραυίστωρ θέτος Ομηρῶ.

Τηλεφώνης δ' ἄλλοις, ὃν τάφος ἐστὶν ὄσθ.

IO. SLEIDANVS.

Orpheæ cytharæ celebratur gloria semper.

Nestoris est linguæ suauiloquentis honos.

Carmine Homerus habet laudem multiscius omnem.

Telephanes tibia. Hic cuius ossa iacent.

ΕΙΣ ΒΡΕΦΗ.

Λουκιανῶ.

Παιδῶς με πενταέτιρον ἀκισθία θυμὸν ἔχοντος,

νηλεῆς αἰδώς ἤρπασε Καλλίμαχον.

Ἄλλῶς με μὴ κλαίοις, καὶ βίβλιον μετέχον

παύρον, καὶ παύρων τῶν βίβλιον κρατῶν.

C. VRS. VELIVS.

Quinquennem rapuit puerum immiserabilis Orcus

Curarum uacuum nomine Callimachum.

Sed me flere caue, nam paucos, ut breuis, annos

Vixi, sic uitæ pauca sinistra tuli.

IO. SLEIDANVS.

Callimachus quinquennis ego puer atra subiui

Limina Plutonis, curaq; nulla fui.

Parcite sed lachrymis, Vnam ut mihi parca negauit

Longam. Sic uita incommoda nulla dedit.

P a E is

Εἰς Λαΐδαν.

Αγαθόν.

Ερπων εἰς ἐφύρω, τάφον ἰδρακην ἀμφιπέλευθον
 λαΐδος ἀρχαίης, ὡς ἔχ' ἀραγμα λήγῃ.
 Δάκρυ δ' ἰδασσείσας, χαίροις τύνασι. ἐκ δ' ἀκροῦ
 οἰκτεῖρω σε ἔφην, ἦν πάρος οὐκ ἰδόμεν.
 ὣ τρῶν ἠϊθέων νόον ἤχεχθ'· ἀλλ' ἴδ' ἄλθλιον
 ναίης, ἀγλαίῳ ἐν χθονὶ κρηθεμνίῳ.

IO. SLEIDANVS.

Laidis antiquæ uidi monimenta Corinthi.

Nam fuit indicio litera sculpta mihi.

Tum plorans dixi, Mulier sis salua, Tibiq;

Quam prius haud uidi, lachryma nostra detur.

O quoties magnos læsisti perfida reges,

Quæ nunc sub terra putre cadauer habes.

Αἰασθόν.

Εἴησι Καλλικράτεια, κ' ἐν νία τένα τεχρῶσα,
 οὐδ' ἐνός, οὐδ' ἐμῆς ἰδρακόμεν θάνατον.
 ἀλλ' ἔχεχ' ἐν, κ' πέντε διηνυσάμεν ἐνιαυτῶν,
 σκύπῳνι βομερῶν οὐκ ἰδθῆσα χεῖρα.

AVSONIUS.

Viginti atq; nouem generici Callicrateæ

Nullius sexus mors mihi uisa fuit.

Sed centum & quinque expleui bene messibus annos,

In tremulam baculo non subeunte manum.

Σαπφῶς

Τιμάδος ἀδ' ἐχόνις. τῶν, δὲ πρὸ γάμοιο θανούσαν.
 Λέξαθ' Φερσεφόναις κυάνιος θάλαμ' ὄ.
 ἄς κ' ἀπ' φθιμνίας, πᾶσαι νεοθηγί χαλιδ
 ἄλικθ' ἰμερτῶν κρατὸς ἔθουθ' ἰχόμαιν.

POLI-

POLITIANVS.

Timadis hic puluis, quæ dulces ante hymenæos
 Excepta est nigro Persephones thalamo.
 Illius heu fato cunctæ de uertice amatam
 Aequales ferro subsecuere comam.

Ασκληπιάδου.

Αρχιόνασσαν ἔχω πᾶν ἐν κολοφῶν ὄϊταίραν,
 ἃς καὶ ἰδὼν ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἔζει ἔρωσ.
 ἢν νέον ἠβήσασσαν ἀπὸ δρέφαντος ἔρασσῶν,
 πρῶτον βόλοι διασῆς ἦλθετε πυρραγίης.

Epigramma hoc Platoni tribuit Diog.

Laërtius, sicq; refert.

Αρχιόνασσαν ἔχω, πᾶν ἐν κολοφῶν ὄϊταίραν,
 ἢς καὶ ἰδὼν ῥυτίδων ἔζει δρυμὺς ἔρωσ.
 ἢ δαφνοῖ, νέον τὸς ἀπαντήσσαντος ἐκείνης
 πρῶτον πλοῦν, δι' ὅσους ἦλθετε πυρραγίης.

POLITIANVS.

Archeanassa mihi meretrix Colophonis nunc est
 Cuius ὄϊ in rugis insidet acer amor.
 Ah miseri à prima tetigit quos illa iuuenta
 Igne suo, medij uos rapuere rogi.

INTERP. LAER.

Archeanassa iacet meretrix Colophonis, in ore
 Illius ægrotæ sedit acerbus amor.
 O miseri duxit quos fors inimica uagantes
 In tam crudelem lumina ferre rogam.

BENTINVS.

Archeanassa mihi est meretrix Colophonis, seris
 Cuius ὄϊ in rugis sedit acerbus amor.
 Quas miseri flammæ, per quanta incendia ab istis
 P 6 Libata

Libata illa quibus prima iuuenta fuit.

Αδελιον.

Ορᾶς πρόσωπῳ Κασσιῆς τὸ σῶφρον ὄ;
 εἰ καὶ τεθνηκε, τοῖς ἀρεταῖς γνωρίζεται.
 Ψυχῆς δὲ κάλλος μάλλον, ἢ τῶ σώματός.

C. VRS. VELIVS.

Nunquid pudicæ Cassiæ uultum uides?
 Defuncta quis nota uirtute est sua,
 Animæ est uenustas corporis præstantior.

Αλιερ.

An ora cernis hæc pudica Cassiæ?
 Virtute claret ipsa quis mortua,
 Præstat decori corporis mentis decor.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ.

Δαμοσίου.

Ζωσίμῳ, ἢ πρὶν εὐῶσα μόνῳ τῷ σώματι Δούλῳ,
 καὶ τῷ σώματι νῦν ἔνθεν ἐλευθερίῳ.

MORVS.

Ante fui solo Sosime corpore serua,
 Nunc fato pars est hæc quoq; missa manu.

Αδελιον.

Μόνης οὗτος ἀνὴρ ἦν ζῶν πρῶτε· νῦν δὲ τεθνηκώς,
 ἴσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται.

MORVS.

Hic seruus dum uixit erat, nunc mortuus idem,
 Non quæ tu Dari magne minora potest.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Viuus, erat miser hic, Sed nunc post fata Dareo
 Magnifico seruus non minus iste potest.

ΕΙΣ ΗΡΩΑΣ,

Εἰς

Eis Δαίρτιω.

Αδελφωζον.

Ἐν χθρῆ, πέρην ὁ πρῶτος χρόνος, οὐδὲ σιδέρου
 φείδεται, ἀλλὰ μὴ πάντ' ὀλίγη διαπόνη.
 ὡς κ', Δαίρτακο κ' δ' ἦριον. ὁ χειρὸν αὐτῶς
 βαῖον ἄτρ, φυχρῶν λείβεται ἔνετ' ἦ.
 οὐνομα μὲν ἦρωος ἀεὶ νέον. οὐ δ' ἄοιδῶς
 ἀμβλύνειν αἰῶν κῆν ἐβέλη, δύνεται.

IO. SLEIDANVS.

Saxa cauat tempus, ferro nec tempora parcut.

Omnia sed mollit tempore longa dies.

Lacrta sic busta terit quoq; litora propter

Aethere de summo defluit imber aquis.

Immortale sed heu nomen dolere uelustas

Herois, Musa uindice, nulla potest.

Eis Ετεουκίος κ', Πολυνείκων.

Βιάνορ Θ.

Οἰδιπιδος παίδων, εὐβι τάφος, ἀλλ' ὁ ποιῶλης

τύμβος, ἐπ' ἔρντων αἰδ' ἀνετ' Δοράτων.

κείνουσ' οὐτ' αἰδὺς ἐδαμάσασθ. κῆν ἀχέροντι

μάρονται. κείνων χῶτόφος ἀντίπαλος.

κ' πύρι πῦρ ἠλεξέαν ἑοικτίον. ὡ' ἐλεφνοὶ

παῖδ' ἄχοιμῶτων ἀ-τάμνοι Δοράτων.

AVSONIVS.

Nec stygijs lucis incunt sua foedera fratres

Oedipodionidae de misero ah miseri.

Nanq; etiam ex uno surgentes aggere flammæ

In diuersa sui dissiliunt cineris.

Infandos iuuenes, quos nec discordia cassos

Luce, nec in semet inquit atrox animus.

P 4 Atq;

Atq; utinam & Thebas quissent partirier ipsas,
Regnorum et metas, ut cinerum nebulas.

Εἰς Ἀχιλλίαν καὶ Πάριον.

Ἀνδρὲ δ' ὦ φίλῳτιπ, κ' ἐν τεύχεσσιν ἄριστω,
χαίριζον, αἰακίδι, καὶ σὺ μηροιστάδι.

IO. SLEIDANVS.

Insignes pietate, simul præstantibus armis
Saluete, Æacida, tuq; Menœtiada.

Εἰς Αἴαντα.

Ἀσκληπιάδου.

Α δ' ἐγὼ ἄτλάμων ἄριτὰ πρὸς ἔσθ' ἄν κείθιμω
Αἴαντες τύμβω, κ' φραμύνα πλοκάμους.

θυμὸν ἄχθ' ἐμὲ γὰρ βεβόλημ' ἴνα, ὅννευ' ἄχαρισ
ἄδολόφρων ἄπῶτα, κ' ῥῆισον ἐμοῦ κέκριτ'.

C. VRS. VELIVS.

Dilaniata comas, uisu miserabilis eheu
Confideo ad cineres hic Telamoniadae.

Ista dolore graui, mihi quòd fraus callida quondā
Iudicibus Crais ante locata fuit.

Εἰς τὸ ἄντ'.

Ἐκτωρ Αἴαντι ξίφος ὠπάσιν, ἐκ τρι δ' Αἴας
ζωστῆρ' ἀμφοτέρων ἢ χάρις, εἰς θάνατος.

ERASMVS.

Aiaci datus ensis, ab Hectore, baltheus Aiace
Hectori, utriq; suum donum erat exiio.

Εἰς τὸ ἄντ'.

Πικρῶν ἀλλήλοισ ἐκτωρ χάριν, ἠδ' ἐφείρασσι
Αἴας, ἐκ πλέμου μνήμ' ἔτρηον φίλις.

Ἐκτωρ ἔφ' ἔστ' ἔρα λαβῶν, ξίφος ἔμπαλι δῶκεν.
τῶν δ' χάριν δῶρων, πέτρασαν ἐν θανάτῳ.

ἄξιφθ' ἔλα' αἴαντα μεμνόμενα. ἢ, πάλι φέρει,
 ἔιλκυσε πριαμίδω δίφρῳ συρόμενον.
 ἔντως δ' ἔχθρῶν ἀντικτόνα πέμπει δῶρα,
 ἐν χάριτος προφάσῃ μοῖραν ἔχοντα μέρος.
 Huius epigrammatis ultimum distichon sic uertit

ERASMVS.

Atq; ita ab hoste hosti ueniunt letalia dona,
 Quae studij specie fata necemq; ferunt.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

ΑΔΗΛΟΝ.

Θεογαλός Ἴπποκράτης, κῶος γένος, ἐνθάδε κείτῃ,
 Φοίβου ἀτ' ῥίζης ἀθανάτου γυγαῖος,
 πλείστα βόπαια νόσων σήσας ὅπλοισι υγιείης,
 δόξαν ἔλων πρὸς ἅπαντας οὐ τύχη, ἀλλὰ τέχνη.

MORVS.

Thessalus Hippocrates, Cois genere, hac iacet urna,
 Phoebi immortalis semine progenitus.
 Crebra trophea tulit morborum armis medicinae,
 Laus cui magna, nec id sorte, sed arte fuit.

ΑΔΗΛΟΝ.

Πανσανίω ἱερὸν ἐπώνυμον Ἀρχίτῳ ἦν,
 ἔν δ' ἄσκληπιάδω πατρὶς ἔραφε κένης.
 ὡς πλείους κρυφαῖσι μαραινομήνους ὑπ' νόθῳ
 φῶτασ, ἀπίσρεφεν Περσεφόνουσ θαλάμων.
 Empedocli tribuit Diogenes Laertius,
 apud quem sic legitur.

Πανσανίω ἱερὸν ἐπώνυμον, Ἀρχίτῳ ἦν,
 φῶτ' ἄσκληπιάδω πατρὶς ἔραφε Γέλασ
 πρὸς ἅπαντας μαραινομήνους χειμαζοῖσι
 φῶτασ, ἀπίσρεφεν Περσεφόνουσ ἀδύτων.

Pausaniae medico Anchiæ cognomine nato

Asclepiadeo patria clara Gela est.

Qui languescentes uario plerosq; labore

Sæpe acheronteum linquere fecit iter.

BENTINVS.

Pausaniam Anchiæ natum, Phoebiq; nepotem

Clarum aliu medicum patria clara Gela.

Qui multos diris homines languoribus ægros

Eripuit furuis Persephones thalamis.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Ανηπάτου σιδωνίου.

Τῆς τρηλῆς τοῦ σῆμα Μαρωνίδος. ἧς ἰδί τὴν βω-

γλυπτῶ ἐκ πέτρης ἀνὰ τὸς ὄρησ κύλιχα.

ἢ δὲ φιλάκριτος, ἢ ἀεὶ λάλος, οὐκ ἰδί τέκνοις

μύρετζ, οὐ τέκτων ἀκτιάνω πατέρι,

ἐν δὲ τοῦ ἀϊός φη, ὑπ' ἡρίον, ὅπ' ὁ Βάκχω

ἄρμηνον, οὐ Βάκχου πλήρθς ἔπεσι τόφω.

IO. SLEIDANVS.

Hæc uetulae sunt busta Maronidos, illius acta

Sculptilis è petra cantharus iste notat.

Ebria semper erat, tum garrula, Sed neq; prolis

Exhausti ue patris nec dolet illa uicem.

Hoc queritur crassa nunc sub tellure uel unum,

Quòd desit Bacchi copia larga sibi.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΗΣΑΝΤΑΣ.

Πλάτωνος.

Ναυηγού τόφω εἶμι. ὅδ' ἀντίον ἐστὶ γεωργού,

ὡς ἀλί, καὶ γαίη ξυνὸς ὑπὲς ἀΐδης.

MORVS.

Ναυο

Naufragus hac situs est, iacet illa rusticus urna.

Ad styga siue salo, par uia, siue solo,

Similem ferè sententiam habet,

CHOVN. CELTIS.

Quo mori are loco nil refert, ad Iouis aulam

A terra spatium semper habebis idem.

Αντιπόρου.

Οὐδὲ τίς τις ὄλος ἐμὲ θανάτων νέκυσ, ἀλλὰ βλάσπασα,

καὶ χθῶν, τίω ἀπ' ἐμεῦ μοῖραν ἔχουσιν ἴστω.

σάρκα κ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύος. ὅς τ' αὖτ' αὐτῆ

βίβρασαι ψυχρῆ τῆσθε παρ' ἠϊόνι.

C. VRS. VELIVS.

Neutra habet integrum, nec terra nec unda, sepultum:

Aequa adeo pars nunc cessit utriq; mei.

Nam pisces carnem medio absumpsere profundo,

Offa sed in gelido litore sparsa iacent.

Σταυλλίου Φλάκκου.

Δαίλοπα, κ' μανίλω, ὄλοις προφυγόντα θαλάττης

ναυηγὸν λιβυγαῖς κείραντον ἐν ψαμάθοις,

οὐχ ἔχουσι ἠϊόνων, πνύματ' ἑβρυμδύον ὑπνω,

τυμνὸν, ἀπ' συγερῆς ὅς καὶ με ναυφορίης,

ἔκβασι λυτρός ἔχης. τί μόντω πρὸς κύματ' ἐμόχθη

τίω ἰδί γῆς φύγων μοῖραν ὀφθαλμοδύλω;

MORVS.

Aquoris insanas euasit naufragus undas,

Tristius Afra salo praebet harena solum.

Dum iacet ecce graui pressus prope litora somno,

Nudus, & infesto fessus abusq; freto,

Vipera trux perimū, frustra fugis æquora frustra,

Hæu miser, in terris debita fata tibi,

Οὐδ'

Διωνίδου.

Οὐδ' ἔμοι γλώσσα κραταὶσὸρέσθε γαλιῶν
 κύνεσσι, καὶ μαλακῶν φρέσσι φέρῃ ἔφυρθε,
 νηοβάτιον ἔφευθε. δίδοιθε ἅδ' οὐσ' πάρος ἔτλω
 κινδύνους, ἀνέμοις ἀντιχρυσασάμενθε.

IOAN. SLEIDANVS.

Non ego, si placidum uentis mare conspicer altum,
 Et zephyri lenis mulceat aura caput.
 Conscendam naueis, nam me discrimina terrent,
 Lucraq; cum uentis displicet illa mihi.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Εἰς Ὀμηρον.

Ἀντιπάρου.

Εὐθόδε πῶν ἱερὸν κεφαλῶν καὶ γαῖα κελεύει
 ἀνδρῶν ἠρώων χρυσάσθρα θέτον Ὀμηρον.

GVA. VERONEN.

Conditur hoc tumulto uates diuinus Homerus
 Heroum cecinit qui bene gesta ducunt.

VITVS.

Hic sacrum terra caput occultatur Homeri,
 Qui canere heroum præstantia facta solebat.

Εἰς Ὀρφέα.

Ἀντιπάρου.

Οὐκ ἔτι θελομένησσι Ὀρφεῦ δρύσας, οὐκ ἔπ' πίπας
 ἄξισ, οὐ θυρῶν αὐθιγόνους ἀγέλας.
 οὐκ ἔπ' χροιάσθσι ἀνέμων βράμων, οὐχι χόλασσαν,
 οὐ νιφετῶν συρμούς, οὐ παναγύσαν ἄλα.
 ὦλεο γάρ. σὲ ἢ πρὸς κρατὸς δύρανθ' οὐ γαῖα
 μονομοσύνας. μάτηρ δ' ἔξοχα κελλιόποι.
 π' φθιμύσσι σοναχεῦμαι ἐφ' ἡσσί, ἀνί' ἀτακῆσσι
 τῶν παιδῶν αἰδέσθαι οὐδὲ θεοῖς δύναιμι.

IO. SLEIDANVS.

Non quercus, non saxa modo de rupibus Orpheû

Non armenta tuo carmine mota trahes.

Iam neq; mulcebis uentos, nec grandine coelum

Tristius, aut niueis nubila facta globis.

Nam tua Mnemosynes lachrymantur fata sorores,

Et genitrix multum Calliopeia dolet.

Mortua quur flemus natorum corpora? quâdo

Diui non possunt asserere inde suos.

Eis Ανακρίοντα.

Ιουλιανού ἀπὸ ὑπάρχων ἀιγυπτίου.

Πολλάκι μὲν ἔδ' ἄψα, καὶ ἐν τύμβου ᾗ βοήσω,

πίνετε, πρὶν ταύτῳ ἀμφιβόλῳσι κύνιν.

INCERTI.

Serius hoc dixi, quod post mortem quoq; dicam.

Nunc potate, prius quàm tegat ossa cinis.

Eis Ἰβυχόν.

Αντιπάδου.

Ἰβυκε, ληϊσάει σε κατ' ἐκτανον ἐν τῆτι νήσῳ

βάντῳ ἐριμαίῳ ἄσιβον ἠϊόνα,

πᾶλλ' ἰδὲ βωσάμῳον γράνων νήφθ' ἄι βι ἰχθῶ

μάρτυροῦ, ἀλγισον ὀλλυμῶν θάνατον.

οὐδ' ἐμοίτῳ ἰσχύσας, ἐπεὶ τῆνί τις ἱριννῶ

τῆν' ἄε διὰ κλαῖῳ πῖσας σῆιο φόνον,

σιουφίῳ κ' γαῖαν. ἰὼ φιλοκρῆσ' ἀφῶλα

ληϊσίων, τί θεῶν οὐ πεφύβηδε χόλον;

οὐδ' ἄ' ὁ προπαύριθε κελῶν ἀγιῶτος αἰοιδῶν.

ὄμμα μιλαμπέπλων ἐκφυγον ἐμῶν ἰδῶν.

PETRVS AEGIDIVS.

Quōdam ad desertum uenientes Ibyce litus

Vnam prædones eripuerunt tibi.

Sæpe gruum nubem imploranti, quæ tibi testes
Aduenere necis quum morere tuæ.

Attamen haud frustra, siquidem clangore uolucrum
Sisyphio cædem est Eumenis ulta solo.

Latronum genus heu cupidum lucri atq; rapinæ,
Cur uos nequaquam terruit ira deum?

Quando nec Aegisthus, uatem qui occiderat olim
Atrarum occursum fugerat Eumenidum.

AVSON. in monasyl.

Ibycus ut perijt uindex fuit altiulans grus.

ΕΙΣ ΑΝΟΝΥΜΟΥΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Eis Μουσῶν.

Εὐμόλῳ φίλον ἔδον ἔχθρ' ἢ φαληρικὸν οὐδ' αἶμα
Μουσῶν, φθίμενον σώμ' ἢ τὸ θεῶν τάφω.

LAER. INTERP.

Eumolphi exanimem Musæum terra Phalerum
Continet hoc tumulo pignora chara patris.

BENTINVS.

Eumolphi exanimem Musæum terra Phalera
Claudit in hoc tumulo, pignora chara patris.

GVLIEL. DEMARA.

Eumolphi charum nunc terra Phalerica natum
Musæum in cineres contegit hoc tumulo.

Eis Λίνου.

Ἡ δὲ Λίνου θυβῶτον ἐδέξατο γαῖα θανόντα,
μύσους οὐρανίους ἔδον ἔνσιφάνου.

INTERP. LAER.

Candida purpureis redimitū tempora fertis
Thebanum Vranicæ continet urna Linum.

Eis

Eis Orphica.

Ὀρφικὰ χρυσολύρῳ τῆ δ' Ὀρφικὰ μούσαι ἔθεσαν.
ὄν κτάενν ὑψιμέδων Ζεὺς φολόεντι βέλῃ.

LAER. INTERP.

Orphea cādenti transfixum fulmine Thracem.

Cum curua aonides hic posuere lyra.

CHRIS. LANDINVS.

Orphea Chrysolyrā musæ hoc posuere sepulchro.

Fulmine quem strauit luppiet alta uidens.

BENTINVS.

Orphea cādenti traiectum fulmine Thracem,

Cum aurata aonides hic posuere lyra.

Lusit & in eius mortem sic

MARVLLVS.

Orphea dum miserāda parens tumularet ademptum,

Tractatq; melliflui cerneret ora uiri,

At tu nate facis dixit præconia diuis.

Quid nisi dānatus fulmine & Enceladus?

EIS ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Eis Platonica.

Γαῖα μὲν ἐν γούρῳ κρύπτη δὲ σώμα Πλάτωνος,

ψυχὴ δ' ἀθανάτων τάξι' ἔχθη μακρόρων.

Ἰοῦ Ἀρίστωνος, ὃν περὶ τὴν ἰσοβινοσίαν

πρῶτος ἀνὴρ ἀγαθὸς θεῖον ἰδόντα βίον.

GVA. VERONEN.

Tellus membra sinu condita moribunda Platonis,

At felix animā coetus habet superūm.

Longinqui hoc celebrāt, diuina huic cognita uita est,

Clarus Athenarum ciuis Aristo erat.

LAER. INTERP.

Occultis

Occulit hic corpus diuini terra Platonis,
 At superas sedes spiritus ipse tenet.
 Aristone sati procul hunc diuina uidentem,
 Longe habitans seruat uir bonus atq; colit.

BENTINVS.

Corpus habet gremio contectum terra Platonis,
 Mens sed habet superum tecta beata deum.
 Diuinum quem iam ueneratur quisquis honestus,
 Et probus est, cuius uel procul est regio.

Σπινσίππου.

Σώμα μὲν ἐν γῆ ἀτρίσ κατέχῃ τῆς γαῖας Πλάτωνος.
 Ψυχὴ δ' ἐθεῶν τάξιν ἔχει μακάρων.
 Εἰς τὸν αὐτὸν.

Αἰετὶ, τίπτε βίβικας ὑπὲρ τάφον; ἢ πίνος εἶπε
 ἀσεβόντα θεῶν οἶκον ἀτροχολίης;
 Ψυχῆς εἰμὶ Πλάτωνος ἀτροπαιδύνης δὲ ὄλυμπου
 εἰκῶν. σῶμα δὲ γῆ γηγενὲς, ἀτρίσ ἔχει.

LAER. INTERP.

Quid monumenta super uolucrum regina uolastis?
 Tu mihi dic superum quam tueare domum?
 Astra petens animæ sum clara Platonis imago,
 Progenitum terra corpus at Attis habet.

BENTINVS.

Quid monumenta super uolucrum regina uolastis?
 Tu mihi dic superum quam tueare domum?
 Diua ego sublata in caelum feror umbra Platonis.
 Terrenum at corpus Attica seruat humus.
 Εἰς τὸν αὐτὸν.

DIOG. LAERTII.

Καὶ πῶς, εἰ μὴ τοῖστος ἄν' ἑλλάδα φῶσι Πλάτωνος.
 ψυχῆς

ψυχὰς ἀνθρώπων γράμμοισιν ἠκέσασθε;
 καὶ ἢ ὁ βούλει γελῶς, ἀσκληπιόσι ἐστὶν ἰατῆρ
 σώματος, ὡς ψυχῆς ἀθανάτοιο Πλάτων.

INTERP. LAER.

En animas hominum quonam curasset Apollo
 Lustrasset si non oppida Græca Plato?
 Corporibus medicans hic sed Epidaurius ægris
 Filius, ut sapiens est animæq. Plato.

BENTINVS.

Ni doctum Græcis genuiffes Phœbe Platonem,
 Prorsus nemo animis qui medeatur erat.
 Corporis est medicus satus ex te Aesclepius ægri,
 Aeternæ ut sapiens est animæ ipse Plato.

Eis τὸν ἀντὶν.

Φοῖβος ἔφουε βροτέϊσ' ἀσκληπιὸν, ἢ δὲ Πλάτωνα.
 τὸν μὲν, ἵνα ψυχῆν, τὸν δὲ ἵνα σώμα σάοι.
 Δαιμόδιον δὲ γασμον, πόλιν ἤλυθεν. ἦν τῶθ' ἑαυτοῦ
 ἕκτισε, καὶ Δαιπίδω Ζηνὸς ἐνιδρύσασθε.

LAER. INTERP.

Occidit ut Titan, Epidaurion, atq. Platonem
 Protulit, hunc animæ, corporis hunc medicum.
 Coniugia at separans petijt quam condidit urbem
 Inq. solo magni ponitur inde Iouis.

BENTINVS.

Produxit nobis Aesclepiion atq. Platonem
 Phœbus, ut hic corpus curet, & ille animum.
 Coniugium celebrare uolens, quam condidit olim
 Urbem adit ipse, Iouis quancq. solo posuit.

Eis Δημόκριτον.

D. LAERTII.

Q

Kα)

Καὶ τίς ἔφωτο φῶς ἔωλε; τίς ἔργον ἔριξε βροχῶν,
 ὅταν ὁ πᾶν βλαύς μίτωνσε Δημόκριτος;
 ἔς θάνατον περιόντος, ἢ ἡμοῖα δώμασιν ἔχεν.
 καὶ θερμοῖς ἄρτων ἄσμοσιν ἔζίνισεν.

LAER. INTERP.

Dixit opus sapiens unquam quis tale peregrin
 Fecit quale sciens omnia Democritus
 Qui per tres tenuit praesentia funera soles
 In panum calidis hospes anhelantibus.

BENT.

Quisnam tam sapiens uisus qui tale patrarit
 Unquam, quale sciens omnia Democritus
 Qui per tres tenuit praesentia fata dies, et
 Illa recens cocti panis odore aluit.

Εἰς Διογένην ἄν κύνος.

Εἰπέ κύνων, τίνος ἀνδρὸς ἐφίσεσ σῆμα φυλάσσῃς
 τῷ κύνος. ἀλλὰ τίς ἦν ὄντος ἀνὴρ ὁ κύνων;
 Διογένης. γένος ἔειπε; σπινθηρῶς. ἔς πίθον ἔκει;
 καὶ μάλα νῦν δὲ θανάτων, ὡς ἔπος οἴχων ἔχῃ.

AUSONIUS.

Dic canis, hic cuius tumulus? canis. at canis ecquis
 Diogenes. obijt? non obijt, sed abit.
 Diogenes cui pera penus, cui dolia sedes,
 Ad manes abijt? Cerberus ire uetat.
 Quonam igitur? clare flagrat qua stella leonis,
 Additus est iustae nunc canis Erigonae.

Εἰς Θαλῆν.

Τόνδε Θαλῆν μίλιτος ἰὸς θρέψασ' ἀνέδραξεν
 ὡς ρολῶν πάντων πρὸς βύτατον ἔφωτο.

LAER. INTERP.

Hunc,

Hunc, quæ nutriuit Milesia terra Thaletem,
 Consilio primum prodidit astrologum.

BENT.

Hunc, quæ nutriuit Milesia terra Thaletem,
 Astrologum primi nominis ipsa tulit.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἡρ' ὀλίγον ἔσθ' ἄρα. ἃ ἡ κλίσις, οὐρανόμικτος
 τῷ τρυφροντίσου τῷδε Θαλήτι ὄρη.

LAER. INTERP.

Nempe hic exiguus tumulus, sed sydera scandit
 Gloria, sunt cuius hæc monumenta Thalæ.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Γυμνικὸν αὖ τριτ' ἀγῶνα βλώμενον ἦλε Ζεὺς,
 τὸν ἄφρον' ἄνδρα Θαλήν ἠρπάσσατο ἐκ σαδίων.
 αἰνίω ὅτι μιν ἐπὺς ἀπήγαγε. ἢ ἢ ὁ πρίσβυς,
 οὐκ ἔθ' ὄραν ἀπὸ γῆς ἀστέρας ἠδύνατο.

LAER. INTERP.

Gymnicon afficeret cum rursus agona, Thaletem,
 Traxisti è studijs Iuppiter Eelie.

Hunc laudo cælum proprius quod duxeris, ultra
 Non poterat terris astra videre senex.

Εἰς Πιττακόν.

CALLIMACHI.

Βέβαιος ἀταρνέτις τις ἀνέρις Πιττακὸν οὕτως
 τὸν μιτολιωαῖον παῖδα τὸν ἠρραδίου.

ἄττα γέρον, δλοῖός με χαλεπὸ γάμος. ἢ μία μὲν δὴ
 νύμφη, καὶ πλούτω, καὶ γενῆ κατ' ἐμέ.

ἢ δ' ἰτίρη, προβέβαιε. τί λώϊον, εἶδ' ἄγε σὺν μοι
 βούλευθον τῶν ἐμῶν εἰς ὑμέναϊον ἄγω.

ἢ πην. ὁ δὲ, σκίπωνα, γεροντικὸν ὄπλον ἀείρας,
 ἢ γέ

ἦνι δὲ κείνοί σι πᾶν ἔρλουσιν ἔπθ.
 οἶδ' ἄρ' ὑπὸ πλῆγῃσι θοᾶς βέμβικας ἔχοντες,
 ἔσραφον εὐρέτι παῖδός ἐνὶ βίοδῳ.
 κρήνων ἔρχεό φισι μετ' ἴχνια· χῶ μῶν, ἐπίσῃ
 πλισίον· οἶδ' ἔλεγον, τίς κατὰ σαυὸν ἔλα.
 ταῦτ' αἴων ὄξεινθ' ἔφείσατο μέλλονθ' οἴχου
 Δραξίως, παῖδων κλήδονι συνθέμενθ'.
 τίω δ' ὀλίγην ὡς κείνθ' ἐσὶ οἴχου ἐπήγετο νύμφην,
 οὕτω καὶ σὺ Διόντην κατὰ σαυὸν ἔλα.

LAER. INTERP.

Hospes Atarnites rogabat Pitakon olim
 Sic Mylenæon Hyrrhadiôq; fatum.
 Magne senex geminæ cupiunt mihi nubere, quarum
 Et genere atq; opibus conueniunt una mihi,
 Altera præcellit, quid præstat consule, dicq;
 Vtra ex his potius sit capienda mihi?
 Hic baculum tollens, sic, tela senilia, dixit.
 Consilium pueri, quod petis, expedient.
 Quis celer in gyrum iactatus uertere turbo
 Assiduo, latis uertitur in triujs.
 I, sequere illorum monitus, sic fatur, at ille
 Sciatur, referunt, tu tibi sume parem.
 Quæ postquam audiuit, monitis puerilibus hærens
 A magnis hospes abstinuit thalamis,
 Atq; parem, paruas lætus traduxit in ædes.
 Sic Dion æqualem si sapis ipse cape.

BENT.

Nuper Atarnæus rogabat Pitakon hospes
 Hyrrhadij natum, quem Mylena tulit.
 Chare senex, gemina inuitat me teda, puella

Vna mihi par est gente, simulq; opibus.
 Altera sed præstat: tu fare quod expedit oro,
 Ducenda in thalamos utra mihi uxor erit?
 Dixerat, ille breui elato, senis arma, bacillo,
 Ecce, ait, hi totam rem, mihi crede, docent.
 Illi autem celeres scuticis leuioribus orbes
 Gyrabant latis in triuijs pueri.
 I, sequere illorum uestigia dicit, & ille
 Accedit, recinunt, tu tibi sume parem.
 Hæc ubi deprehendit, iuuenem æquis lufibus hospes
 Commonitus, magnis ædibus abstinuit,
 Ac tenuem modicas uxorem duxit in ædes.
 Ergo Dion posthac tu tibi sume parem.

Εἰς Βιάντα.

Κλένοϊς ἐν λαπίδοισι πρίνυς φύντα καλύπτε
 ἦ δὲ Βιάντα πέτρῃς ἡρόμον ἴωσι μέγαν.

LAER. INTERP.

Petra Prienæum tegit hic commissæ Biantem.
 Ornamentum ingens qui fuit Ionij.

BENT.

Petra Prienæum tegit hæc bene culta Biantem.
 Ornamentum ingens qui fuit Ionij.

Εἰς τὸν ἀνόν.

D. LAERTII.

Τῆς Βιάντα κέκυθα, τὸν ἀρέμεκς ἠγάγεν ἔρμης
 εἰς αἰδὸν, τρλιδὸς γέραι νιφίμνον.
 ἔπει δ' εἶπε δίκην ἰτάρου τινός. εἶτ' ἀποκλιθεῖς,
 παιδὸς εἰς ἀσκαλίδας μακρὸν ἔτφεν ὕπνον.

LAER. INTERP.

Petra Bianta tegit stygias Cyllenius undas

Q 3

Quem

Quem duxit niueum tempora canicie.
Perpetuam noctem pueri dormiuit in ulnis,
Dixerat ut socij credita iura sibi.

BENT.

Hic situs est Bias, Hermes quem duxit ad Orcum
Albentem niueis tempora cana pilis.
Ut causam dixit socij, inclinatus in ulnas,
Mox pueri, somnum soluitur in tenuem.

Εἰς Ἀνάχαρσιν.

D. LAERTII.

Εἰ σκυθίῳ ἀνάχαρσι δὲ ἦλυθε πρὸς ἀλλὰ μοῦσαι,
πάντας ἐπέβη βιοῦν ἥβησιν ἑλλαδικῆς.
Ἐν δ' ἔτι μῦθον ἀκράντον ἐνὶ σομάτεσσιν ἔχοντα,
πῆνός δ' ὅτ' ἀθανάτους ἤρπασεν ὦχε δ' ἰνάξ.

LAER. INTERP.

Suadebat Scythicas errans Anacharsis in oras
Moribus hos omnes uiuere Cecropidum.
Verba leuis nondum modulata sub ore tenentem,
Hunc immortales traxit arundo deos.

BENT.

In Scythiam patriam rediens Anacharsis ad oras
Orabat Græco uiuere more suos.

Vix ea cum summo infelix uersaret in ore
Verba, senem superis dira sagitta dedit.

Εἰς Δίωνα τὸν συραχούσιον.

Πλάτωνος.

Δάκρυα μὲν ἔχε βη τε, κ' ἰλιασάσι γυναιξί
μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ πρὸς γήνομ' ἄσπασιν.
Οἱ δὲ Δίων ῥέξαντι κελὸν ἑπνίκιον ἔργον,
δαίμονες ἐρέοις ἐλπίδας ἔδ' ἔχον.

κείσται

κείσσι δ' ἔνυχόρω ἐνὶ παρσίδι τιμῶ' ἄσοις.
 ὦ ἴμον. ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίων.

BENT.

Et lachrymas Hecubæ, & Troianis fata puellis
 Decreuere recens ex genitrice satis.
 At tibi post partos præclaro Marte triumphos
 Spes reliqua est nullis clare Dion superis.
 Te patria ampla fouet, cumulat te ciuis honore,
 Quo mihi nunc mentem perdis amore Dionis.

Eis Θεόφραστον.

D. LAERTII.

Οὐκ ἄρα τὸ βέλτερον ἔστι μερόπων τιν' εὐχθῆναι,
 ἢ γυνῶν ὅτις ὄφιν ἴσον ἀνιμάδων.
 Ἄν' ἂν Θεόφραστον ἴωσι ἰπὸν ἡμῶν, ἄπειρ' ἔστι
 ἢν δέ μοις. εἶτ' ἀνεθέτις, κατέθανε πυρομελῆς.

LAER. INTERP.

Non arcum frangi sapientis posse remissum
 Vana hæc nullius uerba fuere uiri.
 Dum fuit intento Theophrastus corpore uixit,
 Corpora sed postquam fessa remisit obit.

BENT.

Haud uane quidam, studij, si forte relaxes,
 Rumpi arcum dixit, quisquis homo ille fuit.
 Nam uegetus Theophrastus erat firmusq; labore,
 Laxauit postquam membra labore, obijt.

ERASMVS.

Ni foret intentus sapientis frangier arcum
 Veridici sanè uerba fuere uiri.
 Namq; opere assiduo ualuit Theophrastus, & idem
 Laxato studio, membra solutus obit.

Q * Eis

Εἰς Ἡρακλείδην.

D. LAERTII.

Ἡελθεσ ἀνθρώποισι λιπέιν φάτιν Ἡρακλείδην,
 Εἰς ῥα βοσκῶν, ἐχίνου ζωὸς ἀπασι Δράκων.
 ἀλλὰ διεφύθεις σεφισμένη διὰ τὸ μὲν θῆρ,
 ἢ Δράκων, σὺ δὲ θῆρ, οὐ σφὸς ἄν, ἰσάλως.

LAER. INTERP.

Clarus Heraclide uoluit: uiuere fama
 Omnibus extinctus quod draco uiuus eras.
 Es male mentitus, fallens fuit aspera serpens
 Bellua, non sapiens tu fera capta iaces.

BENT.

Mirum Heraclides quid tantum optaueris amens
 Post mortem nobis ut uiderere draco.
 Falsus at es, mihi crede, fuit nam bellua uere
 Ille draco, sed eras bellua non sapiens.

Εἰς Πυθαγόραν.

D. LAERTII.

Οὐ μόνον ἐμφύχων ἀπεχὸς χίρας, ἀλλὰ καὶ ἡμῖν.
 τίς ἄ, ὡς ἐμφύχων ἢ φάτο Πυθαγόρῃ;
 ἀλλ' ὅταν ἐφύβῃ τι, καὶ ὀπίσθῃ, καὶ ἀλειθῆ,
 διὰ τί καὶ φύχων μὴ ἔχον, ἰσθίουδην.

LAER. INTERP.

Non refugis solus, sed nos animata uetamus,
 Vimbla Pythagoræ fercula nullus edit.
 Ast ubi lixatum uel coctum siue saltum,
 Tunc edimus quoniam spiritus omnis abit.

BENT.

Haudquaquam solus tu animatis abstinuisti.
 Quisnam animata uorat, dic mihi Pythagoræ?
 Verum

Verum ubi quid tostum est, elixum, uel sale sparsum,
Tunc edimus, quoniam spiritus omnis abest.

Eis τὸν αὐτὸν.

Αἰ, αἰ, Πυθαγόρου τι ἔσθιν κνέμους ἰσὲ βόας;
καὶ θάναθ' ἄνα φούβος ἀμύγα βίσι ἰδίσι.
χωρίον ἢν κνέμων ἴνα μὴ βούβους δὲ πατίσῃ,
ἕξ ἀκραγαγαντίων, κἀτθαν' ἐνὶ τριόδῳ.

LAER. INTERP.

Heu heu quid tantum proprio auditore seorsum
Pythagoras fabas perueneratus obis.
Ne loca fabarum pedibus calcaret iniquis
Agragantino mortuus in triuio est.

BENT.

Heu heu Pythagoras quid uile legumen adorat?
Quem in proprijs fama est occubuisse fabis.
Nam ne forte fabas fugiens calcaret in agro,
Tandem Agragantino caesus ab hoste perit.

Eis Εμπεδοκλήν.

D. LAERTII.

Καὶ σὺ γὰρ ἔμπεδοκλῆς, διηρῆ φλογὶ σώμαα καθῆρας,
πῦρ ἀτῆ κριτύρων ἐκπίθς ἀθανάτων.
οὐκ ἔρῳ δ' ὅτι σαυτὸν ἰκὼν βόας δὲ ῥόον αἴτνυς,
ἄλλὰ λαβῆν ἰθίλων, ἔμπροσθ οὐκ ἰθίλων.

INTERP. LAERTII

Empedocles rapida purgasti corpora flamma,
Aeternos ignes fortiter ore trahens.
Ultroneum taceam, te incendia seua petisse.
Incidis inuitus delinuisse uolens.

BENT.

Empedocles rapida purgasti corpora flamma,

Aeternos ignes fortiter ore trahens.

Non dicam quod te in feruentem miseris Aetnam.

Lapsus es at nolens, delituisse uolens.

Eis τὸν οὐρανόν.

Ναὶ μὴν ἐμπροκλήσθαι θανάειν λόγος, ὡς τριτ' ἀμοίβη

ἔκτισε, καὶ μηρὸν κλόσασθαι δεξιτέρων.

εἰ δὲ πύρος κρητῆρας ἐσύλασθαι, καὶ πῖε, τί τῶν.

πῶς ἂν εἴτ' ἐν μεγάροισι δεικνυθῆ τῶσδε τάφους

INTERP. LAERTII

Cruribus Empedocles con fractis dicitur esse

Mortuus, è curru cum cecidisset humi.

Si se flagrantem uicturus iecit in Aetnam,

Quomodo nunc Megaris structa sepulchra uides?

BENT.

Cruribus Empedocles collisis dicitur esse

Mortuus, è curru cum cecidisset humi.

Si se flagrantem male sanus iecit in Aetnam

Quomodo adhuc Megaris structa sepulchra uides?

Eis Ἐπίχαρμον.

Εἴ τι πρὸς ἀλλόσθαι Φαίδων μέγας ἥλιος ἄσρων,

καὶ τῶν ὄντων, τριταμοῦ μέλλον' ἔχει δύνανται,

φαμί βούβων ἐγὼ σοφία προέχον Ἐπίχαρμον,

ὃν παρῖς ἐσεφόνωσ' ἄσθαι συραχουσίων.

LAER. INTERP.

Quam superat Phaëton ingentis sydera caeli,

Quanto uis Pelago maior inest fluuiis,

Tantum ego iam dico sophia praestare Epicharmum,

Cui dedit haec patria florida ferta comis.

BENT.

Quantum sol uincit sublimis sydera caeli,

Quanto

Quanto uis pelago maior inest fluuijs,
Tantum ego profiteor sophia præstare Epicharmum,
Cui Syracusa comis patria ferta dedit.

Εἰς Φιλολάον.

D. LAERTII.

Τῶν ὑπὸ νοικῶν πᾶσι μάλιστα λέγω θεραπέυειν.
εἰ δὲ κἄν, μὴ δρᾶς, ἀλλὰ δουκῆς, ἀτυχῆς.
αὐτῷ κἄν, Φιλολάον ἀνείλε κρότων ἡγετὴ παῖδῶν,
ὡς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

LAER. INTERP.

Suspicio dico cunctis est usq; cauenda.
Nil agis infelix, cum uidearis agis.
Patria sic Croton Philolaum sustulit olim,
Regnum affectantes credula habere manus.

BENT.

Suspicio haud res est minimi, mihi crede, pericli,
Non pecces quicquam, si uideare, facis.
Sic Philolaë Croton te patria perdidit olim
Te arbitrata trucem uelle tyrannum agere.

MORVS.

Magnam habet in rebus uim ac pondus, opinio, non uis
Lædere, uelle tamen si uideare, peris.
Sic & Philolaum quondam occidère Cretenses,
Quem falso credunt uelle tyrannum agere.

Εἰς Ἡράκλειον.

D. LAERTII.

Πολλάκις Ἡράκλειον ἰθαύμασσα, πῶς ἡγετὴ τῶν
ὡς δὲ Διονυτῆσας, δὴ σμωρος εἶτ' ἔθανεν.
ὡς μὲν δὲ ἀρδένουσα κακὴ νόσος ἔδρασι, φέρεται
ἔσβισεν ἐκ βλεφάρων, κἄ σκόλον ἠγάπη.

LAER.

Sæpe ego miratus quondam quonam modo posset
Heraclius uitæ uiuere difficilis.

Est tamen extinctus, cum corpora nanq; rigasset
Lympha, diem extinxit, attulit & tenebras.

BENT.

Mecum ego Heraclium mirabar sæpe, quod olim
Sic uitam infelix hausit, & inde obiit.

Nam malus ossa rigans, & aquosus corpore languor
Extinctio inuexit lumine mox tenebras.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ηρακλείδης ἐγὼ. τί με ὦ καὶ τι ἔλιπετ' ἀμυνθί;
οὐχ ὑμῖν ἐπρόνου, εἰς δὲ μ' ἐπισκευάσθαι.
εἰς ἐμοὶ ἀνθρώπων, ἢ σιμύρισι. οἳ δὲ ἀναρίθμοι,
οὐδέ τις. ταῦτ' ἀνδρῶ καὶ πρὸς φερσεφόνη.

LAER. INTERP.

Heraclius ego, quid me uexatis iniqui?

Non uos, sed doctos, tam graue querit opus.

Est mihi solus homo triginta millia, plures,

Nullus homo, stygijs hæc quoq; narro deis.

BENT.

Sum Heraclius ego, quid me uexatis inepti?

Non uos, sed doctos, tam graue querit opus.

Unus homo est nobis id quod ter mille, sed unus

Vix sunt innumeri, & mambus hæc recito.

Εἰς Ζήνωνος τὸν ἐλεάστην.

D. LAERTII.

Ἡβελθὸς ὦ Ζήνωνος καὶ λὸν. ἢ βελθὸς ἀνδρῶς τύραννον
κτείνουσι, ἐλεῦσαι δούλου σὺν ἡτ' ἐλεῖν.

ἀλλ' ἐδράμης. διὸ γὰρ σε λαβῶν ὁ τύραννος ἐν ὄλμῳ

κρίσει

κόττι. τί βίβλι λέγω; σῶμα δ', οὐχ ἰδέσθαι.

LAER. INTERP.

Tu bona quaesisti crudelis scena tyranni,

Eleus ut populus, libera turba foret.

Fractus es aut inter mortaria caede tyranni

Non ego te Zeno, sed tua membra cano.

BENT.

Fortiter extincto uoluisti Zeno tyranno

Tristi Eleam patriam seruitio excutere.

Victus es infelix saevi tamen arte tyranni,

Arreptum qui te contudū ere cauo.

Eis Πρωταγόρου.

D. LAERTII.

Καί σε Πρωταγόρου, φάτιν ἔκλυον, ὡς ἄρ' ἄθινῶν

ἐκ τῆς ἰῶν, καὶ ὁδὸν πρὸς βυσιῶν ἔθανος.

ἔλιξ γὰρ σε φυγεῖν κέρως τῆλις. ἀλλὰ σὺ μὲν τὸν

παλλὰ δ' ἄστυ φύξες. πλουσία δ' οὐκ ἔφυξες.

LAER. INTERP.

Te quoq; Protagoram redeuntem fertur Athenis

Nigra senem media regna perisse uia.

Cecropis urbs potuit, potuisti Palladis urbem

Linquere, non potuit styx uiolenta fugi.

BENT.

Te quoq; Protagoram redeuntem fertur Athenis

Iam uetulum media mortem obiisse uia.

Cecropis urbs potuit, potuisti Palladis urbem

Linquere non potuit styx uiolenta fugi.

Eis Κράτιτος ὁμοιωμάτων

τοῦ εἰς Σαρδανῶν

πάλον.

Τόσ'

240 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
Τόσ' ἔχω, ὅσ' ἔμαθον, καὶ ἐφρόντισα, καὶ μὴ μουσῶν
σίμν' ἐδίδαξω. τὰ δὲ πᾶλλα, καὶ ὄλβια τύμβος ἔμαρψεν.

BENTINVS.

Tantum habeo quantum didici, quantumq; labore
Percepi. & studio, rapuit sed cætera fastus.

Εἰς Ἐπίκτιον, ἰσὺφρον

Δαυιδίου.

Δούλος ἰσὺφρονος γονύμιω καὶ σώμ' ἀνάπυρθ'.
καὶ πονίω ἱρθ', καὶ φίλος ἀθανάτοισι.

GAZA.

Seruus Epictetus fueram qui corpore mancum,
Pauperie pressus, charus eram superis.

VOLATER.

Seruus Epictetus genitus sum, corpore claudis,
Paupertate lrum, dijs & amicus ego.

Καλλιμάχου.

Εἴπε τις ἠράκητε τὸν μύρον. ὅς δὲ με δόκρυ
ἤγαγεν. ἐμνήσθη δ' ὁ σοφίαις ἀμφοτέροι
ἴλιον ἐν λέχη καὶ τιτύσσαμην. ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸ
ξείν' ἀλικαρνασίου τετραπάλαια σποδίη.
οἱ δὲ τισὶ ζῆουσι νῦν ἀιδόνοισι. ἦσιν ὁ πάντων
ἄρπακτὴς οἴδης, οὐκ ἴδῃ χεῖρα βαλεῖ.

INTERP. LAER.

Heraclite mihi quidam tua funera dixit
Et subito lachrymis immauere genæ.

Venit & in mentem, quoties accessimus ambo
Ad solem, ut nobis mutua uerba forent.

Puluis es exiguus nunc hospes, sed tua musa
Viuat, Plutonis non timet atq; manus.

BENTINVS.

Hera

Heraclite mihi quidam tua funera dixit

Et subito lachrymis immaduere genæ.

Cum memini longos quoties consumpsimus amba

Soles, miscentes seria multa iocis.

Pulvis at es tenuis nunc hospes, sed tua musa

Viuit, Plutonis nec timet illa manus.

Πλοῦτων ὄ.

Νῦν ὅτε μισὸν ἄλλεξίς ὄν μόνον εἶπ' ὅτι κελὸς,

ἔπιλοι· ἢ, πόσῃ πόσῃ πῶς βλέπειτ.

Θυμὴ τί μινύσῃ κισὶν ὄσῃ; εἶτ' ἀνίμῃ

ἕσπερον· οὐχ ὄντω φοῖδρον ἀπώλῃσκαμῶ.

LAER. INTERP.

Nunc quoniam nihil est quoquò se uerterit omnis

Solum quòd pulcher uisus Alexis ait.

Spiritus os canibus quid monstras, flereq; cogis

Posterius, Phædrum non ita perdidimus.

Posterius distichon sic

BENTINVS.

Quid mi anime os canibus prodis, mox inde molestua

Detrectas, Phædrum siccine perdidimus?

FINIS EORVM QVAE

EX TERTIO.

CAPITA ΤΜΗΜΑΤΟΣ

τῷ τετάρτῳ, ex quibus ro-
tissimū huc adscita sunt
epigrammata.

ΕΙΣ ΕΙΚΩΝΑΣ

Ἀνδρῶν ἀγαθῶν	243	Λίθους	289
Ἀγάλματα ζώων	244	Λούρον	290
Ἀρχαίων τιγῶν	252	Ναούς	302
Ἡρώιδας	257	Ξενοδοχεῖον	
Θεῶν	262	Ποιητάς	303
Ἰατρῶν	285	Φιλοσόφους	305
Καιροῦ			

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΔΡΩΝ

ΑΓΑΘΩΝ.

Εἰς εἰκόνα Γαβριήλου ὑπάρχου
ἐν Βυσαντίῳ.

Λεοντίου χολαστικού.

Κ Αἱ Φαίδων γραφὶς διεσιν ἔχθ' ἴππων, ἀλλὰ χαράσσ
ἠέλιον τέχνῃ, κρυπτομυθίων φαίων. (σθ
κῆ) σὲ φηὶ πολίαρχε γράφει Γαβριήλιε τέχνῃ,
ἐκὸς ὧν ἀρετῶν, ἐκὸς ὧν καμάτων.

I O. SLEIDANVS.

Artificis Phætona manu solemq; serenum

Pingit, non lumen pinxerit illa tamen.

Sic tua describit pictor præses Gabrieli

Ora, sed haud mentem pingere quibus iners.

Θεοκλήτου.

Τούτου Ιουλιανὸν νομικῆς φάος, ἔπειν ἰδούσθα

Ρώμῃ κ', Βερόν, πάντα φύσις δύνειται.

ALCIATVS.

Iulianum Beroë, leges mirata docentem

Romaq;, dijs possunt, omnia dixit agi.

Εἰς εἰκόνα Βερενίκης.

Ασκληπιάδου. οἶον, Ποσειδῆπον.

Κύπριδος ἄδ' εἰκῶν. φέρ' ἰδύμεθα, μὴ Βερενίχης.

Δισαῖον ἄρτερον φῆ ποιοιτέρων.

ALCIATVS.

Ambigo an hæc Veneris sit imago, uel Berenices,

Sit mage utri similis, hospes amice refer.

Εἰς εἰκόνα Ιουστινιανοῦ βασιλέως.

Αντιόχου.

Ζωὴ, κῆ ἀπ' ἁλλῶν, κ' ἀρτί, τέκνον ἀνοήτων

R ἔικελον

ἔκκελον ἐν κτασίμῳ μίτερος ἐν Ζῳίῃ.

πάντα θεῖα μοιρέων βασιλῆϊα, πάντα τέλα
ἦλθεν. ἐπιθύβω δ' ἔργον ἄοιδωπῶν.

Ζεὺς σὺν ἴπρον βασιλῆον, Ἄρης δόρυ, καλλοσόντω δ'
Φοῖβος ἔχθρ. πρὸς θεῖα δ' ἄσπρά πάντα κῆρυ.

IO. SLEIDANVS.

Cum Ioue, cum Phoebo, par est cum Marte potestas
Regia progenies Iustiniane tibi.

Maxima quæq; tibi uenerunt numine diuûm
Carmine doctiloqui nunc celebrande uiri.

Iuppiter est sceptro insignis, Mars cuspi de, Phoebus
Cognitione, Sed hæc sunt data cuncta tibi.

Εἰς ἀγαλλμα Φιλίππου.

Ἡ θεὸς ἦλθ' ἔπι γῆν δὲ οὐρανοῦ ἐκτόνα δέξω
φθόρα, ἢ σὺ γ' ἔβωσ ἄν θεὸν ὀφείδω.

C. VRS. VELIUS.

Aut deus è caelo Phidiæ affuit ante uidendus.

Aut hic spectatum uenit in astra deum.

Αδελφον.

Ὀὐκ ἄλλοις ἔπραξε Κίμων τάδε, παντὶ δ' ἐπ' ἔργω
Μῶμοι, ὃν οὐκ ἦρωσ Δαίδαλος δέξω γον.

IO SLEIDANVS.

Est opere in nullo non Mœmus teste Cimone,

Hunc nec effugit Dædalus ipse quidem.

ΕΙΣ ΑΓΓΑΜΑΤΑ ΖΩΩΝ.

Εἰς τὴν Μύρωνος βοῦν.

In Myronis bouem multa sunt multorum epi-
grammata, nos ut miræ pateant expe-
rientiæ, omnia ordine subijcie-
mur.

Βοίδιον εἰμι Μύρωνος. Ἐθ' ἔλατο δ' ἀνάκημοιο.
 Βουχέλι, κωνήσας εἰς ἀγέλιω μ' ἄπαγε.
 Εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε Μύρων μετ' βοίδιον ἐνταυθοὶ πρὸς βωμοῖς
 Ἰδρυσας; οὐκ ἐθέλεις εἰσαγέμεν μέγαρον;
 Ανακρίοντες.

Βουχέλι τὰν ἀγέλιαν πρὸς νέμε, μὴ τὸ Μύρων
 βοίδιον ὡς ἐμπνουν βουσι συνεξέλοισι.
 AVSONIUS.

*Pasce greges procul hinc, ne quæso bibulce Myronis
 Aes ueluti spirans cum bubus exagites.*
 Τοῦ αὐτοῦ.

Βοίδιον οὐ χροάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὲρ γήρας
 χαλκωθὲν, σφίττερι φύσσαζε χερὶ Μύρων.
 Εὐλάου.

Ἡ δ' ἄρα χαλκῶν ὄλον βοὶ τὰς ἀπὸ κητῆ
 ἐκέθεν, ἢ φυχέλι ἐνδονὸ χαλκὸς ἐχέ.
 C. VRS. VELIUS.

*Aut pecudem hanc circum uelauit athenæa pellis,
 Aut uis huic æri uiuida subitus inest.*
 Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτὸς ἐρεῖ τάχα τὸ Μύρων. οὐκ ἐπλασα ταύταν
 τὰν δόμοακιν, ταύτας δ' εἶχόν' ἀπεπλασαίμην.
 IDEM.

*Ipsæ Myron dicet, nostræ non bucula dextræ
 Ista, sed istius sculpsimus effigiem.*
 Διωνίδου.

Οὐκ ἐπλασέν με Μύρων. ἐφύσσαζε βουχελίαν
 Ζαγέλιος ἐλάσας, διῶσε βόσφ λιθίνα.
 IDEM.

816 ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,

Non ego mendaci sic sum celata Myroni,

Qui grege depulsam uinxit ad hunc lapidem.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αντιπόδου σιδωνίου.

Εἰ μὴ μου τῆτι τὰ δὲ Μύρων τῆ Λαοῦ ἤρμοσε πέτρα,
ἄλλαισι ἂν νιμύμαν βουσὶν ὁμοῦ δάμαλις.

C. VRS. VELIUS.

Ni mea membra Myron fixisset marmore duro,
Bucula cum reliquo pasceret ipsa grege.

IO. SLEIDANVS.

Isti fixa petrae ni starem uacca Myronis,
Pascere cum reliquis herbida prata uelim.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μόχε, τί μοι λαγόνεσι προσέρχου; τί πτεῖ ἢ μυκᾷ,
ἢ τέχνα μαζοῖς οὐκ ἐπέθηκε γάλα.

AVSONIUS.

Errasti attendens haec ilia nostra iuence.

Non manus artificis lac dedit uberibus.

IOAN. SLEIDANVS.

Qua spe sic properas modo ad ilia nostra iuence?
Nec etenim artificis lac mihi dextra dedit.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὸν δάμαλιν βουφορβὴ παρέρχεο. μήδ' ἀπ' αἰνευθεῖ
συρίσθης. μαζῶ τῆ τρίτην ὑπεκδέχετ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄ μὲν βουκατέχ με, καὶ ἄ λίθος. ἔτι καὶ δ' ἂν αὐτῷ
πλάσσει Μύρων λωπὸν κ' ἔθριον ἰδρετῆμαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄ δάμαλις Δοκίω μυκήσεται. ἢν δὲ βραδύνη,
χαλκῶς ὁ μὴ γούων αἰπὸς, οὐχὶ Μύρων.

Αντι-

Ανπόδ'τον.

Α Δάμοις Δοκίω μνηύουτ. ἢ ῥ' ὁ Προμηθεύς
 οὐχὶ μόνος. πλάττει εμπνοα κεί, οὐ Μύρων.

C. VRS. VELIVS.

Bucula, opinor, & hæc cito mugiet, ipse Prometheus
 Haud solus, fingis tu quoq; iuua Myron.

A-

Βοῦν ἰδίαν ἤτι βουσι Μύρων μιχθεῖσαν ἐρύνα,
 ἔνρι μόλις δ' ἀντίω τῆ βόας Ἰβιλίαςας.

VE-

Mista gregi reliquo sua uestigata Myroni
 Vix alijs pulsus bucula nota fuit.

ΔΗ-

Α βούσ ἀ τίν' ἔνσ', ἀπ' γασίρος, ἔπλασε τὰν βούνα,
 ἃ δὲ Μύρωνος χείρ, οὐ πλάσαν, ἀλλ' ἔτεκεν.

LI-

Aut hanc forda sua pariens bos finxit in aluo
 At non artificis facta, sed orta manu est.

ΛΑ.

Καὶ χαλκῆ περ ἰούσα, λάλισεν ἀν ἡ κεραὶ βούσ,
 εἰσι σπλάγχνα Μύρων ἐνδον ἐτεχνάσατο.

VS.

Mugiret, quis sit ahenea uacca b'cornis,
 Viscera fecisset si interiora Myron.

Ανπόδ'τον.

Πικρόν μοι τίς ἄροτον ἐπ' ἀνχένι, κί, ζυγὰ θείδ' α
 ἔνικα ἢ τέχνης σέιο Μύρων, ἀρίσω.

IDEM.

Et iuga, & huic aliquis ceruicem imponat aratro.
 Artis amore tuæ cogor arare Myron.

R 3 Δημι°

Δημητρίου.

Ἐν μ' εἰδίῳ μόχος, μνησέτω. ἢν δέ γε ταύρῳ,
βύσεται. ἢν ὃ νομῆς, εἰς ἀγέλω ἐλάσῃ.

AVSONIVS.

Me vitulus cernens immugiet, irruet in me
Taurus amans, pastor cum grege mittet amans.

IO. SLEIDANVS.

Si uideat vitulus, mugiet: Si taurus, inibit:
Si uideat pastor, Me quoq; falsus aget.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς Μύρων. μ' εἴσῃσι τὸ βοῖδιον. δι' ὃ νομῆς,
βάλλουσι με λίθοις, ὡς ἀπληγῆ μῆδον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μάρχῳ Ἀργυταρίου.

Βουκόλον ἢν εἰδίῳ τὸν ἐμὸν ξένη, τὸτ' ἔπει αὐτῷ
εἶπεν, ὅθ' ὁ πλάσῃσι ὡς μ' εἴδῃσι Μύρων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὰν βοῦν τάνδ' ὁ Μύρων ξέιν' ἐπλάσεν. ἢν ἔλε μόχος
ὡς ζῶσκον σαίνῃ μητέρα Διρκόμῳ.

Διόκριδῳ.

Ταύρε μοίτῳ ἴδῃ τῆρην ἐπέηκαί. ἔσι κ' ἀπνοῦς,
ἀλλὰ σ' ὁ βουπλάσας ἔξαπάτησε Μύρων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σέιο Μύρων λαμάλῃ, τῆρην ἐπέηκαί. ἔσι κ' ἀπνοῦς,
κὴ γάλας πισυῶν χαλκῶν ἔσωθεν ἔχῃ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Φεῦ ὁ Μύρων πλάσας, οὐκ ἐφθασας. ἀλλὰ σε χαλκῶς
πρὶν ψυχῶν βαλέην, ἐφῆσαις πηγυμίμῳ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Καλκίῳ τύπῃσι δαίμακτιν, μέγας σ' ἤπαφε τέχνη
βουκόλῳ.

Βουκόλε, πῶς ψυχῶν οὐ προσέβηκε Μύρων.

Ιουλιανού ἀπὸ ὑπάρχων.

Πόρτιν πᾶσι Μύρωνος ἰδίων, τάχα πῶς βοῶσθε

ἢ φύσις ἀπνοὸς ἐστίν, ἢ ἔμπνοος ἔπλαστέ τήν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βουκόλε, πρὶ προθέην με βιάζομαι, ἴχθυόνατων.

οὐ γὰρ μοι τέχνη καὶ πᾶσι ἔδωκεν ἔχθην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ χαλκῶν ζώσας Μύρων ὄφως, ἢ τάχα κέρην

χαλκῶσθε, φᾶν δὲ ἀγέλας ἐρύσασθε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλάσας Μύρων, σέο κέρην ὀδοιπέρθε ἤλθεν ἐλάσων

χαλκῶν δὲ φαύσας, φᾶρ κενὸς δὲ φᾶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰθρόων με λίων, χαίνης δόμα. χερσὶ δ' ἀείρεθ

γῆσπρον ζεύγλω, ἀπρονόμῳ κορύνλω.

G. VRS. VELIVS.

Me leo conspiciens inhiat, sustollit arator

Mox iuga, mox clauā pastor et ipse mouet.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τλῆθι Μύρων, τέχνη σε βιάζειτ ἀπνοον ἔργον.

ἐκ φύσεως τέχνην. οὐκ ἐκ φύσιν ἔνυρῶ τέχνη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐν βοῖ τᾶδ', ἐμάχοντο φύσις, καὶ κέρνια τέχνα.

ἀμφοτέραις δὲ Μύρων, ἴθον ὅπασε γέρας.

Ἐρηκομήτοις κ', φύσιθ κρᾶτος ἤρπασε τέχνα.

αὐτὰρ ἐφαπτομήτοις, ἢ φύσις ἐστὶ φύσις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐπαφί κ', σὲ μύωπα Μύρων, ἔπκινρον ἐρείδθε

πλευραῖς χαλκῶν τήν ἄνπτύριον βόθ.

οὐ νέμοις δὲ μύωπι. τί τ' ἔσθ' ἔγωγε, εἴ γε καὶ αὐτῷ
ὀφθαλμοὺς νομίζων ὑπερόπενσε Μύρων;

Γεμίνου.

Ἡ Βάσις ἢ κατ' ἔχουσα τὸ βοῖδιον, ἢ πεπίδωται,
ἢν ἀφ' ἑβῆ ταύτης, φεύξει τὴν εἰς ἀγέλας.

μυκῶτα τὸ ὀχλακός. ἴδ' ὡς ἔμπνου ὁ τεχνίτης
βήκατο. καὶ ζεύξῃς ἄλλον, ἴσως ἀρόσθ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χάλας θ' ἦς. ἴδ' ὅτι δὲ γιωτῆμος ἔλκεν ἄροθον,
καὶ ζυγῶδισμα φέρων φινδομῆνα διαμῶσθ.
ἀλλὰ Μύρων τέχνη πανυπέροχ' ἔσθ' ὅς σε δὲ ἔργων
ἔμπνου, ὡς τινα βούνην ἔργα πν ἔργασατο.

Εἰς τὸ αὐτῷ.

Φιλίππον μακεδόν' ἔσθ'.

Ἀπαιρῆ μου τένοντος ὡ γιωτῆνος,

αεπάδνα, καὶ σίδιαρον ἀνλακιργάτω.

χαλκὸν τ' ἀμῶν οὐκ ἐσάρκωσε Μύρων.

τέκνα δ' ἔζητήνησεν ὀφιν ἔμπνου,

ὡς πρῶτα με κατ' ἔργων καὶ ἀβ' θέλη.

εἰς ἔργα δ' οὐκ εἶσσε προδήσας Βάσθ.

IANVS LASCARIS.

Σέο Μύρων δάμοσιν θινύμην' ἔννεπε Μῶμος.

εὐτ' ἀνάθημα Μύρων. θῦμα δ' ἔννεπε θοῖς.

ὀπθῶμην' δ', ἀνάθημα ὀπθῶμην' ἢ ἀπ' ἔργων, αὐθις ἔννεπε

θῦμα μῶν οὐ. Διακρύων δ' ἀμμιτάσθ. πρόφασθ.

In Buculam aeream Myronis, iustit praeterea

haec quae sequuntur epigrammata

AVSONIVS.

Bucula sum caelo genitoris facta Myronis

Aerea, nec factam me puto, sed genitam.

Sic

Sic me taurus inu, sic proxima bucula mugit:

Sic unulus sitiens ubera nostra petit.

Miraris quod fallo gregem, gregis ipse magister

Inter pascentes me numerare solet.

IDEM.

Vbera quid pulsas frigentia matris ahenæ

O uinula, & succum lactis habere petit?

Hunc quoque præstarem, si me pro parte parasset

Exteriore Myron, interiore deus.

IDEM.

Dædale cur uana consumis in arte laborem?

Me potius clausæ subijce Pasiphææ.

Illecebras ueræ si uis dare Dædale uaccæ.

Viua tibi species uacca Myronis erit.

IDEM.

Ærea mugitum poterat dare uacca Myronis,

Sed timet artificis deterere ingenium.

Fingere nam similem uiuæ, quæ uiuere plus est.

Nec sunt facta dei mira, sed artificis.

IDEM.

Ærea bos steteram, mactata est uacca Mineruæ.

Sed dea proflatam transtulit huc animam.

Et modo sum duplex, pars ærea, pars animata.

Hæc manus artificis dicitur, illa deæ.

IDEM.

Quid me taure paras specie deceptus inire?

Non sum ego Minosæ machina Pasiphææ.

IDEM.

Nec dum caduco sole iam sub uestpere

Ageret iuuenas cum domum pastor suas.

248 ΕΡ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
Suam relinquens, me monebat ut suam.

IDEM.

Vnam iuencam pastor forte amiserat.
Numerumq; iussus reddere,
Me defuisse conquerebatur, sequi
Que noluissem cæteras.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΡΧΑΙ-
ΩΝ ΤΙΝΩΝ.

Eis Τάνταλον.

Γάλλου.

Οὗτος ὁ πρὶν μάχης ἰσχυρὸς ἀνὴρ, οὗτος ὁ νηδὺν
πρῶτος νικητῆρος πλοσάμενος ἔπειτα,
νῦν λιβάδιος θνητῆς ἰμείρεται. ἢ φρονεῖ δὲ
κρᾶσις, αἰεὶ χεῖλις ἐστὶ ταπηνότερη.
πίνε λέγει τὸ ἄρην μακρὰ, καὶ ὄργια μόνον στήθεσσι.
οἱ γλώσσοι προπητεῖς ταῦτα κολάζονται.

C. VRS. VELIVS.

Hic conuiuia prius superum, cui nectaris almi
Impleta est auide sæpius ingluuiis.
Hic guttam nunc poscit aquæ mortalis, at imis
Defugit à labris inuida lympha uiri.
Hæc monet effigies legum bibe gnare tacendi.
Has superis pœnas garrula turba damus.
Εἰς τὴν Δωδωνικὴν ἀθλοῦ
τῆς Ηρακλείους.

Δίερχο μυριόμοχο θετιοῦς Ἡρακλῆος ἀγῶνας
ὄντας, ἀθανάτων οἴκον ὄλυμπου ἔβη.
μηρόνιν. κλυτὰ μῦθα. μέγαν ἔνον ἀγέεσσι.
πώλους. ἱππολύτην. πρηνὸν ἄρην ὄφιν.
ἄπρον θωπυκτῆρα. χάονος κύντα, θῆρα νεμείης.

οἰωνούς· ταῦρον· μαιναλίην ἔλαφον.
 ἔνν δὲ κατ' ἄκρα πῆλιος ἀπρρῆύθιο βεβηκῆς
 περιγαμῆς, μεγάλους ῥέο τηλεφίδας.

Εἰς τ' αὐτό.

Αδελιον.

Πρῶτα μῦθ', ἐν νεμῆν βιαρὸν κατέπεφνε λόντα.
 αὐτίρον, ἐν λέρνῃ πρηνάυχενον αἰλίσεν ὕδριν.
 τ' ἴδον αὐτ' ἰδὴ τοῖς, ἱρμῶνδιον ἔκτανε καίπρον.
 χρυσόκερων δ' ἔλαφον μετὰ ταῦτα ἠγρεύσε τέταρτον
 πέμπτον δ' ὄρνιθας συμφιλίδας ἔξειδίωξεν.
 ἔκτον, ἀμαζονίδας κόμισε ἔξ ἑσφρα φαφόν.
 ἔξδομον, αὐγέου πρηνάυχενον ἔξειδίωξεν.
 ἕξδοσον, ἐκ κρήτης ἔξ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
 ἑνάκτον, ἐκ θρήκης Διομύδου ἠγάγεν ἵππους.
 ἑπτάνου δὲ κῆτον βόας ἠγάγεν ἔξ ἐρυθείης.
 κέρβερον ἐν δὲ κῆτον κύν' ἀνήγαγεν ἔξ αἰδίας.
 ἠωδὴ κῆτον δ' ἐκόμισεν ὄν' ἑλλάδα χρύσεια μῦλα.
 τ' ἴσθασι δὲ κῆτον, τοῖον λυτρὸν ἔχεν ἄελον.
 μιννονυχὶ πεντήκοντα ξυνελέξατο κούραις.

Hosce labores queribundus Hercules
 ipse hūc in modū recenset, apud

OVIDIVM.

Ergo ego scedantem peregrino templa cruore
 Busirim domui? seuoq; alimenta parentis
 Antæo eripui? nec me pastoris Hiberi
 Forma triplex, non forma triplex tua Cerbere mouit.
 Vos'ne manus ualidi pressistis cornua tauri?
 Vestrum opus Elis habet, uestrum Stymphalides undæ
 Partheniumq; nemus, uestra uirtute relatus
 Thermodoontia celatus balihæus auro, &c.

Bisq;

Bifariam imitatus uidetur

VERGILIUS.

Prima Cleonei tolerata ærumna leonis.
 Proxima lernæam ferro, & face coniudiv hydram,
 Mox erymantheum uis tercia perculit aprum.
 Acripedis quarto tulit aurea cornua cerui.
 Stymphalidas pepulit uolucres discrimine quinto,
 Threiciam sexto spoliavit amazona baliheo.
 Septima in Augeis stabulis impensa laboris.
 Octauo expulso numeratur adorea tauro.
 In Diomedeis uictoria nona quadrigis.
 Geryone extincto decimam dat Iberia palmam.
 Undecimum mala hesperidum distracta triumphum.
 Cerberus extremi suprema est meta laboris.

IDEM.

Compressit Nemeæ prima uirtute leonem,
 Exincta est anguis, quæ pullulat hydra secundo.
 Tertius euctus sus est erymanthius ingens.
 Cornibus auratis ceruum necat ordine quarto.
 Deicit horrifono quinto stymphalidas arcu.
 Abstulit Hippoliti sexto sua uincula uiræ.
 Septimus Augei stabulum labor egerit undis.
 Octauo domuit magno luctamine taurum.
 Tum Diomedis equos nono cum rege perempto.
 Geryonem decimo triplici cum corpore uicit.
 Undecimo abstractus uicit noua Cerberus astra.
 Postremo hesperidum uictor tulit aurea mala.

Εἰς τὸ αὐτό.

Φιλίππου.

Βαλλομένην νημίους ὑπὲρ ἀπλῶν, ἄλλοτε δ' ὑδρῶν.
κρῖ

καὶ ταῦρον· κέρπρον δ' ἀμφιτινάξα γίνυτο.
 ἔσθ' ἔλκυσσας πώλους Διομήδους ἕϊλον.

χρῦσα μῆλα κλάσας, Γυρνόντων ἔλαβον.
 αὐγείαν ἐλάλω, καμὰς οὐ φύγεν· ἔκτανον ὄρνις.
 κέρβιρον ἠγαγόμεν· ἀνὸς ὄλυμπην ἔχω.

LVSCINIUS.

Perdomui Nemees monstrum, mala bestia Lernæ

Concidit, et taurus, deinde necatus aper.

Threiciæ zonam rapui, Diomedis equos, hinc

Geryonemq; premens aurea mala tuli.

Augean noui, cecidit cerua, atq; uoiucres,

Cerberus abductus, letus in astra feror.

C. VRS. VELIVS.

Extinxi Nemeesq; feram, Lernamq; peremi.

Et taurum, cecidit dilaceratus aper.

Baltheon abripiui, Thraciisq; armenta cecidi.

Geryonem strauit, pomaq; fulua tuli.

Augean noui, capta est fera, auesq; fugatæ,

Hinc, cane deducto, præmia coelum habeo.

Aliter.

Infestum Nemees monstrum, Lernamq; cecidi

Et taurum malas dissecauiq; suis.

Baltheon abstraxi, Diomedis equitibus fudi.

Aurea mala ferens, Geryonem domui.

Augean noui, pressa est fera, auesq; necatæ,

Cerberon abduxi, hinc Diuus in astra feror.

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ Ἀνταῖον.

Χαλκὸν ἀποιμῶζοντα τίς ἐπλάσσει; τίς δ' ὑπὲρ τίχνας

καὶ πόνον ἐκ μορφῆς, καὶ θράως εἰργάσατο;

Ἐμψυχὸν τὸ πλάσμα, καὶ οἰκτεῖρω μογίζοντα,

καὶ

καὶ φρίττω κρατερὸν ἄνθρακὸν ἠρακλῆϊν
 Ἀνταῖον ἢ ἔχῃ πετρὸν ἄχρον ἐν πολεμοῖσιν.
 ἰδνωθεὶς δὲ, δουεὶ κ', ἄσπλαχον ἴκται.

IO. SLEIDANVS.

Quis uero lachrymas æri dedisti atq; labores
 Robur & arte sua duxit ab ære simul?
 Istud opus uiuū, doleo' que in morte labantem.
 Viribus Alcides terret & ipse suis.
 Hic premit Antæi magno superata labore
 Membra, cadens' que miser cernis ut ille gemit.

Εἰς Ἰκαρόν χαλκῶν ἐν λουτρῷ
 ἰσακρόν.

Ιουλιανού.

Ἰκαρε, κηρὸς μὲν σε διώλεσε. νῦν δὲ σε κηρὸς
 ἤγαγεν εἰς μορφῶν ἀνθρῶ οὐ χαλκώτης.
 Ἐλλ' ἄγε μὴ πέρα πάλλε ἠέρα, μὴ τὸ λουτρὸν
 κηρῶν πίπτων, ἰκαρίον τελέσης.

IDEM.

Cera tibi uitam prius abstulit Icare, sed nunc
 Te cera finxit denuo docta manus.
 Immotas liquidū seruata per aëra pennas,
 Balnea ne fiant nomine clara tuo.

Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου τὸ μακεδόνος.
 Ἀρχελάου ὁ γ' Ἰ, Ἀσκληπιάδου.

Τόλμας Ἀλεξάνδρου, κ' ὄλον ἀπεμάξατο μορφῶν
 Δύστροπος, τίν' ὄδῃ χαλκῶς ἔχῃ δύναιμι;
 οὐδ' ἀθῶντι δ' ἴσκειν ὁ χαλκίος, δὲ Δία κενάων,
 γὰρ ἐπ' ἐμοὶ τίθειται. Ζεῦ, σὺ δ' ὄλυμπρῶν ἔχεις

Posterius distichon sic uerim

BYDAEVS.

Aere

Aereus in coelum suspectans, fare quid aiat.
Iuppiter asserui terram mihi, tu asserere coelū.

ΕΙΣ ΗΡΩΙΔΑΣ.

Εἰς ἄγαλλμα Νιόβης.

Εκ ζώης με θεοὶ τέτυξαν λίθον, ἐκ δὲ λίθοιο,
ζώην Πραξιτέλους ἔμπαλιν εἰργάσατο.

MORVS.

Dij ex uiua lapidem fecere, at quum lapis essem
Me uiuam fecit denuo Praxiteles.

LILIVS.

Ex uita saxum Dij me fecere, sed ipse
Ex saxo uiuam denuo Praxiteles.

IOAN. SLEIDANVS.

Ira deūm uiolenta petram me fecit, At ipse
Praxiteles hominis reddidit effigiem.

A YSONIVS.

Viuebam, sum facta filex, quæ deinde polita
Praxitelis manibus uiuo iterum Niobe.
Reddidit artificis manus omnia, sed sine sensu,
Hunc ego cum læsi numina, non habui.

Εἰς εἰκόνα Μυδλέας ἀνθρώπου.

Αδύλον.

Τέχνη Τιμομάχου σοφῶν, καὶ ζῦλον ἔλαξε
Μυδλέης, τέκνων εἰς μόρον ἐλαχιστῶν.
τῆ, μὲν ἢ συνένευσεν ἰδίῃ εἰσοῦ. ἢ δ' ἀναενύψ,
σώζην, καὶ κτείνην βουλομῆν τέκναι.

POMPO. GAURICVS.

Quòd natos feritura ferox Medea moratur,
Præstitit hoc magni dextera Timomachi.
Tardat amor facinus, strictum dolor incitat ensem,
Vult

Vult, non uult, natos perdere & ipsa suos.

Eis τὸ αὐτό.

Ανφίλου Βιζαντίου.

Τὸν ὄλοαν Μήδισαν ὅτ' ἔγραφε Τιμομάχου χεῖρα
 ζάλω κ' τίμνοισ ἀντιμελεχθῆναι,
 μυρίον ἄρα βόμβον, ἴν' ἕβια διατὰ χαράξῃ.
 ὦν τὸ μῦν, εἰς ὄργαν νῦν, καὶ εἰς ἔλιον.
 ἄμφω δ' ἐπλήρωσαν. ὄρα τύρην. ἐν δ' ἀπὸ φλά,
 δόκρυνον. ἐν δ' ἔλιω, θυμὸς ἀναστρέφεται.
 ἔριε δ' ἄμειλιτος ἔφαθ' ὄφθ. ἄμα ἢ τίκνων,
 ἔπρεπε Μιδείη, καὶ χεῖρ Τιμομάχου.

A V S O N I V S .

Medeam uellet cum pingere Timomachi mens
 Voluentem in natos crudum animo facinuram.
 Immanem exhaustit rerum in diuersa laborem
 Fingeret affectum matris ut ambiguum.
 Ira subest lachrymis, miseratio non caret ira.
 Alterutrū uideas ut sit in alterutro.
 Cunctantem satis est, indigna est sanguine mater
 Natorum, tua non dextera Timomache.

Eis τὸ αὐτό.

Φιλίππου.

Τίς σὺ καλῆς ἄθεσμε συνέγραφεν εἰκόνη θυμὸν
 τίς κ' ἐν εἰδῶλω βάρβαρον εἰργάσατο.
 αἰεὶ δ' ἀδελφῶν βρεφίων φόνον. ἢ τίς ἴσων
 δυνάτερος, ἢ γλαυκῆ; τίς πάλι σὺ πρόφασιν
 ἔρρε κ' ἐν κήρῳ παιδοκτόνε. σῶν δ' ἀμείνων
 ζήλων εἰς ἀθέλητον, κ' γραφῆς ἀποδάνετον.

Eis τὸ αὐτό.

Αδίσποδον.

Δεῦρ' ἴδ' παιδολοίτηραν ἐν εἰχόνη. Δεῦρ' ἴδ' ἀγαλμῶς
 κολχίδαι Τιμομάχου χερὶ τυπωσαμένην.
 Φάσγανον ἐν παλάμῃ. θυμὸς μέγας. ἄγριον ὄμμα
 παίσιν ἐπ' οἰκτιροῖς, δάκρυ κατερχόμενον.
 πάντα δ' ὁμοῦ συνέχευεν. ἀμικτά τε εἰς ἐν ἀγέρας,
 ἅμα πὶ μὴ χρωῖσαι φθοράμην παλάμῃ.

Ex his duobus unum confinxit

AVSONIVS.

Quis te pictorum simulavit pessima Colchis
 In natos crudum uoluerē mente nephas?
 Usque adeo ne sis puerorum haurire cruorem,
 Ut ne picta quidem parcere cæde uelis?
 Num nã te pellex stimulat? num' ne alter Iason,
 Altera iam Glauce sunt tibi causa necis?
 Quin ne picta quidem sis barbara, uimq; tui amens
 Cæra tenax cæli concipit immodicam.
 Laudo Timomachum matrem quod pinxit in ensē
 Cunctantem prolis sanguine ne maculet.
 Eis εἰχόνα Διδούσ.

Αἰσασθόν.

Ἀρχίτην Διδούσ ἐρικυδέος ὡξένη λένασθε,
 εἰχόνα θιασσίω χαλκί λαμπρήν.
 Ζῶν κ' γενόμεν. ἀλλ' οὐ νόον, οἶον ἀκρόφθ,
 αἰχρὸν, ἐπ' εὐφύμοις δόξαν ἐνεγκάμεν.
 οὐδὲ ἂ Αἰνείας πρὶ' ἐσίδρακον, οὐδὲ χρόνισο
 Τροίης περθόμενος, ἤλυθον ὅτε λιβύλω.
 ἀλλὰ βίαις φεύγουσα ἰατρβάων ὑμνηαίων,
 πῆξα κ' κρεδίνης φάσγανον ἀμφίβρομον.
 περὶ δὲ τί μοι ἄγνων ἐφωπλίσασθε Μιάρωνας;
 Ζῶα κ' εἴ ἡμῆτερης φέουσα ζωφροσύνης.

Olim talis eram uenerando splendida uultu,
 Quum populis dixi regia iura meis.
 Pectoribus non illa tamen mens insita nostris
 Qualem circumfert publica fama, fuit.
 Aeneas etenim nunq̄ mihi uisus, Et illo
 Nec Libyæ campus tempore noster erat.
 Ancipiti sed ego pectus mucrone peregi,
 Quum fugerem lectos improbe Hæarba tuos.
 Dicitæ Pierides, Quis enim furor iste, Maronem
 Carmine non meritam sic lacerare suos

AVSONIVS.

Illæ ego sum Dido uultu quam conspicis hospes,
 Assimilata modis pulchrâq̄ mirificis.
 Talis eram, sed non Maro quam mihi finxit erat mens,
 Vita nec incestis læta cupidinibus.
 Namq̄ nec Aeneas uidit me Troius unquam,
 Nec Libyam aduenit classibus Iliacis.
 Sed furias fugiens, atq̄ arma procacis Iarbæ
 Seruauit fateor morte pudicitiam,
 Pectore transfixo, castos quod pertulit enses,
 Non furor aut læso crudus amore dolor.
 Sic cecidisse iuuat, uixi sine uulnere famæ,
 Vltæ uirum, postis moenibus oppetij.
 Inuida cur in me stimulaſti muſa Maronem?
 Fingeret ut noſtræ damna pudicitie.
 Vos magis historicis lectores credite de me,
 Quam qui furta deum concubitusq̄ canunt.
 Falsidici uates temerant qui carmine uerum,
 Humanisq̄; deos aſſimulant uitijs.

MARVILLVS.

Tu qui me casuq; meos in imagine parua
 Aspicias, & digno tristia fata refers,
 Vera hæc effigies, nec uera est hospes Elyssæ,
 Sed non uera necis causa pudendus amor.
 Nec mihi Phryx nocuit, nec enim Phryga nouimus ullū,
 Cura sed antiqui casta tenaxq; thori.
 Quam ne coniugio Libyci uiolare tyranni
 Cogerer, hac cecidi fortiter usa manu.
 At uos o uates si sunt hæc præmia laudi,
 Quæ feret incesti scœmina adulterijs?

Εἰς ἄγαλλμα ἠχοῦς.
 Εὐόδου.

Ἐχὼ μιμολόγον, φωνῆς ἴδρυα, ῥήματ' οὐρλώ.
 Ego sic

ECHO DE SE.

Sum sermonisæqua, ac uocis sex, caudaq; uerbi.
 In pictorem deæ Echus sic lusit

AVSONIUS.

Vane quid affectas faciem mihi ponere pictor,
 Ignota miq; oculis sollicitare deam?

Ærην & linguæ sum filia, mater inanis,
 Iudicij uocem quæ sine mente gero.

Extremos pereunte modos à fine reducens,
 Ludificata sequor uerba aliena meis.

Auribus in uestri, habito penetrabilis Echo,
 At si uis similem pingere, pinge sonum.

Extat de Echo elegans epigramma,

IO. GAZOLDI.

Nunquid in hoc Echo portu comes ipsa moneo est?
 Echo est, causa loci num puer est? puer est.

Narcysſus forma excellens qui ſpreuit amores?

Mores, qui dicit præmoriar? moriar.

Si lapis eſt uos unde uenit, ſi pectora deſunt?

Sunt, age quænam ſunt ora tua? ora tua.

Dic? dea te tenet hoc incluſam marmore, lunon?

Non, tu uana referſ: dic, ſunt hæc? ſunt hæc.

Ille ſtupens tandem cognouit imagine falli.

Et comiti dixit nil habet iſta ſui.

Non diſſimile eſt huic hoc

Γαυράδα.

Αχὼ φίλα μοι, συγκαταίνετον τί· τί;

ἔρω Κορίσθης. ἃ δὲ μὲ οὐ φιλεῖ. φιλεῖ.

πρόξαι δ' ὁ χειρὸς χειρὸν οὐ φέρει. φέρει.

τὸ βίνυν αὐτῶ λίσον ὡς ἔρω. ἔρω.

καὶ, πῆσιν αὐτῶ κερμάτων τὸ δός. τὸ δός.

ἀχὼ, τί λοιπὸν, ἢ γέθου τυχεῖν; τυχεῖν.

ΕΙΣ ΑΓΓΑΛΜΑΤΑ ΘΕΩΝ

ΚΑΙ ΘΕΑΙΝΩΝ.

Εἰς ἀγάλμα Αφροδίτης καὶ Ἀρείως.

Αρεία καὶ παφίλω ὁ ζεγράφος δὲς μίτων οἴκον

ἀμφιπέσει πλέγδλω γέγραφον ἀμφοτέρους.

ἐκ θυρίδος ἢ μολῶν φαίθων, τρηνπάμφορος αἴγλη,

ἕσθι ἀμιχανόνων ἀμφοτέρους σησπίων.

ἠήλιος βαρύντως ἕως τίνος; οὐδ' ἰδί κηροῦ

ἠθελει ἀφύχου τὸν χόλον ζελάσσει.

INCERTI.

Artifici fuerant mutuis complexibus unâ

Facti Marsq; Venusq; ædibus in medijs.

Mox ardore ſuo medias penetrauit in ædeis

Sol genitor, quod ſic ſtaret uterq; fremens.

Huic

Huic odio quis finis erit? Nam sol quoq; ceram
 Corruptū, Tanta est insita uis animo.
 Alluditur hoc epigrammate ad Martis ac Veneris adul-
 terium, quod est apud Homerum Odysseæ Θ'. Sed
 locum ipsum quādo festiuus admodum est, nu-
 perq; per C. Ursinium Velium non
 infeliciter uersus, adscribere libet.

HOMERVS.

Αὐτὰρ ὃ φορμίζον ἀνεβάλλετο καλὸν αἰείδην
 ἄμφ' ἄριος φιλότιτος, εἴσι φάνον τ' ἀφροδίτης
 ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν ἠφαισίῳ δόμοισιν
 λάθρη, τρῆλλὰ δὲ δῶκε, λίχθ' δ' ἤχυνε κ' εὐνῶν
 ἠφαισίῳ ἀνακτοῖς. ἄφαρ δὲ δι' ἀφελος ἦλθεν
 ἦλιθ'· ὅς σφ' εὐνόησε μιγαζομένων φιλότιπ.
 ἠφαισος δ' ὡς οὖν θυμολαγία μῦθον ἀκρούσε
 βῆ ῥ' ἴμεν δὲ χαλκκῶνας, καὶ καὶ φρεσὶ βυατοδομένων,
 ἐν δ' ἴθιζ' ἀιμοθίτω μέγαν ἀίμονα, κῆπτε ἢ δισμοῦς
 ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὐθι μῆσιον.
 αὐτὰρ ἐπεδὴ τεύξε δόλον κεχολωμένθ' ἄρη,
 βῆ ῥ' ἴμεν δὲ θάλαμον, ὅτι φίλα δέμνι' ἔκζε.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμοῖσιν χεῖ δισμοῦσιν κύνλω ἀπάντη
 τρῆλλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαϊθόφιν ἔθειχε χυθῶ
 ἠὲτ' ἀράχνας λεπτά, τὰκ' οὐκίτις οὐδὲ ἴδιος
 οὐδὲ βιῶν μακάρων, πῶδ' ἢ δολόεντα τέτυκτο.
 αὐτὰρ ἐπεδὴ πάντα δόλον πῶδ' ἄμνινα χεῖσεν,
 εἶσατ' ἴμεν δὲ λῆμον εὐκτιμήμον πολέεθρον,
 ἠὲ γαϊάων τρῶν φιλάτη ἔσιν ἀπασιών,
 οὐδ' ἀλαοσκηπίῳ εἶχε χρυσώϊος ἄρης,
 ὡς δ' ἴδεν ἠφαισον κλυθῆχ' ἔχων νόσφι κόντοα.
 βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα πῶδ' κλυτῶ ἠφαισίῳ,
 S 3 ἰχανόων

Ἰφαιώνων φιλότιτος ἔυσιφάνου κυβηρέης.
 ἢ δὲ νέον πῦρ πατρὸς ἐριδένεο κρωνίωνο,
 ἐρχομένη κτ' ἔξ' ἐβ'. ὁ δ' εἶσω δώματός ἐστι.
 ἐν δ' ἄρα οἱ φῦ χφρί ἔπρε τε ἔφατ' ἐκτ' ὀνόμαζε
 Δεῦρο φίλη λίκνονδε παπείομην εὐνηβέεσσι,
 οὐκ ἔβ' ἤφαιστος μεταδήμιος, ἄλλοσ' τρυ ἤδη
 οἴχετ' ἔβ' λῆμινον μὲ σίτιαισ' ἀτριοφόνους
 ὡσφάε, τῆ δ' ἀσπασδὸν ἐείσατο κρημιθῆναι
 τῶ δ' ἔβ' δέμινα βῶντε κρητίδραθον. ἀμφὶ δ' ἰδισμοῖ
 τεχνήεντες ἔχυντο πρὸ φρονοῦ ἤφαιστος,
 οὐδὲ τι κινῆσαι μελίων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι.
 κρητίτε δὲ γίνωσκον, ὅτ' οὐκ ἐπιφρυκτὰ πέλοντο,
 ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἤλβε πῦρ κλυτὸς ἀμφιγυῖης,
 αὐτὸς ὑπὸ σφ' ἔφαι πρὶν λῆμινον γαῖαν ἰκίεσθαι.
 ἠέλιος γάρ οἱ σκηπίῳ εἶχεν, ἔπτε τε μῦθον,
 βῆ δ' ἴδμενοι πρὸς δώμα φίλον τιτιμηλῆος ἕβ'
 ἔβ' δ' ἐν προθύροισι, χόλος δὲ μιν ἀτριοσ' ἤρει
 σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνε τε πάσι θεοῖσι
 Ζεῦ πάτερ, ἢ δ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἰόντες,
 Διὸς ἴνα ἔργα γέλασά κ' οὐκ ἠπιφρυκτὰ ἴδμενδε,
 ὡς ἐμὲ χυλὸν ἰόντα Διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη,
 αἰὲν ἀπ' ἀμάσθ' φιλήσθ' ἀϊδίηλον ἄρνος.
 ὄννεχ' ὁ μὲν κελός τε κρητίτε, ἀντάρ ἔγωγε
 ἠπεδανὸς γεθόμην. ἀτάρ οὐβὶ μοι ἀπτιοῦ ἄλλο
 ἄλλοσ' ἔβ' δὲ δύω, τῶ μὴ γένηεσθ' ὀφειλον.
 ἀλλ' ὄφειδ' ἴνα τῶ γε κρημιθῆσθ' ἐν φιλότιπ
 εἰς ἐμὰ δέμινα βῶντες, ἐγὼ δ' ὄρων ἀκράχημιαι.
 οὐ μὲν σφας ἔτ' ἔολπα μιν νυθόσθ' κρημιθῆσθ' οὐτω
 κρητίτε περ φιλέοντε. τάχ' οὐκ ἐβλήσεσθ' ἀμφω
 ἔβ' δ' ἐν. ἄλλοσ' σφωε δόλοσ' κ' ἰδισμοῖ ἐβ' ἔβ'.

εἶσομαι μοι μάλα πάντα πατήρ ἀτρεδώς ἔιδνα,
 ὅσα δ' οἱ ἐπ' ἠυάλιστος κινύπειδ' ἔινεχα κούρις.
 ὄνεχα δ' οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέμενος.
 ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἀγέροντες θεοὶ πρὴ χαλκῶ βατῆς δῶ,
 ἦλθε προσδίων γαίηχος, ἦλθ' ἐριούνης
 ἐρμείας ἦλθεν δὲ ἀναξίεκαίεργος ἀπ' ἄλλων.
 θυλότερα δὲ θεοὶ μέλιον αἰδοῖο ἴχρη ἐκείνη
 ἔσαν δὲ ἐν προβύροισι θεοὶ δωτῆρὸς ἰάων.
 ἄσβισος δ' ἄρ' ἐνὼρθε γέλωσ μακαρίαι βιοῖσι,
 τέχνας εἰθρόωσι πρὸ φρονος ἠφαισίοιο.
 ὡς δὲ τις ἐπίσκειν ἰδῶν ὄσ' πλησίον ἄλλον.
 οὐκ ἀριτὰ κακὰ ἔργα, κηχάνθη δὲ βραδύς ὠκύν,
 ὡς κ' νῦν ἠφαισος ἰὼν βραδύς ἔειλεν ἄρνος,
 ὠκύντα κ' ἐν περ ἰόντα βιῶν οἱ ὀδυμῶν ἔχουσι
 χωλὸς ἰὼν τέχνησι, τὸ κ' μοιχαῖτρί οὐφίλλη.
 ὡς οἱ μῶν βραχύντα πρὸς ἀλλήλους ἀγέροντες,
 ἐρμῆν δὲ προσέειπεν ἀναξὶ Διὸς ἠὲ δ' ἀπ' ἄλλων.
 ἐρμεία, Διὸς ἠὲ δ' ἀναξίεκαίεργος ἰάων.
 ἦ ῥά κεν ἐν δισμοῖσι θέλοισ κρατεροῖσι πικρῆ εἶς
 ἔνδον, ἐν λείβοισι πρὸς χρυσοῦ ἀφροδίτη.
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπέτα δισκόμορος ἀργυρόντης
 αἰετὸς γένοιτο ἀναξίεκαίεργος ἀπ' ἄλλων
 δισμοὶ μῶν τίς τῶσδε ἀπείροντες ἀμφὶς ἔχουσι,
 ἡμεῖς δ' εἰθρόωτε θεοὶ, πᾶσαι τε θείαιαι,
 αὐτὰρ ἐγὼν ἔνδομι πρὸς χρυσοῦ ἀφροδίτη
 ὡς ἔφατ' ἐν δὲ γέλωσ ὤρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 οὐδὲ προσδίωνα γέλωσ ἔχε, λίσσι δ' αἰετῆ
 ἠφαισον κλυτὸν ἔργον, ὅπως λύσειεν ἄρνος
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πῆρὸντα προσήνδρα,
 λῶν, ἐγὼ δὲ βραχύνω ὑπὶ χόμοι ὡς σὺ κελύψης,

τίσφιν οἴσι μοι πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 ἔν δ' αὐτε προσέφη πεδαικλὺς ἀμφιγυήης
 μή με προσείδαον γαίηο χεῖ ταῦτα κίλενε,
 διφλοῖ βι διφλῶν γε. καὶ ἐήυσε ἐήυσααδς.
 πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 εἴ κεν ἄριστος ἦσσι, χρεῖσθ' ἢ δεσμὸν ἀλύξας.
 ἔν δ' αὐτε προσέφη προσδιδάων ἐνοσίχθων,
 ἦφοις, εἴ περ γάρ κεν ἄριστος χρεῖσθ' ὑπαλύξας
 οἴχητ' ἐφύγων, ἀντὶς βι, ἐγὼ τάδε πῶσω.
 ἔν δ' ἠμείβετ' ἐπέτα πεδαικλὺς ἀμφιγυήης,
 οὐκ ἔς' οὐδ' ἔσται τὸν ἔπος ἀρνήσασθς.

ὡς εἰπὼν δεσμῶν ἀνίη μὲν ἦφοις οἶο.
 τῷ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῦ λύθην κρατεροῦ περ ἰόντος,
 αὐτήησεν ἀνοίξαντε. ὁ μὲν θρηνηλώσθι βεβήησθ,
 ἢ ἄρα κὺπρον ἴησεν φιλομηδῆος ἀφροδίτη
 ἔσ πάφον, ἔνθα δέ οἱ τέμνησθ βωμός τε θυήης,
 ἔνθα δέ μιν χάριτ' ἔσεν λούσαν κὺ χρίσαν ἐλαίω
 ἀμβρότω, δια θεοῦς ἐπενώσθεν ἀπὸν ἰόντας.
 ἀμφὶ δέ ἕματα ἔσαν ἐπύρατα θαῦμα ἰδῆσθ.
 ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἔσθι πεδαικλὺς. αὐτὰρ ὁ δὲ ναεῖν
 τέρπειτ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀκούων, ἦ δέ καὶ ἄλλοι
 φαίηκ' ὄσθ, δολιχῆριτμοι ναοσίκλυ βι ἀνδρ' ὄσθ.

C. VRS. VELIVS.

Hic uero increpuit fidibus praeludia blada
 Martis, & eximia Veneris recitavit amores.
 Ac ueluti primum socialia gaudia furtim
 Tecta peregerunt Vulcania, plurima dono
 Ille dedit, lectos ausus scelerare iugales,
 Sacraq; Lemniaci foedare cubilia Diui.
 At Phœbus deprehensa semel cum furta teneret,

Detu

Detulit ad diuum crimenq; doloſq; maritum,
 Quæ cum dicta deus prodentis triftia Solis
 Audijt ignipotens, tecta ad fabrilia tendit
 Concitus, infidias imo iam pectore uerſans.
 Hinc admoliri, ac prægrandem imponere trunco
 Incudem parat, & ſubito duriffima format
 Vincula, non ulli textumq; ſolubile cudũ,
 Quo ſimul implicũ grauiter uinctiq; iacerent,
 Ac poſtq; fabricauit opus, caſſesq; Cradiuo
 Inſenſus, ſubito petit alta cubilia grefſu.
 Gratus ubi ſtabat thorus, & iam uincula circum
 Fulcra locat, mirumq; ſimul concinnat in orbem.
 Plurima quinetiam tectum diſſuſa per altum
 Tenuia, ceu lepidas ſuſpēdit aranea telas.
 Vt quæ non hominum, non ipſo lumine Diuum
 Cernere erat, mire abſtruſis compoſta dolorum
 Nexibus. Hæc poſtq; per ſumma cubilia ſparſit
 In Lemnon ſimulata uia eſt, quæ moenibus altis
 Illi præ cunctis multo gratiſſima terris
 Vna fuit, uanam haud ſpeculam Cradius obibat.
 Interea, auratas laxans deus acer habenas,
 Protinus ut gratos ſenſit petiſſe reſſus
 Vulcanum egregium artificem, perniciter ædes
 Ignipotenti adũ formoſæ captus amore
 Coniugis, ipſa Ioue haud multo ante à patre reuerſa
 Adſedũ, porro ille domos tectumq; ſubiuit
 Comprenſatq; manum, appellatq;, & talia fatur.
 Huc age, diua precor lectum ſubeamus eundem.
 Non iam durus adeſt coniunx, modo nanq; manentes
 Sintias in Lemno populos inuiſit agreſtes.

Sic aut, at Veneri amplexus & dulcia cordi
 Furta fuere, gradu petiere cubile cūato.
 Extemplo incubuere doli ignipotentis, utrinq;
 Vincula connectuntq; ambos infusa, ligātq;
 Vt ne membra quidem motare ac tollere quirēt.
 Hi uincla agnoscunt & ineuitabile textum
 Serius, aduersum hos extemplo Mulciber ibat
 Inclytus, ante redit properans quā Lemnon adiret.
 Proditione deus reuocatus, & indice Phcebo
 Maturauit iter, curæ cui pectus amaræ
 Exagitant, animum cruciat dolor, inde sub alto
 Limine stans, furiaq; truciq; excanduit ira,
 Terribiliq; sono superos ciet ocyus omnes,
 Iuppiter atq; alij, quorum immortalia diuū
 Numina, turpe deus, facinus, facinus dignissima risu
 Crimina spectatum huc concedæ proximus omnes.
 Deditignata suum, ac dudum, pertæsa mariū
 Loricpedem Ioue nata Venus, Martem ecce cruentū
 Deperit insignem, formaq; & cruribus altis
 Cōspicuum, sed enim claudio mihi nascier olim
 Contigit, at non est uitium hoc à crimine nostro,
 Ingens amborum potius, sed culpa parentum est,
 Qui sine defectis sobolem producere membris
 Debuerant, uerum huc conuertite lumina cuncti,
 Cernite ut optatis foueant amplexibus ignes,
 Nostraq; ad hæc ambo petiere cubilia, uerum
 Hanc postquam uidi magno mihi uisa dolori
 Res fuit, atqui illos spero non tempore paruo
 Tali concubiu fruiuros, quamlibet acri
 Coniunctos in amore quidem, fortassis uterq;

Concu.

Concubuisse diu nolit, sed dura tenebunt
 Vinculaq; infidiaeque meae tantisper, ad unum
 Munera connubij, donec pater ipse remittat,
 In' que uerecunda pro coniuge cuncta repente
 Praemia quae de dimunobis dotalia reddat.
 Quandoquidem ante alias forma praestantior omnes
 Nata sibi est, sed mente carens, & pectore casto
 Dixit, at inde ruunt coelo ferrataeque diui
 Tecta adeunt, a deras Neptune tricuspide telo
 Grande solum quatiens, frugi Cyllenius una
 Venit & arcitenens iaculis' que insignis Apollo.
 Porro uerecundae tanta ad spectacula diuae,
 Ad' que scelus non sunt dignatae accedere tantum.
 Vestibulo in primo diuiq; in lumine cuncti
 Constitierant, qui corda beant mortalia donis.
 Omnibus immensum dolus atq; industria diuis.
 Mulciberi exciuit risum, admirantibus illis.
 Atq; aliquis forte adstanti sic cominus, inquit,
 Vi nihil officiunt uirtuti crimina, claudus
 Assequitur celerem, ueluti nunc Mulciber acrem
 Graduum obtinuit, quamuis praecaelitibus dijs
 Curfibus ille pedes habiles agit ocyor unus.
 Claudus enim ipse dolis usus, qui sic quoq; multas
 Auxit adulterij, & foedo pro crimine poenas.
 Haec illi fuerant inter se forte locuti,
 Exin Mercurium natus Ioue diuus Apollo
 Talibus alloquitur dictis: Maia edne summi
 Progenies o diua Iouis, certus' que deorum
 Nuncius, optatiq; dator, num cassibus istis
 Implicius ueneri uelles sociariet aureae?

Hunc breuiter contra leto clarissimus Argi,
 Interpres, præcoq; deūm Cyllemius, inquit:
 O utinam uoti fiat mihi copia tanti,
 Ter licet astrictus uinclis grauioribus essem
 Vosq; adeo circum nos inspectetis euntes
 Dijq;, deaq; omnes, certe non segnius ipse
 Formosam amplexus Venerem sic usq; iacerem.
 Dixit, & immenso diui sannere cachinno.
 At risu irato minime est illudere uisum
 Vndarum domino, sed inextricabile textum
 Soluat, & astrictum deus explicet orat amātem
 Vulcanum egregium celeri sic ore locutus:
 Tolle modo nexus, & discute uincula lecto
 Hūc tibi promitto, quod par sit cunq; daturum,
 Concilio in nostro, & præsentī numine Diuūm.
 Quem contra deus ignipotens est talibus usus,
 Desine nequicq; hortari Neptune, timoris
 Sponsio plena nocet, miserūq; pericula conflāt.
 Qua te ui, quibus aut uinclis in gente deorum
 Arctarem, ipse fugā si forte capeffere Mauors
 Audeat explicitus, quō non mihi debita pendat?
 Suscipit hæc contra, sola qui deus ardua quassat:
 Ipse licet paret aufugium, neq; debita Mauors
 Dissoluat, tibi nos numerabimus omnia certo.
 Quem contra breuiter Vulcanus talibus infit:
 Nec phas nec licet ulterius tua temnere dicta
 Mulcibero, ac uix dum dixit, compago repente
 Dissilijt uinclorum, opera ignipotentis & arte,
 Tum uero expliciti uinclorum nexibus ambo
 Protinus erumpunt, Thraces petjt ille cruentos.

At Venus ipsa Cypri late in regione locatã
 Læta Paphum aduoluat, lucus quã pãdiur ingens
 Huic sacer atq; aræ sacros uisuntur in usus.
 Quã mox certatim contendunt abluere undis
 Aeternòq; debinc perfundere membra liquore
 Formosæ Charites, quali immortalia mos est
 Corpora rite laui, posthæc mirabile uisu
 Intusum inducunt humeris, & corpus amictu
 Conuelât tenero. Diuinus talia uates
 Personuit cithara, porro auscultãtis Vlyssæi
 Interea tacitum pertentiãt gaudia pectus.
 Phæacumq; simul, quibus est ars nautica curæ,
 Remigioq; agitare rates, & findere pontum.
 Fabellam hanc & Leucothoë hunc
 in modum recenset, apud

OVIDIUM.

Hunc quoq; sydereã qui temperat omnia luce
 Cœpit amor solem: solis referamus amores.
 Primus adulterium Veneris cum Marte putatur
 Hic uidiſſe deus, uidi hic deus omnia primus,
 Indoluit factò lunonigenæq; marito
 Furta thori furtiq; locum monstrauit: at illi
 Et mens & quod opus fabriliſ dextra tenebat
 Excidit extemplo, graciles ex ære catenas
 Retiaq; & laqueos quæ lumina fallere possent
 Elimat, non illud opus tenuiſſima uincat
 Stamina, non summo quæ pendet aranea tigno.
 Viq; leues tactus momentaq; parua sequatur
 Efficis, & lecto circumdata collocat apte.
 Ut uenere thorum coniunx & adulter in unum.

Arte

Arte uiri uimclisq; noua ratione paratis
 In medijs ambo deprensi amplexibus hærent.
 Lemnius extemplo ualuas patefecit eburnas,
 Admisitq; deos: illi iacuerunt ligati
 Turpiter, atq; aliquis de dijs non tristibus optat
 Sic fieri turpis: Superi risere, diuq;
 Hæc fuit in toto notissima fabula coelo.

Εἰς ἄγαλμος Ἀφροδίτης

Ἐν κνίδω.

Πλότωνθ.

Ἡ παφίη κνίριφος, δι' οἴδματος δὲ κνίδον ἤλθε,
 Βουλομένη κρητιδέην ἐκίνα πῶ ἰδίω.
 πάντη δ' ἀθρήσασα πειστικῆ πῶ ἐν γύρω,
 φέγγεσθε, πρὸ γυννῶν εἶσε με Πραξιτέλης;
 Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν, ἀ μὴ θέμις. ἀλλ' ὁ σίδυρος
 ἕξο' ὅταν ἄρησθῆλε, πῶ παφίην.

A V S O N I V S.

Vera Venus fictam cum uidit Cypria, dixit,
 Vidisti nudam me puto Praxitele.
 Non uidi, nec fas, sed ferro opus omne polimus,
 Ferrum gradiui Martis in arbitrio.
 Qualem igitur domino scierant placuisse Cytherem,
 Talem fecerunt ferrea cæla deam.

I O. S L E I D A N V S.

Cum propriam effigiem uellet Cytherea uidere,
 Per medios fluctus appulsa illa Cnidum:
 Et, simul ex alto partes lustrauerat omnes,
 Praxiteles nudam men' quoq; uidit: ait.
 Praxiteles nudam non uidit, At ære politam
 Tali nunc uellet Mars ferus esse suam.

Εἰς

Eis τὸ αὐτό.

Γυμνῶν εἶδε Πάρι μιν, καὶ Ἀγχίονα, καὶ Ἀδωνίαν.
 ἃ ἴδεις οἶδλα μόνους. Πραξιτέλιος δὲ πρόβη;

C. VRS. VELIVS.

Me Paris, Anchisesq; & nudam uidit Adonis,
 Hos scio tres tantum, Praxiteles sed ubi?

Eis τὸ αὐτό. καὶ, εἰς τὴν ἐν ἀθή-
 ναις Ἀθηνῶν.

Ἀφρογενὸς παρῖος (ἀθῆον πρὸς ἑρμῆος καὶ ἄλλος.
 καὶ, λέξις, ἀινῶν τὸν Πάρι τὴν κρίσιος.

ἀτθίδα Ἀρκιδάμωτος πάλι Πολλοῦδα, τὸ ἑσθῆς,
 ὡς βούτης ὁ Πάρις τῶνδε παρὶ δόχασιν.

IDEM.

Spumigenæ Veneris diuinos adspice uultus,
 Et Paris, hic dices, arbiter æquus erat.

Ac rursus dices, ubi uisa sit Attica Pallas,
 Spreuit ut hanc pastor præterhîq; Paris.

IO. SLEIDANVS.

Spumigenæ Veneris diuinam conspice formam,
 Et Paridem magna tu quoq; laude feres.

Cecropiam uideas contrâ si Pallada, dices.

Iudice quod fuerit spreta Minerva rudi.

Eis τὴν αὐτῶν.

Ἀδίσσασον.

Παλλὰς τὸν Κυθέρην ἐνοπλὸν ἔφην ἰδοῦσα,
 Κύπρι, θέλεις οὕτως ὅτ' κρίσιν ἐρχόμεθα;

ἢ ἂν ἀπαλὸν γελᾶσσοσσε, τί μοι σάκκος ἀντίον αἰρήνης
 εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὄπλοσ λάβω;

A VSONIVS.

Armatam uidit Venerem Lacedæmone Pallas.

Nunc

Nunc certemus aī, iudice uel Paride.

Cui Venus, armatam tu me temeraria temnis?

Quæ quo te ulci tempore, nuda fui.

IDEM.

Armatam Pallas Venerem Lacedæmone uisens,

Vis'ne ut iudicium sic ineamus aī.

Cui Venus arridens quid me galeata laceffis?

Vincere si possum nuda, quid arma gerens?

POLITIANVS.

Εστὶ σάκκος κρατῆς παφία, λόγχάν τε πινάσφς

καὶ θώροκ' ἐνδύς, καὶ κέρυν ἀμφίφαλον;

μίμνασ' ὅπ' οὐ τοὶ δίδουσι πηλεμῖα ἔργα

τὰ βυφιστῶν, δειπῆς δ' ἱμερόντα γάμον.

ἀλλ' οὐκ οὖν δάκριν θωρήσασμαι, ὅπλα δ' ἄρ' ὄ

ἐνδύομαι ὡς κ' ἄρης ἐκλεάθει μάχας.

ἔνθ' ἔμοι μῖνα καὶ τεύχια, καὶ Κύπριν ἐνυῶν

οὐ γὰρ ἐμῶν θαλάμων ἔσσει' ἀπαιλόσυνος.

Εἰς πλὴν ἀντιῶ ἀνιχομένη

ἀτὴρ θαλάττης.

Ἀντιπάλου σιδωνίου.

Τῶν ἀναδυομένων ἀτὴρ ματέρος ἄρπ θαλάττης

Κύπριν ἀπελλέου μόχθον ἔρα γραφίδος,

ὡς χερὶ συμμάχασσα διαβροχὸν ὕδατος χαιτάν,

ἐκλιβήνοτερον ἀφρον ἀτὴρ πλοχρίμων.

ἔνταυ' νῦν ἐρίουσιν, ἀθλῶσιν τε καὶ ἔρη,

οὐκ ἔπ' οὐ μορφῶς εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

AVSONIUS.

Emersam pelagi nuper genitalibus undis

Cyprin Apellæi cerne laboris opus.

Vt complexa manu madidos salis æquore crines

Humi-

Humidulis spumas stringit utraq; comis.
Iam tibi nos Cypri Iuno inquit & innuba Pallas
Cedimus & formæ præmia deserimus.

HERM. A' NOVA. AQUILA CO.

Cyprida materno scandentem ex æquore nuper
Præclarum Choicernis Apellis opus.
Ut manibus stringens resolutum flumine crinem,
Et spumis madidas exprimit illa comas.
Nos modo iudicio tecum contendere formæ,
Dixerunt Pallas Iunoq;, desinimus.

IO. SLEIDANVS.

Aspice, ut emergit ponto genitrice, uenusta
Cyprii Apellea nuper arata manu.
Aspice stringentem madidos de more capillos,
Defluat ut capiti candida spuma suo.
Nunc ignitur tacite Pallas Iunoq; susurrant,
Cedimus, & formæ iam tibi palma datur.

POLITIANVS.

Κύπριν ἀπελλείας ἔργον χερὸς ὡς ἴδον, ἕσαν
λαρὸν θαμβοαίτος, τὰν ἀνοιδυομήναν.
τὰς ἄτε παρβενικῆς, ἄτε κ' φιλοπαίχμονος αἰδώς
τὰν ὄφιν μίγδραν ἔλλαχεν, ἠδὲ γίλωσ.
καὶ τὰ μὲν ῥαθόμιπῆας ἀλιβρέκωιο κεράνου
δεξιτερᾷ θλίβεν, καὶ κελάρυζεν ἀφρός.
ἦν δ' ἄρα τὰς νοπίδος τίς ἐμοὶ φόβος. ἅ δ' ἔγε λαοῖα
ἕσκειπε τὰν ἄβαν τὰν ἔθ' ὑπ' ἄβρυχιον.
καὶ π' ἕως λαγόνων ὑφαλος πέλε, καὶ π' ἐπ' φρίξ
μαίρας ἀπ' ὀδίνων ὄμφορα χαίμασ' ὄν' ἔλεν.
εἰζίαν τῶν ἄρης ἔχει δέσμιος, οὐκ ἀτρυλῖνοι
οὐδ' ἀφαισῖται ἕβελ' ἀλνικεπίδας.

T EIS

Εἰς ἄγαλμα Διονύσου πλησίον

Αθλωσῶς ἑσῶς.

Ἐπί τί σοι ξυγόν κού, Παλλάδι, τῆ κ' ἀκρονόσ,

κὼς, τρέμοι. πῶς σοι δ' εὐαδον εἰλαπίνας.

μὴ προπετῶς ὡς ξῆνε, βιῶν πέρι, εἶσα μεταάλλα.

Ἰδί δ' ὄβρις ἵκελος δαίμονι τῆδε πέλω.

κὼς, ἔ μοι τρέμων φίλιον κέλος. οἶδεν ἄποις μοι

ἠὼς δμυθεῖς ἰνδὸς ἀπ' ὠκεανού.

κὼς, μινύτων κὼς, φυλῶ ἐγὼ γήρακιδι. ἢ μὲν εἰλαίη.

αὐτὰρ ἐγὼ, γλυκεροῖς βόβυσιν ἡμῖρ δ' ὄ.

κὼς, μινύ οὐδ' ἐπ' ἐμοὶ μήτιρ ὠδίναις ὑπέτλη.

λῦσα δ' ἐγὼ μινύ παρβίον, ἢ δὲ κούρι.

IO. SLEIDANVS.

Dicito, Quid commune tibi est cum Palladei nanq;

Spicula sunt illi, sed tibi uina sacra.

Talia ne temere diuos spreāctia quæras BACCHVS.

Aduena, dicturi quin cape uerba priui.

Bella mihi curæ, tum belli gloria: Et istud

India testatur robore uicta meo.

Prodest illa uiris succo frondentis oliuæ,

Pocula sed nostro munere leta bibis.

Per me nec genitrix ullos est passa dolores.

Fœmur ego solui, sed caput illa patris.

Εἰς ἄγαλμα Διονύσου κ' Ἡρακλέους.

Ἀμφότεροι θύβιθε, κὼς, ἀμφότεροι τρέμισαι,

κὼς Ζεῶς θύρω δ' ἰνός. ὃ δὲ, ῥοπαίω.

ἀμφοῖν δὲ σῆλαι συντίρμονος, εἴκελα δ' ὄπλα.

νεβρός, λφοντῆ. κὼς, βελα δὲ, πλατάγῃ.

ἦρη δ' ἀμφοτεροῖς χαλιπύβιθε. ὅι δ' ἀπ' γαίης

ἦλθον ὄβ' ἀθανάτους, ἐκ πυρός ἀμφότεροι.

C. VRS. VELIVS.

Ortus uterq; Ioue, & Thebis: bellator uterq;

Hic clava, Thyrsis ille tremendus erat.

Sudorumq; pares metæ, paria arma, leonis

Exuio, binnuleus, cymbala cum strepitu.

Iuno dea ambobus grauis: & tellure relicta

E' flamma ad superos uenit uterq; deos.

Εἰς Ἑρμοφρόδιον ἐν λουτρῶ ἰσάμηνον.

Ἀνδρόσιν ἱρμῆς εἶμι. τυναίξι δὲ Κύπρις ὄρωμαι.

ἀμφοτέρων δὲ φέρω σύμβολά μοι ζυγίων.

Ζῦνικα, οὐκ ἀλόγως μετ' ἱρμαφρόδιον ἔθεντο

ἀνδρῶν τοῖς παιδῶν ἀν' ἀμφίβολον.

Nos utcunq; sic reddidimus.

Me uir Mercurium, sed dicit foemina Cyprin,

Vtriusq; geram symbola quod generis.

Non temere huc igitur posuerunt Hermaphroditum

Me ambigui sexus, balneo in ambiguo.

De Hermaphrodito hunc in modum

AVSONIVS.

Mercurio genitore satus, genitrice Cythere,

Nominis ut mixti, sic corporis Hermaphroditus.

Concretus sexu, sed non perfectus utroq;.

Ambiguae veneris, neutro potiundus amore.

OVIDIVS.

Nec duo sunt, sed forma duplex, nec foemina dici,

Nec puer ut possit, neutrumq; & utrunq; uidetur.

Extat de Hermaphrodito epigramma Latini

nun hoc Pulicis antiqui poetæ.

Cum mea me genitrix grauida gestaret in aluo,

Quid pareret fertur consuluisse deos.

Mas est Phoebus aut, Mars foemina, Iunoq; neutrum,
 Cumq; forem natus Hermaphroditus eram.
 Querenii lethum sic Iuno aut: occidet armis,
 Mars cruce, Phoebus aquis: fors rata quaeq; fuit.
 Arbor obumbrat aquas, ascendo, decidit ensis
 Quem tuleram, casu labor & ipse super.
 Pes haesit ramis, caput incidit amne, tuliq;
 Foemina, uir, neutrum, flumina, tela, cruce.
 Graecum fecit hunc in modum

POLITIANVS.

Εγκνος ούσα γυνή, τίμιε & περί φοῖβον, ἄρεια,
 ἦρω, ἢ ἄμα πέτρε Ζηρίφνε θεός.
 ἄρεια φοῖβος, ἄρεια, βύλιν φοῖβ, κούδλιτρον δὲ
 ἦρι, πάνθ' ὑγιῶς, ἀνδρόγονος ἢ ἴφν.
 εἰρομδής δὲ μόρον, μόρος οἱ ξίφος ἔχραεν ἦρι,
 σαύρος ἄρεια, φοῖβος κύματα, πάντ' ἀπέβη.
 ἄνδρω ἰφσηκῆ, πῆσι δ' οἱ ξίφος, ἀνὸς ἐπ' ἀνὸς
 ἦριπεν εἰς πρταμὸν κύμβαχος, ἐκ ἡπρδοῖν
 ἦρθη ἀπ' ἀκριμόνων, θάνε γοῦν βύλυτε, κ, ἄρρη,
 κούδλιτρον, σαυρῶ, κύμασι, κ, ξίφει.
 Εἰς ἀγαλλμα Ερωῶς δὲ δὲ μδίου.
 Σοστύρον.

Τὸν πῆρῆεντα τίς ἔδω; τίς ἐν δειμοῖσι θοδὸν πῆρ
 ὤχμασεν; αἰθομδής ἢ ἴαῶ τίς φαρέτης;
 καὶ τὰς ὠκυβόλους πδδινγίας ἐσφίνωσε
 χεῖρας, ὑπὸ σιβαρῶ κίονι δισοάμδθ;
 ψυχρὰ τὰ δ' ἀνδρώτρεις πρξμύβια. μή πρ' ἐυείνου
 οὔτος ὁ δεισώτης ἀνὸς ἔδωκε φρένα.

IOAN. SLEIDANVS.

Pennisfero quis uincla deo, flammæq; nocenti

Indi

Indidit igneam quis pharetram rapuit?
 Quis iaculatrices tanta sub mole reuinxit,
 Et uinctas uoluit sic quoque stare manus?
 Parua quidem sunt hæc solamina, nanque tinendum,
 Ne non et mentem uinxerit ille dei.

Εἰς Ἐρωτα ἀροδίοντα,

Μόχου.

Δαμπαδά βέη, κ' ἄξα, βουλάττω ἐπιβράβδον
 οὐλος ἔρω. πύρω δ' ἔχει χειρωμαδίλω.
 καὶ τύξος τολαίργον ὑπὸ ζυγὸν ἀνχίνα ταύρων,
 ἔσφην δινὸς ἀύλακα πυροφόρον.
 ἐπι δ' ἄνω βλέφας ἀνθε δαί, πρῆθ' ἀρούραε,
 μή σε ἐν ἐρώπις βούν' ὑπ' ἀροῖα βάλω.

POLITIANVS.

Peram hmeris habilem, posito nunc induit arcu,
 Et posita baculum lampade sumpfit Amor.
 Subque iugum missos stimulo citat ecce iuencos
 Improbi, et cultæ semina mandat humo.
 Suspiciensque polos, imple, inquit, luppier arua,
 Ne cogam Europæ te iuga ferre bouem.

MARVILLVS.

Spreuerat Idalium rerum plebs indiga numen,
 Iamque puer veneris cesserat urbe, fame.
 Ergo boues iungit, curuoque innixus aratro
 Pingua ruricolæ suscitât arua modo.
 Semina restabat terræ dare, semina dantem
 Non expectatis obruit auster aquis.
 Ille iræ impatiens agedum omnia luppier inquit,
 Sterne, neca, enecto tu boue tauri eris.

Εἰς Ἐρωτα γυμνόν.

Παλλάδα.

Τυμνός ἔρωσ, διὰ τῶν γελᾶ, καὶ μέλιχος ἔστιν.

οὐτ' ἔχθ' ἔξον, καὶ πυρόντα βέλι.

οὐδὲ μόντω παλάμοις καὶ τέχθ' Δελφίνας, καὶ ἄνθος

τῆ μῆνι τ', γαίαν, τῆ δὲ, θάλαττον ἔχθ'.

C. VRS. VELIVS.

Nudus amor blandis iccirco arridet ocellis,

Non arcus, aut nunc ignea tela gerit.

Nec temere manibus florem, Delphinaq; tractat,

Illae etenim terris, hac ualet ipse mari.

IO SLEIDANVS.

Nudus Amor cur sic ridet, blandusq; uidetur?

Non Arcum, iam non ignea tela gerit.

Nec Delphina premia manibus, floremq; nequicquam.

Hac terram, laeua sed tenet ille fretum.

Eis ἀγάμοστα ἱρώτων.

Σιχγύνδου.

Σκυλοχαρεῖς ἴδ' ἔρωτας, ἴδ' ὡς βριαροῖσιν ἐπ' ὤμοισ

ὄπλα φέρουσι θεῶν νήπι' ἀγαλλόμενοι.

τύμπανος, καὶ θύρων Βρομίον, Ζηνὸς δὲ κεραυνόν,

ἄσπιδ' Εὐαλείου, καὶ κόρυν ἠΰχρημον,

Φοῖβον δὲ εὐβξον φαρύβλου, ἄλιου δὲ βίαιον,

καὶ ἀνεαρῶν χερῶν ἠροκλήους ῥόπαλον.

τί πλέον ἀνθρώποισιν, ἔρωσ ὅτε καὶ πρὸν ἔιλε,

τεύχια δὲ ἀθανάτων Κύπρις ἐλιύσατο;

IO. SLEIDANVS.

Affice, ut exuijs diuūm latentur Amores,

Vtq; ferant humeris rapta trophæa suis.

Tympana cum Thyso Bacchi, Tum fulmina summi, ac

Splendentem galeam, scutaq; Martis habent.

Instru,

Instructam Phœbi pharetram, Neptuniâq; arma, &

Herculeæ clauæ robora magna gerunt.

Quid faciant homines? quandoq; Cupidine uictis

Tam facili diuis, abstulisti arma Veni.

Εἰς τὸ αὐτὸ. Φιλίππον.

Συλῆσαντο δὲ ὄλυμπον ἴδι' ὡς ὄπλοισιν ἔρωτο δὲ

χρῆμοῦντ' ἀθανάτων σκύλα φρουρασόμενοι.

Φοῖβον ἔξα φέρουσι, Διὸς δὲ κερωνόν, Ἀρη

ὄπλον, κ' ἠντίων Ἡρακλείου ρόπαλον,

ἔιναλίον τε θεοῦ Ἰβελίς δόρυ, θύραα τε Βάκχου.

Πλωὰ πάλιν ἔριμῶ, λαμπάδα τ' ἀρτίμιδ'.

οὐκ ἄχθος θνητοῖς εἶκον βελίεσσιν ἔρωτων,

δαίμονας οἷς ὄπλων χρῆμον ἔδωκεν ἔχθρας

Huc pertinet hoc ex Priapeis.

Notas habemus corporis quisq; formas,

Phœbus comosus, Hercules lacertosus.

Trahitq; uirginis tener Bacchus formam.

Mimerus flauo lumine, Venus pæto.

Fronte crinios Arcadas uides Faunos.

Habet decentes nuntius deus plantas.

Tutela Lemni disparet mouet gressus.

Intosa semper Aesculapio barba est.

Nemo est feroci pectorosior Marte.

Quod si quis inter hæc locus mihi restat,

Deus Priapo mentulatio non est.

Et hoc.

Cur obscœna mihi pars sit sine ueste requiris?

Quæro tegat nullus cur sua signa deus?

Fulmen habet mundi dominus, tenet illud aperte,

Non datur æquoreo fuscina tecta deo.

T 4

Nec

Nec Mauors illum, per quem ualet, occulit ensem.

Nec latet in tepido Palladis hasta sinu.

Num pudet auratas Phoebum portare sagittas?

Clam'ne solet pharetram ferre Diana suam?

Num tegū Alcides nodosæ robora clauæ?

Sub tunica uirgā num deus ales habet?

Quis Bacchum gracili uestem prætere ibyrsos?

Quis te celata cum face uidit Amor?

Nec mihi sit crimen quod mentula semper aperta est.

Hoc mihi si telum desit, inermis ero.

QVINTIANVS.

Fulmē retorquet Iuppiter, Claua minatur Hercules,

Phoebus sagittas aureas, Thyrsos Lyæum concutit,

Telū Mīneruæ ē Pallados, Confus tridente confremit,

Arcu ferocū Cynthia, Turgēt Priapus fascino.

Εἰς σήλω Νεμίσιας.

Ἡ Νέμισις προλέγει τοῦ πύχει, τοῦ τε χαλινῶ,

μὴτ' ἀμείβον πριεῖν, μὴτ' ἀχάλινο ἀίψιν.

ERASMVS.

Innuū hoc Nemesi cubito, frenoq; gerendis,

Sit modus in rebus, dictaq; frenum habeant.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ Νέμισις πῆχλω κατέχω, τίνος ὄνηκα λείψης;

πᾶσι πρὸς ἄλλω, μισὸν ὑπὲρ τὸ μέτρον.

IDEM.

Contineo Nemesi cubitum, quæ causa, requires?

Nam cunctis iubeo rebus adesse modum.

Lusit in eandem & Antimachus

Εὐὶ δὲ τῆς Νέμισις μεγάλη βίος ἢ τάδε πάντα

πρὸς μακρόρων ἔλαχεν. βωμὸν δὲ οἱ εἰσαὶ πρῶτος

Adrius &

Αδριδος τριταμοῦ πρὸς ῥόον αἰσθητῆρος,
ἔνθα τετίμηται τε καὶ ἀδριδος φακαλεῖται.

ERASMVS.

Est quædam Nemeſis dea magna, cui omnia quædam hæc
Sunt data ſorte deum. Aſt huic primus condidit aram
Adraſtus iuxta Aefopi ſacrata fluentia.
Atq; inibi colitur, tenetq; Adraſtia nomen.

Eis ἀγαλλμα Πρίητρον.

Λεωνίδου. οἱ ἔξ Περίβου.

Αὐτὸς ἔφ' αἰμοσιαισὶ πᾶν ἄγρην πνεύοντα Πρίητρον
ἔστησεν λαχρόνων Δφνοιδίους φύλακας.
ἀλλ' ὡς ἐντέταμαι φῶρ ἔμβλεπε τῶ δ' ἔρωτῶς,
τῶν ὀλίγων λαχρόνων ἔπιχεαι; τῶν ὀλίγων.

IN PRIAPEIS.

Hic me custodem fœcundi uillicum horti,
Mædati curam iuſſu habere loci.
Fur habeas poenam, licet indignere, feramq;
Propter olius dicas, hoc ego propter olius.

Eis σατύρον.

Ἡ σατύρος πᾶν χαλλῶν ὑπέδραμδν, ἢ διὰ τέχνης
χαλλῶς ἀναγκασθεῖς, ἀμφιχύβι σατύρω.

LILIVS.

Aut Satyrus fusus circum æs, aut arte coactum
Illud idem circum fusum erat æs Satyro.

MORVS.

Prorsum admiranda dum circūflectitur arte,
Aut Satyrū hoc tegit æs, aut Satyro æs tegitur.

IDEM.

Aut isti Satyrus iam circūflectitur æri,
Aut isto satyrus iam circūflectitur ære.

T 5 Eis

Eis ἕτερον.

Νείλου χολαστικῶν.

Πάντες μὲν σάτυροι φιλοκίρβμοι. ἐπεὶ δὲ κ' οὐ,
 π' πρὸς ἕκασον ὀρώων ἄνδρα γέλωτα χίψ;
 θάμβος ἔχων, γέλωσ, πῶς ἐκ λίθου ἄλλοθεν ἄλλης
 συμφερέσ, γενόμεν Ἰζαπίνης σάτυρῶ.

ALCIATVS.

Sunt Satyri, salciq; petulciq; ast age cur te
 Ad nos uertentem lumina, risus habetis
 Admiror qua arte ex alijs alijsq; lapillis
 Tam cito compositum transferim in Satyrum.

Eis Ερωτος.

Πῶς δὲ πᾶν ἔρωτα ἄν ὄντιον ἔπλασ' ἔρωτι
 ἃ νέμισις, τόξω τόξον ἀμυνοκλήμα,
 ὡς κε πάθη τὰκ' ἔρεξεν. ὃ δ' ἔθρασεν, ὃ πρὶν ἄταρ βῆς
 Διακρύψ, πικρῶν γυσομένοσ Βελίων.
 Ὡς Βαθὺν ἴδ' ἐγλήτην ἀπέπυσεν. ἃ μέγα θαῦμα,
 Φλίξ τίς πυρὶ πῦρ; ἢ φ' αὖτ' ἔρωτ' ἔρωσ.

C. VRS. VELIUS.

Pennatum uolucris puero, atq; ultricia telis
 Tela Cupidineis opposuit Nemesis.
 Vt quæ commisit ferret, qui fortis et audax
 Ante, modo expertus spicula amara gemit
 Terq; si num spirit in medium, proh, mira, quis ignem
 Igni uret flammas sensit amoris amor.

Eis Νέμισιν.

Καί με λίθον πέρσαι δεινὸν ἤγαγον, ὄφρα ῥόποιον
 σήσων τ' ἐν νίχθι. εἰμὶ δὲ νῦν Νέμισις.
 ἄμφοτέροις δ' ἔσκηκα κ' ἐλλώλασι ῥόποιον
 νίχθι, κ' πέρσαι τὸ τρήμον νέμισις.

AVSO

AVSONIUS.

Me lapidem quondam Persæ aduexere, trophæum

Vt fierem bello, nunc ego sum Nemesi.

At sic ut Græcis uictoribus asto trophæum,

Punio sic Persas uaniloquos Nemesi.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΙΑΤΡΩΝ.

Eis Σώσανδρον ἰπποκράτους.

Αἰσούου.

Ἰππὸν μέρῳ πῶν ἰπποκράτους. ἀλλὰ κ' ἵππων

Σώσανδρε, κρυφίως ἴσῳ ἀκισορίης.

ἢ τέχνῳ μετὰ μῦθον, ἢ οὐνομο. μὴ ἢ χαλκίῳ

ἄτιρος ἐκ τέχνης, ἢ ἔτιρος κρατίδος.

LUSCINIUS.

Hippocrates hominum medice, ὁ Sosander equorum,

Morbos edocti pellere rite malos.

Nomina mutata aut artem, male conuenit, alter

Ex arte alterius nomen ut accipiat.

C. VRS. VELIUS.

Hippocrates hominum medicus, Sosander equorum,

Doctus ἔ' occultas artis uterq; uias:

Aut artem inter uos mutata, aut nomen, iniquum est.

Alter ab alterius nomen ut arte ferat.

Εἰς ἀγαλμα τῷ ΚΑΙΡΟΥ,

Ποσφλίππον.

Τίς; ἤθ' ἐν ὁ πλάσῃς; σικωνίος. οὐνομο δὴ τίς;

Δύσιππος. σὺ ἢ τίς; Καίρος ὁ πανδομάτωρ.

τί π' ἐπ' αἶρος βέβηχῃς; αἰεὶ βοχάω. τί ἢ ταρῶν

πρᾶν ἐχθρῶν διφρεῖς; ἵππαμ' ὑπνέμιθ'.

Χρὶ ἢ ἀξίτηρ τί φέρῃς ξυρόν; ἀνδράσι δέγγμα.

ὡς αἰμῆς πάσῃς ὀξύτερος τελέθω.

ἢ δὲ κῆρυ, πὶ κῶτ' ὄφιν; ὑπὸντιόσαντι λαβίῳ,
 νῦ Δία τ' ἔβριθεν, πρὸς τί φαλακρὰ πλάγ;
 ἔν κ' ἄπαξ πῆνοῖσι πρὸς βρίζαντά με πρᾶν,
 οὔ τις ἔδ' ἰμείρων δροῦξε τζ' ἔβριθεν.
 Ζῶν ὁ τεχνίτης με δίδρασεν ἵνεκ' ὑμῶν
 ξέινε, κῶτ' ἐν προθύροισι βῆκε δίδρασκελίον.

ERASMVS.

Quæ patria artificii? Sicyon. quo nomine? nomen
 Lysippo dictum est, ipse quis es? loquere.
 Illa ego cuncta domans Occasio. cur age pinnis
 Insistis? uoluerq; ac rotor assidue.
 Cur gemina in pedibus gestas talaria? dicam.
 Huc illuc uolucrum me leuis aura rapit.
 Quid dextræ sibi uult inserta nouacula? signum hoc
 Quòd quauis acie sim mage acuta, docet.
 Tecta capillitio facies quid nam admonet? illud
 Quisq; uti me, quoties offeror, arripiat.
 Cur autem capitis pars posticaria caluet?
 Quem semel, alas præterij pedibus,
 Is quanquam uolet inde cno me prendere cursu,
 Haud liceat simul ac uertero terga uiro.
 Hac itaq; idq; tua me finxit imagine causa
 Hospes sculptoris ingeniosa manus,
 Spectandamq; domus hic prima in fronte locauit,
 Scilicet, ut cunctos & moneam & doceam.

MORVS.

Vnde erat hic plastes? Sicyonius. at quis erat? dic.
 Lysippus. tu quis? tempus ego omne domans.
 Cur summis instas digiti? roto semper. at alas
 Cur pedibus gestas? ut leuis aura feror.

At dextram cur armat acuta nouacu' a' signum est,
 Quòd conferri acies non potis ulla mihi est.
 Cur coma fronte iacet? quòd qui me prendere captat,
 Præueniat. caluū est cur tibi retro capuis?
 Quòd postq̄ leuibus præceps effugero pennis,
 Nil aget à tergo qui reuocare uolet.
 Vnde igitur posses documentum sumere, talem
 Artificis posuit me tibi docta manus.

AVSONIVS.

Cuius opus? Phidiæ. qui signum Pallados, eius
 Quiq; Iouem fecit, tertia palma ego sum.
 Sum dea quæ rara, & paucis occasio nota.
 Quid rotulæ insistis? stare loco nequeo.
 Quid talaria habes? uolucris sum. Mercurius quæ
 Fortunare solet, tardo ego cum uolui.
 Crime tegis faciem? cognosci nolo. sed heus tu
 Occipiti caluo es? ne tenear fugiens.
 Quæ tibi iuncta comes? dicat tibi. dic rogo, quæ sis?
 Sum dea, cui nomen nec Cicero ipse dedit.
 Sum dea, quæ facti, non factiq; exigo pœnas.
 Nempe ut poeniteat, sic Metanœa uocor.
 Tu modo dic quid agat tecum? si quando uolauī
 Hæc manet: hanc retinent quos ego præterij.
 Tu quoq; dum rogitas, dum percuntando moraris,
 Elapsam dices, me tibi de manibus.

Est huic non absimile in FAVOREM

pictum ab Apelle per B.

DARDANVM.

Pictor Apellea quid pingis ab arte Fauorem?
 Vnde illi generis semina nota parum?

Hic

Hic genitum forma: fortunæ hic iactat alumnum?

Casu ille, ille animi dotibus, esse satum.

Qui comes assiduus lateri? assentatio. & ecque

Ponè subit lentis passibus? inuidia.

Ecqui circumstant? opulentia, fastus, honores,

Legesq; & scelerum sepe libido parens.

Cur facis aligerum? fortunæ elatus ab aura

Aduolat alta, imo nescius esse gradu.

Quare oculis captum pinguis? non nouit amicos

Improbis ex humili, quum petiit alta loco.

Quid rotulæ insisti? fortunam imitatur & infert

Se socium, instabiles quæ tulit illa pedes.

Cur tumet, atq; extra sese ambuiosus effert?

Obcæcare animos fata secunda solent.

Et hoc in AMOREM

MARVLLI.

Quis puer hic? veneris. plenæ quæ causa pharetræ est?

Non bene prouisus certa quod arma mouet.

Cur sine ueste deus? simplex puer odit opertum.

Vnde puer? pueros quod facit ipse senes.

Quis pennas humeris dedit? inconstantia. quare

Nulla deo frons est? signa inimica fugit.

Quæ fors eripuit lucem? immoderata libido.

Cur macies? uigiliis cura, dolorq; facit.

Quis cæcum præiit? ebrietas, sopor, otia, luxus.

Qui comites? rixæ, bella, odia, obprobrium.

Qui cælo dignati? homines: quæ causa coëgit?

Mitior autore est credita culpa deo.

Heu curuum genus, & ueri corda inscia: quo ius

Fasq; scelus miseri si scelere abluimus.

Eis εἰκόνα Μαρίας τῆς κισσάρωλου.

Παύλου Σιλενπαρίου.

Πλήκτρον ἔχῃ φόρμιθος. ἔχῃ κὲ, πλήκτρον ἔρωτος
 κρούσῃ δ' ἀμφοτέροισι κὲ φρίνας, κὲ κισσάρω.
 τλήμονος, δισιν ἀγναμπήον ἔχῃ νόον. ἔδ' ἰδιωτοῦ
 ἄλλος δ' ἀχχίσις, ἄλλος ἀδωνίς ὄδ.
 ἔδ' ἐβέλει ὡ ξέτιν κὲ ἀμφιβόητον ἀκροῦσαι
 οὔνομα, κὲ, πάτρην, ἐκ φαρίης, Μαρίον.

C. VRS. VELIVS.

Plectra mouet cythara, stimuliq; exercet amoris,
 Atq; animū, atq; lyrae pulsat utroq; fides.
 O miseros quoscunq; odiū, cui riserit autem
 Alter hic Anchises, alter Adonis hic est.
 Cuius aues hospes clarum si noscere nomen
 Et patriam, Marie est nobilis è Pharia.

ΕΙΣ ΛΙΘΟΥΣ.

Πλάτωνος.

Εἰκόνας πέντε βοῶν μικρῶν λίθος ἔχεν ἰάσσις,
 ὡς ἦδ' ἰδιωτοῦ ἔμπνοα βοσκὸς ἠδ' ἰάσσις.
 κὲ τὰς χεῖρας ἀπέφωγε τὰ βοῖδια. νῦν δ' κρατεῖται
 τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βοσκῆλιον.

IDEM.

Quinq; boū effigies artantur Iaspide parua,
 Quae propè uiuarum pabula more petunt.
 Inq; fugam ruerent, nisi clausas arte iuuenas
 Exiguam teneant aurea septa gregem.

Εἰς Δοκτύλιον.

Αρχίου.

Τὰς βοῦς, κὲ, τὸν ἰάσσις ἰδίων πᾶσι χεῖρι, Δοκτύλιον
 τὰς μὲν ἀνοσπνείην, τὸν δὲ χλοικημίην.

IDEM

Bubus in articulo uisis & Iaspide, credes
Illas spirare, hanc gramina ferre noua.

Πλάτων &.

Εἰς λίθος, ἄρμ', ἑλατήρ, ἵπποι, ζυγόν, ἡνία, μοῖσιξ.

Ego sic uerti.

Saxū unū auriga, effedū, equi est, iugū, habena, flagellū.

Ad huius imitationem confinxit Græ-
cum distichon

A V S O N I V S.

ἄξι, χίμαρος, πύρη, πριμῶ, ῥαβδούχος, ἑλαίν,
ξίς λίθος ἐν πόντων λίθῳ ἐγὼ Κορυδῶν.

B E R G I V S.

Pastor, capra, pedum, caper, & cum carmine, pera,
Omnibus his Corydon sum lapis unius ego.

ΕΙΣ ΛΟΥΤΡΟΝ.

Ἦν Ἰσπαρὸς φιλέσκυς ἄρτι, σχοπίαξ ἐ Κυθήρων
ἐνθάδε λουομένην νόμασι φαίδροτάξισ.

Ἐρκεῖο νυχομένην, μὴ δείδιθι, οὐκ ἄθωλῶ
παρθένον εἰσβάσας, διὰ τε Τήριστοξ.

A R N O L. V E S A L I E N.

Quam prius arsisiti, Mars contemplare Cytheram
Purgantem uitreis nobile corpus aquis.

Vt natet aspicias, nihil exhorresce, pudicam
Non fugis ut quondam Pallada Tiresias.

Εἰς τὸ ἀντό.

Ἦ Ἰῶν Κυθήρων ἕδωρ τέκον, ἢ Κυθήρα
Ἰῶν ἔτευξεν ἕδωρ, ὃν χροῖα λουομένη.

IDEM

Nimirum Venerem talis uel protulit unda,

Vndam

Vndam uel talem reddidit alma Venus.

Eis ἕτερον ἐν Βυζαντίῳ.

Λωδὸν ἱρεπτομύχους, προτέρων οὐ φεύσας μύθος.
 πῆσιν ἀλιθείης τὸ βῶλον ἔχοντες.
 εἰ δ' ἄπαξ κεραιροῖσι λούσασιν ἄνδρα,
 οὐ γὰρ πάλιν, οὐκ ἐθέλει γενέσθαι.

C. VRS. VELIVS.

Nil degustata mentis est fabula Loto.

Iam ueri faciunt ista lauacra fidem.

Nam semel is qui lauit aquis, non deinde parentum,

Nec desiderio tangitur hic patriæ.

IO. SLEIDANVS.

Fabula, Lotophagos quæ narrat, fabula non est.

Huic etenim faciunt ista lauacra fidem.

Si semel illorum se uir perfuderit undis,

Non cupit in patrias inde redire domos.

Eis τὸ αὐτό.

Κύπρις, ἔρωσ, χάριτες, νύμφαι, Διόνυκος, ἄλλων,
 ὡμοσάν ἀλλήλοις ἐνθάδε νακτάειν.

Ego sic.

Cypria, amor, charites, nymphæ, Bacchusq; & Apollo,

Iurarunt sese heic uelle habitare simul.

Eis τὸ αὐτό.

Λούονται, ἀνοιγομύχου βακχείου.

πῆσιν δ' ἡμίθεοι, μετέπθεσθε δὲ, ἕματα πάντα.

Libet hoc loco, quando ad lauacra uentum

est, ascribere hymnum Callimachi ele

gantissimū εἰς λουζὰ τὴν Πολλὰδος

quæ Angelus Politianus elegatissime

me latinitate donauit.

Οσσοί λωτροχοοί ται Παλλάδι θ' εξίτε πασαι
 Εξίτε ταν ιππων αρτι φρυαγομυραν
 Ταν κρανισακουσα και αβι θ' εντηκος ερπει.
 Ξουδε νυν ω ξανθαι, ξουδε πελασγιαδιδε.
 Ου παυθαναια μεγαλωσ απενι φαδ παχεις
 Πριν κρονι ιππειαν εξελασαι λαγωνων
 Ουδ οκτα λιλυθρω πεπαλα γμυρα παντα φρουσαε
 Τυχια των αδικων ηνθ' ατρ γιγινηων.
 Αλλας πολυ πρατισον υφ αρμαζι αν χιναις ιππων
 Δυσαιμυρα παγαις κλυσον ωκεανω,
 Ιδρω και ραθαμιθαις, εφοι βασην διε παχυντα
 Παντα χαλινοφαγων αφρον ατρ σοματων
 Ωιταχ αιιαδες και μη μυρα, μη δ αλαβασρωσ
 Συριφων αιω φθορον υπαξονιον
 Μη μυρα λωτροχοοι ται παλλαδι μη δ αλαβασρωσ
 Ου γαρ αθαναια χρηματα μικτα φιλε.
 Οισιτε μηδε καδ' επρον αι κελον ομμαζ' ετινος.
 Ουδ οκτα ταν ιδαν φρυξελικρα εν εριν.
 Ουδε ορειχαλιον μεγαλα εθ' ουδε σιμουνης
 Εβλεφεν διναν δε διαφαινομυραν.
 Ουδ ηρι, κυπρις δε διαουγα χαλιον ελοισαε
 Πολλακι ταν αυταν διε μετεθηκε κρομον
 Αδε διε εξηκοντα διαθρεξασα διακυλωσ
 Οια παρ ευρωτα, ζιλα κεδαιμονιοι
 Ασιρδε, εμπραμωσ ετρι φαδ λιτα λαβοιτα
 Χριματα τας ιδιας εκγονα φυταλιε.
 Ω κωραι, δε λεινθ' ανδρα με πρωιον, οισαν
 Η ροδον η σιβλις κρηκος χει χροιν.
 Τωι και νυν αρα ντε κομισασατε μονον ελαιον

POLITIANVS.

I Te foras aedum, quæcunq; liquentibus undis
 Membra lauaturæ Pallados, ñe foras.
 Ipsa uenis, fremius sacrorum audimus equorum,
 Ite aedum flauæ, ò ñe Pelasgiades
 Non prius ingentes laui sibi diua lacertos,
 Ilia quam abstersit puluere cornipedum.
 Nec tum quando armis multa iam cæde cruentis
 Veni ab iniustis horrida terrigenis,
 Tum quoq; equum subducta iugis fumania colla
 Perfudâ largi fontibus Oceani,
 Dum sudor, guttæq; putres, dumq; omnis abiret
 Spuma oris circum mansa lupata rigens.
 Ite ò Achiuæ, sed non unguenta, aut alabastris,
 Audio certe ipsum stridulum ab axe sonum,
 Palladi lotrices non unguenta, aut alabastris,
 Nulla etenim diuæ huic unguina mista placent.
 Ferte nec huic speculum: uultu est pulcherrima semper,
 Nam nec in Ida olim iudice sub Phrygio,
 Se uel orichalco, magna hæc dea, uel Simoënis
 Spectauit, quamquam uertice perspicuo.
 Nec Iuno, sed sola uenus, se splendido in are
 Vidit, eandem iterum disposuitq; comam.
 Bis sexaginta spatij uerum incita cursu,
 Stellæ apud Eurotan ceu Lacedæmonicæ,
 Perfricuit tantum pingui se diua liquore,
 De baccis, arbor quem sua protulerat.
 O puere emicuit rubor illico, matutina
 Quem rosa, quem grano punica mala ferunt.
 Ergo marem nunc tantum olei quoq; ferte liquorem.

- Ωι κλειστωρι και χριται ιρακλεις.
 Οιστε και κτενα οι παύχρυσων ως ατρ χαίτων
 Πεξηται λιπαρον σμαξάμηνος πλοηθμον
 Εξιβ αθαναια πρξ ζι κλειστωριμιθ ιλος
 Παρθενικει μεγαλων παιδδς ακεσοριδασ
 Ωθανος, φιετζ δι κλει α διομιδς θ αασις,
 Ως εθ αρυφων ζυβ παλαιότερον
 Ευμιδης εδιδαξε τειν κειχαρισμηνθ ιρις.
 Ος τριτε βουλευζν γνους ιδι οι θαναζν
 Δαμονεζομαζοντα φυγας, τεον ιρον αγαλμας
 Ωιχετε χων, κρπον δ φς ορθ ωικισαζ
 Κρπον ορος. σε δι δαϊμον ατρρωγιασινεθικεν
 Εν πεζοας. αις νυν ουνομοσ παλλαπιδδς
 Εξιβ αθαναια περσεππολι χρυσοπιληξ
 Ιππων και σακων αδλομηνος παταζων
 Σαμμερον υδροφοροι μη βαπτετζ. σαμμερον αργος
 Πινετ ατρ ιραναν μηδ ατρ των τρηταμων
 Σαμμερον ωδωλαι τας κελπιδας θς φυσαδιδαν
 Η θς αμυμωνλω οιστε ταν δαναω
 Και γαρ δι χρυσω, τε και ανθεσιν υδρατα μίξας
 Ηξφ φορβατων ιναχθ εξ ορειων
 Τα θαναζ λοζον αγων κελον. αλλα πελασγε,
 Φρασεο μουκ εθλων ταν βασιλθαν ιδις
 Οσκειν ιδις, πυμναν ταν παλλαδα ταν τρηλιουχον
 Τωργος εθ τειτζ ζυβ πανυσαιτιον.
 Ποτνι αθαναια συ μην εξιβι μισφαδ ιγω τι
 Ταϊς διερω. μυθος δουκεμος αλλετριων.
 Παιδδς, αθαναια νυμφαν μιαν σι τρηθ θιβαϊς
 Πουλι τι και πδιδι φιλαζ τανετεραν
 Μιατρεα τφρεσιακο, και ιον τρηθ χωρις ενζ

Quo se unguis Castor, quo Amphiryonides,
 Ferte etiam solido ex auro, quo pectine crines
 Explicet, & pinguem caesariem dirimat.
 Exi age iam o Pallas, praesto tibi uirginis grex
 Natæ magnorum chorus Acestoridum.
 O Pallas, quin iam clypeus Diomedis & ipse
 Fertur, ut Argiuum mos uetus obtinuit.
 Eumedes docuit, medians tibi grata sacerdos,
 Cum in se composito cerneret interitum
 Ire malam sortem, fugit quippe ille, tuamq;
 Ad montem Crion substulit effigiem.
 Ad montem Crion, tum abruptis imposuit te
 Cautibus, hasq; uocant nunc quoq; Pallatidas.
 Exi age quæ expugnas urbes, cuiq; aurea cordi
 Cassis, equumq; fremor, cum sonitu clypeum.
 Vos hodie undiferæ ne tinguite, uos hodie Argos
 Fontibus ex ipsis, non fluijs bibite.
 Vos hodie ancillæ ferte urnas ad Phisadean,
 Aut ad Amymonen progeniem Danaï.
 Nanq; auro & multis permistus floribus undas
 Defluet è læthis Inachus ipse iugis,
 Et purum feret huic laticem, caue tu ergo Pelasge,
 Ne nudam imprudens aspicias dominam.
 Aspiciet nudam qui Pallada, quæ tenet urbem,
 Ultra iam hoc Argos cernere non poterit.
 Iam ueneranda exi Pallas, dum quiddam ego istis
 Dicam, nec meus hic sermo, sed alterius.
 Vnam olim o puerae Thebis dea Pallas amabat
 Nympham, præ cunctis quas habuit comites,
 Matrem Tirefiæ, nunquamq; fuisse seorsum,

Αλλα χει αρχαιων ευτεπι βασικων
 Ηπι χρωνητας ηεις αλιαρβων ελαυνη
 Ιπτρυ βοιωτων εργα διερχομενα.
 Ηπι χρωνητας ινα οι τεθυμηδρον αλω
 και βωμοι τραμω κειντ επι κρουαλιω.
 Πολλακις αδαιμων μιν εων επε βασαλ διφρω
 Ουδ σαροι νυμφαν ουδ χροσασιαι
 Αδειαχι τελεεσχον οβουχ γειβ χαρικω.
 Αλλ επι χει τηναν διακρυα τραλιμνε,
 Και πρ αθαναιαο χειταθυμιον ενσαν εταιραν
 Δι πρτε γαρ πεπλων λυσακιδνα περονασο
 Ιπτω επι κρυναο ελικωνιδι καιλα ρειοισαι
 Δωνβ. μισαμβρινα διε χορσ ασυχια.
 Αμφοτεραι λωνβ. μισαμβριναο διεσαν ωραο
 Πολλα διεσυχ ατινο χειτειχεν ορσ.
 Τειρσοιαο διετιμουσ αμαικυσιν αρτι γυνιαο
 Πρ κελων κρον χωρον ανις ρεφιβ
 Δι φασασ διαφάβον τι πρτιρρον ηλυβε κρυναο
 Σχετασ ουκ εβελων διε διε τα μι θεμιδασ.
 Τον διε χολωτακιδνα πρ ομωσ προσεφασεν αθανασο
 Τις σε βν σφθαελμωσ ουκειε απρ βμδρον.
 Ω ενιρειδια χαλιπην οδλον αγραχι διακμων
 Α μνω εφασ παιδσ δι ομματα νυξε βαλεσ.
 Εσαβη διεφθασσ κηλλαοσαν γαρ ανιαο
 Γωνασταο και φωναν εχ ν ακιμηχανια.
 Α νυμφα διε βοασε τι μοι βν κωρον ερεξασ
 Ποτνιαο. ζιανταο διακμωνβ εσε φιλαο.
 Ομματα μοι βν παιδσ αφειλεο. τεκνον αλασε
 Ειδεσ αθαναιαοσ σιβια και λαγονασ
 Αλλ ουκ ακελιον παλιν σφ καιω με δειλαν

Sed siue ad ueterum moenia Thespiadum,
 Siue Coroneas, seu tenderet illa Haliarton
 Bœotum uisens uecta iugis populos,
 Siue Coroneas, ubi pulcher odoribus halat
 Lucus, ubi ara ipsi Curalium ad fluuium.
 Sæpe illam curru secum dea uexit eodem.
 Nullaq; Nympharum colloquia, aut Thyasi
 Grata fuere satis, nisi præforet ipsa Chariclo.
 Verum & ei multæ debitæ erant lachrymæ,
 Quamuis chara comes magnæ foret usq; Mineruæ.
 Nam se olim pepulis utraq; depositis
 Dum lauat in lymphis Heliconidos Hippocrenes,
 Vîq; die uacuuus mons tacet in medio.
 Dum lauat ergo utraq;, & mediæ sunt tempora lucis,
 Dumq; est in toto plurima monte quies,
 Tiresias unus canibus comitantibus ibat
 Per loca sacra, leui flore genas nitidas,
 Immensamq; sitim cupiens releuare, petito
 Fonte, uidet quæ non cernere fas homini.
 Hic irata licet sic illum affata Minerua est,
 Quis te non ullis iam rediturum oculis,
 O Euerida malus hæc deus in loca duxit?
 Sic ait: at pueri lumina nôx pepulit.
 Astiis, obticuit, dolor illi ut glutine uinxit
 Genua, sonum tenuit uocis inops animus.
 At Nympha exclamans, quid nato ait ò dea factum este
 Nunquid uestra deæ talis amicitia?
 Lumina mi pueri rapuisti, pectora nate
 Vidisti infelix Pallados iliaq;
 At non & solem cernes uerum, heu misera ò mons

Ω θρος ωελικων ουκτι μοι παριτε.

Η μεγαλ αντ ολιγων επραξαο. Δορκος ολεσας

Και προχες ου τρλας, φκια παιδος εχες

Α μη επ αμφοτεραισι φιλον πδαι παιδια λαβοισα

Ματιρ μη γοερων οιβν ανδρονιδων.

Α γε βαρυ κλευσα θεα δι ελεσεν εταιραν

Και μιν αθαναια προς εδελφον ετρε.

Δια γυναι μετα παντα βαλεν παλιν οσρα δι οργαν

Ειπας, εγω δι ου ζι τεκνον εθηκε λαον.

Ου γαρ αθαναια γλυκερον πελφομμοσας παιδιω

Αρπαζην. κρονιοι δι ωδε λεγοντι νομοι.

Οσκη τιν αθανατων οσκη μη θεσ αυτος ελιτς

Αθρηση, μιδω, ζυζν ιδην μεγαλι.

Δια γυναι εδμη παλιν αγριζον αυτι γυναιε

Εργον. επη μοιραν ωδε πενεσε λινα,

Ηηθα εδ πρωζν νιν εγφασ. νυν δε ημιζου

Ω ευρηφδα τελθεσ οφλομδνον

Οσρα μη ακρα δμης ες νερον εμπυρα κηυσε,

Οσρα δι ακρισαι εδ ζν μονον ευχομδνοι

Παιδια ζν αβαταν ακταιωνα τυφλον ιδεε

Και τινεσ μεγαλας συνδρομεσ αρτεμιδος

Εαετς, αλλ ουκ αυζν οτε δρομεσ αιτ εν ορεισι

Ρυσενντς ξυναιταμεσ ενβολικαι.

Οπποταν ουκ εβελων πδαιδιν χαρισιτα λοεζα

Δαιμονεσ. αλλ αυται ζν πριν ανακτα κυνθε

Τουτα κιδειπνισενντι. τα δλεος οσρα ματιρ

Δεξιτς δρυμωσ παντας επερχομδνας

Ολβισαν ερεφ σε κηαι εωαιωνασ γενεε

Εξ ορειων αλοσων παιδι υπρ δεξαμδναν

Ω εταρα τωι μητι μιννρεο τωι δε γαρ αλλασ

O Helicon rursum non peragrande mihi,
 Magna nimis paruis mutas, qui lumina nati
 Pro ceruis paucis dorcadibusq; habeas.
 Sic puerum ambobus charum complexa lacertis
 Mater, flebilium carmen Aëdonidon
 Triste gemens ñerat: sed enim miserata Minerua
 Tunc sociam uerbis talibus alloquitur.
 Dia, inquit, mulier, uerte hæc quæ protulit ira,
 Non per me captus luminibus puer est,
 Nam pueris auferre oculos haud dulce Mineruæ,
 Verum Saturni legibus hæc rata sunt,
 Vt quicumq; deum aspiciat, nisi iusserit ipse,
 Mercede ingenti scilicet aspiciat.
 Dia igitur mulier fieri hæc infecta nequit res,
 Quippe ita Parcarum fila uoluta manu,
 Aeditus ut primum puer est, sed tu accipe contra
 O Euerida quod maneat pretium.
 Munera Cadmeis pro quanta adolebit in ignes
 Quanta & Aristæus, uotâq; suscipient,
 Natus ut impubes Actæon, unicus illis
 Tantum oculis careat: nanq; erit & Triuicæ
 Concursor, sed non cursus, non æmulus illum
 Tela arcus iaciens montibus eripiet,
 Cum diuam (licet inuitus) se fonte lauante
 Viderit. At fiet qui modo erat dominus,
 Esca suis canibus. Sed enim nemora omnia lustrans
 Dum genetrix nati colliget ossa sui,
 Tunc te felicem, tunc dixerit esse beatam,
 Cui mons uel cæcum reddiderit puerum.
 Parce queri mea grata comes, nam plurima contra

Τεν χαριν ἐξέμενεν πολλὰ μνησθητῆρας
 Μαντιν ἐπέθισω νιν αἰσιδιμον εἰσομνηνοισιν.
 Ἡμεγα των ἀλλων δι τι πῶτασῶτερον.
 Γνωσθήτῃ δ' ὀρνίθας ὁσ αἰσιδῶ, οἰ τε πῶτασῶ
 Ἡ λιθα καὶ κριων οὐκ ἀγαθὰ πῆρυγῶς
 Πολλὰ δὲ βῶιωβῶσι θεοπροπα, πολλὰ δὲ κελῶμαι
 Χρησθῆ καὶ μεγαλοῖς υστερα λαβδολακιδαις
 Δῶτω καὶ μεγα βακίρον οἰ τῶτασῶς δὲ ἄον ἀξῆ.
 Δῶτω δὲ βῶιωβῶ τερμα πρηνυρονον
 Καὶ μὴν ὄντε θανη, πεπνυμῆθ' ἐν κενεας
 Φοιτῶσθ' μεγαλωι τιμῶ ἀχσιλακ.
 Ὡς φαίμενα, κατενῆσοι δ' ἄντελες, ὡκ ἐπινυσοι
 Παλλας ἐπέμονα ζῶς ὄντε θυγατερων
 Δῶκεν ἀθανάσια πατρῶια πάντα φερεῖς
 Δῶτροχοοι, μαθηρ δούτις ἐτιπτε θεαν.
 Ἀλλὰ διδῶ κερυφα, κερυφα διδῶ ὡκ ἐπινυφ.
 θυγατηρ,
 Ἐρχετ ἀθανάσια νυν ἀτρῆς· ἀλλὰ δὲ χεῖρ
 Ταν θεον ὡ κωραι τωρῶ ὄσσαις μελεται
 Σύντ' ἐναγορίας συντηγμάσι συντ' ὀλολυγαις.
 Χαίρε θεα, κελῶν ἀργῶ ἰναχίον.
 Χαίρε καὶ ἐξέλαοισα καὶ ἐς παλιν αὐτις ἐλαοισαι.
 Ἰπτρὸς καὶ δαναῶν κλαρον ἀπάντα σοκ.

Εἰς ἔτρον λουτρὸν
 μικρόν.

Μὴ νενῶ βακίῳσι· χαρις βακίῳσιν ὀπιδῆι.
 Βακίος καὶ Παφίης ἔπλεθ' κερυφῶ ἔρως.

IO. SLEIDANVS.

Ημῖς

Huic ego te propter praemia contribuam,
 Esse dabo egyptium uatem, quem protinus omnis
 Perpetuo celebret nomine posteruas,
 Cognoscet uolucrum quæ prospera, quæq; uolatu
 Irrita, cuius nem iriste sit augurium.
 Plurima Bœotis oracula, plurima Cadmo
 Hic canet, & magnis plurima Labdacidis.
 Huic ingens baculum dabo, quod uestigia ducat
 Quæ uelut, huic uitæ tempora longa dabo,
 Mox & honoratus Dni, colet infera regna,
 Inter & extinctos unicus hic sapiet.
 Adnuu his Pallas dictis, quodq; adnuu illa
 Perficiur, soli Iuppiter hoc tribuit
 Natarum è turba, quæ sint patris omnia ferre
 Lotrices, mater nulla deam peperit.
 Immo Iouis uertex, uertex Iouis omnia nutu
 Perficit, & natæ prorsus idem licitum est.
 En uere nunc Pallas adest. Eia ergo puellæ
 Quis Argos curæ est, ne deam accipite,
 Cumq; bonis uerbis, & cum prece, cumq; ululatu.
 Salue o diua, urbem protege, & Inachiam,
 Salue hinc abscedens, nerumq; huc flecte iugales,
 Ac rebus Danaum sis precor auxilio.

Paruula ne contemnit, inest sua gratia paruus,
 Filius est Veneris sic quoq; paruus, Amor

IANVS LASCARIS.

Paruula ne temnas, paruus nam gratia iuncta est.
 Paruulus & Paphicæ filius ales Amor.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ.

Εἰς ναὸν τοῦ Διὸς κτιζέμεντα πῆγε
κεκροπιδῶν.

Αὐτοῦ Ζηνὸς ὄδ' οἴκῳ ἐπόσειοι, οὐδέ γ' ὄλυμπου
μέμφετ' οὐρανὸν Ζῆνα κατερχόμενον.

IO. SLEIDANVS.

Ista quidem digna est Ioue regia, Iuppiter istuc
Si migret, fuerit uana querela poli.

Eis τὸ αὐτό.

Κεκροπίδαϊ Διὶ ἕνδ' ἔθεσαν δόμον, ὡς ἄπ' ὄλυμπου
νῆσοῦδος γῆν γῆν, ἄλλον ὄλυμπον ἔχῃ.

HERM. A' NOVA AQUILA CO.

Hanc tibi Cecropidae posuerunt Iuppiter ædem,
In terram ut ueniens, alterum olympum habeas.

VEL SIC.

Cecropidae hanc posuere Ioui ædem, ut lapsus olympo
Iuppiter in terras, alterum olympum habeat.

Ego sic uerti.

Cecropidae excelsam hanc posuere Ioui domū, olympo
Si in terram redeat, sic ἔσ' olympum habeat.

Εἰς ἀγαλλμα Νίκης ἀπέρων ἐν Ρώμῃ,
ἕς τὸ πλεῖον κεραιῶν κατεφλέχῃ.

Πομπηίου.

Ρώμῃ παμβασιλῆα, τῶν κλέος οὐ γῆρ' ὀλεῖτ',
Νίκῃ γὰρ σε φυγεῖν ἀπέρῳ οὐ δύναιτ'.

Ego.

Aeterna est tibi Roma potens iam gloria parta,
Aufugere implumis nam à te Victoria nescit.

Eis Ζευδοχῆιον.

Ἄσος ἐμὸς καὶ ξείνος, ἀεὶ φίλῳ, οὐκ ἔρεινῶν.

nis; τρέου; ἢ ἐτινῶν; ἔσι φιλοφενίς.

G. VRS. VELIVS.

Ciuis & hospes eris gratis, nam qualis & unde
Natus es, hospiti quærere iura uetant,

Ego.

Charus erit mihi hospes ut ciuis, nempe rogare,
Quisnam, unde, aut quorum? non decet hospitium.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Εἰς εἰκόνα Ομήρου.

Υἱὲ Μέλινος Ομήρε, σὺ δὲ κλέος ἑλλάδι πάσαι,
καὶ χοροφῶνι πάσαι, βύχας δὲ αἰθλιον.
καὶ τὰσδ' ἀντιβέω φυχῆ γενήσοο κούρας,
διασῶς ἐκ σιθίων τραφάμενθ' αἰλίδας.
ὑμνεῖ δ' ἢ μὲν, νόσον Οδυσσῆος τρυπλοκίον,
ἢ δὲ, τὸν ἰλιακὸν δαρδανίων τρέμον.

GVA. VERONEN.

Nate Melete decus Graiorum ac splendor Homere,
Nobilitas patriam qui Colophona tuam.

Diuina geminas genuisti mente puellas
Semideum scribens inclyta gesta uirum.

Altera multiuagi reditum cantauit Vlyffis,
Altera Graiugenas Dardaniōq; duces.

Αντιπάθου.

Οἱ μὲν σε χοροφῶνος πηλώτηφρον Ομήρε,
οἱ δὲ, κελάν σμύρακ, οἱ δὲ ἐκτροσι χίον.
οἱ δ' ἴον. οἱ δ' ἐβόασαν ἐυκλαρον σιλαμίνος.
οἱ δὲ ν, τῆν λαπιθίων μητέρα θεασαλίω.
ἄλλοι δ' ἄλλω γαίον ἀνίσχον. εἰ δὲ με Φοῖβου
χρηλίξαι πινυτῶς ἀνδραχά μανθούνας,
πάρα θεῖ τελέθφ μέγας οὐρανόσ, ἐκ δὲ τεκθούνας

ὄν θνατῶς, μαβῶς δ' ἔπλο Καλλιόπος.

Cūatur paulo diuersim a Polūiano.

GVA. VERONEN.

Dicereis à multis Colophonis alumnus Homere

Hic te Smyrneum credit, at ille Chium.

Quin & Ion quidam, quidam Salamina superbam,

Thessaliam multi te genuisse ferunt.

Sunt & qui memorent alijs te sedibus ortum.

Sic uarijs natus crederis esse locis.

Dicere si liceat mihi Phœbi oracula, cœlum

Certa tibi patria est, Calliopea parens.

MARVLLVS.

Vane quid affectas patriam mihi dicere terram?

Meirisq; hominum condicione deos?

Non me Smyrna creat, non me Colophonia tellus,

Non Pylos, æquoreis non Chios ista minis,

Non Ithace prænobile equis non Argos alendis,

Non quæ de dominæ nomine dicta deæ est.

Non Salamis, non chara suo Rhodos aurea Phœbo,

Aut Ius, aut Pharij fertilis ora soli.

Mortalis sunt ista uiri: me lucidus æther

Pariturū, enatum terra fretumq; colunt.

Εἰς τὸν ἄνυόν.

Ἐπὶ ἅ ἱριδ Μαρίνουσι τῆλες διὰ ρίζαν Ομήρου,

κίμι, σμύρνα, χίος, κολοφῶν, πύλος, ἄργος, ἀβήνας,

Εἰς τὸν ἄνυόν.

Ἐπὶ ἅ τῆλες μάρναντο φιλῶ διὰ ρίζαν Ομήρου,

σμύρνα, χίος, κολοφῶν, ἰθάκη, πύλος, ἄργος, ἀβήνας.

Est in eum & hoc

quod cūat

GEL.

GELLIUS.

Ἐπὶ ἅ τῆλις Διπίρσουσι πῶδε ῥίζαν Ομήρου,
 σμύνα, ῥόδου, κολοφῶν, σαλαμίν, ἴος, ἄργος ἀθήναι.

Latine sic.

Septem urbes certant de stirpe insignis Homeri,
 Smyrna, Rhodus, Colophō, Salamin, Ius, Argos Athenæ.

Eis τὸν ἀνόν.

Ἀντιπόδου.

Δικεῖων Ομήρου πῶ κικαυμδρίων,
 φθονεῖν ἀφῆκε τὰς ἀπρρόβους τῆλις.

POLITIANVS.

Troiam canens Homere flammis erutam,

Vrbes graui liuore stantes concutis.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Eis Διογένη.

Ἀντιφίλου Βιβαντίου.

Ἰνράση καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνον. ἀλλὰ σὸν οὐ π
 κῦδος ὁ παῖς αἰῶν Διογενὲς κροβελῆ.

μῦθος ἂ βιοτ' ἀνταρξία δόξαν ἐδέξασ
 θνητῶν, ἔξῃς ὄμιον ἐλαφροτάτω.

BENTINVS.

Aera quidem absumi tempus, sed tempore nunquam

Interitura tua est gloria Diogenes.

Quandoquidem ad uitam miseris mortalibus æquam

Monstrata est facilis te duce, & ampla uia.

FINIS EORVM QVAE

EX QVARTO.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ,
ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ.
ΕΙΣ ΙΟΥΛΙΟΝ

Καίσαρα.

Χριστοδώρου.

Καίσαρ δ' ἐπ' οὖς ἔλαμπεν ἰούλιος, ὅς ᾗτι ῥώμην
ἀντιβίων ἔσχε φεν ἀμετρήστοι βοείαις
ἀγίδα μὲν βλοσυρῶπιν ἐπωμαδὸν ἦεν ἀείρων.
Δεξιτερῇ δ' κεραννὸν ἀγάλλιζ' χειρὶ κομίζων,
ἄια Ζεὺς νέσθ' ἄλλ' ἐν ἀυθυσίαισιν ἀχούων.

IO. BAR. PIVS.

*Iulius insigni radiabat imagine Caesar,
Sæpe coronavit qui Romam hostilibus armis.
Aegida terrificam læva sustollit: at ipsa
Dextra quatit rutilum exultanti robore fulgur.
Hic nouis Ausonijs celebratur Iuppiter oris.*

ΚΑΡΙΤΑ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ
τμήμας, ἐ quibus sequentia
desumptum.

ΕΙΣ ΑΝΑΘΗΜΑΤΑ.

Ἀπὸ ἀλιείων

Γερόντων.

Γεοργῶν.

Θηρῶν

307

Κυνηγῶν.

Μεθύσων.

Ναυαγῶν.

310

308

ΑΠΟ ΛΑΙΣΩΝ.

Του λαινοῦ ἀπὸ τῶν πόρχων ἀισυππίου.

Tαῖς νύμφαις Κινύρου ἄσλ' Δίκτιον. οὐκ ἀείρω
 γῆρας ἀκροντιστῶν μόχθον ἐπιβολίης.
 ἰχθύδ' ἀλλὰ νέμοισθε γεγηθότες, ὅτι θαλάσσης
 δῶκεν ἔχθρ' Κινύρου γῆρας ἐλευθερίην.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Hoc Cinyras nymphis sacrauit rete, Labores
Non etenim tantos ferre senecta potest.
Nunc igitur sub aquis tremuli colludite pisces.
Debilitas Cinyrae nam freta tuta facit.

ΑΠΟ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

Αγαθίου Χολασιγῶ.

Σὺς ἦσσις ἀρχίσις, τὸ ζινεχθ' ἀλλόκι' Κύπρι
 Ἐπὶν δὲ ἰδαίῳ ἔπλεχθ' ἠϊόνος.
 νῦν μόλις ἔυρε μέλαιναν ἀπ' κροτάφων βίχα κρόφαι.
 θῆκε δὲ σὶ πρότερος λείψανον ἠλικίης.
 ἀλλὰ θεὰ δύνασαι ἄ, ἢ ἔβυτιῖρά με τεύξον,
 ἢ κρὸς πλὴν πρῆλιν, ὡς νεότητα δέχου.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Vir tuus Anchises hic, cuius amore solebas
Littus ad Idæum sæpe redire Venus.
Hunc tibi sic posui cano de uertice crinem.
Præteritæ uix pars tibi crinis adest.
O' dea, nanq; potes, iuuenilem aut reddito florem,
Aut modo fit curæ nostra senecta tibi.

ΑΠΟ ΓΕΟΡΓΩΝ.

Σαβίνου.

Πάνι, Βίτων χίμαρον, νύμφαις ῥόδοι, θύρσαι λυαίης.
 βλατῶν ὑπ' ἐν πετάλοις δῶρον ἔθηκε φόβοις.
 λαίμονος, ἀλλὰ δέχοισθε κεραιαῖοι, ἀνέτε δὲ αἰεί,
 X Πάν,

Πάν, ἀγέλιον, νύμφαι, πίδακας, Βάκχε, γάνθ'.

C. VRS. VELIVS.

Pani caprum, nymphisq; rosas, thyrsumq; Lyco

Arbore sub uiridi dat tria dona Βιον.

Aequamines capre hæc Diui, semperq; fouete

Pan pecudes, nymphæ flumina, Bacche solum.

ΘΗΡΩΝ.

Γαίβον.

Παῖδα πατήρ ἄλλων ὄλοδ σφιχθέντα Δρακόντι
ἀθρήσας, Δειλή ἔξον ἔχουμι τε χερί.

Θηρὸς δ' οὐκ ἀφάμαρτε. Διὰ στόματ' ἔγχευ' οἷος

ἦϊξεν, τυτθού βαδὸν ὑπὲρ βρέφους.

παυσάιδου δ' ἄφονοιο, πρὸς Δρυὶ τῆσ' ἀφάρτην

σῆμα καὶ ἐντοχίης θῆκε, καὶ ἐντοχίης.

IO SLEIDANVS.

Cum pater afficeret natum serpente teneri

Alcon, mox arcum, fidæq; tela capri.

Ictus erat certus, patulo qui læserat ora

Vulnere, quod ferme senserat ipse puer.

Hoste q; prostrato, quercu suspendit ab ista

Mox pharetram, ἔ' duplici nomine lætus erat.

ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Πλάτωνθ'.

Ἦσο βαρὸν γιγασσασα καὶ ἑλλὰ δ' ἔ' τῶν ἐρώτων

ἔσμον ἐνὶ προθύροισ' Ἀοῖς ἔχουσα νέων,

τῆ Παφίη καὶ ἔπρον ἐπὶ Γίη μὲν ἄρα δ' ἔ

οὐκ ἐθέλω. οἶν δ' ἦν πόρθ' οὐ δύναμαι.

MORVS.

Nequiter arrisi tibi, quæ modo gratia, amantum

Turbam in uestibulis Lais habens iuuenum,

Ἦσο

Hoc Veneri speculum dico, nam me cernere talem
Qualis sum nolo, qualis eram nequeo.

Ιουλιανού ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Λαῖς ἁμαλδυνθείσα χρόνῳ πῶσι καλλίας μορφῆν,
γηραλίην συγέ μαρτυρίην ῥυτίδων.
ἔθην πικρὸν ἔλεγχον ἀπεχθίρασα κατ' ἔπηρον,
ἀνθεῖ δασσοίνῃ τῆς παρ' ἄγλαίης.
ἀλλὰ σύ μοι Κυβέρρα, δέχου νεότητος ἑταῖρον
δίσκον, ἐπεὶ μορφῇ σὴ, χρόνον οὐ ἴομίει.
Τοῦ ἀνθ'.

Κάλλ' ἄν Κυβέρρα χαρίζεαι, ἀλλὰ μαρσίνει,
ὃ χρόν' ἔρπύλων σὴν βασιλῆα χάριν.
Δώρον δ' ἕμετέροιο ἤδη πλάμενον με Κυβέρι,
δέχου καὶ δώρου πότνια μαρτυρίην.
Λουκιανού.

Ελλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα μύδων,
Λαῖς θῆκεν ἕδ' ἡγελλεῖ λιθίδην.
μούνῳ ἐνικήθῃ ὑπὲρ γήρασι, καὶ τὸν ἔλεγχον
ἀνθεῖ σὶ Παφίῃ, τὸν νεότητι φίλον.
ὡς ἂν ἰδέιν συγέ τριῖς παναλιθία μορφῆν,
τῆς δὲ συνεχθαίρει καὶ σκιδέντα τύπον.
Ex his omnibus unum fecit

AVSONIUS.

Lais anis Veneri speculum dico, dignum habeat se
Aeterna aeternum forma ministerium.
At mihi nullus in hoc usus, quia cernere talem
Qualis sum, nolo: qualis eram, nequeo.

ΚΥΝΗΓΩΝ.

Εἰς ἱεῖς ἀδελφούς.

Ιουλιανού ἀπὸ ὑπάρχων.

X 2

Γνωτῶν

Γνωτ^{ῶν} Διαγοπίων ἐν Διαγοπίαις λίνας θύρας
 Λίχυνθ Πάν. Πίγρης θι ἅ ἀπὸ περιύγων
 τοῦτα φέρει. θυριῶν, Δάμις. Κλείτωρ ἕ, θαλάσσιος.
 καὶ σφιδας εὐαγρεῖν, ἡέρα, γαῖαν, ὕδωρ.

G. VRS. VELIVS.

Accipe tergemini triplicis quæ Pan tibi prædæ
 Texta ferunt, pennis dat tibi facta Biton,
 Deq; feræ exuuijs Damis, sed aquatica Clelor.
 Hinc capiant quicquid, terra, fretum, aura ferunt.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρχίου.

Τριζυγὸς οὐρεσίονε κασιγνησοὶ τόσδε τέχναι,
 ἄλλος ἀπ' ἄλλοίαις θι τόσδε Πάν, ἔθεσαν.
 καὶ τὰ μὲν ὀρνίθων Πίγρης. τὰ ἕ, δίκτυα θυριῶν
 Δάμις. ὁ δὲ Κλείτωρ, εἰναλίων ἔθρειν.
 τῶν, ὁ μὲν, ἐν ξυλόχοισιν. ὁ δ' ἡρίσιον ἐν ἀγροίαις
 αἶν. ὁ δ' ἐν πιάσσει ἕσοχον ἄγρον ἔχοι.

IDEM.

Tergemini fratres, uario montane, paratu
 Pan, tibi quisq; suæ dedicat artis opus.
 Atq; hæc aliuum Pigres, hæc retia Damis
 Quadrupedum, Clelor piscium & ista dedit.
 Hunc igitur saltus uenatibus, æris illum,
 Hunc maris ubertim commoditate bea.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀλφειῶν Μιτυληναίου.

Πάνι κασιγνήτων ἑκὴν βίαις, ἄλλος ἀπ' ἄλλης
 ἀνθετ' ἀπ' οἰκίαις σύμβολον ἔργασίας.
 Πίγρης, ὀρνίθων. ἀλίων ἄγροίαις, Κλείτωρ.
 ἕμπαλιν ἰθυτιῶν Δάμις ἀπὸ θαλάσσιων.
 ἀνθ'

ὄνθ' ὠνεύσασθαι, ὃ μὲν χθονός, ὃ δὲ Διδοίης
 Ἰὺ δὲ αἰλός. ὃ δὲ νέμοις ἡίρος ὠφιλῶ.

IDEM.

Pani sacer fratrum dat ternio munus, ab arte
 Quisq; sua, atq; alius dedicat ex alijs.
 Dat Pigres auium prædam, dat ab æquore Clelor
 Capta sibi, at Damis retia tensa feris.
 Pro quibus hic diues nemorum uenatibus, ille
 Piscatu, diues fiat hic aucupio.

ΑΠΟ ΜΕΘΥΣΩΝ.

Ἐρατοδίνους.

Οἶνοπρῶτος Ξενοφῶν κενὸν πίθον ἀνθεῖο Βόκχω.
 Δίχνηθ' ἂν ἰμῶνίως, ἄλλο γὰρ οὐδ' ἔχω.

IDEM.

Bacche cadum, tibi quem Xenophon uinosus inanem
 Donat, habe placide, nil habet hic aliud.

IOAN. SLEIDANVS.

Quem Xenophon tibi sacrauit potator inanem
 Suscipe Bacche cadum, nil habet ille aliud.

ΑΠΟ ΝΑΥΑΓΩΝ.

Δουκισανού.

Γλαύνω, καὶ Νηρέϊ, καὶ Ἰνοῖ, καὶ Μελίκερτι,
 καὶ Βυθίω Κρωνίδι, καὶ σαμόθρηξι θεοῖς,
 σωθεῖς ἐν πηλάγοις Δουκίλλι, ὃ δὲ κίχηρμαί
 τοῖς βίχαις ἐκκεφαλῆς. ἄλλο γὰρ οὐδ' ἔχω.

C. VRS. VELIVS.

Glauce, tibi & Nereo, Inoq; tibi & Melicerte
 Et Neptune tibi, & quos Samothraces habent,
 Seruatus pelago Lucillius, hanc ego tonsus
 Nil aliud cum sit, dedico cæsariem.

FINIS,

X 3

Αγαθίου χολασικῶ.

ΕΙ φιλέεις, μὴ πάμπαν ὑπὸ τῆς ἀδύνατος χαλασῆς
θυμὸν, ὀλίγη δὲ κέρως ἔμπλεον ἰκυσίης.
ἄλλο τι κ', φρονέεις σεγαυότερον, ὅσον ἐρύσσει
ὀφρύας, ὅσον ἰδέϊν βλίμματα φθλοκλήω.
ἔργον γὰρ πρυναίξιν ὑπερφιάλους ἀβερύξην,
καὶ κραταυγῆς ἔστιν ἄνευ ὀϊστοτάτων.
κείν' ὅτ' ἐστὶν ἄριστ' ἔρωτησ', ὅς τοι δὲ μίξει
οἴκων ἔχων ὀλίγη ξυνὸν ἀγνορή.

C. VRS. VELIVS.

*Si quis amas ne sis nimium, caue, pectore fracto,
Nec timidus tui supplicis esse uelis.*

*Verum animus tibi sit praesentior, & tua sunt
Lumina contracto parca supercilio.*

*Namq; puellarum est & fastidire superbos,
Et ludum pauide mentis habere uiros.*

*Optimus ille ergo laudabitur inter amantes
Qui fastum timido temperat ingenio,*

Μακεδονίον ὑπόβου.

ΕΛΛ' ἔχω τὸν ἔρωτα. ῥίει δὲ μοι ἔλκε' ἔχωρ
δοκρυόν, ὡπειλῆς ὑπὸ τῆς τερβιδύης.

εἰμὶ καὶ ἐκ κραδίης ὀμίχων. οὐδὲ μαχάων
ἢ πῶς μοι πόσσει φάρμακα δεινομήω.

κύλερός εἰμι κέρη. σὺ δὲ γίνεο πῖσος ἀχιλλεύς
καλλιῶσδ' παῦσον τὸν ἔρωτον, ὡς ἔβαλλες.

C. VRS. VELIVS.

*Hulcus amor nostrum est, lachrymae q; ex ulcere manant
Ceui sanies, usq; & uulneris ora madet*

Atq; animum cura despondeo, & ipse Machaon

Nulla

Nulla laboranti pharmaca grata ferat.
 Aeacides fidus mihi, qui sum Thelephus, esto
 Quam facis, & uultu cura leuanda tuo est.

Παύλου σιλεντιορίου.

Ὅπρὶν ἀμειβαμένοις ἐνὶ φρεσὶν ἡδὺν ἐν ἤβῃ
 οἷσ' ὀφύρου παφίους θεσμὸν ἀπέπαμην &.
 Ἐγὼ βόρως βελίαν ἐνέμβατο δ' ὅπρὶν ἐρώτων
 ἀνχίνα σοι κλίνω κύπρι μισαιπόλι &.
 Δίξο με χεῖρα χαλῶσα, θφῶ ὅπ' ἀλλόδαα νικᾷς
 νῦν πλῖον, ἢ τὸ πάρ & μίλω ἐφ' ἐσπίδων.

C. VRS. VELIVS.

Acer eram & primis inuicta mente sub annis
 Oestriferæ sphyæi dulcia iura deæ.
 Missilibus nec eram diris uiolandus amorum
 Qui tua nunc canis sub iuga uado Venus
 Suscipe ouans, tetrica uicta tibi Pallade cessit
 Quàm prius Hesperidum munere maior honos.

LVSCINIUS.

Qui potui iuuenis sapienter temnere leges
 Quondam prædulces ὀ Venus alma tuas,
 Spicula carniuorūm uitare edoctus amorum
 En mea colla senex sub iuga mitto tua.
 Vicia iacet Pallas, magis hæc cape læta trophæa,
 Aurea quàm pastor cum tibi mala dedit.

Παύλου σιλεντιορίου.

Ἢ ὅν ἐπ' ὀθινόπωρον ὑπέρτερον εἶορ & ἄλλαι,
 Χεῖμα σὸν ἄλλοβίου θερμότερον θέρι &.

C. VRS. VELIVS.

Næ tuus alterius autumnus purpureum uer,
 Alterius messes & tua uincū hyems.

Μῆλον ἐγὼ. βόλλα με φιλιῶν σέ τις. ἀλλ' ἰδὼν ὄν
 Ζαυδίππην. καὶ γὰρ, σὺν, μοραίνθημεθα.

LAER. INTERP.

Malum ego, me mitti, qui te succenditur unus,
 Annue Xanthippe. Inquit utrunq; decor.

BENTINVS.

Malum ego, me iaculatur, amat qui te: annue quæso
 Xanthippe, tibi mox nam & mihi forma perit.
 Sed & tetraſtichon quod apud Laërtiū diſtichon hoc
 præcedit, & Platoni ab eodem tribuitur, quoniam
 huc pertinet, adſcribere non pigebit.

PLATONIS.

Τὸ μῆλον βόλλα σε, σὺ δ' εἰ μὲν ἐχθρῶσα φιλεῖς με
 δεξομένη τ' οὗς παρθένους μετόδος.
 εἰ δ' ἄρ' οὐ μὴ γένοιθ', νοεῖ, τὸτ' ἄντ' λαβοῦσα
 Σκέψαι τὴν ὄραν ὡς ὀλιγοχρόνι &.

INTERP. LAERTII

Malo ego te ferio, cape si sum gratus amator,
 Et me participem uirginitatis habe.
 Sin fieri dubitas hoc ipsum, mente reuolue
 Suscipiens formæ quàm breue tempus inest.

BENTINVS.

Malo ego te ferio, tu si me diligis, illud
 Suscipe, & me impari uirginitate tua.
 Hoc fieri si posse negas, hoc suscipe malum, &
 Quàm pereat paruo tempore forma uide.

Τὸ ἄντ'.

Ἡρώδης πλουτῶν Σωκράτες, ἀλλὰ πένης ὢν,
 οὐκ

οὐκ ἔτ' ἔρω. λιμὸς φάρμακον οἶον ἔχθ.
 ἢ ὃ πάρος σε κηλοῦσα μύρον, ἢ, τερπνὸν ἄδωνιν
 Μλωφίλος, νῦν τοι βύνομα πυνθάνεται.
 τίς; πρῶτος εἰς ἀνδρῶν; πρῶτι τοι πῶλις; ἡμέλις ἔγνωσ
 τὸτ' ἔπρως, ὡς οὐδέεις οὐδὲν ἔχοντι φίλος.

C. VRS. VELIVS.

*Diues amabar, modo nec Socrates ullam
 Pauper amas, uis est qualis in esurie.
 Quae te delicias, dulcemq; uocauit Adonim
 Menophile, nomen nunc rogat illa tuum.
 Vnde hominum? cuias? quae patria? iam uetus illud
 Non nescis, inopi nullus amicus adest.*

Μελεόγρου.

Δφνὸς ἔρω, Δφνός. τί δὲ τὸ πλείον; ἢν πάλιν εἶπω,
 καὶ πάλιν οἰμώζων, τρλλάκι Δφνὸς ἔρω;
 ἢ ἢ ὃ παῖς βύνοισι γελᾷ. ἢ, πυνθὰ κρημιώεις,
 ἢ δὲ τζ. ἢν δ' εἶπω λοῖδορα, καὶ, τί φετζ.
 θαῦμα δὲ μοι, πῶς ἄρα διὰ γλαυκῆσ ῥανείσα
 κύνματς, ἔξ ὑγροῦ Κύπρι σὺ, πῦρ τέλειες.

IDEM.

*Saeuus amor: quid tum, si talia moerens
 Conquerar, atq; iterum talia saeuus amor?
 Nimirum puer haec conuicia ridet, & ipsis
 Gaudet, & insultat iurgia si qua loquar.
 Ast ego demiror glauco Venus aedita ponto,
 Qui flammam ex unda progenerasse potes.*

Τὸν αὐτῶ.

Τί ξένον, εἰ βροβλοιογὸς ἔρω τὰ πυρίπνοα ῥέξα
 Βάλλε, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πυνθὰ γελᾷ;
 ἢ μήτηρ σίργη μὲν ἄρη, γαμέτις δὲ τί τοκται

Ἡφαίστου, κρινὴ καὶ πυρὶ, καὶ ξίφεισιν·
 Μηδὲ δ' ὄν μήτιρ ἀνέμων μάστιξι θοάλασας
 τριχὺ βοῶ, γενίτις δ' οὔτε πτε, οὔτε τίνε·
 τοῦνεκεν Ἡφαίστου μῆνι ἔχει φλόγα, κύμασι δ' ὄργισ
 Στέρξεν ἴαλω, ἄρε δ' ἄιμα κ' ἄφουρα βίλω.

C. VRS. VELIVS.

Tela nihil mirum si letifer ignea torquet
 Illicibusq; oculis usq; lubescit amor.
 An non Martem amat, & non est Vulcania coniux
 Mater, & hinc ferrum tractat & inde focum?
 Non'ne mare est huius, uentorum uerbere, mater
 Vasta fremens, genitor nemo, nec alterius?
 Quare Mulciberi flammam dea, fluctibus iram
 Aequam amat, & Martis tela cruenta gerit.

Τοῦ ἀντὶς

Εἰ μὲν γυροῖσκει καὶ χαλόν, μεταδίδε πρὶν ἀπέλθω.
 εἰ δὲ μῆνι, τί φοβῆ τῶθ' ὁ μῆνι διδόναι;

C. VRS. VELIVS.

Si perit, impartire prius quàm forma senescat.
 Sim manet, an dubitas id dare quod remanet?

IDEM.

Vtere temporibus, uariant cito cuncta, pilosum
 Aestas ex hœdo sic facit una caprum,
 Ασκληπιόδου.

Δύχνε, σὲ κ' παρρωῦσα πτε ὤμοσεν Ἡράκλεις
 ἦξειν. καὶ χ' ἦκ. λύχνε, σὺ δ' εἰ θεὸς εἶ,
 τὴν Δολίην ἐπάμνον. ἔταν φίλον ἔνδρον ἔχουσα
 παύσει, ἀτρωθεῖς εἰς, μινί π φῶς παρέχε.

MORVS.

Lychne reuersuram te te iurauit amica.

Hec

Hæc redit, ò pœnas det tibi, si demes.

Ludenti cum nocti places, extinguere. & aufer

Tam sacra tam sacris lumina luminibus.

Ρουφίνου.

Παλλάς ἰσοθρήσασα, καὶ ἦρι χρυσοπέδιλα

μαιονίν, ἐκ κροδείης ἰαχὸν ἀμφοτέραι,

θῦν ἐπιγυμνούμεθα. κρίσις μίση τριμύθη ἀρκεί.

οὐ κεκλὸν ὑπὸ πῶσαι δὲ πῶδε κελλοσύνυς.

C. VRS. VELIVS.

Mæonin intuiæ fors Pallas, & aurea luno

Hanc imo uocem è pectore protulerant:

Sat nudas cecidisse semel, damnante bubulco,

Turpe bis ob speciem succubuisse foret.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡπλισμαὶ πρὸς ἔρωτα πῶδε σεργασίαι λογισμῶν

οὐ δὲ μενικύση μοῦνη ἔων πρὸς ἔνα.

θναὸς δὲ ἀθανάτω συνελύθημαι ἢν δὲ βοῦδὸν

βοάχων ἔχη, τί τριεῖν πρὸς δὲ ἐγὼ δύνάμας

IDEM.

Ex animo armatus ratione reluctor amori

Non unum contra uictor hic unus erit.

Mortalis pugnabo deo, quem sicubi Bacchus

Iuuenit, aduersus quid faciam ipse duos?

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀμματ' ἔχεις ἦρης Μελίτη, τὰς χεῖρας ἀθλῶν,

ζῶς μαζοῦς Παφίης. τὰ σφυρὰ τ' θέπεδον.

ἔνδραϊμῶν ὁ βλέπων σε, τισὸς εἶ. ὅς τις ἀκούει,

Ἡμίθε δὲ ὁ φιλῶν. ἀθανάτος δὲ ὁ συνών.

IDEM.

Lumina lunonis Melite, dignosq; Mimerus,

Ρεβίνα

*Pectus habes Paphies, Nerëidosq; pedes.
Felix te quicumq; uidet, felicior audit,
Basta semidei, cætera facta dei.*

Ονίσου.

Οὔτε με παρθενικῆς τέρπη γάμος, οὔτε γεραιῆς.
τῶν μὲν ἐτριπτεύω, τῶν δ' ἡγετασδίμοιαι.
εἴη μήτ' ὄμφαξ, μήτ' ἄσαφίς. ἢ δὲ πέπρος,
ὅς Κύνριδι θ' βαλάμοις ἴσρια καλλοσύνη.

IDEM.

*Non ego uel uetule tangor, uel amore puellæ,
Illius miseret prorsus, at hanc ueneror.
Vua nec agrestis, nec passa, sed aucta iuuabit,
Maturæ Paphies apta q; forma thoro est.
Βασαῶν.*

Οὐ μέλλω φεύσθην, χρυσοῦς γάρ τε. βοῦς δ' ἔγέννητο
ἄλλος, ἢ μείλιθρον κύννος ἐπ' ἠϊόνθ'.
Ζῶν ἰφλοκαταίδω τὰς δὲ παίγνια. τῇ δὲ Κορίννη
ζῶν ὀβολοῦς δάσω τῷ δὲ δύο, καὶ πέντε μοι.

IDEM.

*Non aurum in pluuium uertar, bos alter θ' udo
Dulciter argutus litore fiat olor.
Ista Ioui curæ sint ludicra, non opus alis
Est mihi, cum cæpit æra Corynna duo.*

Αδύλον.

Νῦν μοι χαῖρε λέγεις, ὅτε θῶν τὸ πρόσωπρον ἀπὸ πῦλθεν
καὶ θῶν τὸ λυγροῦ βάσκειαν λεγότερον.
νῦν μοι προσαιεῖς, ὅτε τὰς βίχας ἠφάνηδες θῶν,
τὰς ἰδίους θῶν βαροῖς ἀνχίσι πλαζομένηας.
μικῆτι μοι μετέωρε προσέρχου, μὴ δὲ συνάνατα.
ἀντὶ ῥόδου ἢ ἐγὼ βάσκειν οὐδέχομαι.

IDEM

IDEM.

Nunc tua cum perijt facies ingrata salutas,

Illa quidem lygdo tersa nuensq; magis.

Nunc ultro arrides, postquam ceruice superba

Olim quassata deperiere comæ.

Ne mihi nunc elata ueni, ne' ue obuius ito.

Horrida decerpis quò mihi sp̄ma rosis?

Παύλυ Σικωνταρίου,

Χρυσος ἀ-φ' αὐτοῖο Διήτμαγεν ἄμμα κορείας

Ζηνς, Διοδῶς Δαναῶας χαλκικαίου θαλάμου.

Φαμί λέγῃ μῦθον ἐγὼ τὰς δὲ, χαλκικα νικῶ

Δάπεδα κ' ἄσμοῦς χρυσοῦ πανδικαμάτωρ,

Χρυσὸς, ὄλου ριτῆρας, ὄλας κληίδας ἐλέχθ.

Χρυσὸς ἰθαγόμπτῃ τὰς Ββαροβλεφάρου.

κ' Δαναῶας ἐλύγωσεν ὄλε φρένα. μήτις ἔρας ὄς

λασιῶ Παφίαν, ἀργύριον παρίχων.

IO. SLEIDANVS.

Iuppiter illapsus per ferrea tecta, puellam

Aureus intactam fregit amore sui.

Fundamenta potest aurum perrumpere fuluum

Ferrea, quod rerum perdomat omne genus.

Aurum dissoluit duro connexa labore.

Flectitur atq; auro foemina compta dato.

Sic Danaë cessit, Valeat Cytheræa, precesq;.

Fiduo, nummatus quisquis amator eris.

Μακεδονίου ὑπάλου.

Δῆλον ἔρωσ κραδίης τε, κ' ὑπάλου. εἰδ' ἰθαθυμείης

βάλλην, ἄλλο τί μου τ' ἔνυ μιλίων μετὰ βα.

IDEM.

Arripe Amor quoduis nostro de corpore membrum,

Lingue

Lingue sed illæ sum corq; iecurq; mihi.

Αυτοπότρον βιασικλονικίας.

Ο Ζεύς πῶς Δανάον. χρυσῷ. καὶ γὰρ δὲ σε, χρυσῷ.
πλείονα γὰρ δοῦναι ἴσ' Διὸς οὐ δύναμαι.

IO. SLEIDANVS.

Iuppiter ut Danaën, sic te quoq; fallimus auro,

Nam Ioue non possum splendidiora dare.

Ιουλιανού ἀτρυπάρχων αἰγυπλίον.

Στίφθ' πλείων τῶν εὔρον

ἐν Ζεὺς ῥόδοις ἔρωτα.

καὶ τῶν πλεῶν κραταχών,

ἔβόπισ' εἰς τὸν οἶνον.

Δαβῶν δ' ἔπιθον αὐτῶν.

καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου,

Πτεροῖσι γαργαλίζει.

PHILIPPVS. MELAN.

Cum neeterem corollam,

Inter rosas repertum

Cupidinem prehendi

Ala, merorq; mergens

Vnà imbibi procacem.

Nunc ille seuit imis

Puer mihi in medullis.

FINIS EORVM QVAE

EX SEPTIMO.

ERRATA.

- Pagina 59. linea 24. lege *seuosq;*. 94. 22 pro *salutatio*,
 lege *cognomen*. 101. 13. *pruignui*. 105. 14. *hinc*, *abūdat*.
 30. *χθισος*. 106. 23. *Imbre abundat*. 108. 2. pro *magna*,
 lege *plurima*. 118. 29. pro *picris*, lege *Lesbia*. 122. 9. *Φυ*
γών. 127. 24. *ἀδλιχθισι*. 152. 28. *Dumq;* *studes uentura*
*alij*s. 186. 8. *corpora*, lege *tempora*. 20. *altæ*. 187. 2. *ri*
dendoq;. 193. 22. *χθισος*. 197. 7. *Sortis & impatiens hu*
manæ. 223. 13. *cuius & ossa*. 29. *uine*. 227. 14. *dolore*
 123. 26. *βρόμον*. 27. *παταγεύσαν*. 29. *ἀπαληκέν*. 256.
 16. *πόλλε κρητ' ήρος*. 21. *seruato*. 259. 25. *αίνείαν*. 29.
εφωπλίαν αιδε. 272. 13. *χώρω*. 276. 3. *Παλλάδι*; *ibi dē*
 9. *κρητ' μερόπων* ἧ. 16. *Talia. spectātia*. 277. 9. *ἀνδρῶ*
σιν. 278. 16. *σαῦρον*. 319. 13. *εἰλίε χη*.
 73. 23. *Si libitū sequerer fugientem ut in auia taurum*.
 73. 26. *Te errantem, placuit si me insequi, in auia taurū*.
 104. 20. *Pinus ego à uobis fabri quid ducor*.
 106. 20. *Nuper me platanū ualida cum stirpe reuulsam*
Exuccatq; *notus præcipit auit humi*.
 108. 39. *E tauro nascuntur apes, uespereq;* *caballo*.
 248. 8. *Si uitulus me, immugiet, at si taurus, inibit*.
 302. 6. *Vt ciuem, sic hospitem amo, nanq; ista rogare*.
 94. post *græcum Antiphili*, adde

Τού αὐτῶς.

Ανίρεα θήρ χθισαῖον ὁ πᾶν πῦρ, ἀπνοον ἐμπνοον,
 ἀράμηνος λοφίης ὑγρὸν ὑπερθε νίκην,
 δὲ φάμαθους ἐκρίμασα. καὶ ἧ πλείον, δὲ ἀλὸς εἰς γῆν
 νηφάμηνος, φέρων μισθὸν ἐχω θάνατον.
 Δαίμονα δὲ ἀλλήλων ἡμέτεφάμην. ἢ μὲν ἐκείνου
 χθῶν, ἐμῆ. καὶ ν δὲ ἀπὸ γῆς, ἐκταυς ζῶμὸν ὕδωρ.

ציר אמונים למרפא

Orandum est ut sit mens sana in corpore sano.

וְיָבִיאוּנוּ מִן הַמָּוֶת וְיַחְיֵנוּ עַד עוֹלָם עַד עוֹלָם אָמֵן

אָמֵן: חֲוָהּ רַב־נֶחֱמֵהּ: בְּ, שׁ אָמֵן::